p

H

%

y

A ,

'fcjfrZ

/ £t' ' ' h:é'iujoô'0-f(en |

iwjimititw bt

ífmqiiífe.

4emtr. "

- **ALICE CLAYTON**

EMMA CHASE

A

fri eftWßMh

TTDREAM
jr booKSNs^

EMMA CHASE

A

Vă prezentăm
DREAM BOOKS,
noua noastră colecţie de romane de dragoste

într-o formă nouă si atractivă, dorim să îţi oferim cele ma, bune titluri ale unor autori contemporani bine-cunoscuţi, foarte iubiţi de publicul din România – de la celebrele Nora Roberts, Sandra Brown sau Lucinda Riley, reginele literaturii pentru femei, la autori noi şi foarte populari în rândul cititorilor
mai tineri.

DREAM BOOKS, imprint al Editurii Litera, debutează cu titluri ce acoperă o gamă foarte largă de subiecte: de la pasiunile pline de romantism din secolele trecute, la iubiri care trebuie să înfrunte piedici aproape imposibil de trecut din vremuri tulburi şi până la farmecul poveştilor din timpurile actuale, în care dragostea se poate naşte în lumea virtuală atât de bine cunoscută generaţiei Z.

De asemenea, îţi dăm prilejul reîntâlnirii cu eroi şi poveşti speciale, care ţi-au oferit atât de multe clipe minunate de-a lungul unui deceniu în colecţiile Lira şi Alma.

Dedicăm această colecţie femeilor din diverse generaţii – şi oferim totodată garanţia că te poţi desprinde de problemele de zi cu zi ori de câte ori iei în mână o carte care te va face să visezi frumos!

EMMA CHASE

Încurcături

Traducere din limba engleză BIANCA MATEESCU

BOOKS

Ttmgled Emma Chase Copyright © 2013 Emma Chase Ediţie publicată pentru prima oară de Gallery Books, o divizie a Simon & Schuster, Inc.

Dream *Books* este parte a Grupului Editorial Litera tel.: 0374 82 66 35; 021319 63 90; 031425 1619 e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

încurcături în *dragoste* Emma Chase

Copyright © 2023 Grup Media Litera pentru versiunea în limba română Toate drepturile rezervate

Editor: Vidraşcu şi fiii Redactor Mira Velcea Corectori: Emilia Achim, Păuniţa Ana Copertă: Bell Studio Tehnoredactare şi prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României CHASE, EMMA
încurcături în dragoste / Emma Chase; trad, din lb. engleză: Bianca Mateescu. – Bucureşti: Litera, 2023
ISBN 978-606-33-9874-2 I. Mateescu, Bianca (trad.)
821.111

Pentru Joe, care mi-a arătat ce este iubirea adevărată și care îmi arată, în fiecare zi, frânturi din procesul complex de gândire al bărbaților.

Vezi grămada aia nespălată, nerasă, de pe canapea? Pe tipul în tricoul gri murdar şi cu pantalonii de trening rupţi?

Ăla sunt eu, Drew Evans.

De obicei, nu sunt aşa. Pe bune, chiar nu sunt eu.

în viaţa reală, sunt îngrijit, ras, iar părul brunet îmi este dat pe spate în părţi, într-un mod care mi s-a spus că mă face să par periculos, dar profesionist. Costumele mele sunt făcute la comandă. Port pantofi care costă mai mult decât chiria ta.

Apartamentul meu? Da, e cel în care sunt acum. Perdeaua e trasă şi mobila străluceşte de la lumina albastră a televizorului. Mesele şi podeaua sunt pline cu sticle de bere, cutii de pizza şi cutii goale de îngheţată.

Ăsta nu e apartamentul meu real. Cel în care locuiesc în mod normal e imaculat. Am o femeie care vine de două ori pe săptămână. Şi are toate avantajele modeme posibile, toate jucăriile pentru băieţii mari la care te poţi gândi: sunet surround, difuzoare şi un televizor mare, cu plasmă, care ar face orice bărbat să îngenuncheze şi să implore să primească mai mult. Decorul este modern, mult negru şi oţel inoxidabil, iar oricine intră ştie că un bărbat locuieşte acolo.

Deci, aşa cum am spus, ce vezi acum nu sunt eu cel real. Sunt răcit.

Am gripă.

Ai observat cum câteva dintre cele mai groaznice boli din istorie sună liric. Cuvinte precum malarie, diaree, holeră. Crezi că tac asta dinadins? Ca să fiică să sune plăcut când spui că te simţi precum ceva care a căzut din fundul câinelui tău?

Gripă. Sună plăcut, dacă o spui de suficiente ori.

Cel puţin sunt destul de sigur că asta am. De asta în ultimele şapte zile am stat închis în apartament. De asta mi-am închis telefonul şi m-am ridicat de pe canapea doar ca să merg la toaletă sau să iau mâncarea de la tipul care a livrat-o.

Cât ţine gripa? Zece zile? O lună? A mea a început acum o săptămână. Alarma a sunat la 5.00 dimineaţa, ca de obicei. Dar, în loc să mă ridic din pat ca să mă duc la birou, unde sunt vedetă, am aruncat ceasul în cealaltă parte a camerei, făcân- du-l bucăţi.

Oricum era enervant. Ceas idiot! Alarmă idioată!

M-am întors pe o parte şi m-am culcat la loc. Când m-am dat în sfârşit jos din pat, mă simţeam slăbit şi mi-era rău. Pieptul mă durea. Capul mă durea. E clar gripă, nu? Nu mai puteam să dorm, aşa că m-am plantat aici, pe canapeaua mea de încredere. Era aşa confortabilă, că am decis să rămân pe ea. Toată săptămâna, m-am uitat la televizor la cele mai tari filme ale lui Will Ferrell.

Acum, mă uit la Un ştirist *legendar.* L-am văzut de trei ori azi, dar încă nu am râs. Nici măcar o dată. Poate a patra oară e cu noroc, nu?

Acum, bate cineva la uşă.

Al naibii portar! Ce naiba păzeşte? O să-i pară rău când o să îi dau bacşişul de Crăciun, de asta poţi fi sigur.

Ignor bătaia, deşi se aude iar şi iar.

Drew.Drew, ştiu că eşti acolo! Deschide uşa asta afurisită! „U nu!

E Afurisita. Cunoscută şi ca sora mea, Alexandra.

Când spun Afurisita, o zic în modul cel mai plin de afecțiune posibil, pe cuvânt. Dar i se potrivește. E exigentă, plină de păreri și neînduplecată. O să-l omor pe portar.

_ Drew, dacă nu deschizi ușa asta, o să chem poliția să o dărâme, pe cuvântul meu!

înțelegi la ce mă refer?

Apuc perna pe care o țin în poală de când am răcit. îmi împing fața în ea și inspir adânc. Miroase a vanilie și a lavandă. A curat. Creează dependență.

-Drew, mă auzi?

îmi trag perna peste cap. Nu pentru că miroase ca... ea, ci ca să blochez zgomotul care vine de la ușă.

-îmi scot telefonul! Formez numărul!

în vocea Alexandrei se simte avertismentul, iar eu știu că nu glumește.

Oftez adânc și mă forțez să mă ridic de pe canapea. Durează să ajung la ușă. Fiecare pas e un efort pentru picioarele mele rigide și îndurerate.

A naibii gripă!

Deschid ușa și mă pregătesc să simt furia Afurisitei. Are cel mai nou iPhone ridicat la ureche, cu o mână cu manichiura perfectă. Părul ei blond e prins într-un coc simplu, dar elegant, și are pe umăr o geantă de un verde-închis, aceeași nuanță ca fusta ei. Lui Lexi îi place să se asorteze.

în spatele ei, smerit, într-un costum bleumarin, e cel mai bun prieten al meu și coleg, Matthew Fisher.

Te iert, domnule portar. Matthew e cel care trebuie să moară.

-Dumnezeule! strigă Alexandra oripilată. Ce naiba s-a întâmplat cu tine?

Ți-am spus că ăsta nu sunt eu, cel adevărat.

Nu îi răspund. Nu am energie. Doar las ușa deschisă și mă prăbușesc pe canapea. E moale și caldă, dar fermă.

Te iubesc, canapea. Ți-am spus vreodată asta? Ei bine, ți-o spun acum!

Deşi ochii îmi sunt îngropaţi în pernă, îi simt pe Alexandra şi pe Matthew intrând uşor în apartament. îmi imaginez şocul de pe feţele lor când văd în ce stare sunt. Trag cu ochiul din coconul meu şi văd că am dreptate.

-Drew? o aud spunând, dar, de data asta, în voce îi e presărată
şi îngrijorare.

După care e iritată din nou.

-Matthew, pentru numele lui Dumnezeu, de ce nu m-ai sunat mai devreme? Cum de ai lăsat să se ajungă aici?

-Nu ham văzut, Lex! zice Matthew repede.

Vezi? Şi lui îi e frică de Afurisită!

-Am venit în fiecare zi, dar nu mi-a deschis uşa.

Simt canapeaua lăsându-se în jos când ea se aşază lângă mine.

- Drew? zice ea cu blândeţe.

îi simt mâna trecându-mi uşor prin păr.

-Dragule?

Vocea îi este atât de dureros de îngrijorată. îmi aminteşte de mama. Când eram mic şi bolnav, mama intra în camera mea cu o tavă cu ciocolată caldă şi cu supă. Mă pupa pe frunte, ca să vadă dacă mai ard din cauza febrei. Mereu mă făcea să mă simt mai bine. Amintirea şi acţiunile similare ale Alexandrei îmi aduc lacrimi în ochii închişi.

Sunt un dezastru, nu-i aşa?

-Sunt bine, Alexandra. îi spun asta, deşi nu ştiu dacă mă aude. Vocea îmi e pierdută în perna înmiresmată. Sunt răcit.

Aud deschiderea unei cutii de pizza şi un mormăit când mirosul de brânză mucegăită şi de câmat pluteşte din ea.

-Asta nu e chiar dieta unei persoane răcite, frăţioare!

Aud şi sticle de bere şi pungi de gunoi şi ştiu că începe să cureţe. Nu sunt singurul obsedat de curăţenie în familie.

-E pur şi simplu greşit!

Alexandra inspiră adânc, şi, judecând după mirosul care se alătură aromei de pizza mucegăită, bănuiesc că a deschis cutia

cu îngheţată, veche de trei zile, care nu era chiar atât de goală pe cât credeam.

-Drew.

Mă scutură uşor de umeri. Renunţ şi mă ridic, frecându-mi ochii pentru a alunga sfârşeala din ei.

-Vorbeşte cu mine, mă imploră ea. Ce se întâmplă? Ce s-a întâmplat?

în timp ce privesc expresia îngrijorată a surorii mele afurisite, călătoresc în timp, în urmă cu douăzeci şi doi de ani. Am şase ani, iar hamsterul meu, domnul Wuzzles, tocmai a murit. Si, exact ca în acea zi, adevărul dureros îmi este rupt din plămâni.

-S-a întâmplat, în sfârşit.

-Ce anume?

-Ce mi-ai dorit în toţi anii ăştia, şoptesc eu. M-am îndrăgostit. Ridic privirea şi văd zâmbetul c.are-i apare pe faţă. E exact ce şi-a dorit întotdeauna pentru mine. E căsătorită cu Steven dintotdeauna şi e îndrăgostită de el de şi mai mult timp. Aşa că nu a fost niciodată de acord cu modul în care-mi trăiesc viaţa şi abia aşteaptă să mă aşez la casa mea. Să găsesc pe cineva care să aibă grijă de mine, aşa cum ea are grijă de Steven. Aşa cum mama noastră încă are grijă de tatăl nostru.

Dar i-am spus că asta nu o să se întâmple niciodată. Nu asta voiam. Ce rost are să duci o carte la bibliotecă? De ce să duci nisipul la plajă? De ce să cumperi vaca, când poţi să obţii laptele gratis? Începi să vezi imaginea de ansamblu?

O văd zâmbind când, pe un ton jos, pe care nici măcar nu-l recunosc, spun:

-Se căsătoreşte cu altcineva. Nu m-a... nu m-a vrut, Lex. Compasiunea se întinde pe faţa surorii mele, ca gemul pe pâine. Apoi, hotărârea. Pentru că Alexandra e genul care repară lucruri. Poate să desfunde ţevi, să acopere găuri din perete şi să îndepărteze pete de pe orice covor. Ştiu deja ce gândeşte în clipa asta: dacă fratele ei mai mic e distrus, o să-l reasambleze.

Aş vrea să fie aşa uşor, dar cred că nici tot lipiciul din lume nu o să-mi lipească inima la loc.

Am menţionat că sunt şi poet.[7]

-Am înţeles. Putem să reparăm situaţia, Drew.

Nu-i aşa că-mi cunosc sora/

-Du-te să faci un duş lung şi fierbinte. Eu o să curăţ dezastrul ăsta. După care ieşim toţi trei.

-Nu pot să ies. „Nu m-a ascultat.[7]" Sunt răcit.[7] Lexi zâmbeşte, plină de compasiune.

-Ai nevoie de o masă bună şi caldă. Ai nevoie de un duş. O să te simţi mai bine după.

Poate are dreptate. Dumnezeu mi-e martor că ce am făcut în ultimele şapte zile nu m-a ajutat să mă simt mai bine. Ridic din umeri şi mă scol, ca să fac ce a spus. Ca un copil de patru ani cu păturica lui, îmi iau îndrăgita pernă cu mine.

în drum spre baie, mă gândesc la cum de am ajuns în situaţia asta. Odată, aveam o viaţă bună. Perfectă. După care totul a luat-o razna.

Ce.[7] Vrei să ştii cum.[7] Vrei să-mi auzi povestea tristă.[7] Atunci, bine. Totul a început acum câteva luni, într-o seară obişnuită de sâmbătă.

Mă rog, cel puţin obişnuită pentru *mine.*

Cu patru luni în urmă

-Da, la naiba! E bine! Da, fix aşa!

îl vezi pe tipul ăla – în costum negru şi incredibil de chipeş.[7] Da, tipul care se bucură de o partidă de sex oral de la roşcata voluptuoasă, în baie.[7] Âla sunt eu. Cel adevărat. EÎR: Eu înainte de Răceală.

Dumnezeule, iubito, o să termin!

Hai să ne oprim un pic!

Pentru acele femei care ascultă, permiteţi-mi să vă dau un sfat: dacă un tip pe care tocmai l-aţi întâlnit în club vă spune „scumpo", „iubito", „îngeraş" sau alt apelativ înduioşător, „i faceţi greşeala să credeţi că vă place şi că deja se gândeşte la alinturi.

O face pentru că nu poate sau nu-i pasă suficient cât să-şi amintească numele vostru.

Şi nici o fată nu vrea să i se spună pe numele greşit când este în genunchi şi îţi face sex oral în toaleta bărbaţilor. Deci, ca să fiu sigur, i-am zis „iubito".

Numele ei real? Chiar contează?

-La naiba, iubito, termin!

Ţipa îşi îndepărtează gura cu zgomot şi îmi prinde sperma în mână, ca o jucătoare profesionistă de baseball. După, mă duc la chiuvetă să mă spăl şi îmi trag şliţul. Roşcata mă priveşte cu un zâmbet pe faţă, în timp ce se clăteşte cu apă de gură dinrr-o sticluţă pe care o scoate din geantă.

De-a dreptul fermecător.

-Ce zici, bem ceva? mă întreabă ea cu ceea ce, sunt convins, are impresia că e o voce senzuală.

Dar uite care-i treaba cu mine: odată ce am terminat, chiar *am* terminat. Nu sunt genul de bărbat care se dă în acelaşi roller-coaster de două ori. O dată îmi e de ajuns, după care adrenalina dispare, laolaltă cu interesul.

Dar mama m-a crescut să fiu un gentleman.

-Sigur, draga mea. Du-te să găseşti o masă, iar eu o să iau ceva de la bar.

Până la urmă, roşcata a depus ceva efort, merita ceva de băut.

După ce ieşim din baie, ea se îndreaptă spre o masă, iar eu mă duc spre barul foarte aglomerat. Ţi-am zis că e sâmbătă noapte, nu? Şi e vorba despre REM. Nu, nu R.E.M. — rem, ca în somnul REM, ca atunci când visezi. Te-ai prins?

E cel mai tare club din New York. Cel puţin, în seara asta e. Săptămâna viitoare, o să fie altul, dar locaţia nu contează. Scenariul

e mereu acelaşi. în fiecare weekend, eu şi prietenii mei venim împreună aici, dar plecăm separat – şi niciodată singuri.

Nu te uita aşa la mine! Nu sunt un tip rău. Nu mint. Nu le duc cu zăhărelul pe femei, nu arunc vorbe goale despre un viitor împreună şi de iubirea la prima vedere. Sunt direct. Caut distracţie – pentru o noapte – şi le spun asta. E mai bine decât fac 90% dintre ceilalţi tipi de aici, crede-mă! Şi majoritatea fetelor care vin aici caută acelaşi lucru ca mine.

Mă rog, poate nu e chiar adevărat. Dar nu am ce să fac dacă ele mă văd, mi-o trag şi, dintr-odată, vor să-mi poarte copiii. Nu e problema mea. Cum am spus, le zic exact cum stă treaba, ne simţim bine şi apoi le dau bani pentru taxi, ca să se ducă acasă. Mulţumesc, noapte bună! Nu mă suna, pentru că eu sigur nu o să te sun.

După ce mi-am făcut în sfârşit drum prin mulţimea de la bar, comand două băuturi. Mă uit pentru o clipă la corpurile care se mişcă, se învârt şi se contopesc pe ringul de dans, în timp ce muzica vibrează în jur.

Apoi, o văd pe ea, la nici cinci metri de mine, aşteptând răbdătoare, dar arătând puţin nelalocul ei în mulţimea de oameni care-şi ridică braţele, flutură bani şi tânjesc după alcool, în timp ce încearcă să-i atragă atenţia barmanului.

Ţi-am spus că sunt poet, nu? Adevărul e că n-am fost mereu, nu până în momentul ăsta. E magnifică. Angelică. Superbă. Alege un cuvânt, oricare. Ideea e că, pe moment, am uitat cum să respir.

Părul ei e lung, brunet şi străluceşte, chiar şi în lumina slabă din club. Poartă o rochie roşie, cu spatele gol – sexy, dar elegantă –, care-i accentuează perfect fiecare curbă perfect lucrată. Gura ei e voluptuoasă, iar buzele imploră să fie răvăşite.

Şi ochii ei. Dumnezeule! Ochii ei sunt mari, rotunzi şi profund întunecaţi. îmi imaginez acei ochi privindu-mă în timp ce ea îmi ia penisul în gura fierbinte. Membrul respectiv tresare imediat

la apariţia gândului. Trebuie s-o fac a mea.

Mă îndrept spre ea, hotărând că ea e norocoasa care o să aibă plăcerea companiei mele pentru restul nopţii. Si ce plăcere am de gând să-i ofer!

Ajung lângă ea tocmai când deschide gura, ca să comande ceva de băut, şi intervin:

-Domnişoara vrea...

O privesc, încercând să-mi dau seama ce voia să comande. E un talent al meu. Unii oameni beau bere, unii scotch şi apă minerală, unii vin vechi, alţii brandy sau şampanie. Şi eu mereu reuşesc să-mi dau seama ce şi cum. Mereu.

-Un Merlot Veramonte, 2003.

Tânăra se întoarce spre mine, cu o sprânceană ridicată, iar privirea ei mă evaluează din cap până-n picioare. Hotărăşte să nu sunt un ratat şi spune:

-Eşti priceput.

Zâmbesc.

-Văd că reputaţia mă întrece. Da, sunt. Şi tu eşti frumoasă. Tânăra roşeşte. Obrajii ei chiar capătă o nuanţă rozalie, apoi îşi întoarce privirea. Cine mai roşeşte zilele astea? Este al naibii de adorabil!

-Deci ce spui dacă găsim un loc mai confortabil şi... privat? Ca să ne cunoaştem mai bine?

-Sunt aici cu prietenii. Sărbătorim. De obicei, nu vin în locuri ca ăsta, spune ea imediat.

-Ce sărbătoriţi?

-Tocmai mi-am luat maşterul în afaceri şi luni încep un job nou.

-Serios? Ce coincidenţă! Şi eu mă pricep la finanţe. Poate ai auzit de firma mea? Evans, Reinhart şi Fisher?

E cea mai tare bancă de investiţii de tip butic, aşa că sunt convins că e impresionată.

Hai să facem o pauză din nou, ce zici?

Ai văzut deschiderea gurii acestei femei superbe când i-am spus unde lucrez? Ai văzut cât de mari a făcut ochii? Asta ar fi trebuit ^{5}<i-mi spună ceva.

| '»ar munci nu am observat, eram prea ocupat să mă uit | sânii ci. Apropo, sunt perfecţi. Mai mici decât îi prefer în mod $_{n}<_{,r}$! mal. fix cât să-ţi încapă într-o **mână.** Dar, în ceea ce mă **priveşte** nici nu e nevoie de mai mult.

Idoen c să ţii minte expresia surprinsă de pe faţa ei. O să aihs sens mai târziu. Acum, să ne întoarcem la conversaţie.

Avem atât de multe în comun, zic eu. Amândoi lucrăm amândurora ne place vinul roşu de calitate... Cred că e datoria noastră să vedem la ce se poate ajunge în seara asta.

Ea râde. Ce sunet magic!

Ar trebui să-ţi explic ceva acum. Cu orice altă femeie, în orice altă noapte, aş fi deja în taxi, cu mâna pe sub rochia ei şi gura mea făcând-o să geamă. Fără doar şi poate. Pentru mine, asta înseamnă să depun efort ca să obţin ce vreau. Şi, în mod ciudat, mă excită.

-Apropo, eu sunt Drew. întind mâna. Şi tu eşti...

Ea ridică mâna.

-Logodită.

Neafectat, îi iau mâna şi i-o sărut, în timp ce o ating uşor cu limba. O văd pe frumoasa reticentă cum încearcă să-şi suprime un fior şi ştiu, în ciuda cuvintelor ei, că am un anumit efect asupra ei.

Vezi tu, nu sunt genul care ascultă ce au de spus oamenii. Mă uit la cum o spun. Poţi să înveţi multe despre cineva dacă îţi faci timp să vezi cum se mişcă, inflexiunile vocii, mişcarea ochilor.

Chiar dacă Ochi-de-Căprioară îmi spune nu, corpul ei urlă „Da, da, trage-mi-o pe bar". în doar trei minute, mi-a zis de ce e aici şi ce face ca să-şi câştige traiul şi m-a lăsat să-i sărut mâna. Astea nu sunt acţiunile unei femei care nu e interesată, ci ale unei femei care nu *vrea* să fie interesată.

Pot să mă descurc cu asta.

Mă pregătesc să comentez despre inelul ei de logodnă. **1** diamantul e aşa micuţ, că nu poate fi văzut nici măcar la o inspecţie

atentă, dar nu vreau s-o jignesc. A spus că tocmai a absolvit. Am prieteni care îşi plătesc şcoala de afaceri, şi împrumuturile pot să fie groaznice.

Aşa că aleg o altă tactică: sinceritatea.

_Şi mai bine. Nu vii în astfel de locuri? Ei bine, eu nu mă implic în relaţii. Ne potrivim perfect. Ar trebui să explorăm mai mult conexiunea asta, nu crezi?

Tânăra râde din nou, şi atunci vin şi băuturile noastre. O ridică pe a ei.

-Mulţumesc pentru vin! Ar trebui să mă întorc la prietenii mei. A fost o plăcere.

îi arunc un zâmbet plin de subînţeles, căci nu mă pot abţine. -Iubito, dacă mă laşi să te iau de aici, o să dau un cu totul înţeles cuvântului „plăcere”.

Clatină din cap şi zâmbeşte, ca şi cum ar avea dc-a face cu un copil capricios. Apoi, strigă peste umăr, în timp ce se îndepărtează: —Iti urez o noapte bună, domnule Evans!

Cum am spus, de obicei, sunt un bărbat atent. Eu şi Sherlock Holmes am putea fi prieteni. Dar sunt atât de fascinat de fundul ei, că iniţial ratez indiciul.

Ai observat detaliul care mi-a scăpat?

Exact. Mi-a spus „domnule Evans'[1], doar că eu nu i-am zis niciodată numele meu de familie. Ţine minte şi asta.

Pentru moment, o las pe tânăra brunetă să se retragă. Am de gând să îi dau o pauză, apoi s-o trag spre mine. Am de gând să o urmăresc şi să o curtez tot restul nopţii, dacă e cazul.

Pentru că e atât de al naibii de fierbinte!

Dar apoi, Roşcata – exact, cea din toaleta bărbaţilor – roă găseşte.

-Aici erai! Credeam că te-am pierdut. îşi lipeşte corpul dt mine şi îmi freacă braţul într-un mod intim. Ce zici, mergem la Răne? E după colţ.

„Mersi, dar nu, mersi!” Roşcata devenea, încet-încet, o amintire ştearsă. Pusesem ochii pe o variantă mai bună, mai captivantă. Mă pregătesc să-i spun asta, când altă roşcată apare lângă ea.

-Ea c sora mea, Mandy. I-am spus despre tine. S-a gândit că noi trei am putea... ştii tu... să ne distrăm.

îmi îndrept privirea spre sora Roşcatei. Geamăna ei, de fapt Si în acea clipă mi sc schimbă planurile. Stiu, ştiu... Am spn că nu mă dau în acelaşi roller-coaster de două ori. Dar roller-coastere gemene?

Nici un bărbat nu ar rata o asemenea ocazie!

2

Am spus deja că-mi place locul meu de muncă?

Dacă firma mea ar fi Liga Majoră de Baseball, aş fi cel mai bun jucător. Sunt partener la una dintre cele mai bune bănci de investiţii din New York, cu specializarea în media şi tehnologie. Da, da. tatăl meu şi doi dintre cei mai apropiaţi prieteni ai lui au pus bazele firmei, dar asta nu înseamnă că nu am muncit din greu ca să ajung aici, pentru că am făcut-o. De asemenea, nu înseamnă că nu mănânc, respir şi visez muncă zi de zi ca să obţin reputaţia pe care o am, pentru că o fac.

Ce face un bancher de investiţii? Ei bine, ştii când, în *Frumuşica,* Richard Gere îi spune Juliei Roberts că locul unde lucrează cumpără companii şi le vinde, bucată cu bucată? Eu sunt tipul care îl ajută în acest proces. Negociez înţelegeri, fac contracte şi verificări, schiţez contractele de credit şi multe alte lucruri pe care sunt sigur că nu eşti interesat să le auzi.

Acum, probabil te întrebi de ce un tip ca mine dă citate din- tr-un film pentru fete, precum *Frumuşica.*

Răspunsul e simplu: în copilărie, mama şi-a forţat copiii ca în fiecare săptămână să participe la „noaptea de filme în familie . Afurisita alegea acest film la fiecare două săptămâni. A trecut Ptintr-o perioadă în care era obsedată de Julia Roberts, aşa că mi băgat şi mie pe

gât cam un an. Pot să recit totul, cuvânt cu cuvânt.
Deşi, trebuie să recunosc că Richard Gere e foarte cool.

r

Acum, s;l revin la locul meu de muncă.

Cea mai bună parte e bucuria pe care o simt când încM?, o afacere foarte, foarte bună. E ca şi cum aş obţine blackjack |ₐ g* cazinou din Vegas. E ca şi cum Jenna Jameson te-ar alege i fii tj următorul ei film porno. Nu există nimic – şi vreau să spun rfijgj nimic – mai bun de atât.

Eu (ac prospectarea pentru clienţii met, recomand a ar trebui să tacă. Ştiu ce companii vor să fie cumpărat. ,, ₐ(# au nevoie de o preluare ostilă. Eu sunt cel cu informaţi interior despre ce mogul din media e pregătit să sară de p< |ᵢj Brooklyn pentru că a cheltuit prea mult din profitul o aupaniei pe prostituare de lux.

Competiţia pentru clienţi e acerbă. Trebuie să-i atragi, să-H faci să te vrea, să-i faci să creadă că nimeni nu poate face pentru ei ce poţi face tu. E ca atunci când faci sex. Însă, în loc să am parte de o femeie la finalul zilei, am parte de un cec baban. Fac i bani pentru mine şi pentru clienţii mei. Mulţi.

Matthew Fisherşi Steven Rcinhart, fiii partenerilor tatălui I meu, lucrează şi ei aici. Da, *acel* Steven – soţul Afurisitei. La fel I ca taţii noştri, noi trei am crescut împreună, am mers la şcoala I împreună şi acum lucrăm la firmă împreună. Bătrânii ne lasă pe I noi să facem treaba reală. Ne mai verifică din când în când, casă I aibă impresia că încă mai sunt ei cei care conduc compania, după I care se duc la un club privat, să joace golf.

Nu mă înţelege greşit, şi Matthew, şi Steven se pricep la ceea I ce fac, doar că eu sunt vedeta. Eu sunt rechinul. Eu sunt cel pe I care clienţii îl caută şi de care companiile se tem. Ei doi 'tiu asttj I la fel cum ştiu şi eu.

Luni dimineaţă, sunt în hirou la ora 9.00 ca întotdeauna I Secretara ntea, blonda minionă şi sexy, cu un corp mişto, e dej* I acolo. Imi pregăteşte **programul** pentru acea zi, mesajele pentwj weekend şi cea mai bună cafea din regiune.

Nu, nu ham tras-o.

Nu că nu aş vrea. Crede-mă, dacă nu ar lucra pentru mine, aş da mai tare ca Mohammed Aii. Dar am reguli. Standarde, ai putea spune. Una dintre reguli e să nu-mi fac de cap la birou. Nu scuip unde mănânc, nu fac sex unde lucrez. Asta ca să nu mai pomenesc despre toate problemele de hărţuire sexuală pe care le-aş avea. Nu e înţelept pentru afaceri. E neprofesionist.

Deci, pentru că Erin e singura femeie, în afară de rudele mele, cu care am interacţiuni platonice, e şi singura membră de sex opus pe care am considerat-o vreodată prietenă. Avem o relaţie de muncă pe cinste. Erin e pur şi simplu... grozavă.

Mai e un motiv pentru care nu i-aş trage-o nici dacă ar sta întinsă pe birou, implorându-mă să o fac. Fie că mă crezi, fie că nu. o secretară bună – una foarte bună – e greu de găsit. Am avut fete care au lucrat pentru mine şi care erau mai prostănace decât o găleată cu noroi. Am avut altele care aveau impresia că puteau da lovitura doar dacă făceau sex. Astea sunt fetele pe care vreau să le cunosc într-un bar, sâmbătă noaptea, nu genul care vreau să-mi răspundă la telefoane luni dimineaţă.

Acum, că ai înţeles mai multe, hai să ne întoarcem la coborârea mea în iad.

-Ţi-am mutat prânzul de la 13.00, cu Mecha, pentru ora 16.00, îmi spune Erin, în timp ce-mi dă mai multe mesaje.

„La naiba!”

Mecha Communications este un conglomerat media multibi- lionar. De luni întregi lucrez pentru ei ca să achiziţioneze un post spaniol, iar CEO-ul, Radolpho Scucini, e mereu mai receptiv când are stomacul plin.

-De ce?

îmi dă un dosar.

-Azi trebuie să participi la prânzul din sala de conferinţe. Tatăl Tiu îl prezintă pe noul asociat. Ştii cum e când vine vorba despre

chestiile astea...

Ai văzut vreodată *Colindă de Crăciun*? Bineînțeles că da. Mereu există câte o versiune a filmului pe câte un canal, în fiecare

zi înainte de Crăciun. Atunci, ştii când fantoma trecutului îl duce pe Scrooge înapoi în timp, pe când era tânăr şi fericit? Şi era şeful ăla, Fezziwig, tipul gras care dădea petreceri grandioase? Da, tipul ăla. Ăla e tata.

Tata iubeşte compania asta şi îi consideră pe angajaţi familia lui extinsă. Mereu caută câte o scuză ca să dea câte o petrecere la birou. Petreceri aniversare, petreceri pentru naşterea vreunui copil, prânzuri de Ziua Recunoştinţei, bufete de Ziua Preşedintelui, cine de Ziua lui Columb... Mai trebuie să continui?

E un miracol că reuşim să mai şi lucrăm.

Şi de Crăciun? Nici nu mai trebuie să spun ceva. Petrecerile de Crăciun date de tata sunt legendare. Toată lumea se duce acasă pe şapte cărări. Unii oameni nu se mai duc acasă deloc. Anul trecut, am prins zece angajaţi de la o bancă rivală care încercau să se strecoare, pentru că seara chiar e atât de al naibii de fantastică. Şi toate astea sunt pentru obţinerea atmosferei pe care tata o vrea în această firmă.

îşi iubeşte angajaţii, iar ei îl iubesc la rândul lor. Devotamentul şi loialitatea sunt două lucruri pe care le avem din plin. Asta e parte din ce ne face cei mai buni. Pentru că oamenii care lucrează aici sunt în stare să-şi vândă primul copil pentru tata.

însă există momente, precum azi, când am nevoie de timp ca să-mi conving clientul, când celebrările lui pot fi un mare impediment. Dar asta e situaţia.

Dimineaţa mea de luni e plină, aşa că mă duc la birou şi mă apuc de muncă. Apoi, nici nu apuc să clipesc, că se face 13.00 şi mă îndrept spre sala de conferinţe. Văd un cap familiar, cu părul de un portocaliu aprins, ataşat de un corp scund şi îndesat. El e Jack O Shay. A început să lucreze la firmă acum şase ani, în acelaşi an ca mine. E un tip bun şi, destul de des, îmi ţine companie în weekend. Lângă el e Matthew, care vorbeşte animat, în timp ce-şi trece mâna mare prin părul de culoarea nisipului.

Îmi iau mâncare de la bufet şi merg lângă ei, chiar când Matthew povesteşte ce noapte de sâmbătă a avut.

-Şi, după, scoate o pereche de cătuşe şi un bici. Un afurisit de bici! Credeam că o s-o iau razna chiar atunci, pe cuvântul meu- Adică... s-a dus la o mănăstire... Omule, chiar a studiat să
he călugăriţă!

-Ţi-am spus, cele tăcute au mereu preferinţe mai perverse, subliniază Jack, zâmbind.

Matthew îşi îndreaptă ochii căprui spre Steven şi îi spune:

-Omule, serios! Trebuie să vii cu noi. O singură dată, te implor!

Zâmbesc auzind asta, pentru că ştiu exact ce urmează.

_îmi pare rău, ai întâlnit-o pe soţia mea? întreabă Steven, confuz.

-Nu ti laş! zice Jack. Spune-i că te duci să joci cărţi sau ceva de genul ăsta. Trăieşte şi tu puţin!

Steven îşi dă jos ochelarii şi îşi şterge lentilele cu un şervețel, timp în care pare să se gândească la idee.

-Siiiiigur. $i, când o să afle, lucru care sigur o să se întâmple, o să-mi servească penisul pe o tavă de argint. Cu nişte sos de usturoi, unt si vin Chianti. Scoate un sunet ca de sorbit, *ă la* Hannibal Lecter, care mă face să râd. în plus, am *filet mignon* acasă, băieţi, se mândreşte el, punându-şi ochelarii la loc şi întinzându-şi mâinile peste cap. Nu mă interesează hamburgerii.

-Laşule, tuşeşte Matthew, în timp ce Jack clatină din cap şi spune: Te saturi până şi de un *filet* bun dacă-l mănânci în fiecare zi.

-Nu şi dacă-l găteşti diferit în fiecare zi, sugerează Steven. Iubita mea ştie cum să facă mesele apetisante.

Ridic mâna şi îi spun:

-Te rog, te implor, opreşte-te aici!

Există imagini pe care nu le vreau în mintea mea. Niciodată.

-Si tu, Drew? Te-am văzut plecând cu gemenele alea. Erau toscate adevărate? mă întreabă Jack.

Simt cum îmi apare pe chip un zâmbet satisfăcut.

-O, da, erau adevărate.

După care îmi descriu noaptea sălbatică de sâmbătă în detaliu. Detalii intense şi delicioase.

Bun, hai sil ne oprim aici, pentru că văd deja pe faţa ta C(lt mă judeci. Şi-ţi aud şi dezaprobarea: „Ce nemernic! A făcut *. cu o fată – mă rog, în cazul ăsta, cu două –, şi acum le povest^, prietenilor lui despre asta. E aşa lipsit de respect!"

în primul rând, dacă o tipă vrea s-o respect, trebuie să se poart ca o persoană care merită respect. în al doilea rând, nu încerc *y* Im un nemernic. Sunt, pur şi simplu, un tip. Şi toţi tipii vorbe* cu prietenii lor despre sex.

Permite-mi să repet asta, în caz că n-ai auzit din prima: TOŢI TIPII VORBESC CU PRIETENII LOR DESPRE SEX. Dacă un tip îţi spune că n-o face, dă-i papucii, pentru că te minte.

Altceva: le-am auzit pe sora mea şi pe prietenele ei având propriile discuţii. Unele lucruri care le ies pe gură l-ar fi făcut şi pe afurisitul de Larry Flynt să roşească. Aşa că nu te purta de parcă femeile nu vorbesc despre asta la fel de mult ca noi, bărbaţii, pentru că ştiu sigur că o fac.

După ce detaliez momentele culminante ale weekendului meu. discuţia de la masă se îndreaptă spre fotbal şi eficienţa ofensivei lui Manning. Pe fundal, aud vocea tatălui meu, care stă în faţa camerei, detaliind toate realizările măreţe ale noului asociat, al cărui dosar nu m-am sinchisit să-l deschid de dimineaţă. Şcoala Wharton, de la Universitatea din Pennsylvania, prima din clasă, şi-a făcut practica la Credit Suisse, *bla bla bla.*

Pălăvrăgeala se stinge treptat, în timp ce gândurile mi se îndreaptă spre acea parte a nopţii de sâmbătă despre care nu le-am spus prietenilor mei: mai exact, interacţiunea cu o zeiţă brunetă încă pot să văd ochii aceia negri. Acea gură voluptuoasă, părul strălucitor care nu avea cum să fie la fel de mătăsos pe cât arăta Nu e prima oară când îmi apare, pe neaşteptate, în minte ima ginea ei în ultima zi şi jumătate. De fapt, mi se pare că în fiecare oră îmi apare câte o altă secvenţă, şi mă trezesc imaginându n ce s-a întâmplat cu ea. Sau, mai exact, ce s-ar fi putut intam dacă aş fi rămas în club şi aş fi curtat-o.

E ciudat. Nu sunt genul care să-şi amintească de tipele pe care |e întâlneşte în timpul aventurilor de weekend. De obicei, îmi dispar din minte în clipa în care plec din patul lor. Dar ea avea ceva special. Poate pentm că m-a refuzat. Poate pentru că nu ¡-am aflat numele. Sau poate fundul ei drăgălaş şi bine lucrat m-a făcut să vreau să-l apuc şi să nu-i mai dau drumul.

în timp ce imaginile din mintea mea se concentrează asupra acestui aspect, încep să simt un fior familiar în regiunea de sud, dacă înţelegi ce vreau să spun. Revin cu picioarele pe pământ. Nu am mai avut o erecţie spontană de la 12 ani. Care-i treaba cu asta?

Se pare că va trebui s-o sun pe tipa sexy care mi-a dat numărul ei în cafenea azi-dimineaţă. De obicei, rezerv genul ăsta de activităţi pentru weekend, dar se pare că penisul meu vrea să facă o excepţie.

Deja am ajuns în partea din faţă a încăperii şi stau la rând, ca să dau mâna cu toţi angajaţii noi, aşa cum se face. Pe măsură ce mă apropii de capătul rândului, tata mă vede şi vine să mă salute, cu o palmă plină de afecţiune pe spate.

-Mă bucur că ai venit, Drew. Fata asta are potenţial. Vreau s-o iei sub aripa ta, s-o ajuţi să se prindă cum merge treaba. Dacă faci asta, îţi garantez că o să-şi ia zborul şi o să ne facă pe toţi mândri.

-Sigur, tată. Nici o problemă.

„Super!" De parcă nu am destulă treabă. Acum, mai trebuie să ţin şi o începătoare de mână, în timp ce navighează prin lumea întunecată şi înfricoşătoare a Americii corporatiste. Absolut perfect!

„Mulţumesc, tată!"

în sfârşit, vine şi rândul meu. Tânăra stă cu spatele la mine. îi admir părul brunet şi mătăsos, prins într-un coc jos, şi silueta micuţă. Privirea mi se duce mai jos, în timp ce ea vorbeşte cu cineva din faţă. Ochii mi se opresc instinctiv pe fundul ei şi... srni un pic.'

Stai un pic!
Am mai văzut fundul ăsta!
»Nu are cum!”

Se întoarce.

„Ba are!"

Zâmbetul i se măreşte când mă vede. Nişte ochi luminoşi şi profunzi, pe care nu mi-am amintit că i-aş fi visat – până acum. Ridică dintr-o sprânceană, semn că m-a recunoscut, şi ¡n. tinde mâna.

-Domnule Evans.

Simt cum gura mi se deschide şi se închide, dar nu iese nici un cuvânt. Şocul de a o revedea, chiar aici, dintre toate locurile- posibile, mi-a înghețat probabil acea parte a creierului care controlează vorbirea. în timp ce sinapsele încep să funcţioneze din nou, îl aud pe tata spunând:

-... Brooks. Katherine Brooks. O să ajungă departe, fiule, şi, cu ajutorul tău, o să ne ia cu ea.

Katherine Brooks.

Fata de la bar. Fata pe care am lăsat-o să-mi scape. Fata a cărei gură încă îmi doresc cu disperare să o simt în jurul penisului meu.

Şi lucrează aici. în biroul meu, unde am jurat să nu-mi fac niciodată de cap. Mâna ei catifelată şi caldă alunecă perfect într-a mea, şi două gânduri îmi apar simultan în minte.

Primul este: Dumnezeu mă urăşte. Al doilea: Am fost un băiat foarte obraznic toată viaţa mea, şi asta e pedeapsa mea. Şi ştii ce se spune despre pedeapsă, nu?

Exact, e o afurisită!

Ţin foarte mult la autodeterminare. Voinţă. Control. Eu îmi determin drumul în viaţă. Eu decid succesele şi eşecurile mele. Destinul poate să se ducă naibii. Dacă vreau ceva destul de mult, pot să-l obţin. Dacă mă concentrez şi fac sacrificii, nu e nimic ce
nu pot face.

Te întrebi care e rostul declaraţiei mele.' De ce par să fiu un vorbitor la o convenţie de dezvoltare personală? Ce încerc să zic,
mai exact?

Pe scurt: eu îmi controlez penisul, nu invers. Cel puţin asta mi-am tot repetat în ultima oră şi jumătate.

Mă vezi stând acolo, la birou, bombănind ca un schizofrenic care nu şi-a luat medicamentele?

Aşa îmi reamintesc de principiile mele, de crezurile sacre care m-au dus atât de departe în viaţă. Cele care m-au făcut un succes de necontestat în dormitor şi la birou. Cele care până acum nu m-au dezamăgit. Cele pe care ard de nerăbdare să le arunc pe geam. Totul din cauza unei femei care lucrează pe acelaşi etaj cu mine. Katherine Toată-Lumea-îmi-Spune-Kate Brooks.

Asta da, răsturnare de situaţie!

La cum văd lucrurile, tot aş putea încerca să iau aurul. Tehnic ^orbind, nu am cunoscut-o pe Kate la muncă, ci într-un bar. Asta "^eamnă că poate să scape de eticheta de „colegă" şi să o păstreze A cea de „aventură neînsemnată", status care i-a fost oferit iniţial.

Cc e? Sunt om de afaceri, asta e treaba mea. Caut portiţe.

Peci, teoretic cel puţin, pot să mă culc cu ea fără să-mi suhrm. net propriile legi ale naturii. Problema cu strategia asta este
ce se întâmplă după.

Privirile pline de dorinţă, ochii plini de speranţă, încercări, le patetice de a mă face gelos. întâlnirile „aparent accidentale întrebările despre planurile mele, trecerile aparent neînsemnate prin faţa uşii mele. Toate vor escalada în mod inevitabil într-un comportament semihărţuitor.

3

Unele femei pot să facă faţă unei aventuri de o noapte. Altele, nu. Şi clar am fost şi cu partea greşită, cea a celor care nu pot.

Nu e plăcut.

Deci, vezi, oricât de mult mi-aş dori, oricât încearcă capul meu mic să mă ghideze pe drumul ăsta, nu e genul de lucru pe care să vreau să-l atrag la muncă. în sanctuarul meu. A doua casă.

Nu o să se întâmple. Punct.

Asta e. Sfârşitul discuţiei.

Caz închis.

Kate Brooks e în mod oficial ştearsă de pe lista mea cu potenţiale aventuri. E interzisă, de neatins. E exact acolo, lângă fostele iubite ale prietenilor mei, fiica şefului şi cele mai bune prietene ale surorii mele.

Mă rog, ultima categorie e mai degrabă o zonă gri. Când aveam 18 ani, Cheryl Phillips, cea mai bună prietenă a Alexandrei, a petrecut vara la casa noastră de vacanţă. Dumnezeule, fata aia avea o gură ca un aspirator. Din fericire pentru mine, Afurisita nu a aflat niciodată despre vizitele ei de la 2.00 **dimineaţa** în camera mea. Ar fi fost iadul pe pământ, unul de proporţii epice, dacă ar fi făcut-o-

Uar, stai, unde rămăsesem?

A da. îţi spuneam că am ajuns la concluzia că fundul lui Kate Jks e unu de care, din păcate, nu o să mă bucur niciodată. Şi n regulă cu asta. Serios.

$' aproape mă cred.
Până când apare la usa

Dumnezeule!”

Poartă ochelari. Genul cu rame închise la culoare. E versiunea feminină a lu. Clark Kent. Pe majoritatea femeilor le-ar face neatrăgătoare, ca nişte tocilare. Dar nu şi pe ea. Pe podul nasului aceluia mic, încadrând acele minunăţii cu gene lungi, cu părul prjn;; în acel coc lejer, sunt de-a dreptul sexy.

|n timp ce începe să vorbească, mintea mi se umple cu toate fanteziile cu profesoare sexy pe care le-am avut vreodată. îmi apar în minte, fix lângă cele cu bibliotecara aparent reprimată sexual, care e, de fapt, o nimfomană purtătoare de piele şi cătuşe.

bate continuă să vorbească, în timp ce toate astea mi se desfăşoară în minte.

Ce naiba spune?

închid ochii, ca să nu mă holbez la buzele ei. Ca să pot să procesez ce spune.

-... Tatăl tău a zis că mă poţi ajuta cu asta.

Se opreşte şi mă priveşte.

-Scuze, eram distras! Vrei să iei loc şi să-mi spui din nou? o întreb, fără ca vocea mea să trădeze cât de excitat sunt.

Din nou, un mesaj pentru toate femeile: Bărbaţii se gândesc la sex tot timpul. Cifra exactă este la fiecare 5,2 secunde sau ceva
de genul ăsta.

Ideea e că, atunci când voi întrebaţi „Ce vrei la cină?”, noi ne gândim să v-o tragem pe blatul din bucătărie. Când ne povestiţi despre un film siropos, pe care l-aţi văzut cu prietenele săptămâna trecută, noi ne gândim la filmul porno pe care l-am văzut aseară. Dând voi ne arătaţi pantofii de marcă pe care l-aţi cumpărat la Promoţie, noi ne imaginăm cât de bine ar arăta pe umerii noştri.

Am vrut doar să vă anunţ. Nu împuşcaţi mesagerul.

E de-a dreptul un blestem.

Eu, personal, îl învinovăţesc pe Adam. Era un tip care avea Ulnta ^ picioare. Se plimba gol, avea o tipă sexy, care să-i

satisfacă [rite] Sper că mărul ăla a fost gustos, pentru că a stricat toată

treaba pentru noi toţi. Acum, trebuie să muncim pentru sex. în cazul meu, să încerc cu disperare să nu mi-l doresc.

Kare ia loc pe scaunul din faţa biroului şi se asază picior p_{est} picior.

„Nu te uita la picioare, nu te uita la picioare!

Prea târziu.

Sunt tonifiate, bronzate şi arată de-a dreptul mătăsoase, i^j ling buzele şi mă oblig să-mi ridic privirea spre a ei.

— Deci, am lucrat la portofoliul unei companii de programare, Genesis. Ai auzit de ea?

— Vag, răspund eu, în timp ce mă uit la hârtiile de pe birou, care par să fie pline de imagini indecente, provocate de sunetul vocii ei în mintea mea perversă.

Sunt un băiat foarte, foarte rău. Oare Kate o să mă pedepsească dacă îi spun cât de rău sunt?

Ştiu, ştiu, nu pot să mă abţin.

-în ultimul trimestru, a postat trei milioane de EBIT, spune ea. -Serios?

-Da. Ştiu că nu e ceva uimitor, dar arată că are o bază solidă, încă e o companie mică, dar asta e o parte din ce a făcut-o să fie aşa bună. Programatorii de acolo sunt tineri şi înfometaţi. Se zvoneşte că au idei care vor face Wii să semene mai mult cu Atari. Şi au minţi care le vor materializa. Ce nu au e capitalul.

Se ridică şi se apleacă peste birou, ca să-mi dea un dosar. Sunt atacat de un parfum dulce şi floral. E delicios, seducător. Nu e ca parfumul bunicii, care practic te sufocă de fiecare dată când trece pe lângă tine la poştă.

Vreau să-mi afund faţa în părul ei şi să inspir adânc.

Dar rezist şi deschid dosarul.

-I-am arătat ce am domnului Evans... adică, tatălui tău, şi mi a zis să vorbesc cu tine. S-a gândit că unul dintre clienţii tăi- -Alphacom, precizez eu.

Exact. S-a gândit că cei de la Alphacom ar putea fi interesaţi-

¡viă uit peste ce a fâcut până acum. E hun. Detaliat şi informaţi''. dar concentrat. încet, creierul, cel puţin cel de deasupra umerilor, schimbă macazul. Dacă există un subiect cu potenţialul je a-nii îndepărta gândurile de la sex, acela e munca. Multă. Şi ce-mi arată ea chiar are potenţial.

Nu miroase la fel de delicios ca Kate Brooks, dar e pe aproape.

_E bine, Kate. Foarte bine. Clar aş putea să-i vând asta lui Seanson. E CEO-ul de la Alphacom.

Kate mă fixează cu privirea.

-Par o să fac şi eu în continuare parte din proiect, nu?

Zâmbesc.

-Desigur. Par să fiu genul care are nevoie să fure propunerile
altor oameni?

-Nu, bineînţeles că nu, domnule Evans. Nu am vrut să sugerez că... doar că ştii cum e... prima zi.

îi fac semn să ia loc din nou, şi o face.

-Ei bine, din ce văd, aş zice că ai o zi afurisit de bună. Şi, te rog, spune-mi Drew!

Kate încuviinţează. Mă reazem de spătarul scaunului, în timp ce o evaluez. Privirea mea de crai se plimbă peste ea din cap până în picioare, într-un mod complet neprofesionist. Sunt conştient de asta, dar nu mă pot convinge să-mi şi pese.

-Deci sărbătoreai un nou loc de muncă? o întreb eu, referitor la comentariul ei de la REM de sâmbătă.

Îşi muşcă buza, iar pantalonii îmi devin strâmţi, în timp ce Penisul îmi tresaltă şi mi se întăreşte, din nou. Dacă o s-o ţin tot asa, o să am testiculele umflate când ajung acasă.

-Da. Un loc de muncă nou. Ridică din umeri, apoi spune: Am bănuit cine eşti când mi-ai spus cum te cheamă şi numele firmei.

~ Ai auzit de mine? o întreb eu, curios.

-Sigur. Nu cred că există mulţi în domeniul ăsta care să nu
[illegible]b despre băiatul de aur de la Evans, Reinhart şi Fisher în
[illegible]ness *Weeldy*... sau la pagina şase.

Ultimele cuvinte se referă la rubrica de bârfe, în care apar destul de des.

-Dacă singurul motiv pentru care m-ai refuzat e faptul că lucrez aici, pot să-i înmânez tatălui meu demisia în mai puţin de o oră.

Râde şi, după, cu o uşoară roşeaţă în obraji, spune:

-Nu, nu a fost singurul motiv. Îşi ridică mâna, ca să-mi reamintească de inelul de logodnă aproape invizibil. Dar nu te bucuri că am făcut-o? Ar fi fost destul de ciudat dacă s-ar fi întâmplat ceva între noi. Nu crezi?

— Ar fi meritat, spun eu cu o expresie foarte serioasă pe faţă.

Kate ridică din sprâncene. Nu mă crede.

-Chiar dacă acum lucrez sub tine?

Să fim serioşi, singură şi-a făcut-o, şi ştie asta. Lucrează sub mine? Cum ar trebui să ignor asta?

Doar ridic dintr-o sprânceană, iar ea clatină din cap şi râde din nou.

Cu un zâmbet sălbatic, o întreb:

—Nu te fac să te simţi incomod, nu?

—Nu, deloc. Dar aşa îţi tratezi toţi angajaţii? Pentru că, trebuie să-ţi spun, le oferi toate motivele să te dea în judecată.

Nu pot să-mi opresc zâmbetul care-mi apare pe buze. Kate e o surpriză. E isteaţă. Are replicile la ea. Trebuie să gândesc înainte să vorbesc cu ea. îmi place asta.

îmi place de ea.

-Nu, nu îmi tratez toţi angajaţii aşa. Niciodată. Doar pe una singură, la care mă gândesc întruna de sâmbătă noaptea.

Bine, poate nu mă gândeam la ea când eram cu gemenele, dar ce i-am spus e parţial adevărat.

— Eşti incorigibil, zise ea, într-un mod care-mi spune că mă consideră drăguţ.

„Sunt în multe feluri, iubire, dar drăguţ nu e unul dintre ele."

-Când văd ceva ce-mi place, depun efort. Sunt obişnuit să obţin ce vreau.

o să auzi niciodată o declaraţie mai adevărată despre mine. par hai să punem totul pe pauză puţin, ce zici? Ca să-ţi redau imaginea de ansamblu.

Vezi tu, mama, Anne, şi-a dorit mereu o familie mare. Cinci, poate şase copii. Dar Alexandra e cu şase ani mai mare decât mine- Poate nu ţi se pare o diferenţă mare, dar, pentru mama,

((0St o eternitate. După Alexandra, mama nu a mai putut să riniână însărcinată, şi nu pentru că n-ar fi încercat. **1** s-a spus că are „infertilitate secundară". Când sora mea avea patru ani, mama renunţase la gândul de a mai avea copii.

si, Jupă, ghici ce s-a întâmplat? Am apărut eu.
Surpriză!

Eram copilul ei minune. Preţiosul ei înger de la Dumnezeu. Dorinţa ei îndeplinită. Rugăciunea la care i s-a răspuns. Şi nu a fost singura care gândea aşa. Tata a fost încântat, la fel de recunoscător să aibă încă un copil – şi băiat, pe deasupra. Iar Alexandra era extaziată să aibă în sfârşit un frate mai mic – asta se întâmpla înainte să devină afurisită.

Eram ce îşi dorise şi aşteptase familia mea timp de cinci ani. Eram micul prinţ. Nu aveam cum să fac ceva greşit. Nu exista nimic pe care să-l doresc şi să nu-l pot avea. Eram cel mai chipeş, cel mai genial. Nu exista nimeni mai bun şi mai dulce decât mine. Eram iubit fără limite. Toate dorinţele mi se îndeplineau.

Deci crezi că sunt arogant? Egoist? Răsfăţat? Probabil ai drep- late- Dar nu este vina mea. Sunt produsul modului în care am fost crescut.

Acum, că am stabilit asta, să ne întoarcem în biroul meu. rrnătuarea parte e importantă.

$i» Kate, cred că ar trebui să ştii că te doresc, un **621** ro^eala °braji şi uşoara surprindere de pe faţa ei? Vezi >xpresia ei devine serioasă şi cum mă fixează cu privirea, după lasă **ochii** în jos?

O tulbur. Şi ea mă vrea. Se luptă cu asta. Dar e acolo. Aş pu. tea s-o fac a mea. Aş putea să o aduc exact în punctul în care îşi doreşte cu ardoare să ajungă.

Gândul mă face să-mi opresc un geamăt, în timp ce tipul de mai jos reacţionează cu intensitate. Vreau să mă duc la ea şi să o sărut până când i se înmoaie picioarele. Vreau să-mi strecor limba între acele buze voluptuoase, până i se înmoaie genunchii. Vreau să o iau în braţe, să-i înfăşor picioarele în jurul taliei mele, să o lipesc de perete şi...

-Hei, Drew! E aglomerat pe Fifty-Third. Dacă vrei să ajungi la întâlnirea de la 16.00, ar trebui să pleci.

„Mulţumesc, Erin. Ştii cum să strici un moment."

Grozavă secretară! Oribilă sincronizare!

Kate se ridică. Are spatele drept şi umerii rigizi. Se îndreaptă spre uşă şi refuză să mă privească în ochi.

-Mulţumesc pentru timpul acordat, domnule Evans! Să... îmi spui când mă vrei.

Ridic din sprâncene sugestiv la auzul cuvintelor. Ador faptul că e fâstâcită şi că eu am avut efectul ăsta asupra ei.

Kate evită în continuare contactul vizual, iar un zâmbet vag îi apare pe faţă.

-Pentru Alphacom şi Genesis. Să-mi spui ce ar trebui să- ce vrei să fac... ce... ştii ce vreau să spun. înainte să iasă, o strig.

-Kate?

Se întoarce spre mine, cu o privire întrebătoare.

Arăt spre mine.

-Mă cheamă Drew.

Kate zâmbeşte. îşi revine. încrederea pe care o are în mod obişnuit îi reapare în ochi.

Apoi mă priveşte în ochi.

-Da. Ne vedem mai târziu, Drew!

După ce iese pe uşă, îmi spun:

-O, da. Mai mult ca sigur.

în timp ce rni verific geanta ca sîl plec la înrAlnire, îmi dau ,ma că atracţia asta – de fapt, nu, nu e un cuvânt destul de puternic nevoia de a o avea pe Katc Brooks nu o sîl dispară pur si ,jniplu. Pot să încerc să mă împotrivesc, dar, pentru numele lui Dumnezeu, suni un simplu hărhat. Lăsată nerezolvată, dorinţa pc care o simt pentm ea ar putea să transforme biroul, locul pe ,,e I iubesc, într-o cameră de tortură a fmstrării sexuale.

Nu pot să permit aşa ceva.

Aşa că am trei opţiuni: pot să demisionez. Pot s-o conving pe Kare să demisioneze. Sau pot s-o conving să trăiască o noapte plină dc plăcere cu mine. Să rezolvăm amândoi asta, indiferent Je consecinţe.

Ghici ce o să aleg?

4

în cele din urmă, am evitat testiculele umflate. în noaptea aia m-am întâlnit cu fata de la cafenea. E instructoare de yoga.

„Tare!”

Ce e? Ei, haide, nu fi aşa! O vreau pe Kate, fără doar şi poate. Dar nu te aştepta să mă port ca un călugăr până o s-o am. Lucrul pe care femeile nu îl înţeleg e că un tip poate să dorească o femeie şi, în acelaşi timp, să i-o tragă alteia. La naiba, un tip poate să iubească o femeie şi să se culce cu alte zece. Aşa stau lucrurile.

Sexul este o eliberare. Pur fizică. Atâta tot. Cel puţin, pentru bărbaţi.

Calmează-te şi nu începe să arunci cu papuci în mine!

Cel puţin, pentru bărbatul *ăsta.* E mai bine aşa?

Poate o să-mi înţelegi punctul de vedere dacă o să explic lucrurile altfel. Te speli pe dinţi, aşa e? Să presupunem că pasta de dinţi preferată e Aquafresh, dar nu mai găseşti la magazin. Nu găseşti decât Colgate. Ce o să faci? O să foloseşti Colgate, nu-i aşa?

Chiar dacă vrei să te speli cu Aquafresh, la sfârşitul zilei, foloseşti ce ai ia îndemână, ca să-ţi ţii dinţii curaţi. înţelegi modul meu de gândire? Bine.

Acum, să ne întoarcem la povestea mea de suferinţă şi durere.

Nu am mai sedus niciodată o femeie.

Şocant, ştiu!

A j

I permite-mi să clarific. Niciodată nu am fost *nevoit* să seduc ‘ ^enlcie, nu în modul tipic. De obicei, nu e nevoie decât de o Lyire, de un zâmbet sau să fac cu ochiul. Un salut prietenos, o băutură sau două. După asta, schimbul verbal este destul i. •

limitat, la replici precum „mai tare", „mai mult", „mai jos"... M-ai înţeles-

Deci. trebuie să recunosc, ideea asta de a te conversa cu o femeie ca s-o aduci în pat e ceva destul de nou pentru mine. Dar „u-tni tac griji. Eşti curios de ce?

Pentru că joc şah.

Şahul e un joc de strategie, de planificare. Trebuie să-ţi gândeşti următoarea mişcare cu doi paşi înainte. Să-ţi ghidezi oponentul exact unde vrei.

în următoarele două săptămâni de la prima ei zi, interacţiunea cu Kate este, pentru mine, ca şi cum aş juca şah. Câteva cuvinte sugestive, nişte atingeri inocente, dar seducătoare. Nu o să te plictisesc cu detaliile fiecărei conversaţii. O să spun doar că lucrurile progresează plăcut. Totul merge potrivit planului.

Cred că o să mai fie nevoie de o săptămână, cel mult două, până o să pot revendica comoara de aur dintre coapsele ei mătăsoase. Deja ştiu cum o să evolueze totul. Am petrecut ore întregi imaginându-mi totul.

Vrei să-ţi spun?

0 să se întâmple în biroul meu, într-o noapte când lucrăm amândoi până târziu. Suntem singuri în clădire. Ea o să fie obosită, tensionată. O să mă ofer să-i masez gâtul, iar ea o să mă lase. Apoi, °să mă aplec şi o s-o sărut. încep cu umărul, cobor spre gât şi o gust cu limba. într-un final, buzele o să ni se întâlnească. Şi o să

fierbinte, chiar arzător. Iar ea o să uite de toate motivele pentru cate nu ar trebui să facem asta, cum ar fi faptul că lucrăm în acelaşi °c’ ᵖ¹us logodnicul ei idiot. Nu o să se mai gândească decât la

nt M la lucrurile pe care mâinile mele pricepute o să i le facă.

Am o canapea în birou. E din piele întoarsă. Se pătează pj$_e$| întoarsă? Sper că nu. Pentru că acolo o să ajungem, pe **canap$_{e<}$ ^'** aia trist de nefolosită.

Acum, lasă-mă să te întreb ceva: Ai văzut reclamele alea care spun cum viaţa se poate schimba într-o secundă?

Da, da, am şi o concluzie la care vreau să ajung, mai ai p$_u$ ţină răbdare.

Ştii la ce mă refer, nu? Reclamele în care familia fericită con. duce pe strada principală, într-o zi însorită, după care... BAivl! Coliziune frontală cu o semiremorcă, iar tatăl zboară prin parbriz, pentru că nu-şi pusese centura.

Sunt menite să ne sperie. Şi chiar reuşesc. Dar sunt şi pline de adevăr. Ţelurile noastre, priorităţile ni se schimbă instantaneu, de obicei, când ne aşteptăm mai puţin.

Aşa că, după două săptămâni de strategii şi fantezii, sunt convins că Kate Brooks o să fie următoarea mea aventură de o noapte. Nu-mi amintesc să fi dorit pe cineva atât de mult cât o vreau pe ea. Clar nu am aşteptat niciodată o femeie atât cât am aşteptat-o pe ea. Dar, pentru mine, e o treabă care oricum o să se rezolve, o concluzie anticipată. Nu un *dacă,* ci un simplu *când.*

Şi apoi, într-o după-amiază de luni, tata mă cheamă în biroul lui.

-la loc, fiule! Trebuie să vorbim despre afaceri.

Tata mă cheamă deseori aici, ca să vorbim despre lucruri pe care nu e pregătit să le discute cu restul angajaţilor.

-Tocmai am terminat de vorbit cu Saul Anderson. Vrea să se extindă. Vine în oraş luna viitoare, ca să găsească idei.

Saul Anderson e un magnat media. Are o mulţime de bani. e genul de tip care-l face pe Rupert Murdoch să pară ca un pion Ai un şerveţel? Pentru că salivez!

— Luna următoare? Bine, merge. Nici o problemă.

Simt entuziasmul care-mi pulsează în vene. Probabil aşa se simte un rechin după ce cineva aruncă în apă o găleată plină cu came în sânge. E adrenalină curată.

I -Prew...

K Tatn mă întrerupe, dar mintea mi-e prea plinii de idei ca să'I a[l,d]-

J -Ai idee ce caută? Posibilităţile sunt nesfârşite.

■ -Fiule, încearcă tata din nou.

Ştii cam ce urmează, nu-i aşa?

" I Cu toate astea, continui:

I -Posturile de televiziune sunt maşini de făcut bani. Reţelele de ¡Socializare sunt pe ducă acum, aşa că am da peste nişte chilipiruri, producţia de tihne e mereu un pariu sigur, iar asta va reduce din cheltuieli când vor redistribui în reţeaua proprie.

I _ prew, o să-i dau contul lui Kate Brooks.

Stai un pic, fir-ar! „Poţi să repeţi?”

| -Ce?

1 -E pricepută, Drew. Îţi spun, e afurisit de bună.

-E aici de două săptămâni!

Câinii sunt teritoriali. Ştii asta, nu? De asta îi vezi cum fac pipi pestt tot prin parc. E pentru că au impresia că e parcul lor. Şi vor ca si ceilalţi câini să ştie asta, să ştie că ei au fost acolo înainte. E'te un mod nonverbal de a spune „Du-te naibii şi găseşte-ţi propriul parc!"

Bărbaţii sunt la fel.

Nu că o să fac pipi în jurul biroului sau ceva de genul ăsta, dar firma asta e a mea. l-am ajutat pe clienţii ăştia să crească de când erau corporaţii mici. Am privit, ca un tată mândru, cum cresc şi st transformă în conglomerate puternice, l-am scos la cină. Am investit ore întregi, ani întregi de nopţi nedormite. Locul meu de muncă nu e doar ce fac, ci şi cine sunt. Şi să fiu al naibii dacă Kate Brooks o să vină aici să-mi fure asta.

Oricât de sexy ar fi!

'Da, spune tata, şi ai văzut ce chestii a creat în astea două %ămâni? E prima care vine şi ultima care pleacă, în fiecare zi. proaspătă şi gândeşte neconvenţional. A realizat

câteva din- cele mai inovatoare investiții pe care le-am
văzut vreodată, "octul îmi spune să o las să se ocupe de
asta.

Care sunt, mai exact, primele semne ale demenţei?

-O s-o dea cu bâta-n baltă, asta o să facă! ţip eu. Dar ştj$_u$ j experienţă că ieşirile astea nu o să aibă nici un efect asupra tatii[1] meu, aşa că încerc să mă calmez. Bine, tată, înţeleg ce spui [> Saul Anderson nu e genul de client pe care să-l dai altcuiva do' ca să vezi dacă se descurcă. E genul de client pe care-l dai cel,, mai bun şi mai priceput angajat, care ştie cum să ducă înţelegeri, până la capăt. Iar ăsta sunt eu.

„Sau nu?" mă întreb, în timp ce incertitudinea îi umbreşte trăsăturile.

în timp ce tăcerea se prelungeşte, stomacul mi se întoarce pe dos. Nu pentru că tânjesc după aprecierea tatălui meu, dar as minţi dacă aş spune că nu mă bucur să văd cât de mândru e de realizările mele de la muncă. Sunt mâna lui dreaptă. Cel la care apelează oricând. Când suntem pe ultima sută de metri, poti să pariezi că eu sunt singurul căruia John Evans o să-i paseze mingea.

Sau, cel puţin, eram.

Sunt obişnuit să mă bucur de toată încrederea lui. Faptul că acea încredere pare să se zdruncine mă doare.

-Uite cum facem. Oftează. Avem o lună la dispoziţie. Fă o prezentare! Spune-i lui Kate să facă şi ea una. Cine mă dă pe spate o să se ocupe de Anderson.

Ar trebui să fiu insultat, pe bune. Ce îmi cere e ca şi cum i-ai spune unui câştigător al premiului Oscar că trebuie să meargă la audiţii ca să mai joace un rol. Dar nu îl contrazic. Sunt prea preocupat să-mi planific următoarea mişcare.

Deci înţelegi ce spuneam despre viaţă?

Şi, uite aşa, Kate Brooks a devenit, din femeia cu care abia aşteptam să dansez murdar, persoana pe care abia aştept să o ni* micesc. Adversara mea. Competiţia. Duşmanul.

Nu e vina ei. Ştiu asta. Acum, întreabă-mă dacă îmi pasă.
Nu, nici măcar puţin.

| pregătit de luptă, mă întorc la sediu, cunoscut şi ca birou. îi Jau câteva ordine lui Erin şt lucrez restul după-amiezii. Pe la **1.0,** o Pun Pe Erin să o cheme Pe Kate în biroul meu.

| Joacă mereu pe terenul tău, e un avantaj pe care e bine să-l Hstiezi- T>ne minte asra!

Kate vine şi ia loc, cu o expresie neutră.

I – Ce s-a întâmplat, Drew?

Are păml lăsat, încadrându-i faţa ca o perdea lungă şi străluci- toare. Pentru o fracţiune de secundă, îmi imaginez cum ar fi să-mi gâdile pieptul, întins pe coapsele mele.

Clatin din cap. „Concentrează-te, Evans, concentrează-te!" I Poartă un costum grena, cu pantofi cu toc care se asortează, im Kate îi plac tocurile. Poate pentru că e minioná, avantajul înălţimii date de tocuri o face să se simtă mai încrezătoare la birou.

Ţipii adoră tocurile. Le asociem cu tot felul de poziţii sexuale ¡fantastice. Dacă vrei ca un bărbat să te observe, nu poţi da rateu cu tocuri de zece centimetri, îţi jur!

f în timp ce privirea continuă să mi se plimbe peste ea, din cap pânâ-n picioare, apare o problemă. Deşi mintea mea recunoaşte că, acum, Kate Brooks e rivala mea, se pare că penisul meu nu a

| fost înştiinţat.

Judecând după reacţia lui, încă vrea să se împrietenească cu ea. Aşa că mă gândesc la doamna Gurgle, profesoara mea de ştiinţe din clasa a cincea. Era o bestie de femeie. O luptătoare pensionată, nu genul care purta bikini. Avea o aluniţă pe obrazul drept, care era asa mare, că eram convinşi că era capul unui geamăn care nu * separase în ucer. Era dezgustătoare, dar şi straniu de hipnotizantă în acelaşi timp. Nu puteai să nu te uiţi la ea. Se cutremura toată ^nd vorbea, ca un castron plin cu gelatină.

Tresar uşor, dar gândul are efectul scontat, Penisul mi s-a liniştit.

-Saul Anderson o să vină în oraş luna viitoare, spun eu în-
tr'un final.
^ate r*dică dintr-o sprânceană.

— Saul Anderson? Serios?

-Serios, îi spune eu, cu o atitudine de profesionist. Nu o ş.- aibă parte de plăcere. Tata vrea să faci o prezentare de exer$_t$ O repetiţie, ca şi cum chiar ai avea o întâlnire cu un client. C$_r$|'| că ţi-ar prinde bine.

St iu, ştiu, sunt un nemernic. Nici măcar nu îi dau o şansă rectă. Mă rog, treci peste asta! Aşa se fac afacerile. Şi, î$_n$ $_a$f.,$_{C(}$ la fel ca în război, totul e corect.

Mă aştept să fie încântată. Mă aştept să fie recunoscătoare. (nu e nici una, nici alta.

Buzele îi sunt strânse într-o linie dreaptă, iar expresia îi vine serioasă.

-O repetiţie zici?

-Exact. Nu e mare lucru, nu te obosi! Doar fă ceva pentru el E ceva ipotetic.

îşi încrucişează braţele la piept şi înclină capul într-o pane.

—Ce interesant, Drew! Având în vedere că tatăl tău tocmai mi-a spus că încă nu s-a hotărât cine o să-l ia pe Anderson. Că o să fie unul din noi doi, acela care o să creeze strategia cea mai impresionantă. La cum a explicat situaţia, pare să fie destul de important.

„Hopa."

Când aveam 12 ani, eu şi Matthew am furat o revistă *Hustb* dintr-un magazin. Tata m-a prins cu ea în cameră, înainte să reuşesc s-o ascund sub saltea. Expresia mea din acest moment e foarte similară cu cea pe care am avut-o atunci.

„M-a prins!"

—Joci murdar, deci? mă întreabă ea, fixându-mă cu privirea- Ridic din umeri.

— Nu te bucura, scumpo! Anderson o să ajungă la mine. Tata doar îţi aruncă un os.

— Un os?

-Da. Ai avut buzele lipite de fundul lui de când ai începui Sunt surprins că mai poate sta drept. Se gândeşte că aşa o să-l lai în pace o perioadă.

Mereu trebuie să loveşti primul – ţine minte şi asta. Echipa care «rcheată prima e aproape mereu echipa care câştigă. Verifică jacâ mi ma crezi.

j>ₐ încerc «Vi scad încrederea în ea. Da, încerc s-o dezechilibrez.

^ cci dă-mă în judecată!

Ţi am spus trecutul meu. Ţi-am spus cum am crescut. Niciodată nu a trebuit să-mi împart jucăriile. Nu am de gând să-mi ¡mpart clienţii.

Întreabă orice copil de patru ani – e nasol să împărţi!

tTînd Kate vorbeşte, tonul ei e letal, ascuţit ca o afurisită Jc macetă-

- Drew, dacă o să lucrăm împreună, cred că ar trebui să lămurirr. caşte lucruri. Nu sunt „scumpo” pentru tine. Numele meu e kate – katherine. Foloseşte-1! Şi nu sunt o pupincuristă. Nu am de ce s hu. Munca mea vorbeşte de la sine. Inteligenţa şi hotărârea me !-au făcut pe tatăl tău să mă observe. Şi e evident că are imrresia că eşti deficitar la capitolele astea, din moment ce se gândeşte să mi-l dea mie pe Anderson.

Audi

k irect la jugulară, nu?

'i ştiu că probabil femeile se străduiesc să-ţi atragă atenţia şi să ueure de unul dintre zâmbetele tale fermecătoare, dar asta nc : se întâmple şi cu mine. Nu am de gând să fiu o admiratoare sai altă cucerire de-a ta, aşa că păstrează-ţi replicile, zâmbetul şi p’ t iile pentru altcineva.

■ ridică şi îşi aşază mâinile pe marginea biroului meu, ªi imdu-se.

te;i mă înalţ puţin, pot să mă uit direct în decolteul ei. Ador
1 ista la o femeie. Valea dintr...

l'-Tramă cu asta!”

'' dau o palmă mentală. Iar Kate continuă:

'-Şti obişnuit să fii numărul unu aici. Eşti obişnuit să fii omul d d lui tati. Ei bine, e un nou jucător în oraş. Obişnuieşte-te

-J- Am lucrat din greu ca să obțin acest job și am de gând

să-mi creez un nume. Nu-ţi place să împărţi lumina **reflectoa,** Păcat! Fie îmi faci loc la masă, fie te calc când o să-mi fij în ^ °r Oricum, o să te înving. Se întoarce ca să plece, dar apoi se uit "| mine, cu buzele curbate într-un zâmbet dulceag. A, ţi-aş ura nor ' **cu** Anderson, dar nu o să mă sinchisesc. Nici măcar tot nor din Irlanda nu o să te ajute. Saul Anderson e al meu, *scumpui.*

Şi, cu asta, se întoarce şi iese valvârtej din biroul meu, **trecând** de Matthew şi de Jack, care stăteau în uşă, cu gura deschisă.

-La naiba! spune Matthew.

-Mai e cineva excitat acum? mă întreabă Jack. Vorbesc serios, am ditamai erecţia, pentru că toată treaba asta a fost al naibii de sexy, spune el, arătând spre Kate.

Chiar a fost sexy. Kate Brooks e o femeie frumoasă. Dar, **când** e nervoasă, e spectaculoasă.

Steven intră, cu o cană cu cafea în mână. Când ne vede expresiile, întreabă:

—Ce e? Ce am ratat?

Matthew îi spune, încântat:

-Drew îşi pierde din farmec. Tocmai a fost pus la punct. De o fată.

Steven încuviinţează serios şi spune:

-Omule, bun venit în lumea mea!

Îi ignor. Atenţia mea e în continuare îndreptată spre provocarea aruncată de Kate. Testosteronul îmi goneşte prin corp, urlând după victorie. Nu după o simplă victorie, ci după un knockout de necontestat.

6
1

Şi aşa au început... Jocurile Olimpice ale investiţiilor bancare. As ' tea să pot spune că a fost o competiţie matură, între doi colegi profesionişti şi foarte inteligenţi. Aş vrea să pot spune că au fost prietenoase.

Aş vrea, dar n-o s-o fac, pentru că aş minţi, îti amintesti comentariul tatălui meu? Cum că mereu Kate e prima care vine la birou şi ultima care pleacă? Mi-a răsunat în minte toată noaptea.

Vezi tu, să o întrec nu se rezumă doar la a face cea mai bună prezentare şi a avea cele mai bune idei. Aşa credea Kate, dar eu ştiam mai bine de atât. Până la urmă, bărbatul e tatăl meu. Avem acelaşi ADN. E vorba şi despre recompensă. Despre cine era mai dedicat. Cine merita. Şi eram hotărât să-i arăt tatălui meu că eu eram acea persoană.

Aşa că în ziua următoare vin cu o oră mai devreme. Mai târziu, tând ajunge Kate, nu-mi ridic privirea de la birou, dar simt când trece pe lângă uşa mea.

Vezi expresia de pe faţa ei? Pauza din mers când mă observă? [incr.]ntătura pe care o are când îşi dă seama că e a doua care a [Venit] birou? îi vezi privirea tăioasă? b evident că nu sunt singurul care vrea să câştige.

Miercuri, când ajung la aceeaşi oră, îi găsesc pe Kate mii la birou. îşi ridică privirea când mă vede. îmi zâmbeşte bucure^ şi îmi face cu mâna.

„Nu prea cred."

în ziua următoare, vin cu altă jumătate de oră mai devter. şi tot aşa. Te-ai prins de felul cum merg lucrurile? Deja, cânj vine vinerea următoare, mă trezesc ajungând în faţa clădiri, la 4.30.

4.30!

E încă întuneric. Şi, când mă apropii de uşa clădirii, ghici ¡x-cine văd în faţa mea, ajungând la aceeaşi oră?

Pe Kate.

Poţi să auzi dezgustul din vocea mea? Sper că ta. Stăm acolo ş, ne privim, în timp ce strângem paharele mari – pline de cofeină – de cappuccino în mâini.

Te duce cu gândul la filmele western vechi, nu-i aşa? Ştii la care mă refer – când doi tipi ies pe o stradă goală, în miezul zilei, pentru un schimb de focuri. Dacă asculţi bine, probabil poţi să auzi pe fundal strigătul singuratic al unui vultur.

în acelaşi moment, eu şi Kate ne lăsăm băuturile în jos şi o luăm repede spre uşă. Pe hol, ea apasă cu putere butonul liftului, în timp ce eu mă îndrept spre scări. La cât de genial sunt, mă gândesc că pot să urc câte trei trepte deodată. Am peste 1,80 metri, deci am picioare lungi. Singura problemă însă e că biroul meu e la etajul patruzeci.

„Ce idiot!"

Când ajung în sfârşit la etajul nostru, gâfâi şi sunt transpirat. O văd pe Kate rezemându-se relaxată de uşa biroului ei, cu haina dată jos şi un pahar de apă în mână. Mi-l oferă, odată cu zâmbetul ei uimitor.

îmi vine să o sărut şi să o sugrum în acelaşi timp. Niciodată nu am fost pasionat de sadomasochism, dar acum încep să'* văd beneficiile.

^ _Poftim! Pari să ai nevoie, Drew. Îmi dă paharul şi se înde- O zi fnimoasă!

P8^

Vezi să nu!

cţipiir. aşa a să fie.

Pentru c-a început deja minunat!

Sunt sigur că am mai zis asta, dar o s-o tot fac, ca să fie clar. Pentru mine, munca e mai importantă decât sexul. De fiecare **dată- Mereu.**

Cu excepţia nopţilor de sâmbătă. Sâmbăta e noaptea de ieşit ţn cluburi. Noaptea bărbaţilor. Noaptea în care mă cuplez cu tipe superbe şi le-o trag de uită de ele. în ciuda sârguinţei reînnoite de b muncă, în timp ce mă întrec cu Kate pentru Anderson, noaptea mea de sâmbătă nu se schimbă. E sacră.

Ce e? Vrei să înnebunesc? Dacă doar muncesc şi nu mă joc, devin morocănos.

Deci, în acea noapte de sâmbătă, întâlnesc o brunetă divorţată, la un bar pe nume Rendezvous. în ultimele săptămâni, mă trezesc gravitând spre brunete.

Nu trebuie să fii Sigmund Freud ca să-ţi dai seama care e treaba cu asta.

Oricum, e o noapte grozavă. Femeile divorţate au multă furie adunată, multă frustrare îngropată, care mereu înseamnă o partidă bună, lungă şi intensă. E exact ce caut şi exact ce am nevoie.

Dar, dintr-un motiv oarecare, în ziua următoare sunt în continuare încordat. Arţăgos.

E ca şi cum i-am cerut chelneriţei o bere, iar ea mi-a adus apă toineralâ. Ca şi cum am mâncat un sendviş, când, de fapt, voiam ij biptură suculentă. Sunt plin, dar departe de a fi satisfăcut.

*n acel moment, nu ştiu de ce mă simt aşa, dar pun pariu că corect?

Cn să-mi fac treahn bine, am nevoie de cîrrţi. Mnlr,. i codurile si regulamentele din domeniu sunt complexe şl se „ i i e '''Oi **bă frecvent.**

*H LEMMA CHASE Lf'lljl

Pin fericiri' pentru mine, firma mea are cea mai extinsa cr,|rrf de materiale de referinţa pertinente din ora$. Ma rog, p0af(> excepţia bibliotecii din oraş. l^ar ai vifzut locul ăla? F. ca un ^ risit de castel. l'HircazS o eternitate să afli unde ar trebui **<¡3** fi,, carte şi, când o faci, cel mai probabil a fost luată deja. Bib||()ftr privată a firmei mele e mult mai convenabilă.

Deci marţi după-amiază sunt la birou, cu una dintre cărţii menţionate mai devreme, când ghici cine mă binecuvântează CIJ prezenţa ei?

Exact, minunata Kate Brooks. Arată excepţional de delicios azi În voce i se aude ezitarea.

- Hei, Drew? Căutam *Technical Analysis of the Financial Markeu* de anul ăsta, însă nu e în bibliotecă. O ai tu, cumva?

Îşi muşcă buza în mod adorabil, aşa cum face de fiecare dată când e agitată.

Cartea respectivă este pe biroul meu, şi am terminat cu ea. Aş putea fi un om mai bun – persoana mai matură – şi să i-o dau.

Dar sper că nu crezi că o să fac asta, nu-i aşa? Nu ai învătat nimic din conversaţiile noastre trecute?

-Da, chiar o am, îi spun.

Kate zâmbeşte.

-O, super! Când crezi că o să termini cu ea?

Mă uit la tavan şi par pierdut în gânduri.

-Nu ştiu sigur. în patru, poate cinci săptămâni.

-Săptămâni? mă întreabă, fixându-mă cu privirea, îţi dai seama că e iritată?

Ştiu ce gândeşri. Dacă tot vreau ca la un moment dat, după ce trece toată treaba cu Anderson, să fac tango la orizontală cu aie, e ct nu încerc să fiu puţin mai drăguţ cu ea?Şi ai dreptate

IA-, rmaha cu Andersnn nu o » – .

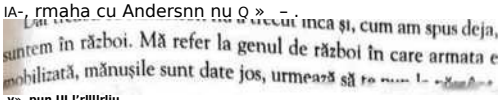
suntem în război. Mă refer la genul de război în care armata e

v». pun Ul l'rlllrliu,

godaci estifetă.

ţ^u ¡-ai da i[In] g'[on]ţ [unul] lunetist a cănii armă e îndreptată spre puntea ta, nu-i aşa?

în plus, Kate e prea sexy când e supărată pe mine ca să nu -,tu de şansa de a o vedea iritată din nou, pentru propria plă- [ceu]- perversă.

O analizez, din cap până-n picioare, apoi îi arunc jgnibetul meu patentat de puşti, în faţa cărora femeile nu au nici »şansă.

Kate însă nu se numără printre acele femei. Evident.

-Mă rog, mă gândesc că, dacă îmi ceri frumos şi pui la bătaie [5]i un masaj la umeri, pot să fiu convins să ţi-o dau acum.

Adevărul este că nu aş cere niciodată ceva care seamănă cu o favoare sexuală în schimbul a ceva legat de muncă. Oi li eu în multe feluri, dar un nemernic josnic nu se numără printre ele.

însă ultimul meu comentariu clar poate fi considerat hărţuire sexuală. Şi, dacă Kate i-ar spune vreodată tatălui meu că i-am zis asta... Dumnezeule! M-ar concedia imediat! Apoi, mai mult ca pur, mi-ar da una.

Merg pe gheaţă subţire aici. însă, deşi posibilitatea există, sunt ,9% sigur că ea nu o să mă dea de gol. Seamănă prea mult cu ine. Vrea să câştige. Vrea să mă bată. Şi vrea să facă toate astea cont propriu.

Îşi pune mâinile în şolduri şi deschide gura, ca să-mi spună vreo uă, probabil ca să-mi zică răspicat unde să-mi bag cartea. Mă teazetn de spătar, cu un zâmbet amuzat, anticipând cu nerăbdare explozia, care nu mai vine.

Kate îşi înclină capul într-o parte, închide gura şi spune:

~$tii ce? Nu contează!

După care iese. "Hmm.”

r Destul de^ dezamăgitor, nu crezi? Si eu cred la fel.

Mai aşteaptă puţin.

Câteva ore mai târziu, sunt în bibliotecă şi caut o carte ono rrn, *Gmmerdal and Inmtment Banking and the International Credit ^ Capital Markets.* Toate romanele *Harry Potter* ar încăpea înr r-)jr singur capitol al cărţii ăsteia. Scanez rafturile, acolo unde ar rreK, să fie, doar că nu o găsesc.

Probabil a luat-o altcineva.

îmi îndrept atenţia spre un voiam mult mai mic, dar la fel j,. important, intitulat *Investment Management Regnlaticm.* Doar ; şi ăsta lipseşte.

„Ce naiba?"

Nu cred în coincidenţe. Iau liftul înapoi spre etajul patruzec şi mă îndrept direct spre uşa deschisă a lui Kate.

Nu o văd imediat.

Asta pentru că, aşezate pe şi în jurul biroului ei, în coloane înalte, sunt multe cărţi. Cam trei duzini.

Pentm o clipă, îngheţ, cu gura deschisă şi ochii mari, din caica şocului. Apoi, mă întreb cum naiba a reuşit să le aducă aici. Kate cântăreşte cel mult cincizeci de kilograme. Sunt probabil mai multe sute de kilograme de pagini în camera asta.

în clipa aia, îi apare capul cu păr brunet strălucitor la orizont. Şi, din nou, zâmbeşte. Ca o pisică cu o pasăre în gură.

Urăsc pisicile. Arată destul de malefic, nu ţi se pare? Ca şi cum tocmai aşteaptă să adormi, ca să te sufoce cu blana lor sau să-st facă nevoile în urechea ta.

-Bună, Drew. Ai nevoie de ceva.' mă întreabă ea, cu prefăcută bunăvoinţă.

În timpul ăsta, bate în două cărţi imense.

-Adică... ajutor? Sfat? Indicaţii spre biblioteca publică?

In« hit răspunsul şi mă încrunt.

-Nu. E în regulă.

-A, OK. Bine. Atunci, pa-pa!

ÎNCURCĂTURI ÎN DRAOOSTE I SI

Şi, cu asta, dispare din **nou** în spatele **munţilor** literari.

Brooks – 2

Evans – 0.

După asta, lucrurile se înrăutăţesc.

Mi-e msine să recunosc faptul că atât Kate, cât şi eu coborâm la noi niveluri de josnicie când vine vorba despre sabotajul profesional. Niciodată nu ajungem pe tărâmul ilegalităţilor, dar clar suntem pe aproape.

Într-o zi, intru în birou şi descopăr că toate cablurile de la calculator lipsesc. Nu există pagube de lungă durată, dar trebuie să aştept o oră şi jumătate până apare tipul de la IT şi îl reconectează.

În ziua următoare, Kate vine la birou şi descoperă că „cineva" a mutat toate etichetele de pe discurile şi dosarele ei. Nu a fost sters nimic, dar trebuie să le verifice pe toate dacă vrea să găsească documentele de care are nevoie.

Câteva zile mai târziu, la o întâlnire a angajaţilor, vărs „din greşeală" un pahar cu apă peste nişte informaţii pe care Kate le strânsese pentru tata. Durase probabil cam cinci ore să le adune.

-Ups, îmi pare răul^nun eu, însă zâmbetul de pe faţa mea îi spune clar cât de rău nu-mi pare.

-E în regulă, domnule Evans, îl asigură pe tata, în timp ce şterge mizeria. Am o copie în birou.

Ca un cercetaş, nu ţi se pare?

Mai târziu, cam pe la jumătatea aceleiaşi întâlniri, ştii ce face?

Mă loveşte! în tibie, pe sub masă.

-Hmm, mormăi eu şi-mi încleştez pumnii.

-Eşti bine, Drew? mă întreabă tata.

Nu pot decât să încuviinţez şi să chiţăi:

-Am ceva în gât.

Tuşesc dramatic.

Vezi, nici eu nu o să mă duc să mă plâng lui tati. Dar, Dumneeule, cât de tare m-a durut. Ai fost lovit vreodată în tibie

de un pantof cu toc? Pentru un bărbat, nu există decât o singură altă zonă mai dureroasă unde să fie lovit.

Iar ăla este un loc pe care nu îndrăznesc să-l pronunţ.

După ce durerea se mai domoleşte, îmi ascund mâna în spatele unor hârtii ridicate, în timp ce tata vorbeşte. Apoi, îi arăt lui Kate degetul mijlociu. E imatur, ştiu, dar se pare că amândoi funcţionăm la nivel preşcolar, deci presupun că e în regulă.

Kate rânjeşte. Apoi, mimează ‚Ai vrea tu".

Ei bine, m-a prins la faza asta, nu-i aşa?

Suntem pe ultima sută de metri. A trecut o lună de luptă crâncenă, iar mâine e termenul-limită al tatălui meu. E în jur de 23.0, iar eu şi Kate suntem singurii rămaşi în clădire.

Am avut fantezia asta de o sută de ori. Deşi, trebuie să recunosc, nu ne-a inclus niciodată pe noi, fiecare în biroul lui, aruncându-ne priviri peste hol, acompaniate dc câte un gest obscen.

Mă uit la ea şi o văd revizuindu-şi tabelele. Oare ce gândeşte? Suntem în Epoca de Piatră? Cine naiba mai foloseşte planşe? Anderson e clar al meu.

Fac ultimele retuşuri la prezentarea mea impresionantă în PowerPoint, când Matthew intră în birou. Se pregăteşte să iasă în baruri. Nu contează că e miercuri, aşa e Matthew. în urmă cu câteva săptămâni, aşa eram şi eu.

Mă priveşte îndelung şi nu spune nimic. Apoi, se aşază pe marginea biroului meu şi zice:

-Amice, fă-o odată!

-La ce te referi? îl întreb eu, în timp ce continui să scriu.

-Te-ai uitat la tine în ultimul timp? Trebuie să te duci acolo şi s-o faci.

Acum, mă enervează.

-Matthew, ce naiba încerci să spui?

Dar răspunsul lui e:

-Ai văzut vreodată *Războiul familiei Rose!* Aşa vreţi să ajungeţi?

_ Am de lucru. Nu am timp pentru asta. îşi ridică mâinile în aer.

-Bine. Am încercat. Când o să vă găsim pe hol, sub candelabrul căzut, o să-i spun mamei tale că am încercat.

Mă opresc din scris.

_Ce naiba vrei să spui?

_Mă refer la tine şi la Kate. E evident că o placi.

Mă uit spre biroul ei cand îi aud numele. Kate nu-şi ridică privirea.

_Nu-i adevărat, nu-mi place deloc. Nu ne suportăm. E o scârbă. Nu i-aş trage-o nici cu un dildo de trei metri.

Mă rog, asta nu este adevărat. Clar i-aş trage-o, dar nu mi-ar **plăcea.**

Da. ai dreptate. Nici asta nu e adevărat.

Matthew se aşază pe scaunul din faţa biroului meu. îl simt cum mă fixează cu privirea din nou, apoi oftează şi spune, ca şi cum ar trebui să fie o revelaţie care să mă dea pe spate:

-Sally Jansen.

îl privesc lipsit de expresie.

„Cine?”

-Sally Jansen, repetă el, după care clarifică: Clasa a treia, îmi vine în minte imaginea unei fete mici, cu codiţe de un saten-deschis şi ochelari groşi, încuviinţez.

-Ce e cu ea?

-A fost prima fată pe care am iubit-o vreodată.

„Stai un pic, ce?”

-Nu îi spuneau Sally Puturoasa?

-Ba da. încuviinţează solemn. Da, aşa îi spuneam. Şi am iubit-o.

Sunt în continuare confuz.

-Dar nu i-ai zis Sally Puturoasa în toată clasa a treia?

încuviinţează din nou şi, încercând să pară înţelept, spune: -

Iubirea te determină să faci nişte chestii stupide.

Probabil că da, pentru că...

Nu trebuia să plece de două ori pe săptămână mai devreme ca să meargă la terapie, pentru că rădeai prea mult de ea?

Se gândeşte o clipă.

-Du, este adevărat. Ştii, Drew, există o linie fină între iubire şi ură.

-Şi Sally Jansen nu s-a mutat la altă şcoală, mai târziu în acel an, pentm că...

-Omule, ideea e că îmi plăcea de ea. O iubeam. Mi se părea minunată. Dar nu ştiam cum să gestionez sentimentele pe care le aveam. Nu ştiam cum să le exprim într-un mod potrivit.

Matthew nu e, de obicei, atât de conectat la latura lui feminină.

-Aşa că, în schimb, te luai de ea?

-Din păcate, da.

-Şi ce are asta de-a face cu Kate şi cu mine?

Se opreşte, apoi îmi aruncă... privirea. Dă uşor din cap, iar pe faţă îi apare o grimasă de dezamăgire tristă. îţi jur că expresia aia e mai groaznică decât supărarea unei mame.

Se ridică, mă loveşte peste braţe şi spune:

-Eşti un tip isteţ, Andrew. O să-ţi dai tu seama.

După care, pleacă.

Da, da, ştiu ce încearcă să spună Matthew. înţeleg, da? Şi îţi spun că e sărit de pe fix.

Nu mă cert cu Kate pentru că îmi place de ea, ci pentru că existenţa ei îmi strică traiectoria carierei. E un impediment. O muscă în supa mea. O durere în fund. La fel de dureroasă ca înţepătura de albină cu care m-am ales pe obrazul stâng, în tabăra de vară, când aveam 11 ani.

Sigur, ar fi o partidă bună. Aş merge cu expresul Kate Brooks oricând. Dar nu ar fi nimic mai mult decât o partidă bună. Atâta tot, oameni buni.

Ce e? De ce te uiţi la mine aşa? Nu mă crezi?

Atunci, eşti la fel de nebun ca Matthew.

6

Presiunea e o chestie amuzantă. îi face pe oameni să-şi piardă controlul. Ca studentul MIT care se hotărăşte să-şi omoare jumătate dintre colegi cu o puşcă cu bătaie lungă, pentru că a luat p+ la un examen. Pe unii ti face să se înece. Două cuvinte: Jorge Posada.

Presiunea îi face pe oameni să se prăbuşească. Să îngheţe.

Eu nu mă număr printre ei. Excelez în situaţii de presiune. Mă împinge mai departe, către succes. Sunt în elementul meu. Ca un peşte în apă.

Ziua următoare mă pun pe muncă dis-de-dimineaţă. îmbrăcat la patru ace, cu atitudinea mea serioasă.

Acum e momentul.

Eu şi Kate ajungem la uşa biroului tatălui meu la 9.00 fix. Nu mă pot abţine şi o analizez. Arată bine. încrezătoare. Entuziasmată. Se pare că reacţionează la stres la fel ca mine.

Tata ne spune că Saul Anderson a sunat ca să anunţe că o să vină în oraş mai devreme. Adică, mâine-noapte.

Mulţi oameni de afaceri fac asta. Forţează întâlnirile în ultima dipă. E un test. Ca să vadă dacă eşti pregătit. Ca să vadă dacă Poţi să faci faţă situaţiilor neaşteptate. Din fericire pentru mine, sunt şi pot.

Apoi, începem. Insist ca doamnele să fie primele.

Urmăresc prezentarea lui Kate cum se uită un copil la cadoul aflat sub brad, în Ajunul Crăciunului. Ea nu ştie asta însă.

Faţa mea e definiţia indiferenţei plictisite. Pe dinăuntru îmi sar abia aştept să văd ce a făcut.

Şi nu sunt dezamăgit. Nu spune nimănui, pentru că o să neg, dar Kate Rrooks e de-a dreptul incredibilă. Aproape la fel de bună ca mine.

Aproape.

E directă, limpede şi teribil de convingătoare. Planurile de investiţii prezentate de ea sunt unice şi creative. Şi menite să facă o groază de bani. Singura ei slăbiciune e că e nouă. Nu are conexiunile necesare ca să materializeze ce propune. Aşa cum am mai spus, o parte mare din această afacere presupune să ai informaţiile din interior. Informaţiile ascunse şi secretele murdare la care cei din afară nu au acces. Aşa că, deşi ideile lui Kate sunt solide, nu sunt viabile. Nu sunt o victorie sigură!

Apoi, e rândul meu.

Propunerile mele, pe de altă parte, sunt solide. Companiile şi investiţiile pe care le prezint sunt cunoscute şi sigure. E adevărat, profiturile estimate nu sunt la fel de mari ca ale lui Kate, dar sunt sigure. Fiabile.

După ce termin, mă aşez pe canapea, lângă Kate. Ne vezi acolo? Mâinile lui Kate sunt aşezate în poală, are spatele drept şi un zâmbet sigur, satisfăcut, pe buze. Mă reazem pe canapea, având o postură relaxată, zâmbetul meu încrezător fiind o imagine în oglindă a zâmbetului ei.

Pentru cei care cred că sunt un nemernic, fiţi atenţi! O să adoraţi partea asta.

Tata tuşeşte, şi pot să citesc licărirea de entuziasm din ochii lui. Îşi freacă mâinile şi zâmbeşte.

-Ştiam eu că instinctul nu m-a înşelat. Nici nu pot să-ţi zic cât de impresionat sunt de ce ai făcut. Şi cred că e evident cine ar trebui să meargă mai departe cu Anderson.

Eu şi Kate ne zâmbim în acelaşi timp, triumful citindu-se pe feţele noastre.

Mai aşteaptă un pic...

-Amândoi.

Ironia chiar are un mod aparte de a te mușca de fund, nu-i așa? Ne întoarcem privirile spre tata, iar zâmbetele ne dispar de pe fată mai repede decât un seif într-un desen animat cu Road Runner. Spunem în același timp:

-Ce?

-Poftim?

-Cu flerul tău artistic pentru investiții, Kate, și cu priceperea ta, prew, o să fiți perfecți împreună. O echipă de neînvins. Amândoi puteți lucra la cont. Când o să semneze cu noi, puteți să-l împărțiți. Faceți și munca, și bonusurile jumi-juma.

Să-l împărțim?

„Să-l împărțim r

Oare bătrânul își pierde mințile? l-aș cere, cumva, să împartă ceva pentru care a muncit din greu? Ar lăsa pe altcineva să-i conducă decapotabila Cherry Mustang 1962 ? Ar deschide ușa de la dormitor ca să lase alt tip să i-o tragă soției lui?

OK, am mers cam departe. Retrag ce am spus, având în vedere că soția lui e mama mea. Uită că am pomenit despre mama și despre sex în aceeași propoziție. E pur și simplu greșit. Din atâtea puncte de vedere.

Dar, pentru numele lui Dumnezeu, spune-mi că mă înțelegi. Tata s-a uitat probabil, într-un final, la fețele noastre, pentru că întreabă:

-Asta nu o să fie o problemă, nu?

Deschid gura, ca să-i spun exact ce problemă mare este, dar Kate mi-o ia înainte:

-Nu, domnule Evans, bineînțeles că nu. Nu e nici o problemă. -Minunat! își împreunează mâinile și se ridică. Trebuie să plec într-o oră, așa că vă las să lucrați. Aveți timp până mâi- ne-seară să vă coordonați propunerile. Anderson o să fie la La Fontana la 19.00. Apoi, mă priveşte fix în ochi. Ştiu că nu o să mă dezamăgești, Andrew.

»La naiba!”

Nu contează dacă ai 60 de ani, când un părinte îţi fo|‹«eşu numele întreg, nu mai ai ce să comentezi.

-Nu, domnule, nu o s-o fac.

Şi, cu asta, pleacă, lăsându-ne pe mine şi pe Kate pe canap$_{e;}$, cu expresii şocate, ca supravieţuitorii unei explozii nucleare.

-Nu, domnule Evans, bineînţeles că nu, o imit eu. Oare p$_{0}$ţ, ti mai pupincuristă de atât?

-Taci, Andreu», pufneşte ea, apoi oftează: Ce naiba ar trebui să facem acum?

-Ai putea să faci lucrul nobil şi să te retragi.

De parcă asta o să se întâmple.

-în visele tale.

Zâmbesc.

-în visele mele, mai degrabă te apleci peste ceva, nu te retragi.

Scoate un sunet de dezgust.

-Oare poţi fi mai porc de atât?

-Glumeam. De ce eşti aşa serioasă tot timpul? Ar trebui să ştii de glumă.

-Ştiu de glumă, îmi spune ea, şi pare insultată.

-Serios? Când?

-Când nu sunt spuse de un nemernic copilăros, care are impresia că e darul lui Dumnezeu pentru femei.

-Nu sunt copilăros.

Darul lui Dumnezeu însă? Trecutul meu vorbeşte de la sine. -Poţi să mă pupi undeva!

Aş vrea eu.

-Bună replică, Kate! *Foarte* matură.

-Eşti un nemernic.

-Şi tu eşti o... o Alexandra.

Se gândeşte puţin şi mă priveşte direct.

-Ce naiba înseamnă asta?

Gândeşte-te! O să-ţi pice fisa. îmi frec mâna de faţă.

-Bun, bai că nu ajungem nicăieri cu toate astea. Suntem terminau- Amândoi încă îl vrem pe Anderson, însă nu există decât un singur mod să-l obţinem – şi anume, să ne adunăm. \vcm treizeci de ore la dispoziţie să facem asta. Te bagi sau nu?

îşi lipeşte buzele, hotărâtă.

_Ai dreptate. Mă bag.

-Ne vedem în biroul meu în douăzeci de minute şi ne apucăm de lucru-

Mă aştept să mă contrazică. Să întrebe de ce trebuie să ne vedem în biroul meu. De ce nu putem să lucrăm într-al ei, ca o . >rie cicălitoare. Dar nu face asta.

Spune doar:

-Bine. ' ■

Apoi iese din cameră, ca să-şi ia restul lucrurilor.

Sunt surprins. Poate nu o să fie aşa rău pe cât credeam.

' .>•*<■;v • ■ : . ' , n M V . t 4. ■

-E cea mai stupidă idee pe care am auzit-o vreodată!

De fapt, nu, e mult mai rea de atât!

-L-am analizat pe Anderson. E genul de modă veche. Nu o să vrea să se holbeze în laptopul tău toată noaptea. O să vrea ceva concret, tangibil. Ceva ce poate să ducă acasă. Asta o să-i dau!

-Asta e o întâlnire de afaceri de multimiliarde de dolari, nu un concurs ştiinţific din clasa a şasea. Nu o să merg acolo cu planşe.

E trecut de miezul nopţii. Stăm în biroul meu de mai bine de douăsprezece ore. Cu excepţia câtorva detalii, fiecare aspect al prezentării noastre a fost intens discutat, negociat, ajuns la un compromis.

Simt că tocmai am negociat un afurisit de tratat de pace.

Kate şi-a dat drumul la păr şi s-a descălţat. Eu mi-am dat cra-vata jos şi mi-am descheiat nasturii de sus ai cămăşii. înfăţişarea noastră ar putea crea o atmosferă prietenoasă, intimă, ca o sesiune de învăţat în colegiu.

Asta, bineînţeles, dacă nu am încerca să ne distrugem.

-Nu dau doi bani dacă eşti de acord sau nu. Am dreptate ¡, privinţa asta. O să aduc planşele.

Renunţ. Sunt prea obosit ca să mă mai cert în privinţa hârtiei

-Rine. Dar micşorează-le!

Am comandat mâncare acum câteva ore şi am lucrat în timpul cinei. Eu mi-am luat paste cu pui, iar Kate a preferat un sendviş cu curcan şi cartofi prăjiţi. Oricât de mult nu-mi place să zic asta, sunt impresionat. E evident că nu e adepta regulii „pot să mănânc numai salate de faţă cu sexul opus", ca alte tipe. Cine le-a dat femeilor ideea asta? De parcă un tip o să-i spună vreodată prietenului lui „Băi, tipa era urâtă cu spume, dar, după ce am văzut-o ronţăind salata aia *romaine,* a trebuit să i-o trag!"

Nici un bărbat nu vrea să i-o tragă unui schelet, iar ronţăitul de biscuiţi şi băutul de apă în timpul cinei, ca un prizonier de război, nu e deloc atrăgător. Doar ne face să ne gândim la cât de arţăgoasă o să fii mai târziu, pentru că mori de foame. Dacă un tip te place, un cheeseburger nu o să-l sperie. Şi, dacă nu-i place de tine, poţi să ingerezi toate verdeţurile de la ferma lui Peter Cottontail, că asta tot nu o să se schimbe.

Acum, să ne întoarcem la bătălia regală.

- Eu o să vorbesc, îi zic cu fermitate.

-În nici un caz!

-Kate...

-Astea sunt ideile mele, eu o să le prezint!

încearcă să mă înnebunească în mod voit. încearcă să mă împingă dincolo de limită. Probabil speră că o să mă arunc pe geam, doar ca să scap de cât de enervantă e. Atunci, o să-l aibă pe Anderson doar pentru ea.

Ei bine, planul ei malefic nu o să funcţioneze. O să rămân calm. O să număr până la zece. Nu o s-o las pe Kate să mă tulbure.

-Saul Anderson e un om de afaceri de modă veche, chiar tu ai spus asta. O să vrea să discute cu un alt bărbat de afaceri, nu cu o persoană pe care o vede ca pe o secretară glorificată.

-Ăsta e cel mai sexist comentariu pe care l-am auzit vreodată. Eşti dezgustător!

Calmul îmi zboară pe geam şi coboară patruzeci de etaje.

-Nu am spus că eu cred asta, am zis că aşa gândeşte el.

Dumnezeule!

Şi aşa şi e. Nu mă interesează ce ai în pantaloni sau ce preferinţe ui. Un penis, un vagin sau ambele. Mi-e indiferent. Atât timp cât iti faci treaba bine, asta e tot ce contează. Dar Kate pare hotărâtă

creadă ce e mai rău despre mine.

îmi trec mâinile prin păr, în încercarea de a mai elibera din frustrarea care mă face să vreau s-o zgudui.

-Uite care e treaba, aşa stau lucrurile. Doar dacă te prefaci că anumite prejudecăţi nu există nu înseamnă că vor dispărea. Avem sanse mai mari să semnăm cu Anderson dacă vorbesc eu.

-Am spus nu! Nu-mi pasă de ceea ce crezi. în nici un caz!

-Dumnezeule, eşti atât de încăpăţânată! Eşti ca un catâr iritat si la menopauză!

-Sunt încăpăţânată? Eu sunt încăpăţânată? Poate nu ar trebui să tiu dacă nu ai fi Regele Obsedat de Control.

Are dreptate în privinţa asta, dar ce pot să spun? îmi place ca lucrurile să fie făcute cum trebuie – ca mine, adică. Nu o să-mi cer scuze pentru asta. Cu atât mai puţin Domnişoarei Băţ-în-Fund!

-Cel puţin, eu ştiu când să fac un pas în spate, spre deosebire de tine. Tu mergi ca o perfecţionistă ţâfnoasă care a luat metamfetamină.

De data asta, amândoi suntem în picioare, la mai puţin de treizeci de centimetri unul de celălalt. Când Kate nu poartă tocuri, am un imens avantaj al înălţimii, dar asta nu pare s-o intimideze.

Mă loveşte în piept, în timp ce continuă să se certe cu mine.

-Nici măcar nu mă cunoşti. Nu sunt ţâfnoasă.

-Fii serioasă! în viaţa mea nu am întâlnit pe cineva care are nevoie de o partidă de sex atât de mult ca tine. Nu ştiu ce naiba tace logodnicul tău cu tine, dar, orice ar fi, nu o face bine.

Deschide gura, sub formă de O, când aude replica despre l< (ŗ, „| nicul ei. C;u coada ochiului, îi văd mâna ridicându-se, pregătire să mă lovească.

Ca un profesionist, o prind de încheietură înainte să-mi atinjţj obrazul şi îi pun braţul jos.

- Dumnezeule, Kate, pentru o femeie care susţine că nu vrea să mi-o tragă, clar eşti nerăbdătoare ca relaţia asta să devină fizică

Ridică cealaltă mână ca să încerce să mă lovească din cea-laltă parte, dar o blochez din nou şi acum îi ţin ambele mâini la şolduri. Zâmbesc.

-Trebuie să te mişti mai bine de atât, scumpo, dacă vrei să mă baţi.

-Te urăsc! îmi urlă ea în faţă.

-Eu te urăsc mai mult! ţip eu.

Recunosc, nu e cea mai reuşită replică a mea, având în vedere circumstanţele.

-Bine!

E ultimul cuvânt pe care-l spune.

Înainte s-o sărut.

Iar buzele ni se strivesc unele de altele.

\m senili« sute de tete. Ba nu, mii. îmi amintesc doar ciltevn. p u siamul .Ista e unul pe care nu o să-l uit prea curftnd.

•\iv gusi de... l>unne:eule, nu am încercai niciodată droguri, j „ îuu imagine: cit aşa te simţi cflnd prl:e:i prima narii cncainit, , nul încerci heroină. Dă dependenţii.

Barele ni se ciocnesc şi se mişcit unele peste altele, furioase M ude

Mu pol sil mit opresc din a o atinge. Mflinlle mele sunt peste n>t pe lata ci, pe pitr, pe spatele ei, pe şolduri. O trag mai aproape, disperai sil simt mai mult din ea. Vreau sit simtă exact ce efect aie asupra mea.

•\m nevoie de aer, aşa cit îmi îiulepitrte: guni de a ei şi-i atac nul Mii ospăţe: din ea, ca un om înfometat. îpi exact asta sunt il.ltiiiînd după ea. O inhale:, în timp ce ling, sug şi muşc |X' drumul dmive maxilar şi ureche.

katc scftnceşte incoerent#, dar mit prind ce vrea sit spună. Sunetul sălbatic si sexy al vocii ei mit face sit mormăi. Iar parfumul ei. l\>aume, miroase a... flori şi a zahăr. Ca unul dintre acei liaadaliri decorativi de jx* un tort.

I aluri,sit de delicioasă.

Im auunile ei nu sunt nici ele cuminţi. Mă prind de btcepşi, iar '•tldura lor îmi străpunge cămaşa. Mă zgflrie pe spate, iar degetele

îi alunec« sub fnlin pantalonilor, inai întâi mângâind fund,,) apoi pipilinilu-l.

Mur. Arii. Sângele mi-c un foc lichid, simt că o s3 izhiu r»..,, în flăcări înainte să ajungem pe canapea. Kate geme, în vreme., o muşc de lobul urechii şi limba îmi dansează pe zona de sul, ,.|

-Drew? Drevv, ce facem?

-Nu ştiu, gem eu. Doar atinge-mă în continuare!

Nu se opreşte.

Şi mă întorc la gura ei. îmi strecor limba în ea, alunecând pe lângă a ei în acelaşi mod în care ard de nerăbdare să-mi alune, penisul în corpul ei umed şi primitor. îi simt şoldurile lipindu-se de ale mele. Orice urmă de sânge din corp îmi merge în jos, fa. cându-mâ mai excitat decât am fost vreodată.

Săptămâni întregi de dorinţă şi frustrare curg prin mine. M-arn spălat cu Colgate mult prea mult timp, dar a avut un gust groaznic.

-Ştii cât de mult vreau asta? Cât de mult te doresc? Dumnezeule, Kate... am visat la asta, am implorat să se întâmple. Mă faci să. nu pot... să mă mai satur de tine.

Mâinile ei sunt pe pieptul meu acum, frecându-mă, zgâritn- du-mă, alunecând în jos, spre abdomen, până când îmi atinge partea din faţă a pantalonilor, şi gem, într-o agonie de plăcere. Înainte să inspir, îmi mângâie penisul prin pantaloni, şi mă împing în faţă. Orice urmă de control şi de fineţe dispare.

îmi ridic mâinile la sânii ei, iar ea se arcuieşte, ca să-i aducă mai aproape de mine. îi strâng, iar Kate geme din nou. îmi plimb degetele peste sfârcurile ei, frustrat de bluza şi de sutienul ei. Vreau să mângâi şi să ciupesc frumuseţile alea, până sunt două vârfuri ascuţite. Gura ei e pe gâtul meu, sărutându-mă, şi îmi ridic bărbia.

Niciodată nu am trăit aşa ceva. Niciodată nu am fost aşa. Niciodată nu am simţit atât de multe pentru o femeie, chiar dacă e un amestec de furie şi dorinţă.

-Drew, Drew, nu pot să fac asta. 11 iubesc pe Billy, gâfâie ca.

Confesiunea ei nu mă afectează aşa cum ai crede. în mate parte, pentru că, atunci când a spus-o, avea o mână pe penisul

eU. Acţiunile ei spun exact opusul cuvintelor. Mâini şi şolduri c ,re mă trag mai aproape, mă mângâie, imploră pentru mai mult.

_E în regulă, Kate. Nici o problemă. Iubeşte-l pe Rilly! Qisătoreşte'te cu Billy! Doar, te rog, Dumnezeule, **trageţi**-o cu mine!

Nici măcar nu mai ştiu ce spun. Nici nu ştiu dacă are sens. Un singur gând îmi bubuie în cap, ca o melodie primară:

„Mai mult."

îmi las capul în jos, dorind să-i gust gura din nou. Dar în loc Je buze... îi ating palma. Deschid ochii şi-i văd mâna acoperin- ilu-mi gura, blocându-mă. Pieptul ei se înalţă şi coboară în icnete rapide, sacadate.

Apoi, îi văd ochii şi simt că tocmai m-a lovit ceva în piept. Pentru că privirea ei e plină de panică şi de confuzie. încerc să-i spun numele, dar sunetul e înăbuşit de mâna ei.

Aud un scâncet în vocea ei când spune:

-Nu pot să fac asta, Drew. îmi pare rău! Billy... locul ăsta de muncă... asta e viaţa mea. Toată viaţa mea. Nu... nu pot să fac aşa ceva.

Tremură. Dintr-odată, toată nevoia mea, toată dorinţa şi erecţia sunt date laoparte, în spatele dorinţei copleşitoare de a o alina. De a-i spune că e în regulă. Că totul o să fie bine.

Orice. O să spun orice, doar să nu-i mai văd expresia aia pe faţă. Dar nu-mi dă ocazia. în clipa în care îşi ia mâna de pe gura mea, o ia la fugă pe uşă. Şi pleacă înainte să pot să respir. Ar trebui să mă duc după ea. Ar trebui să-i spun că e în regulă că a pus frână. Că asta nu a schimbat nimic şi nici n-o s-o facă. Deşi este o mare minciună, şi amândoi ştim asta, nu-i aşa?

Dar nu mă duc după Kate, iar motivul e simplu: Ai încercat să alergi vreodată cu o erecţie de toată frumuseţea?

Nu?

Ei bine, e aproape imposibil.

Cad pe canapea şi îmi las capul pe spate. Mă uit la tavan şi îmi frec nasul. Cum e posibil ca **o** chestie atât de simplă, **precum** sexul, să devină atât de complicată? Nici eu nu ştiu.

Dumnezeule, sunt atât de tare! îmi vine să plâng, trebuie să recunosc. Nu mi-e ruşine de asta. îmi vine să plâng din cauza durerii care pulsează în zona inghinală, care nu o să se bucure de eliberare. Ideea de a ieşi şi de a găsi o înlocuitoare pentru Kate nici măcar nu-mi trece prin minte. Pentru că penisul meu ştie ceea ce creierul abia începe să recunoască.

Nu există nici o înlocuitoare pentru Kate Brooks. Nu pentru mine. Nu acum.

Mă uit în jos, la steagul din poală. Cel care nu dă nici un semn că o să coboare prea curând.

O să fie o noapte foarte, foarte lungă.

în ziua următoare, Kate nu vine la birou decât la 11.00. Nu rrebuie să-ţi mai spun că asta e neobişnuit pentru ea.

Mă evită. Ştiu asta, pentru că am făcut acelaşi lucru de mai multe ori. Mă strecor discret în cealaltă parte a clubului când se întâmplă să recunosc vag vreo participantă la aventurile mele anterioare. Dar să fiu eu cel care e ţinta acestui comportament? E nasol.

Nu am privilegiul de a vorbi cu ea până la 14-00, când intră în biroul meu, arătând absolut superb. Are părul prins în ceea ce Alexandra ar numi coc franţuzesc. Poartă o rochie neagră care devine uşor evazată la genunchi, cu tocuri asortate şi un pulover negru.

Pune câteva planşe mici pe biroul meu, tabele şi grafice micşorate la dimensiunea unui caiet, cum am căzut de acord.

-Bine, ai dreptate. Tu ar trebui să vorbeşti cu Anderson. Eu
o să te ajut.

Vorbeşte ca şi cum nu s-a întâmplat nimic. Ca şi cum nu a tremurat în braţele mele şi nu m-a încins cu mâinile ei chiar în biroul ăsta în urmă cu numai câteva ore. E concentrată numai asupra afacerilor. Complet neafectată. Iar asta mă enervează.

Rău de tot.

Indiferenţa nu e chiar o reacţie pe care să fiu obişnuit să o primesc de la femei. Sincer să fiu, e greu de digerat.

îmi simt maxilarul încleştându-se când îi spun:

-Bun. E cea mai bună strategie.

în caz că nu ţi-ai dat seama, nu sunt chiar genul sentiment:,|

Nu sunt genul care vorbește despre sentimentele lui înc(,ₙ. tinuu, ca un ciudat, şi nici genul care meditează. Dar mă a.ștept;ᵢᵣₙ la ceva de la ea. La o recunoaştere a ceea ce s-a întâmplat noapt,..ₙ trecută, a atracţiei care încă există între noi. Credeam că ea avea să fie cea care deschide subiectul.

Doar e femeie.

Când nu primesc decât tăcere, nu pot să mă abţin şi o fac eu

-Kate, legat de noaptea trecută...

Mă întrerupe:

-Noaptea trecută a fost o greşeală. Nu o să se mai întâmple.

Ştii ceva despre psihologia copiilor? Nu? Atunci, hai să-ţi dau o lecţie! Dacă îi spui unui copil că nu poate să facă ceva, ghici care e primul lucru pe care va încerca să-l facă în clipa în care nu te uiţi? Exact.

Bărbaţii sunt la fel. Clar o să se întâmple din nou, dar nu e cazul să afle asta în momentul de faţă.

-În regulă.

-Super.

-Minunat.

- Bine, şoptește ea.

„Bine" e un cuvânt amuzant, nu ţi se pare? Nu cred că mai există altul care să spună atât de mult în timp ce spune aşa puţin. Câte soţii le-au spus soţilor lor „Sunt bine", când, de fapt, voiau să zică: „îmi vine să-ţi tai testiculele cu un cuţit de măcelar?" Câţi bărbaţi nu le-au spus iubitelor lor „arăţi bine", când, de fapt, voiau să spună: „Trebuie să te duci din nou la sală şi să te antrenezi – mult". E modul universal de a spune că ne e bine, când, de tâpt. e exact opusul.

-Bine, repet eu, în timp ce mă uit la hârtiile de pe birou.

Apoi Kate iese pe uşă, iar eu petrec următoarele zece minute uitându-mă după ea, reamintindu-mi noaptea trecută iar şi iar.

Vk

„La naiba!”

Exact acolo o si ajung dacă nu mă concentrez şi nu-mi revin p.îivi diseară la

întâlnirea noastră de afaceri e în plină desfăşurare. Deşi eu am vorbit cel mai mult, Kate e cea care l-a fermecat complet pe Saul Anderson. Dacă nu aş fi aşa iritat, aş recunoaşte că se descurcă la întâlnirea asta ca o profesionistă. Dar sunt iritat, aşa că nu spun nimănui în afară de tine.

Râde de o poveste pe care Anderson tocmai a spus-o, apoi potenţialul client se scuză ca să se ducă la toaletă. Iau o gură de |.în. dorindu-mi să fie whisky.

Rate se întoarce spre mine, entuziasmul licărindu-i în ochi. -Merge foarte bine, nu? Clar e interesat, nu ţi se pare?

Ridic din umeri.

-Depinde ce încerci să-i vinzi.

-Ce vrei să spui? E vorba de noi. Propunerea noastră, firma noastră de investiţii.

Da, ştiu, sunt un nemernic.

-Serios? Pentru că pari să-i oferi cu totul altceva.

-Ce încerci să spui?

-Fii serioasă, Kate! Ai fost la Wharton. Cred că înţelegi exact ce spun.

-Am fost foarte profesionistă…

-Ar fi şi mai bine dacă ţi-ai deschide bluza şi ţi-ai băga sânii în faţa lui.

Replica asta a fost complet gratuită. Şi chiar mă gândesc să-mi-cer scuze.

Dar, înainte să pot formula cuvintele, un lichid rece ca gheaţa mi se îmbibă în pantaloni, în zona inghinală. De la paharul de apă 1* care Kate tocmai mi l-a turnat în poală.

-Ai înnebunit? şoptesc tăios, în timp ce încerc să nu fac o scenă când sar în picioare şi îmi şterg apa de pe pantaloni cu un şerveţel. -E totul bine aici?

E Anderson. S-a întors şi se uită de la mine la Kate. Ridic J,, umeri, iar Kate zâmbeşte şi îi spune:

-Totul e bine.

Din nou cuvântul ăla. înţelegi ce spun?

- Drew a avut un mic incident cu paharul de apă. Ştii cum su$_n$, băieţii – nu pot să-i duci nicăieri!

Anderson râde şi ia loc, în timp ce eu îmi calculez şansei,, pentru o achitare. Cea de care o să am nevoie după ce o sugrum pe Kate Brooks.

O oră mai târziu, aşteptăm desertul şi cafeaua. Kate a plecat de la masă. Mă gândesc că vezica îi era la un pas să i se mpă dacă m-a lăsat singur cu Anderson.

Bărbatul mă analizează o clipă şi apoi spune:

-îmi place ce am văzut în seara asta, Drew. Foarte impresionant.

-Mulţumesc, Saul!

în afaceri, mereu să foloseşti numele mic. Nu e lipsit de respect, arată că eşti un egal, că faci parte din aceeaşi ligă. Este foarte important.

-Şi, bazat pe ce mi-aţi arătat, sunt pregătit să dau firmei Evans, Reinhart şi Fisher afacerea mea.

Da! Scoate şampania, iubito!

-Sunt încântat să aud asta. Cred că înţelegerea noastră o să lie foarte profitabilă pentru amândoi. Adică, pentru toţi.

Nu pot s-o uit pe Kate, nu? De parcă m-ar lăsa!

-Poţi să ai încredere completă în Kate şi în mine. Nu o să te dezamăgim.

îşi ia paharul de cristal.

-în legătură cu asta. înainte să semnez, am o singură cerinţă.

Genul ăsta de chestii se întâmplă tot timpul. Nu e mare lucru.

-Spune, Saul! Sunt sigur că-ţi putem oferi orice ai nevoie.

-Mă bucur să aud asta. Deci, de ce nu o pui pe frumuşica de Kate să vină cu contractele în apartamentul meu, pe la miezul nopţii?

{ini dă cartea lui de vizită, iar eu simt că nm un bolovan în ¡jtotfiac.

Îl simţi şi tu?

_ Aici stau. Pune-o să aducă hârtiile... singură.

ţţtii când, la televizor, e unul dintre momentele alea tensionate, „„ ante, şi nu auzi decât greierii de pe fundal?

Ei bine, cri-cri. Ästa e unul dintre momentele alea.

_Nu sunt sigur că...

_Ba sigur că poţi, Drew. Ştii cum este. Când un bărbat lucrează până târziu, are nevoie de puţin confort. Ceva care să-i Jj<tragă atenţia.

„Ce zici de un şut în fund, Saul? Ţi-ar distrage atenţia?"

- Iar fata asta a ta e o figură. Afacerea mea o să aducă firmei tale milioane de dolari, asta fără să-i includem pe clienţii adiţionali je care o să ai parte după ce se află că lucrez cu tine. Aş spune că o mică atenţie după program e un preţ mic de plătit, nu crezi?

Are sens, într-un mod bolnăvicios, pervers, de agresor sexual. Dar crezi că asta contează? în nici un caz. Mă ridic. Mi-e frică de ce o să fac dacă îi mai văd zâmbetul îngâmfat încă un minut.

Arunc o duzină de bancnote pe masă şi îi spun:

-Ăsta nu e genul de afaceri pe care îi facem. Dacă asta cauţi, Forty-Second Street e la zece blocuri distanţă. Nu sunt proxenet, iar Katherine Brooks clar nu e prostituată. întâlnirea ăsta a luat sfârşit.

Nu eşti mândru de mine? Eu sunt. Deşi ce am spus nu a fost deloc satisfăcător, a fost profesionist, demn. Mi-am menţinut calmul. Nici măcar nu i-am zis că e un excrement aburind şi scârbos.

Bravo mie!

Mă duc spre zona barului, în încăperea alăturată. Sunt extrem de furios. Vezi fumul care-mi iese pe urechi? Nu? Evident, nu te uiţi destul de bine. Tipul ăsta are ceva tupeu. Să sugereze că tţicmai Kate... Kate e mai mult decât o faţă drăguţă. Este genială. sl amuzantă. Şi... bine, mă rog, poate nu e drăguţă, dar sunt sigur

că ar putea sil fie dacă nu rn-ar urî. Oricum, merită mai mult r(•sp< decât a primit. Mult mai mult.

Şi aia e clipa în care o văd trecând de har, întorcându-se <|ı. | baie. Mii vede şi vine la mine, cu zâmbetul pe faţă.

-I Vei cum a mers? Vrea să semneze cu noi, nu? Ştiam Prev! Pin clipa în care i-am arătat planşele, am ştiut că e al n< ' Ştiu că nu e fost uşor să lucrăm împreună, dar cred că tatăl t „ avut dreptate. Facem o echipă destul de bună, nu-i aşa?

înghit cu noduri. Mă uit în jos, la mâna ei, aflată pe braţ, meu, apoi îmi ridic privirea la acei ochi dulci şi inocenţi. PMr simplu, nu pot să-i spun.

-Am dat-o-n bară, Kate. Anderson nu e interesat.

-Ce? Cum adică? Ce s-a întâmplat?

Mă uit în jos, la pantofii mei de 900 de dolari.

-Am dat-o-n bară. Putem să plecăm de aici?

Când îmi ridic privirea, faţa ei e o mască de compasiune derutată. Eu tocmai i-am spus că am dat-o-n bară cu contractul nostru si pe faţa ei nu e nici urmă de furie. Dumnezeule, ce nemernic sunt!

-Lasă-mă să vorbesc cu el, poate am cum să repar situaţia.

Clatin din cap.

-Nu ai cum.

-Lasă-mă măcar să încerc!

-Kate, stai...

Dar ea a luat-o deja spre masa unde Anderson se află în continuare.

Ai fost vreodată pe autostradă, blocat în trafic? Şi, când ajungi în sfârşit în faţă, constaţi că blocajul e provocat de un accident? Poate nu e unul rău, poate este doar o ciocnire uşoară, iar maşinile au fost deja mutate într-o parte a drumului? Şi tot acel trafic, tot acel timp irosit reprezintă o consecinţă a faptului că fiecare şofer care trece pe lângă încetineşte, ca să se uite mai bine.

E ridicol, nu-i aşa? Şi juri că, atunci când o să treci pe lângă accident, nu o să te uiţi, doar din principiu. Dar, când ajungi

IC olo şi trec* P e u?' ^ e îndoite, farurile şi barele de protecţie lovite, ce faci?

-Încetineşti şi te uiţi. Nu vrei s-o raci, dar nu poţi să te abţii. E niorbid- Absurd. Dar asta e natura **umană.** Când o privesc pe Kate lucându-se la Anderson, mă simt ca şi cum aş privi urinările unui 1 ,cid ent. $*• or*c^t mu R 'm' doresc, nu pot să-mi mut privirea.

Kate se opreşte lângă scaunul lui, cu un zâmbet perfect şi profesionist pe buze. Dacă te uiţi cu atenţie, vezi momentul în care procesează ce îi cere Saul. Vezi cum îi îngheaţă zâmbetul? şc încnintă uşor, pentru că nu-i vine să creadă ce aude. Iar apoi jcvine rigidă şi nesigură. Ar trebui să-i spună să se ducă naibii? Ar trebui să rădă şi să refuze politicos? în timp ce i se învârt rotiţele, Anderson îşi plimbă uşor un deget – vezi mizeria care se prelinge Je pe el? – pe braţul ei gol.

Si asta e. Ies din starea de şoc. Văd roşu în faţa ochilor. E aprins si intens, un roşu tehnicolor.

Ai văzut vreodată Poveste *de Crăciun?* îţi aminteşti spre final, când Ralphie îl pune la punct pe bătăuş? Sper că l-ai văzut, pentru că atunci ştii exact ce vreau să spun când zic că am să-i ofer nemernicului ăstuia tratamentul dat de Ralphie.

Mă duc şi mă aşez în faţa lui Kate.

-Dacă o mai atingi o dată, o să te arunc pe geam. O să adune bucăţi din tine de pe jos zile la rând.

Saul râde. E ca Paznicul Criptei, nu-i aşa?

-Calmează-te, fiule!

Fiule? Nemernicul ăsta vorbeşte serios?

—Ştii ceva, Drew? îmi place de tine!

Chestia *asta* mă sperie al naibii de rău.

-Am nevoie de un bărbat ca tine în jur. De cineva care nu se teme să spună ce gândeşte. Care să-mi zică părerea lui reală, be pare că cerinţa mea nu o să fie îndeplinită, dar, chiar şi aşa, o să ^mnez cu tine şi firma ta. Ce zici de asta?

Bărbatul se reazemă de scaun şi ia o gură de vin. E convins că

s ă ignor orice a spus sau a făcut doar ca să pun mâna pe banii lui.

-O să spun un mare nu ofertei tale, Saul. Vezi tu, avem o p,,. litică a companiei cum că nu facem afaceri cu idioţi cu penisul flasc, care iau Viagra şi care încearcă să-şi folosească poziţia ca ţj convingă femeile destul de tinere cât să le fie fiice să se culce cn ei. Du-te şi vinde-ţi porcăriile în altă parte! Nu semnăm cu rine.

Ne privim fix unul pe altul, ca doi lupi de pe Discovery, jar el spune:

-Gândeşte-te bine, fiule! Faci o greşeală.

-Cred că singura greşeală pe care am făcut-o a fost că mi-am pierdut timpul cu tine. E ceva ce nu mai am de gând să fac nici măcar pentm o secundă. Am terminat aici. Apoi, mă întorc spre Kate şi îi spun încet: Plecăm. îmi pun mâna pe spatele ei, şi ne îndreptăm spre garderobă. Îi ţin haina şi o ajut să se îmbrace. îmi pun mâinile pe umerii ei şi o întreb: Eşti bine?

Nu se uită la mine.

-Sunt bine.

Ştim cu toţii ce înseamnă asta, nu-i aşa?

Pentru mulţi bărbaţi, maşina lor e echivalentul femeii perfecte. Putem s-o construim să arate exact cum vrem, putem să mergem cu viteză şi ea nu o să se plângă, apoi putem să o schimbăm cu uşurinţă când apare un model mai nou şi mai tânăr. E relaţia ideală.

Eu conduc un Aston Martin V12. Nu sunt multe lucruri în lumea asta pe care să le iubesc, dar maşina mea e unul dintre ele. Am cumpărat-o după ce am semnat prima mea afacere. E o frumuseţe. E copilul meu. Nu că ţi-ai da seama de asta după modul în care conduc în momentul de faţă. Conduc ca un tip nervos. Ţin volanul strâns, cotesc cu viteză, opresc brusc, claxonez la cea mai mică provocare. Nu mă gândesc la modul în care atitudinea mea poate fi interpretată de Kate până când nu-i aud vocea slabă din scaunul pasagerului.

-îmi pare rău!

Mă uit la ea.

-Pentru ce?

Nu am vrut trimit genul ăla de semnale, Drew. Nu rn-aş i p^iodată la un client. Nu mi-am dat seama că...

Dumnezeule!

pe ce fac femeile mereu asta? De ce sunt aşa nerăbdătoare . învinovăţească atunci când cineva le tratează ca naiba? Un ,r prefera să îşi pună limba pe un grătar încins înainte să limită că a greşit.

Când aveam 16 ani, Matthew ieşea cu Melissa Sayber. Într-o când era la duş, Melissa i-a umblat prin sertarul cu şosete şi a ,.jt pilete de la alte două fete cu care Matthew se culca în aceeaşi perioadă. A luat-o razna. Dar ştii ce? Când Matthew a terminat ie vorbit cu ea, după ce a aruncat în toaletă dovezile, nu numai ă a convins-o că nu a citit biletele bine, dar ea îi cerea scuze lui „entru eă-i scotocise prin lucruri. Incredibil, nu-i aşa?

Opresc pe marginea drumului şi mă întorc spre ea. -Ascultă-mă, Kate, nu ai greşit cu nimic!

-Dar ce ai spus tu despre bluza mea... şi faţa lui...

Super. Acum, crede că ea e vinovată, din cauza a ceea ce i-am spus. Perfect.

-Nu, mă purtam ca un nemernic, nu vorbeam serios. încercam doar să te enervez. în domeniul ăsta, unii bărbaţi sunt nişte nemernici absoluţi. Sunt obişnuiţi să obţină orice vor, inclusiv femei.

Nu vreau să văd asemănările dintre Saul Anderson şi mine, dar sunt destul de greu de ratat. Când l-am ascultat în seara asta, m-am simţit prost pentru modul în care am tratat-o pe Kate în ultimele săptămâni. Tata voia să o ajut, să fiu mentorul ei, dar eu m-am lăsat condus de penis şi de firea mea competitivă.

-$i tu eşti o femeie superbă. Nu o să fie ultima oară când -e mtâmplă aşa ceva. Trebuie să ai pielea groasă. Nu poţi lăsa Pe nimeni să-ţi ştirbească încrederea. Serios. Ar fi trebuit să avem o victorie.

Kate îmi aruncă un zâmbet.

'Mulţumesc!

Pornesc maşina din nou şi conducem în tăcere, până cân,| ea spune:

-Doamne, ce bine mi-ar prinde ceva de băut acum! Comentariul ei mă derutează. Nu pare să fie ceva tipic $pc_{ntr|}$ Kate. De obicei, e foarte directă. Fără înfloriturі. E genul de f,,,, care rareori bea, nu mănâncă grăsimi şi dă cu aspiratorul în $spat_{e}|_{c}$ canapelei de trei ori pe săptămână. în acel moment, îmi dau seama de faptul că, deşi femeia de lângă mine îmi ocupă gândurile, nu ştiu prea multe despre ea. Nu ştiu mai multe decât ştiam când am abordat-o acum câteva săptămâni, la REM.

E un şoc şi mai mare când recunosc faţă de mine însumi că vreau s-o fac.

în acest moment al vieţii, ideea mea de a cunoaşte o femeie se rezumă la a afla dacă îi place lent şi dulce sau tare şi murdar. Dedesubt, deasupra sau de la spate. Dar interacţiunile pe care le-am avut cu Kate sunt diferite de cele pe care le-am avut cu oricare altă femeie. Ea e diferită.

E ca un cub Rubik. Atât de frustrant uneori, că îţi vine să-l arunci pe geam, dar nu o faci. Nu poţi. Simţi nevoia să continui, până îl rezolvi.

-Serios? întreb eu.

Kate ridică din umeri.

-Da. Am avut o noapte grea. Câteva săptămâni, de fapt. Zâmbesc şi bag în viteza a cincea.

-Ştiu locul potrivit.

Nu-ţi face griji! Nu am de gând să o îmbuib cu alcool până vrea să se culce cu mine. Dar, dacă se întâmplă să se îmbete şi să îmi rupă hainele, pe aleea din spatele barului, nu te aştepta să o opresc.

Lăsând gluma laoparte, ăsta e un nou început pentru mine şi Kate. O să fiu gentlemanul perfect. Pe cuvânt de cercetaş!

Dar, pe de altă parte, nu am fost niciodată cercetaş.

-Prima oară când te-ai îmbătat?

-La 13 ani. Fix înainte de petrecerea de la şcoală. Părinţii mei erau plecaţi din oraş, iar tipa cu care mergeam, Jennifer Brewster, credea că e matur să bei vodcă amestecată cu suc de portocale. Dar nu am găsit decât rom. Aşa că am băut rom cu suc de porto- cale. Ne-am vomitat maţele în spatele sălii de sport. Nici în ziua de azi nu pot mirosi rom fără să mi se întoarcă stomacul pe dos. Primul sărut?

-Tommy Wiikens. Clasa a şasea, la film. Şi-a pus braţul în jurul meu şi şi-a băgat limba pe gâtul meu. Habar n-aveam ce se întâmpla.

Jucăm „Prima oară şi zece". Pentru cei dintre voi care nu ştiţi jocul ăsta de băut, o să-l explic. O persoană întreabă despre prima oară – prima excursie la Disneyland, prima oară când ai făcut sex, nu contează. Iar cealaltă persoană trebuie să răspundă. Dacă nu a făcut acel lucru încă sau nu vrea să răspundă, trebuie să bea un shot. Apoi, trebuie să-ţi spună ceva ce a făcut de cel puţin zece ori. Care din noi a sugerat acest joc? Am ratat deja cinci prime dăţi. Habar n-am.

-Prima oară când te-ai îndrăgostit?

Hai şase! îmi ridic paharul cu vodcă şi îl dau pe gât.

Stăm într-un colţ întunecat al unui mic bar numit Howie s. ^ste un loc discret, cam ca Cheers. Patronii sunt relaxaţi

ţii de treabă. Nu genul cu figuri şi haine de mărcii din hnitnn, cu care îmi petrec de obicei nopţile de weekend. j,ₙ place nici. Mai puţin partea de karaoke. Persoana care a iₙᵥ₍.ᵣ₍ lat aşa ceva e maleficii. Ar trebui împuşcaţii între ochi cu glonţ bont.

Kate îşi înclină capul într-o parte, analizându-mă.

-Nu ai fost niciodată îndrăgostit?

Clatin din cap.

-Iubirea e pentm fraieri, scumpo.

Kate zâmbeşte.

-Cam cinic, nu? Deci nu crezi că iubirea e reală?

-Nu am spus asta. Părinţii mei au un mariaj fericit de treizₑ< şi şase de ani. Sora mea îşi iubeşte soţul, iar el o venerează.

-Dar tu nu ai fost niciodată îndrăgostit?

Ridic din umeri.

-Nu văd rostul. E mult de muncă, iar răsplata prea mică. Şansele să rezistaţi chiar şi câţiva ani sunt de cincizeci la sută, în cel mai bun caz. E prea complicat pentru gustul meu.

Prefer situaţiile simple şi directe. Lucrez, fac sex, mănânc, dorm, duminica, merg la prânz la mama şi joc baschet cu băietu. E simplu.

Kate se reazemă de spătarul scaunului.

-Mama mea spunea că, dacă nu e dificil, nu merită. în plus, nu te simţi singur?

La fix, o tânără voluptuoasă vine la masă şi îşi pune o mână pe umărul meu, băgându-mi decolteul în faţă.

-Mai ai nevoie de ceva, frumuşelule?

Asta i-a cam răspuns lui Kate la întrebare, nu crezi?

-Sigur, draga mea. Poţi să ne mai aduci o rundă?

În timp ce chelneriţa se îndepărtează, privirea lui Kate se întâlneşte cu a mea, înainte ca ea să-şi dea ochii peste cap.

-Nu contează! Treci la partea cu zece!

-Am făcut sex cu mai mult de zece femei într-o săptămână.

Cancun. Vacanţa de primăvară 2004. Mexicul e grozav.

„gleah! Asta ar trebui să mă impresioneze?

Zâmbesc mândru de mine.

„pe majoritatea femeilor le impresionează. Mă aplec în faţă $' 'n1' c°k°r vocea> 'n timp ce îi mângâi degetul mare cu a| meu- L>ar> Pe Parte, tu nu eştimajoritateafemeilor, nud aşa?

îşi linge buzele, în timp ce mă fixează cu privirea.

„Flirtezi, cumva, cu mine?

-Cu siguranţă.

Chelneriţa ne aduce băuturile. îmi trosnesc degetele. E rândul meu. E timpul să devenim... intimi.

-Primul sex oral?

Am încercat. M-am abţinut cât de mult am putut, dar om sunt şi eu.

Zâmbetul de pe faţa lui Kate dispare.

-Ai probleme serioase. Ştii asta, nu?

Mă inspir din *Şcoala de sâmbătă* şi spun:

-Haide, Claire, răspunde la o întrebare simplă!

Kate îşi ia paharul şi îl bea dintr-o singură mişcare. Impresionant.

Sunt şocat şi îngrozit.

-Nu ai făcut niciodată sex oral?

Doamne, te rog să nu fie una dintre acele femei. Ştii la care mă refer – reci, fără spirit de aventură, care nu fac aşa ceva. Cele care insistă să facă dragoste, ceea ce înseamnă că fac sex doar în poziţia misionarului. Ele sunt motivul pentru care bărbaţi precum Elliot Spitzer şi Bill Clinton au riscat ruinarea carierelor lor politice, fiind disperaţi după un final fericit.

Tresare când vodca îi arde gâtul.

-Lui Billy nu îi place sexul oral. Nu îi place să **îl** facă, adică. Mai mult ca sigur e beată. Kate nu mi-ar fi spus în vecii vecilor asa ceva dacă nu ar fi fost mangă. Ascunde asta bine, nu crezi ?

^ar tot nu mi-a răspuns la întrebare.

L-ât despre logodnicul ei, e un laş. Mama mi-a spus mereu. "Orice Persoană cu care merită să faci sex merită să faci asta

bine". Mă rog, nu a folosit chiar cuvintele astea, dar înţelegi tlj Dacă nu sunt nerăbdător să-i fac sex oral unei tipe, atunci n, fac sex cu ea. îmi pare foarte rău dacă ţi se pare vulgar, dar a*, stau lucrurile.

Iar acum vorbim despre Kate, ca să ne înţelegem. As mânca.,, În micul-dejun în fiecare zi a săptămânii şi de două ori duminica Şi nu îmi pot imagina un bărbat care să nu fie de acord cu mine. Billy e un idiot!

-Deci, din moment ce el nu a făcut niciodată... ştii tu. Nu consideră că e drept să-i fac eu lui. Aşa că nu, niciodată nu am... Nici măcar nu poate să spună asta. Trebuie s-o ajut.

-Nu l-ai supt? Nu i-ai făcut testiculele şi mintea să explodeze.' îşi acoperă faţa şi râde. Sunt destul de sigur că e cel mai ado- rabil lucru pe care l-am văzut vreodată. îşi dă mâinile laoparte de pe faţă şi expiră.

-Mergem mai departe. Partea cu zece în cazul meu. Sunt cu Billy de mai mult de zece ani.

Mă înec cu berea.

-Zece ani? încuviinţează.

-Aproape unsprezece.

-Deci, aţi început să ieşiţi când aveai...

-15 ani, da.

Aşadar, dacă aud corect, cel mai probabil spune că nici un bărbat nu i-a făcut vreodată sex oral? Nu vreau să insist, dar nu pot să procesez. Asta spune, nu?

îmi vine să plâng. Ce risipă! Scutiţi-l pe tipul care a inventat karaoke, păstraţi glonţul pentru iubitul lui Kate.

-De cât timp eşti logodită?

-Cam de şapte ani. M-a cerut în săptămâna de dinainte să plec la colegiu.

Cele două propoziţii îmi spun exact ce fel de bărbat e ratatul de Billy. E nesigur, gelos, acaparator. Ştia că fata asta nu e din liga lui, că are un viitor şi cel mai probabil o să-l lase în urmă.

Aşa ce 3 ^CUt' ^ cerut"° în căsătorie, prinzând-o în capcană
' ' „re ca ea să afle că există ceva mai bun.
;na[in] II»

_pe asta inelul este aşa... ştn... mic. Dar pentru mine nu
nitează- Billy ª muncit şase luni ca să-mi ia inelul ăsta. A
-urătat mese, a tăiat iarba, s-a spetit muncind. Piatra asta mică
•IIS ean»nă mai mult pentru mine decât cea mai mare piatră de
|a Ţifîany's-

|.,r acele câteva propoziţii îmi spun exact ce fel de femeie fite Kate Brooks. Multe femei din Manhattan nu sunt pasionate Kâr de tot ce străluceşte – marca maşinii, marca genţii, mărimea inelului- Sunt superficiale. Goale. Ştiu asta, pentru că m-am tilcat cu majoritatea. Dar Kate e reală. Onestă. Nu îi pasă decât j[e]calitate, nude cantitate.

j[m]i reaminteşte de sora mea. Deşi am crescut cu mulţi bani, Alexandra nu dă două parale pe etichete sau pe ce cred alţi oameni. Aşa a ajuns cu un tip ca Steven. El şi Alexandra au început să iasă în liceu, când el era în anul doi, iar ea – în ultimul. Manevra asta |-a făcut o legendă la St. Mary's Prep. Chiar şi azi, numele lui e pomenit cu evlavie pe holurile şcolii.

Ce întrebi? Da, am fost la o şcoală catolică. Eşti surprins? Nu ar trebui. Vulgaritatea mea are o anumită aromă religioasă, care poate fi învăţată doar de-a lungul unei educaţii catolice, „Iisuse Hristoase... Sfinte Sisoe... Iisuse, Maria şi losif... Doamne, Dumnezeule...", iar asta e doar ce am auzit de la preoţi. Nu mă pune să încep cu călugăriţele!

Deci unde rămăsesem? A, da, la Steven şi Alexandra.

Steven nu e cel mai chipeş tip, nici cel mai suav. Nu e un cuceritor, nu a fost niciodată. Deci cum a reuşit să pună mâna pe un premiu ca sora mea, întrebi ? încrederea.

Steven nu a avut niciodată îndoieli în privinţa lui. Niciodată nu s-a gândit nici măcar pentru o secundă că nu e destul de bun Pentru Afurisită. A refuzat să se lase intimidat. Mereu a emanat dcea 'Hcredere tăcută de care femeile sunt atrase. Pentru că ştia

r că nimeni nu poate să o iubească pe sora mea ca el. A*- atunci când Alexandra a plecat la colegiu, cu câţiva ani înainte ca Steven să poată să i se alăture, şi-a făcut griji? În nici un caz. Nu i-a fost frică să-i dea drumul. Pentru că ştia cu certitudine absolută că, într-o zi, ea avea sa se mtoarca. La ei.

Este evident că Billy Nemernicul Warren nu a fost |a ^ de sigur.

Două ore mai târziu, eu şi Kate suntem categoric beţi. j\jt vezi acolo? Ne holbăm la scenă şi sorbim din beri, cu acele pn viri înceţoşate. Poţi să afli multe despre o persoană când e bea^ iar despre Kate am învăţat o groază de lucruri. Când bea, de- vine vorbăreaţă.

Crezi că şi ţipă? Nu contează, partea aia vine mai târziu.

Oraşul natal al lui Kate e Greenville, Ohio. Mama ei încă locuieşte acolo şi conduce localul cu temă western deţinut de familia ei. Pare să fie un loc tipic american. Genul unde localnicii mănâncă micul-dejun înainte de muncă şi adolescenţii se strâng după un meci de fotbal. Kate a fost chelneriţă acolo în timpul liceului. Nu a pomenit însă despre tatăl ei, şi nu am întrebat. Si, deşi a fost şefă de promoţie, Kate a fost un copil sălbatic. Asta explică de ce e aşa rezistentă la băutură. Se pare că ea şi idiotul şi-au petrecut tinereţea intrând prin efracţie în zonele amenajate pentru role, după terminarea programului, furând din magazine şi cântând împreună într-o trupă.

A, da, aşa îşi câştigă idiotul traiul. E muzician. Ştii ce înseamnă asta, nu?

Mda – e şomer.

De ce mai stă Kate cu ratatul ăsta? Asta e întrebarea! Nu sunt un snob. Nu-mi pasă dacă bagi benzină sau eşti casier la McDonald's. Dacă eşti bărbat, munceşti, nu trăieşti pe spinarea iubitei tale.

-Karaoke e nasol, bombăn eu, în timp ce travestită blondă de la microfon tennină de cântat *I Will Survive.*

''A

|A,te ÎŞI înclină CapUl* într'o parCe'

^ **el...** nu e aşa rău.

('ed că-mi sângerează urechile. Arăt spre celelalte chipuri
«ii ei suferă o moarte lentă.
J" Kate bea din bere.
g doar cântecul nepotrivit pentru genul ăsta de loc. Cel po-

'rivit i'ar trezi'

„Eşti nebună.

Vorbeşte puţin împleticit.

„Pui pariu că pot să fac asta? jj.ai cum. Doar dacă
ai de gând să faci striptease.

Ăsta ar fi fost un spectacol pentru care aş da ce am mai drag. ¡nu ia telefonul de pe masă şi clatină din deget.

„Fără poze. Nu vreau să existe dovezi.

Pupă care se ridică şi se îndreaptă spre scenă. Auzi bombăne- lile îndurerate ale celorlalţi oameni din bar când începe muzica? Dar, apoi, începe să cânte:

' '4i r%. 1 ' h

Nu am nici o şansă Când
mă priveşti aşa,
0 să fac orice vrei,
Orice pentru tine
Şi o să urlu cât mă ţin plămânii
0, iubire, ăsta e efectul pe care-l ai asupra mea
Şi nu mă deranjează deloc.
Dumnezeule!

Wea ei e profundă, perfectă şi excitantă. Ca o angajată la 'lnia erotică. Vocea îi pluteşte prin încăpere şi mă copleşeşte, ca preiud'iu verbal. Corpul meu reacţionează imediat la sunet. nt se poate de tare.

*că nu st*nt genul de fată căreia îi pasă să afle*
a,i care dd doi bani pe părerea lumii,

Mii implic cu totul, mit fin pe poziţii.
Dar, de fiecare dată când eşti prin preajmă,
Sunt neajutorată
Iubire, nu am nici o şansă
De fiecare dată când mă priveşti aşa,
Mă btfţenunchezi'

începe să-şi unduiască şoldurile în ritm cu muzica, şi îpru ¡jp.^ ginez cât de minunat ar arăta în genunchi. Nu pot să-mi iau ochii de la ea. E hipnotizantă.

Şi mă schimb, niciodată nu am crezut că o să fie aşa,
Dar mi-ai arătat o variantă mai bună,
Aş face orice pentru sărutul tău.
De când mă ştiu, nu am întâlnit
Un bărbat care să însemne totul pentru mine,
Pot să las totul în urmă,
Dar la tine nu pot să renunţ.

A captat atenţia tuturor din local. Dar ochii ei, ochii aceia uimitori ca din onix, sunt fixaţi asupra mea. Şi mă face să mă simt ca un zeu.

Nu am lăsat niciodată pe cineva să se apropie aşa mult.
Distanţa mă ţine în siguranţă şi mă face să nu-mi pierd minţile,
Dar acum, că inima mi-e amestecată cu a ta
Şi e mai bine decât a fost vreodată, am multe de pierdut.
Dar mult mai multe de câştigat
O, iubire...

Îşi dă părul pe spate, şi mi-o imaginez făcând asta în timp ce mă călăreşte cu mişcări lungi şi puternice. Dumnezeule! Mt-au dansat în poală cele mai hune stripteuze din oraş, şi niciodată

,ni terminat în pantaloni. Nici măcar o dată. Dar exact asta o)C ja că melodia asta nu o să se termine repede.

¡Viii simt aşa neajutorată
Când mă priveşti aşa,
As face orice pentru tine
plumai pentru tine.

Panii empe în strigăte, fluierături şi aplauze, în timp ce Kate H Ja jos de Pc scenă_ E ca ∗a un rodeo_ Kate zâmbeşte fericită, în [imp ce se îndreaptă spre mine. Mă ridic, iar ea se opreşte la doar ,;it̨va centimetri distanţă.

Mă priveşte şi ridică dintr-o sprânceană.

-Ţi-am spus că pot să îi trezesc.

-A fost... ai fost... eşti incredibilă, spun eu încet.

Vreau s-o sărut. Mai mult decât vreau să respir. Imagini cu noaptea trecută îmi apar în minte. Cât de bine a fost s-o ţin în braţe. Trebuie s-o sărut. Zâmbetul îi dispare încet de pe faţă, şi ştiu că şi ea are nevoie de asta. îi dau o şuviţă după ureche şi mă aplec...

Iar tipătul ascuţit al telefonului ei mobil intervine între noi.

Kate clipeşte, ca şi cum se trezeşte din transă, şi răspunde la telefon.

-A... alo! Tresare şi îşi îndepărtează telefonul de la ureche, ca să ia distanţă de vocea care ţipă în celălalt capăt. Nu, Billy, nu am uitat. Doar că am avut o seară foarte dificilă. Nu... da... sunt la un bar, Howie's. E pe...

Se uită la telefon pentru o clipă, şi bănuiesc că idiotul tocmai ¡•a închis. Privirea ei e complet trează acum.

-Trebuie să ies. Billy vine să mă ia.

Nu o să fie distractiv? O să-l întâlnesc pe nemernic. O să fie u Noaptea Ciudaţilor de la carnaval.

aşteptăm afară, pe trotuar, Kate se întoarce spre mine. e o să-i spunem tatălui tău?

Asta e întrebarea pe care am evitat să mi-o pun toată noaptea. Bătrânul e un tip de treabă şi foarte galant. îmi place să cr<,| că ar fi mândru de mine că am apărat onoarea lui Kate. Dar e ş, om de afaceri. Iar adevărul este că aş fi putut s-o apăr pe Kate şi **,3** semnez în continuare cu Anderson. Asta ar fi trebuit să fac. Asta aş fi făcut dacă ar fi fost vorba despre oricine altcineva $î_n$ de ea.

-O să mă ocup eu de tata.

-Ce? în nici un caz! Suntem o echipă. Amândoi am pierdut acest client.

-Eu sunt cel care i-a ţinut morală tipului.

-Iar eu nu te-am oprit. Drew, să ştii că apreciez ce ai făcut pentru mine. Vorbesc serios. Ai fost magnific!

Poate e de la vodcă, dar cuvintele ei mă încălzesc.

-Dar nu am nevoie de un cavaler pe cal alb, continuă ea. Sunt fată mare şi clar pot să fac faţă oricărei reacţii a tatălui tău. O să vorbim cu el împreună, luni dimineaţă. De acord?

E clar: Kate e o femeie incredibilă.

-De acord.

în clipa aia, o maşină neagră Thunderbird înaintează cu viteză pe stradă şi se opreşte în faţa noastră. Da, am spus Thunderbird. Foarte potrivită cu anii '80, nu crezi? Un tip de înălţime medie şi cu păr şaten-deschis iese din ea.

Mi se pare doar mie sau arată ca un nemernic? Genul de modă veche. Şters.

Se încruntă şi o fixează pe Kate cu privirea, înainte să se uite la mine. Apoi pare şi mai iritat. Poate idiotul nu e atât de prost pe cât credeam. Recunoaşte competiţia atunci când îi apare în faţa ochilor.

Vine şi deschide portiera pasagerului pentru Kate. Aceasta oftează şi îmi aruncă un zâmbet rigid. Apoi face doi paşi spre maşină şi se împiedică din cauza unei denivelări a trotuarului. Mă duc să o prind, dar Puţă-Bleagă e mai aproape şi mi-o ia înainte. O ţine la depărtare, iar furia de pe faţa lui se transformă în dezgust.

„Eşti beată?

]s]n-mi pl[ace tonu^ ^u*· Cineva trebuie să-l înveţe nişte maniere, jsju începe, Billy! Am avut o noapte proastă, îi spune Kate.

O noapte proastă? Serios? Ca atunci când ai cel mai mare [rt] Jin viaţa ta şi iubita ta nu vine? Atât de proastă, Kate?

[L] (\mcert? Serios? Tocmai a spus concert? Kate chiar se culcă ¡diotul ăsta? Sigur glumeşti!

K ite se retrage din strânsoarea lui. stii ce. • • începe puternic, apoi se dezumflă. Hai doar să mergem acasă.

Intră în maşină, şi Ticălosul trânteşte uşa în urma ei. jdj Axează cu privirea, în timp ce ocoleşte maşina ca să ajungă ia locul şoferului.

Kate deschide geamul.

-Noapte bună, Drew! Şi mulţumesc... pentru tot! îi zâmbesc, în ciuda dorinţei din ce în ce mai intense de a-i da una logodnicului ei.

-Oricând.

Si maşina pleacă în trombă. Pentru o clipă, tânjesc după Kate Brooks. îmi trec o mână peste faţă, în timp ce aud o voce din spate.

-Bună, frumuşelule! Tocmai am terminat tura. Vrei să vii cu mine?

E Fata cu Shoturile. Arată decent. Nimic memorabil, dar e acolo. Şi, după ce am văzut-o pe Kate cu tipul ăla lipsit de coloană vertebrală cu care o să se căsătorească, refuz să-mi petrec restul serii singur.

„Sigur, iubire. Stai să opresc un taxi!

E o partidă jalnică. Mic sfat: Dacă stai nemişcată şi taci ca un [ca]davru atunci când un tip ţi-o trage, nu o să intri la categoria f[er]ienţă sexuală spectaculoasă.

Celălalt motiv pentru care partida e jalnică e că nu p<)t ss scot pe Kate din minte. O tot compar pe Tipa cu Shoturile ^ şi, evident, aceasta iese în dezavantaj.

Crezi că sunt dezgustător pentru că spun asta? Pe bune?' (v poţi să-mi spui că nu ţi l-ai imaginat niciodată pe Brad Pitr în' soţului tău cu burtă de bere? Asta credeam şi eu.

În continuare crezi că sunt un nemernic? Atunci ai „ noroc O să primesc exact ce crezi că merit, şi asta curând.

2

Ţaţa nu a fost încântat de modul în care am gestionat situata ᵤ Anderson. Am fost grăbit, neprofesionist, *bla bla b|a.* Şi, din •aura funcţiei Şt[3] vechimii mele, m-a considerat mai responsabil pentru pierderea unui client decât pe Kate.

Par faptul că am intrat pentru o vreme pe lista neagră la birou ₙu m-a afectat atât de tare pe cât credeam că avea s-o facă. În mare parte pentru că nu am nici un regret în privinţa reacţiei mele. Dacă ar trebui s-o iau de la capăt, nu aş schimba nimic. Aşa că, da, tata era dezamăgit de mine, dar, ca să fiu sincer, când terminase să mă certe, şi eu eram destul de dezamăgit de el.

De asemenea, în cele patru săptămâni de după întâlnirea dezastruoasă, lucrurile au continuat să evolueze între mine şi Kate. Încă ne contram la muncă, dar erau mai mult lovituri în piept, menite să doară puţin, nu croşee de dreapta în bărbie, menite să ne dărâme. Facem schimb de idei şi ne ajutăm. Tata a avut dreptate cel puţin în privinţa asta. Eu şi Kate ne completăm, ne echilibrăm puterile şi slăbiciunile.

Undeva de-a lungul timpului, ea a devenit pentru mine mai mult decât două picioare între care vreau să ajung. Mai mult decât nişte pantaloni pe care vreau cu disperare să-i dau jos.

Acum, e Kate, o prietenă. O prietenă care-mi face penisul să * întărească de fiecare dată când intră în încăpere, dar presupun ^ asta e crucea pe care trebuie s-o car. Pentru că, oricât de mult

o doresc şi, deşi sunt sigur că o parte din ea mă dorește, e genul care să-şi înşele iubitul.

Ol puţin, nu e genul care să poată trăi cu ea însăşi «lup-,

Ştiu ce te întrebi: „Ce s-a întâmplat 1" Cum a ajuns lln | . bal tânăr, sigur l>c el, chipeş şi incredibil de fermec ător < tril'' plângăcinsul răcit şi delăsător pe care l-ai întâlnit la începu,

Ajungem şi acolo, ai încredere în mine!

Ca să-ti schiţez toată Imaginea, există mai mulţi jucători pe, lr trebuie să-t cunoşti în telenovela asta care e viaţa mea. L-ai vă-, pe Nemernicul de Warren. Din păcate, o să se întoarcă mai târt,,.

Acum, o să faci cunoştinţă cu Dee-Dee Warren. E verişor, ticălosului. Dar nu are nici **o** vină. **E** şi cea mai bună **prietenă** lui Kate. O să-ţi povestesc.

-Am văzut că vorbeai cu bruneta cu decolteu apetisant. Te-ai dus la ea acasă? mă întreabă Matthew.

Eu, el şi Jack luăm prânzul la un local aflat la câteva blocuri depărtare de birou. Vorbim despre cea mai recentă noapte de sâmbătă.

-Nu am ajuns aşa departe.

-Ce vrei să spui?

Zâmbesc amintindu-mi cât de exhibiţionistă fusese fata.

-Adică, taxiul ăla nu o să mai fie niciodată la fel. Şi cred că l-am marcat pe şofer pe viaţă.

Jack râde.

-Eşti un câine, omule!

-Ba nu, am păstrat poziţia asta pentru când eram în apartamentul ei.

Nu te mai uita aşa la mine! Am vorbit deja despre asta.

Tipi. Sex. Vorbit.

în plus, în ciuda entuziasmului sălbatic al Tipei din Taxi, sexul a fost sub aşteptări. Nu a fost nici măcar Colgate. A to>t mai degrabă o marcă generică de pastă de dinţi, pe care o găseşti

..perele de hotel cu puţine stele, şi nici măcar numele ei nu "'"¡„ieşti după ce o foloseşti.

*' „punã, Kate, spuse Matthew, uitându-se în spatele meu.

Mu am văzut-o când s-a apropiat de noi.

(ăsă ne oprim aici pentru o clipă. E important. v,e:i privirea aia de pe faţa ei? Linia subţire a buzelor? Ridurile fronteA auzit ce am spus şi nu pare prea încântată, nu-i y prima oară am ratat asta, dar ar trebui să-ţi notezi. Momentul ' , 0 să se întoarcă împotriva mea mai târziu.

¡dă întorc spre ea. Expresia de pe faţa ei e acum neutră, pasivă.

Vrei să stai cu noi? o întreb.

-Nu, mulţumesc! Tocmai am terminat să iau prânzul cu **o prietenă.**

şi prietena ei se apropie. Poartă ghete negre, înalte până la gleznă. un dres negru rupt în locuri strategice de-a lungul picioarelor, p fustă minusculă, un top roz, fără bretele, şi un pulover gri scurt, tricotat. Are părul lung, blond-zmeuriu, cu bucle mari, buzele de un roşu strălucitor, iar ochii ei isteţi, de culoarea chihlimbarului, ne privesc de sub o perdea de gene dese şi închise la culoare.

E... interesantă. Nu aş spune drăguţă, dar iese în evidenţă la capitolul modă sexy de stradă.

-Matthew Fisher, Jack O'Shay, Drew Evans, ea e Dee-Dee Warren.

Când îmi aude numele, Dee-Dee îşi îndreaptă privirea tăioasă spre nune. Parcă mă analizează. Cam aşa s-ar uita un tip la motorul maşinii, chiar înainte să-l desfacă.

-Deci tu eşti Drew? Am auzit de tine.

kate i-a povestit prietenei ei despre mine? Interesant!

-A, da? Ce ai auzit?

Ridică din umeri.

-Aş putea să-ţi spun, dar va trebui să te omor. Arată cu degetul >te mine. Continuă să te porţi frumos cu Katie a

mea — asta dacă [1 sa] continuj să ai testiculele ataşate de penis. M tonul ei e relaxat, am impresia că Dee-Dee nu glumeşte.

Zâmbesc.

-Am încercat să-i arăt cât de drăguţ pot să fiu, dar mă tot refu«

Tânăra râde, apoi Matthew intervine:

-Deci, Dee-Dee... e prescurtare de la ceva? Donna, Debo$_{ra}$^

Kate zâmbeşte cu subînţeles.

—Delores. E un nume din familie, al bunicii ei. îl urăşte.

Delores îi aruncă o privire tăioasă lui Kate.

Matthew se pune pe agăţat şi îi spune:

-Delores e un nume superb, pentru o fată superbă. în pl$_{USi\ rj}$ mează cu clitoris, şi ştiu cum să mă descurc cu unul. Sunt mare f$_{an}$

Delores îi zâmbeşte uşor lui Matthew şi îşi plimbă un deget peste buza de jos. Apoi se întoarce spre noi şi spune:

-Trecând peste asta, eu trebuie să plec la muncă. Mă bucur că v-am cunoscut, băieţi!

O îmbrăţişează pe Kate şi îi face cu ochiul lui Matthew, î$_{n}$ timp ce se îndepărtează.

-Trebuie să sc întoarcă la muncă? întreb eu. Credeam că cluburile de striptease nu deschid mai devreme de 16.00.

Kate zâmbeşte.

- Dee nu e stripteuză. Se îmbracă aşa doar ca să-i dezorienteze pe oameni, ca să fie şocaţi când află ce face de fapt.

-Ce face? o întreabă Matthew.

-E om de ştiinţă.

-Glumeşti! exprimă Jack ce gândim toţi.

-Mă tem că nu. Delores e chimist. Printre clienţii ei se numără şi NASA. Laboratorul ei lucrează la îmbunătăţirea eficienţei combustibilului folosit pentru navele spaţiale. Dee-Dee Warren cu acces la substanţe foarte explozibile

e ceva la care încerc să nu mă gândesc în fiecare zi, spune ea, cutremurându-se.

-Brooks, trebuie să-mi faci lipeala cu ea. Sunt un tip de treabă. Lasă-mă să-ți scot prietena în oraş! Nu o să regrete, spune Matthew.

Kate se gândeşte o clipă.

-Bine, sigur. Pari să fii genul lui Dee. îi dă o carte <le vizită par trebuie să te avertizez că e genul de fată care te părăseşte si te lasă şi[cu] vâuătăi. Dacă vrei să te distrezi o noapte, două, atunci [sll]n-o! Dacă vrei ceva mai profund de atât, aş păstra distanta.

Toţi rămânem muţi. Apoi, Matthew se ridică de la masă, se duce la Kate şi o pupă pe obraz. Dintr-odată, vreau să-i bag mâna pe gât şi să-i scot amigdalele.

E greşit?

-Eşti noua mea cea mai bună prietenă, îi spune el.

Kate interpretează greşit încruntătura de pe faţa mea.

-Nu te bosumfla, Drew! Nu e vina mea că prietenii tăi mă plac mai mult decât pe tine.

Se referă şi la Steven. Acum câteva zile, acesta încerca disperat să găsească locul potrivit unde s-o ducă pe Afurisită pentru aniversarea nunţii. Se pare că vecina lui Kate lucrează la Chez, cel mai exclusivist restaurant din oraş. A reuşit să-i obţină o masă pentru acea seară.

Probabil, în noaptea aia, Alexandra i-a făcut chestii lui Steven pe care nici măcar nu pot să mi le imaginez. Pentru că, de atunci, Steven Reinhart ar fi încântat să ia un glonţ pentru Kate Brooks.

-E datorită sânilor, îi spun. Dacă aş avea şi eu un decolteu ca al tău, şi pe mine m-ar plăcea mai mult.

Acum câteva săptămâni, comentariul ăsta ar fi enervat-o. Acum, doar clatină din cap şi râde.

Noaptea de dinainte de Ziua Recunoştinţei e, în mod oficial, cea mai importantă noapte a anului din baruri. Toată lumea iese. Toată lumea vrea să se distreze. De obicei, eu, Matthew şi Jack începem noaptea la petrecerea de la birou organizată de tatăl meu Şi apoi o luăm spre cluburi. Asta e tradiţia.

Aşa că imaginează-ţi surprinderea mea când intru în sala mare de conferinţe şi îl văd pe Matthew cu un braţ

pe după umerii femeii care e, probabil, partenera lui în acea seară – Delores Warren. De când a întâlnit-o, în urmă cu două săptămâni şi jumătate, Matthew

a lipsit de la weekendurile noastre, şi încep să bănuiesc de c[~ v trebui să vorbesc cu el mâine.

Lângă ei sunt tatăl meu şi Kate.

Şi, pcntni a doua oară în viaţa mea, Kate Brooks mă lasă fă aer. Toartă o rochie grena care-i îmbrăţişează formele în locurile potrivite şi pantofi cu toc, care îmi trimit imaginaţi p teritoriul eroticului. Părul îi cade pe umeri în valuri largi şj sfr;i lucitoare. Când merg spre ea, mâna dă să i-l atingă.

Apoi, cineva din mijlocul camerei se apropie, şi văd că n,, e singură.

„La naiba!"

Toată lumea îşi aduce partenerul sau partenera la genul ăsta de lucruri. Nu ar trebui să fiu surprins că nemernicul e aici. ¡5| trage de cravata costumului ca un copil de zece ani, simţindu-se, în mod evident, incomod. Ce fraier!

închid nasturele costumului meu Armâni, cu croiala perfectă, şi mă îndrept spre ei.

-Drew! strigă tatăl meu.

Deşi lucrurile între noi doi au fost tensionate câteva zile, au revenit repede la normal. Niciodată nu poate sta supărat pe mine prea mult.

Uită-te la faţa lui! Poţi s-o faci?

-Tocmai îi spuneam domnului Warren despre înţelegerea făcută de Kate săptămâna trecută şi cât de norocoşi suntem că o avem.

Că o avem? Cuvântul „norocos" nu e nici măcar pe aproape.

-Totul e doar o faţadă, o tachinează Delores. Sub costumul ei de corporatistă şi faţada de fată bună bate inima unei adevărate rebele. Aş putea să vă spun poveşti despre Katie care v-ar lăsa mască!

Kate se întoarce fermă spre prietena ei.

-Mulţumesc, Dee, dar te rog să n-o faci!

Pată-de-Spermă zâmbeşte, o ia pe Kate de mijloc şi o sărută pe creştet.

Am nevoie să beau ceva. Sau să lovesc sacul de box. Acum-

Cuvintele îmi zboară din gură ca nişte gloanţe bine ţintite:

,Aşa[e]- Era o mică delincventă în trecut, nu-i aşa, KateîTată, ţi-a s p u s [a] [c^ntat] [>ntT'°] trupă? Aşa te-ai întreţinut pe timpul şcolii de afaceri, corect? Mă gândesc că e mai bine decât dansul [a bară.

Kate se îneacă. Cum sunt un domn, îi dau un şerveţel.

-Iar Billy încă face asta. Eşti muzician, nu-i aşa?

Se uită la mine de parcă aş fi o grămadă de excremente în care tocmai a păşit.

-Aşae.

-Spune-ne, Billy, eşti un rocker ca Bret Michaels? Sau mai pe stilul Vanilia Ice?

Vezi cum i se încordează maxilarul? Cum i se micşorează ochii? „Spune ce ai de spus, Maimuţă! Chiar te rog!"

-Nici una, nici alta.

-Ce-ar fi să-ţi iei acordeonul sau la ce cânţi şi să urci pe scenă? în încăperea asta sunt mulţi bani laolaltă. Poate poţi să faci rost de o nuntă la care să cânţi. Sau de un *bar mitzvah.*

Aproape am ajuns.

-Nu cânt la genul ăsta de evenimente.

Ăsta ar trebui să fie punctul de pe i.

-Uau, nu credeam că, la cum e economia, săracii fără loc de muncă pot fi aşa pretenţioşi.

-Ascultă-mă, nememicu...

-Billy, dragule, poţi să-mi mai aduci ceva de băut de la bar? Paharul meu e aproape gol.

Kate îl trage de braţ, întrerupând ce sunt convins că ar fi fost o replică genială.

Simţi sarcasmul?

Apoi se întoarce spre mine, dar nu pare la fel de prietenoasă.

-Drew, tocmai mi-am amintit că am nişte documente

despre tontul Genesis pentru tine. Sunt în biroul meu. Să mergem!

Nu mă mișc. Nu-i răspund. Privirea îmi este în continuare Prinsă într-o competiție de holbat cu Rahat-pe-Post-de-Creier.

-Hopetrecere, Kate, zice tatăl meu. Ar trebui să lăsaţi m_{Utx} pentru luni.

-Nu o să dureze decât un minut, îi spune ea cu zâmbet,,| $_{p(}$ buze, înainte să mă apuce de braţ şi să mă tragă într-o parte.

După ce suntem în biroul ei, Kate trânteşte uşa în $_{S}$pat$_{ţ}$|$_{(}$. nostru. îmi îndrept mânecile, apoi îi zâmbesc binevoitor.

-Dacă voiai să fii singură cu mine, nu trebuia decât să-mi cer.

Nu-mi apreciază gluma.

-Ce faci, Drew?

-Ce fac?

-De ce-l insulţi pe Billy? Ştii cât de greu mi-a fost să-l conving să vină cu mine?

Săracul Billy! Prins într-o încăpere cu nişte bancheri de succes.

-Atunci de ce l-ai adus?

-E logodnicul meu.

-E un nemernic.

Mă străpunge cu privirea.

-Eu şi Billy am trecut printr-o groază de lucruri împreună. Nu-l cunoşti.

-Ştiu că nu e destul de bun pentru tine. Nici pe departe.

-Te rog, nu mai încerca să-l faci de râs!

-Doar spuneam ce e evident. Dacă adevărul îl face de râs pe iubitul tău, atunci asta e problema lui, nu a mea.

-Eşti gelos?

între noi fie vorba, nu am fost gelos nici măcar o zi în viaţa mea. Doar pentru că, atunci când îi văd împreună, nu pot să mă hotărăsc dacă-mi vine să vomit sau să-i trag una tipului... ea numeşte asta gelozie?

-Nu te flata!

-Ştiu că simţi ceva pentru mine, dar...

Stai un pic, hai să o luăm mai uşor, da?

-Simt ceva pentru tine? îmi pare rău, mâna mea era cumva în chiloţii tăi, pe când eram în biroul meu, acum câteva luni? Pentru că-mi amintesc că a fost invers.

Acum e iritată.

-Eşti aşa un nemernic uneori.

-Atunci, ne potrivim perfect, pentm că. în majoritatea timpului, eşti o afurisită de primă clasă.

Focul dansează în ochii ei când ridică paharul pe jumătate plin.

-Să nu îndrăzneşti! Dacă arunci cu băutura aia în mine, nu sunt responsabil pentru ce o să fac după.

O să-ţi dau un minut ca să ghiceşti ce a făcut...

Da, a aruncat cu băutura în mine.

-La naiba!

Iau şerveţelele de pe biroul ei şi mă şterg pe faţă.

-Nu sunt una dintre uşuraticele cu care eşti obişnuit. Să nu-mi mai vorbeşti vreodată aşa!

Faţa îmi este uscată, dar cămaşa şi jacheta sunt în continuare ude. Arunc şerveţelele pe jos.

-Nu contează. Oricum o să plec, am o întâlnire.

Katc pufneşte.

-O întâlnire? O întâlnire nu implică şi o conversaţie? Nu vrei să spui, mai degrabă, că trebuie să ajungi la o partidă rapidă?

O apuc de talie şi o trag spre mine. Cu voce joasă, îi spun:

-Partidele mele nu sunt niciodată rapide, ci lungi şi riguroase. Şi ar trebui să ai grijă, Kate! Acum, tu eşti cea care pare geloasă.

Palmele ei sunt lipite de pieptul meu şi faţa îmi este la numai câţiva centimetri de a ei.

-Nu te suport!

-Sentimentul e reciproc, îi spun rapid.

Apoi, începem din nou. Gura mea şi buzele ei sunt lipite, fierbinţi şi pasionale. Mâinile mele sunt îngropate în părul ei. Mâinile ei mă apucă de cămaşă, ţinându-mă aproape.

Stiu ce gândeşti. Şi, da, se pare că, pentru mine şi Kate, certatul e asemănător cu preludiul. Pare să ne încingă pe amândoi. Sper doar că o să apucăm să

terminăm înainte să ne omorâm.

Tocmai când începe partea bună, se aude o bătaie la uşă. Kate fie nu aude, fie, ca mine, nu-i pasă.

-Kate? Kate, eşti acolo?

Vocea idiotului străpunge dorinţa care ne-a lipit unul de altul Kate se retrage. Mă priveşte o clipă. În ochi i se citeşte vinovăţj., iar degetele-i se odihnesc pe buzele pe care tocmai le-am gustat

Ştii ce? La naiba cu asta! Ţi se pare că sunt un afurisit de y0y0> Nu mă joc cu oamenii şi nu apreciez ca ei să se joace cu mint Dacă Kate nu se poate hotărî ce vrea, o să decid eu pentru ea M-am săturat.

Mă duc la uşă şi o deschid larg, fâcându-i loc idiotului să intre

Apoi, zâmbesc.

-Poţi să o iei acum. Eu am terminat.

Nici măcar nu-mi trece prin cap să mă uit în urmă când ies.

Ziua Recunoştinţei e organizată în fiecare an la casa de la ţară a părinţilor mei. Mereu e o reuniune restrânsă de familie. Participă, evident, părinţii mei. L-ai cunoscut deja pe tata. Mama e o versiune mai în vârstă şi mai scundă a Alexandrei. în ciuda tuturor crezurilor ei feministe puternice – a fost o avocată de succes înainte să o fure maternitatea îi place să se joace de-a casnica fericită. După ce ea şi tata s-au bucurat de succes financiar, şi-a dedicat timpul ajutând numeroase organizaţii caritabile. Asta face si acum în cea mai mare parte a timpului, după ce eu şi Alexandra am plecat din cuib.

Apoi, mai e George Reinhart, tatăl lui Steven. Imaginează-ţi-l pe Steven peste treizeci de ani, cu păr rărit şi riduri laba gâştei. Doamna Reinhart a murit când eram adolescenţi. Din câte ştiu, George nu a mai ieşit nici măcar la o întâlnire de atunci. îşi petrece mult timp la muncă, ocupându-se în tăcere de numere în biroul lui. E un tip grozav.

Şi asta ne duce la familia Fisher, părinţii lui Matthew. Abia a$tept să-i vezi. Sunt distractivi. Frank şi Estelle Fisher sunt cei roai liniştiţi oameni pe care i-am întâlnit vreodată.

Sunt aproape catatonici.

Imaginează-ți-i pe Ward şi June Cleaver după ce au

2

fumat foarte multă marijuana. Ăştia sunt Frank şi Estelle. Ai crede că Părinţii lui Matthew sunt ceva mai nevrotici, nu? Teoria mea

e c3 l-au născut pc Matthew mai târziu, şi cred că le-a supt r,)Hf, energia pe care o mai aveau, ca un parazit.

Eu, Matthew, Steven şi Alexandra suntem clreaşa de pt ,„rf A, şi, bineînţeles, cealaltă femeie din viaţa mea. Nu-tnj vir((să cred că nu am mai menţionat-o. E singura persoană de ^ feminin care îmi are inima pe tavă cu adevărat. Sunt sclavul c. Ea cere, eu execut.

Cu mare plăcere.

Numele ei e Mackenzie. Are părul blond şi lung şi cei mai mar(ochi albaştri care s-au pomenit vreodată. Are aproape patru ani O vezi? în celălalt capăt al balansoarului pe care stau.

-Deci, Mackenzie, te-ai hotărât ce vrei să fii când o să creşti; -Da, vreau să fiu o prinţesă. Şi vreau să mă căsătoresc cu un prinţ şi să trăiesc într-un castel.

Trebuie să vorbesc cu sora mea. Disney-ul e periculos. Spală copiii pe creier, dacă mă întrebi.

-Sau poţi să te ocupi de imobiliare. Atunci, o să poţi să cumperi castelul singură şi nu o să ai nevoie de prinţ.

Crede că sunt amuzant. Râde.

-Unchiule Drew, cum o să am un copil dacă nu am un prinţ? „O, Dumnezeule!”

-Ai destul timp pentru copii. După ce-ţi iei maşterul în afaceri sau diploma medicală. Sau poţi să fii un CEO şi să deschizi o grădiniţă la biroul tău. Atunci, o să poţi să-ţi iei copiii cu tine în fiecare zi.

-Mama nu se duce la birou.

-Mama s-a subestimat, draga mea.

Sora mea era o avocată genială. Ar fi putut să ajungă până la Curtea Supremă. Serios, chiar atât de bună e!

Alexandra a lucrat pe tot parcursul sarcinii şi avea pregătită o bonă. Apoi, a ţinut-o pe Mackenzie în braţe pentru prima oară. În aceeaşi zi, i-a spus bonei că nu va mai fi nevoie de serviciile ei. Nu o învinovăţesc. Nu-mi pot imagina o muncă mai importantă

decât să mă asigur că nepoata mea perfectă va creşte fericită şi sănătoasă.

-Unchiule Drew?

-Da?

-O să mori singur?

Zâmbesc.

-Nu am de gând să mor mult timp de acum încolo, scumpete. - Mama spune că o să moti singur, ha zis lui tati că o să mori şi o să treacă zile întregi până când menajera îţi va găsi cadavrul putrezit.

Minunat! Mulţumesc, Alexandra.

-Ce e un cadavru, unchiule Drew?

Uau!

Sunt salvat de la a răspunde când văd că Matthew coboară în curte.

-Hei, scumpete, ia uite cine e aici!

Sare de pe balansoar şi se aruncă în braţele deschise ale lui Matthew.

Înainte să întrebi, răspunsul e nu. Când o să crească, scumpetea mea nu o să se cupleze niciodată cu un tip ca mine. E prea isteaţă pentru asta. O să mă asigur de acest lucru. Bănuiesc că asta mă face ipocrit, nu? E în regulă, pot să trăiesc liniştit cu asta. Matthew o pune pe Mackenzie jos şi vine la mine.

-Salut!

-Ce mai faci?

—Ai plecat devreme aseară? mă întreabă. Nu te-ai mai întors la petrecere.

Ridic din umeri.

-Mintea mi-era în altă parte. M-am dus la sală şi, după, la culcare.

Adevărul e că am petrecut trei ore lovind cu putere un sac de box imaginându-mi că era faţa lui Billy Warren.

-Ai stat cu tipa aia, Delores?

Încuviinţează.

-Cu ea, Kate şi Rilly.

Clatin din cap.

-Tipul ăla e un nemernic.

Mackenzie vine la noi şi întinde un borcan pe jumătate p|)n cu bancnote de dolari. Pun un dolar în el.

-Nu e aşa rău.

-Idioţii mă enervează.

Mackenzie ridică borcanul din nou şi pun un alt dolar.

Care e treaba cu borcanul?

A fost inventat de sora mea, care are impresia că limbajul meu e prea dur pentru copilul ei. E Borcanul Cuvintelor Urâte. De fiecare dată când cineva – de obicei, eu – înjură, trebuie să plătească un dolar. în ritmul ăsta, ce se strânge o s-o susţină pe Mackenzie pe timpul colegiului.

-Deci care e treaba cu tine şi cu Delores?

El zâmbeşte.

-Ne petrecem timpul împreună. E de treabă.

De obicei, Matthew e mai darnic cu detaliile. Nu e ca şi cum aş trăi din poveştile lui, dar trebuie să înţelegi că eu şi Matthew suntem prieteni de la naştere. Asta înseamnă că am împărtăşit şi am discutat despre fiecare sărut, fiecare sân, fiecare sex oral, fiecare ejaculare şi fiecare partidă.

Iar acum, mă ţine la distanţă. Care e treaba cu asta?

-Presupun că i-ai tras-o?

Se încruntă.

-Lucrurile nu stau aşa, Drew.

Sunt confuz.

-Atunci cum stau, Matthew? Nu am mai stat împreună de două săptămâni. Pot să înţeleg că eşti controlat de o păsărică şi nu mai ieşi în oraş dacă ţi-o tragi cu ea. Dar, dacă nu, care e treaba?

Matthew zâmbeşte nostalgic, ca şi cum îşi aminteşte un moment fericit.

-E... diferită. Mi-e greu să-ţi explic. Vorbim, înţelegi ce spun? Şi mereu mă gândesc la ea. în clipa în care o las acasă, abia aştept s-o văd din nou. Mă... uimeşte. Mi-aş dori să ştii ce vreau să spun.

Iar partea înfricoşătoare e că ştiu *exact* ce vrea să spună.

_Te afli pe un teren periculos, omule. Văd prin ce trece Steven. prumul ăsta duce în Partea întunecată. Mereu am spus că nu o să ajungem acolo. Eşti sigur?

Matthew zâmbeşte şi, cu cea mai bună voce de Darth Vader, îmi spune:
-Nu ştii puterea Părţii întunecate.

E ora cinei. Mama face un spectacol mare cu adusul curcanului, şj toată lumea scoate diverse exclamaţii înainte ca tata să-l taie. Exact. Afurisitul de Norman Rockwell nu se compară cu noi!

în timp ce castroanele sunt trecute dintr-o mână într-alta şi farfuriile umplute, mama spune:

-Drew, dragule, o să-ţi pregătesc o pungă cu ce rămâne. Nici nu vreau să mă gândesc ce mănânci în apartamentul ăla, cum nu ai pe nimeni care să-ţi pregătească o masă decentă. Şi o să pun data pe recipiente, ca să ştii când să le arunci. Ultima oară când m-am uitat în frigiderul tău, era ca şi cum un experiment ştiinţific era în plină desfăşurare acolo.

Da, mami mă iubeşte. Ţi-am spus asta.

-Mulţumesc, mamă!

Matthew' şi Steven scot zgomote ca de pupat, spre mine. Cu ambele mâini, le arăt degetul mijlociu. Lângă mine, o văd pe Mackenzie uitându-se la degetele ei, încercând să imite mişcarea, îmi pun repede mâna peste a ei şi clatin din cap. îi arăt în schimb salutul vulcanian al lui Spock.

După ce spunem rugăciunea, zic:

-Cred că Mackenzie ar trebui să vină să stea cu mine.

Nimeni nu reacţionează. Nimeni nu-şi ridică privirea. Nimeni nu se opreşte. Am sugerat asta de mai multe ori de când s-a născut nepoata mea.

-Curcanul e delicios, spune Alexandra. Foarte suculent. -

Mulţumesc, draga mea!

-Alo? Vorbesc serios. Are nevoie de un model feminin pozitiv.

r

Asta atrage atenţia Afurisitei

-Şi eu ce naiba sunt?

Mackcnzie împinge borcanul spre mama ei, în care aterizează un dolar. Acum, deja toţi venim cu bancnote mici la masă.

-Eşti o mamă care stă acasă. Ceea ce e de apreciat, nu mă înţelege greşit. Dar ar trebui să vadă şi femei de carieră. Şi, pentru numele lui Dumnezeu, nu o lăsa să se uite la Cenuşăreasa. Ce f$_{e}$| de exemplu e ăsta? O aeriană care nici măcar nu-şi aminteşte unde şi-a lăsat afurisitul de pantof, aşa că trebuie să aştepte un idiot cu colanţi să i-l aducă? Să fim serioşi!

Nu ştiu sigur cât datorez după micul discurs, li dau lui Mackenzie o bancnotă de zece. Ţi-am spus că borcanul ăsta o s-o susţină la colegiu? Adică, la şcoala de drept? în scurt timp, o să trebuiască să merg la un bancomat.

Steven intervine:

-Cred că Alexandra e modelul perfect pentru fiica noastră. Nu e nimeni mai bun.

Steven e un bărbat învins, iar Matthew vrea să se alăture clubului lui.

Ireal.

Alexandra îi zâmbeşte.

-Mulţumesc, dragule!

-Cu plăcere, draga mea!

Eu şi Matthew începem să tuşim.

-Eşti pierdut.

Mackenzie ne priveşte cu suspiciune. Nu e sigură dacă ar **tTebui** să-i dăm bani sau nu.

Alexandra se încruntă.

-Ar trebui s-o duc la birou cu mine, zic eu. Ar trebui s-o cunoască pe Kate, nu crezi, tată?

-Cine e Kate? întreabă mama repede.

Tata răspunde printre înghiţituri:

-Katherine Brooks, noua angajată. O fată genială. Şi temperamentală. I-a dat ceva emoţii lui Drew când a început.

Mama mă priveşte cu speranţă în ochi. Aşa cum Paula l Von se uită la un borcan cu untură, imaginându-şi ce delicatese urmează să pregătească.

-Ei bine, această Kate pare o tânără minunată, Drew. Poate ar trebui să o inviţi la cină cu noi.

îmi dau ochii peste cap.

-Lucrăm împreună, mamă. E logodită. Cu un idiot, dar asta e altă treabă.

încă un dolar pierdut.

Sora mea intervine:

-Cred că mama e doar surprinsă că îi spui pe nume unei femei. De obicei, e „chelneriţa cu fund frumos" sau „blonda cu sâni mari".

Deşi observaţia ei e corectă, o ignor.

-Ideea e că e un exemplu grozav pentru Mackenzie pentru câte poate realiza o femeie. în ciuda gustului ei oribil când vine vorba despre bărbaţi. Aş fi... Cred că toţi am fi foarte mândri dacă ar ajunge pe jumătate cât e Kate de profesionistă.

Alexandra pare surprinsă de afirmaţia mea, apoi îmi zâmbeşte cu căldură.

-Eu şi Mackenzie putem să venim în oraş săptămâna viitoare. O să luăm prânzul împreună şi o s-o întâlnim pe strălucita Kate Brooks.

Mâncăm în tăcere câteva minute, apoi Alexandra spune:

-Apropo, Matthew, poţi să mă însoţeşti la o cină caritabilă în a doua sâmbătă din decembrie? Steven o să fie plecat din oraş. Se uită la mine. L-aş ruga pe dragul meu frate, dar toţi ştim că-şi petrece nopţile de sâmbătă cu desfrâna... – se uită la fiica ei cu tinere indezirabile.

înainte ca Matthew să răspundă, Mackenzie îşi dă cu părerea:

- Mamă, nu cred că unchiul Matthew poate să vină. E prea ocupat să fie controlat de o păsărică. Tati, cum vine asta?

În clipa în care cuvintele îi părăsesc buzele angelice, se porneşte o reacţie în lanţ groaznică: Matthew se îneacă cu măslina neagră

pe care o mânca, aceasta îi zboară din gură şi îl loveşte pe Steven direct în ochi.

Steven se aplencă, îşi ţine mâna la ochi şi ţipă:

-Sunt lovit! Sunt lovit!

Apoi se plânge că sarea din măslină îi afectează corneea.

Tata începe să tuşească. George se ridică şi începe să-l bată pe spate, în timp ce întreabă dacă ar trebui să facă manevra Heimlich.

Estelle îşi răstoarnă paharul cu vin roşu, care se îmbibă rapid în faţa de masă din dantelă a mamei. Aceasta nu se grăbesre să cureţe mizeria, doar se plânge:

-Dumnezeule! Dumnezeule!

Mama aleargă prin sufragerie, ca o găină cu capul tăiat. Caută şerveţele din hârtie ca să şteargă pata, în timp ce o asigură pe Estelle că totul e în regulă.

Şi Frank... ei bine, Frank continuă să mănânce.

în timp ce haosul se desfăşoară în jurul nostru, privirea tăioasă a Alexandrei nu se mişcă de la Matthew şi de la mine. După ce se agită mai puţin de treizeci de secunde, Matthew cedează.

-Nu eu am zis asta, Alexandra. îţi jur pe Dumnezeu că nu eu!

„La naiba!"

Mulţumesc, Matthew. Bine că m-ai dat de gol. Reaminteşte-mi să nu merg niciodată la război cu tine pe post de sprijin.

Dar, când privirea Afurisitei se îndreaptă fix spre mine, îl iert. Simt că, dintr-o clipă în alta, o să fiu redus la un morman de cenuşă. îi arunc cel mai dulce zâmbet frăţesc de care sunt capabil.

Uită-te şi tu! Funcţionează?

Sunt mort.

Vezi tu, trebuie să ştii un lucru despre Justiţia Afurisitei. E rapidă şi crudă. Nu ştii când te loveşte, nu poţi decât să fii sigur că o să vină. Şi, când o s-o facă, o să fie dureroasă. Foarte, foarte dureroasă.

Luni dimineaţă, sunt în sala de conferinţe şi aştept să înceapă şedinţa. Toată lumea e aici, cu excepţia lui Kate. Tata se uită la ceas. Are un meci de golf în dimineaţa asta, şi ştiu că e nerăbdător să ajungă acolo. Mă scarpin în spatele urechii.

„Unde naiba e?'

într-un final, Kate dă buzna înăuntru, cu haina în continuare pe ea şi câteva dosare căzându-i din mână. Arată... groaznic. Adică, e frumoasă, mereu e frumoasă. Dar ascultă pe cineva care a analizat-o îndeaproape – Kate are o zi proastă. Vezi cât de palidă e? Şi când naiba i s-au strecurat cearcănele alea sub ochi? Părul îi este prins într-un coc dezordonat, care ar fi extrem de sexy, dacă nu ar părea aşa... bolnavă.

Îi zâmbeşte agitată lui tata.

—îmi pare rău, domnule Evans! Am avut o dimineaţă de pomină.

-Nici o problemă, Kate. Acum începem.

în timp ce tata ne informează de ultimele noutăţi, nu îmi iau ochii de la ea. Nu se uită la mine nici măcar o dată.

-Kate, ai prognoza pentru Pharmatab?

E afacerea despre care tata vorbea cu boul ăla la petrecerea de la birou. Cea pe care Kate a semnat-o săptămâna trecută. îşi ridică privirea – şi seamănă şi mai mult cu o căprioară în lumina fanirilor.

Nu le are.

-Sunt... lunm...

Mă nplec şi spun:

-Le am eu. Kate ml le-n dat săptămâna trecuta, să mă uit peste ele. Dar le-om la.snt pe birou, ncasa. O să ţi le aduc eu cât mai repede, tată.

Tata încuviinţează, Iar Kate închide ochii, uşurata.

După ce şedinţa se termină, lumea începe să plece, iar eu mă duc lângă Kate.

-Hei!

Li se uită la dosarele din mâini şi îşi aranjează haina de pe braţ.

-Mulţumesc pentru ce ai făcut, Drew! A fost foarte drăguţ din partea ta.

Ştiu ce am spus alaltăieri, cum că am terminat-o cu ea. Nu am vorbit serios. Vorbeam aiurea, încercam să scap de frustrarea sexuală. Ştii asta. Crezi că şi Kate ştie? Crezi că îi pasă?

-Din când în când, mai trebuie să fac şi ceva drăguţ. Doar ca să te surprind.

îi arunc un zâmbet la care nu-mi răspunde.

încă nu s-a uitat la mine. Care e problema? Inima începe să-mi bată cu putere, în timp ce trec în revistă toate posibilităţile. E bolnavă? S-a întâmplat ceva cu mama ei? A fost jefuită în metrou?

Dumnezeule!

Kate merge în biroul ei şi închide uşile, lăsându-mă afară. Aici, ies bărbaţii pe minus. Când Dumnezeu i-a dat Evei coasta în plus, ar fi trebuit să ne dea şi nouă ceva, cum ar fi telepatie.

Odată, am auzit-o pe mama spunându-i tatălui meu că nu ar trebui să-i explice de ce e supărată. Că, dacă nu ştia deja cu ce a greşit, atunci nu-i părea rău cu adevărat. Ce înseamnă asta? Am o veste pentru voi, doamnelor: Nu putem să vă citim gândurile. Şi, sincer să fiu, nici nu cred că aş vrea s-o fac. Mintea femeilor e un loc înfricoşător.

Noi, bărbaţii, nu lăsăm loc pentru dubii: „Eşti un idiot", „Te-ai culcat cu iubita mea", „Mi-ai omorât câinele", „Te urăsc". Direct. Clar. Ar trebui să încercaţi şi voi, fetelor, asta uneori. Am fi cu un pas mai aproape de pacea mondială.

ÎNCURCĂTURI ÎN IWAIIOSII 1

Mă îndepărtez de uşa lui Kate. Se pare că nu o să aii., prea curând ce e în neregulă cu ea.

Mai târziu, stau într-o cafenea cu Matthew şi nu-mi mănânc sendvişul.

-Deci Alexandra a vorbit cu tine?

Se referă la masacrul de Ziua Recunoştinţei, în caz c-ai uitat, încuviinţez.

-M-a sunat ieri. Se pare că m-am oferit să fiu voluntar luna viitoare la Societatea de Geriatrie din Manhattan.

-Ar fi putut să fie mai rău.

-Nu chiar. îţi aminteşti de mătuşa Bemadette a lui Steven? Femeile în vârstă mă plac. Şi nu ca să mă pişte de obraji şi să mă mângâie pe cap. Ci ca să mă mângâie pe fund, să-mi frece penisul şi să le împing căruciorul în debara, ca să facem treburi murdare. E al naibii de înfricoşător.

Matthew râde acum cu lacrimi. Mulţumesc pentru înţelegere, omule.

Se aude clopoţelul de deasupra uşii. îmi ridic privirea şi decid că poate Dumnezeu nu mă urăşte. Pentru că Billy Idiotul Warren tocmai a intrat. în orice alt moment, faţa lui mi-ar afecta buna dispoziţie. Dar, în clipa asta, e exact idiotul pe care aveam nevoie să-l văd. O să mă port frumos.

Mă apropii de el.

-Salut, omule! îşi dă ochii peste cap.

-Ce vrei?

-Billy, mă întrebam dacă totul e în regulă cu Kate. Acesta mârâie.

-Kate nu e treaba ta.

Rog să se noteze că încerc, dar el se poartă ca un nemernic. De ce nu sunt surprins?

—Înţeleg ce spui. Dar de dimineaţă nu arăta prea bine. Ştii de ce?

-Kate e fată mare. Poate să aibă grijă de ea. Mereu o face.

- Despre ce vorbeşti ?

Apoi mă loveşte o revelaţie, ca o găleată de Gatorade rt$_t$c- după un meci de fotbal.

-I-ai făcut ceva?

Nu-mi răspunde. Se uită în jos. Ăsta e singurul răspuns de care am nevoie. îl prind de partea din faţă a cămăşii şi îl trag î$_n$ su^ repede. O secundă mai târziu, Matthew îmi spune să mă calmez, îl scutur pe nemernic puţin.

-Ţi-am pus o întrebare, idiotule! I-ai făcut ceva lui Kate?

îmi spune să-mi iau mâinile de pe el, iar eu îl scutur şi mai tare.

-Răspunde-mi!

-Ne-am despărţit! Ne-am despărţit, da?

Vrea să spună că *el* s-a despărţit de ea.

îmi dă mâinile laoparte şi mă împinge. îl las. îşi aranjează cămaşa şi mă fixează cu privirea. Dar eu doar stau acolo, uimit. Mă împunge cu degetul în piept.

-Am plecat de aici. Dacă-ţi mai pui vreodată mâinile pe mine, o să te las lat, ticălosule!

După care pleacă. Matthew se uită la el, apoi întreabă:

-Drew, ce naiba a fost asta?

Zece ani, aproape unsprezece. L-a iubit. Asta a spus Kate. Zece *afurisiţi de ani.* Iar el a părăsit-o.

La naiba!

-Trebuie să plec.

-Dar nu ţi-ai terminat sendvişul.

Mâncarea c importantă pentru Matthew.

-Tu ai terminat. Trebuie să mă întorc la birou.
les în fugă pe uşă ca să...
Ei bine, ştii unde mă duc.

Uşa biroului ei e în continuare închisă, dar nu bat. Intru încet. Kate stă la birou. Plânge.

Ai fost lovit vreodată în stomac de un cal?

Nici eu, dar acum ştiu cum e.

Pare aşa mică în spatele biroului. Tânără, vulnerabilă şi... pierdută- Vocea mea e blândă şi grijulie.

_Bună.

Kate se uită la mine, surprinsă, apoi tuşeşte şi se şterge pe faţă. încearcă să-şi recapete controlul.

-De ce ai nevoie, Drew?

Nu vreau s-o fac să se simtă stânjenită, aşa că mă prefac că nu observ lacrimile de pe obraji.

-Căutam dosarul ăla... încet, mă apropii de ea. Ai... ceva în ochi?

Kate îmi cântă în strună şi se şterge din nou la ochi.

-Da, o geană sau ceva.

-Vrei să verific? Genele alea pot fi periculoase dacă nu eşti atentă.

Pentru prima oară pe ziua de azi, privirea ei o întâlneşte pe a mea. Ochii ei sunt ca două piscine care strălucesc.

-Bine.

Kate se ridică, şi o ghidez spre fereastră. îmi pun mâinile pe obrajii ei, ţinând-o încet de faţă. De faţa ei presărată cu lacrimi.

Niciodată nu am vrut să rănesc pe cineva atât de mult pe cât vreau să-l rănesc pe Billy Warren în momentul ăsta. Şi sunt destul de sigur că pot să-l conving pe Matthew să îngropăm în curte ce rămâne din el.

îi şterg lacrimile cu degetul mare.

-Gata, am luat-o!

Kate zâmbeşte, în timp ce-i apar şi mai multe lacrimi.

-Mulţumesc!

M-am săturat să mă tot prefac O trag aproape. Mă lasă. îmi pun braţul în jurul ei şi o mângâi pe păr.

-Vrei să vorbesc cu el? A fost din cauza mea?

Nu cred că dobitocul a fost fericit când ne-a găsit în biroul lui Kate, săptămâna trecută, când ea arăta de parcă tocmai Şi-o trăsese. Şi nu, nu am înnebunit. Ultimul lucru pe care vreau

să-l fac e să o ajut să se împace cu nemernicul ăla, dar, la naihn, femeia asta mă termină!

Cu fiecare lacrimă care îi curge pe obraz.

Kate îmi râde în piept. Sunetul pare plin de amărăciune.

-A fost din cauza mea. Kate mă priveşte şi zâmbeşte tristă. Nu sunt aceeaşi fată de care s-a îndrăgostit.

Probabil a fost greu pentru ea să audă aceste cuvinte. E cel rnai vechi truc folosit de bărbaţi. Aruncatul vinei: „Nu e vina mea, iubito, ci a ta".

Kate clatină din cap.

-Şi-a luat toate lucrurile şi a plecat sâmbătă. A spus că e cel mai bine aşa. O să stea cu Dee-Dee până o să-şi găsească un loc. Se întoarce spre ferestre pentru o clipă, apoi oftează deprimată. Cred că trebuia să mă aştept la asta. Nu a fost chiar un şoc. Atâta vreme m-am concentrat numai asupra şcolii, apoi... a muncii. Restul lucrurilor au fost pe plan secundar. Nu am mai... nu am mai putut să-i dau ce voia. Billy m-a ţinut de mână în ziua când l-am îngropat pe tata. M-a învăţat să conduc o maşină cu cutie de viteze manuală şi m-a convins că sunt destul de bună să cânt în faţa oamenilor. Billy m-a ajutat să-mi completez cererea pentru colegiu şi a deschis scrisoarea de acceptare pentru mine, fiindcă eram prea emoţionată ca s-o citesc. Când eram la maste- rat, a avut trei locuri de muncă, ca eu să nu fiu nevoită să lucrez. Billy a fost acolo când am absolvit şi a venit cu mine când am vrut să mă mut în New York. Mereu a fost o parte aşa importantă din viaţa mea. Nu ştiu cine o să fiu fără el.

„Femeile!" Fără supărare. Dar oare este, măcar, conştientă de ceea ce a zis? Astea sunt toate realizările ei. Obstacole cu care s-a confruntat. Idiotul doar a fost lângă ea în tot timpul ăsta. în fundal. Ca tapetul. Poţi oricând să schimbi culoarea pereţilor şi poate arată diferit, dar camera e aceeaşi.

-Ştiu cine o să fii: Kate Brooks, bancher de investiţii. Eşti isteaţă şi amuzantă, încăpăţânată, superbă şi perfectă. Şi o să fii perfectă şi fără el.

jsje privim pentru un minut, apoi o ţin strâns la piept, până i se opresc lacrimile. Vocea îi este înfundată când şopteşte:

-Mulţumesc, Drew!

-Oricând.

Abia în noaptea aia, când mă bag în patul rece, înţeleg pe deplin consecinţele evenimentelor de azi.

Apropo, dorm gol. Ar trebui să încerci şi tu. Dacă nu ai dormit fără haine până acum, nu ai trăit. Dar asta nu contează.

Ce nu am realizat până acum e că, o, da, Kate Brooks e singură. Liberă. Disponibilă. Singurul obstacol real dintre mine, ea şi cana-peaua din biroul meu tocmai a fost distrus. La naiba! Probabil asta a simţit Superman când s-a întors în timp şi a tras-o pe Lois afară din maşina aia. E o reluare. O a doua şansă. Reîncepe decolarea.

Îmi pun mâinile la ceafă şi mă aşez comod pe perne, cu cel mai mare şi mai luminos zâmbet pe care l-ai văzut vreodată, nerăbdător pentru ziua de mâine.

Au trecut patru zile de când Cretinul s-a despărţit de Kate. în ziua următoare, părea să fie mai în apele ei. Părea să fi trecut peste despărţire. Dar Mackenzie a răcit, aşa că Alexandra a trebuit să reprogrameze prânzul pentru săptămâna viitoare. La ce săptămână a avut Kate, a fost, probabil, cel mai bine.

A, da. Mai trebuie să afli un detaliu: nu am mai făcut sex de douăsprezece zile.

„Douăsprezece zile."

Două sute optzeci şi opt de ore fără sex. Nu pot să calculez minutele, e prea deprimant. îţi aminteşti cum munca multă, fără distracţie, îl face pe Drew să fie plictisitor? Ei bine, în clipa asta, Drew e un afurisit de psihopat, OK?

Poate pentru voi, amatorii, douăsprezece zile nu par cine ştie ce, dar, pentru un tip ca mine, e un record absolut. Nu am mai trecut printr-o lipsă ca asta din iama lui '99. în luna ianuarie a acelui an, o furtună puternică a acoperit zona, şi zăpada a fost

de aproape un metru. Numai vehiculele oficiale au avur voie r<. drumuri, aşa că am fost blocat în casă cu părinţii mei.

Şi aveam 17 ani. E o perioadă din viaţa unui tânăr când o mică briză poate să-i provoace o erecţie. Am stat aşa **rnulr** în baie, că mama credea că am un virus. Într-un final, după ziua a şaptea, nu am mai suportat. Am înfruntat furia naturii şi m-am dus în apartamentul Rebeccăi Whitehouse, din centru. Ne-am tras-o ca iepurii în debaraua femeii de serviciu din clădirea părinţilor ei.

Era o fată de treabă.

Oricum, ideea e că am reînceput să mă masturbez la duş. E umilitor. Mă simt aşa murdar. Nu că ar fi ceva în neregulă cu asta, ca să încep dimineaţa cu dreptul. Mai ales că am sărit peste noaptea obişnuită de sâmbătă din cauza unor obligaţii de familie. Dar, dacă asta e singura acţiune de care ai parte, e pur şi simplu trist.

Motivul din spatele abstinenţei mele recente? O învinovăţesc pe Kate. E numai vina ei!

Se pare că mi-a apărut conştiinţa. Nu ştiu când s-a întâmplat, nu ştiu cum, dar nu-mi place.

Dacă aş putea, l-aş zdrobi pe idiotul de Jiminy Cricket ca pe un gândac.

Ştii cum unii oameni au un radar pentru gay? Ei bine, eu am radar pentru femeile recent părăsite. Sunt uşor de agăţat. Nu trebuie decât să le spui că fostul lor e un idiot că le-a părăsit, şi te vor implora să le-o tragi.

Kate se află acum în categoria sus-menţionată, deci ar trebui să merg la sigur, nu?

Greşit. Aici, îşi face simţită prezenţa afurisitul de Jiminy.

Nu reuşesc să mă conving să fac o mişcare. Simpla idee mă face să mă simt ca un afurisit de prădător. Nu reuşesc să-mi dau seama dacă încă suferă. Pare să nu, dar nu se ştie niciodată. E posibil să fie totul doar de faţadă. Şi, dacă e cu adevărat vulnerabilă şi suferă, nu o vreau aşa. Când o să se lege lucrurile pentru mine şi Kate, vreau să-mi rupă hainele – şi inclusiv pe ale ei, dacă

se poate pentru că nu poate să aştepte nici tnăcar o secundă fără să mă simtă în ea. Vreau să-mi geamă numele, să mă zgârie pe spate şi să urle de la cât de magnifică e partida.

La naiba, iar încep. Am erecţie doar când mă gândesc la asta.

Ce dezastru! Nu pot să fac sex cu Kate şi nu vreau să mă culc cu nimeni altcineva. E Furtuna Perfectă. Ţi-am spus că o să primesc ce merit. E bine aşa?

Sting luminile din birou şi mă duc la Kate. Nu mă vede imediat, aşa că-mi încrucişez braţele la piept şi mă reazem de tocul uşii, privind-o. Are părul lăsat liber şi se ridică, se apleacă peste birou şi se uită la computerul ei. Şi cântă:

Gata cu ieşirile cu băieţii,
Gata cu flirtatul cu fetele,
Renunţ la toate, şi o să merite într-un final.
Dacă ai fia mea Aş înţelege
Cum e să ai ceva real,
Aş vrea să fiu un bărbat mai bun...

Chiar are o voce grozavă. Iar modul în care se apleacă peste birou... Nu vreau decât să mă duc în spatele ei şi... Dumnezeule! Nu contează. Doar mă torturez.

-Rihanna ar face bine să fie cu ochii pe tine!

Când îmi aude vocea, Kate îşi ridică privirea, iar pe faţă îi apare un zâmbet larg şi ruşinat.

-Te rog, nu te opri din cauza mea! Mă bucuram de spectacol.

-Foarte amuzant. S-a terminat spectacolul.

îndrept un deget spre ea.

-Haide, te dau afară! E trecut de 23.00, într-o noapte de vineri, Şi nu ai mâncat încă. Ştiu eu un loc. Fac cinste. Fac un sendviş grozav cu curcan.

Kate îşi stinge ecranul şi îşi ia geanta.

-Ooo, sunt preferatele mele.

~Da, ştiu!

-Ne aşezăm În o masă, lângă bar, şi dăm cin,mda* Chelneri^ ne aduce băuturile, iar Kate ia o gură din mărgărită pc care ;trn comandat-o pentru ea.

-Mmm, exact de asta aveam nevoie acum.

Ţi-am spus că mă pricep la chestia cu băuturile, îţi aminteşti? Vorbim relaxat câteva minute, după care, atenţie! >

Kate face ochii mari şi se ascunde sub masă. Mă'uit în jur. „Ce naiba?" îmi las capul în jos şi mă uit la ea.

-Ce faci?

Pare panicată.

— Billy e aici. La etaj, în zona de deasupra ringului de dans. Si nu e singur.

îmi ridic uşor capul, doar că strigă la mine:

-Nu te uita!

Dumnezeule! E ridicol. Deci nu a trecut peste idiot. \ î

-Nu pot să-l las să mă vadă aşa.

Acum, sunt confuz.

-La ce te referi? Arăţi grozav.

Mereu arată grozav.

-Nu, nu în hainele astea. A spus că ambiţia mea nu e atractivă. A fost unul dintre motivele pentru care a vrut să ne despărţim. A spus că sunt prea masculină.

Spune-mi că glumeşte! Eu sunt masculin. Hillary Clinton e masculină. Kate Brooks nu are nici măcar o celulă masculină în corpul ei. E cât se poate de femeie, crede-mă pe cuvânt! sjtafjjftil

Dar ştiu ce încerca să facă nemernicul. Kate e inteligentă, deschisă şi ambiţioasă. Mulţi bărbaţi, precum acest idiot, de exemplu, nu sunt capabili să facă faţă unei femei ca ea. Aşa că fac acele trăsături să pară neatractive, ca fiind ceva de care ele să se ruşineze.

La naiba cu asta! O iau pe Kate de mână şi o trag de sub masă. Ea se uită în jur, în timp ce o conduc spre ringul de daiu^nwţit

-Ce faci?

_îţi dau înapoi demnitatea.

Pe drum, lovesc mai mulţi oameni şi provoc puţină agitaţie, ca să mă asigur că Nemernicul o să ne observe.

-Deja, când o să termin, Billy Warren o să-ţi sărute tălpile, fondul şi orice altă parte a corpului ca să te întorci la el.

încearcă să se retragă.

-Nu, Drew, nu...

Mă întorc spre ea şi o iau de mijloc.

-Ai încredere în mine, Kate!

Corpul ei e lângă al meu, iar faţa îi e atât de aproape, că pot să-i văd petele veni din ochi. Reaminteşte-mi, de ce fac asta?

-Sunt un tip. Ştiu cum gândim. Nici un bărbat nu vrea să o vadă pe fata care a fost a lui cu altcineva. Ai încredere în mine!

Nu-mi răspunde. Doar îşi ridică braţele în jurul gâtului meu, şi suntem lipiţi. Piept lipit de piept, abdomen lipit de abdomen, coapsă lipită de coapsă.

E o agonie. O agonie splendidă, delicioasă.

Degetele mele par să aibă o minte proprie şi se mişcă în cercuri pe spatele ei. Muzica ne învăluie, şi mă simt ameţit. Nu de la băutură, ci de la senzaţia provocată de apropierea ei. Vreau să ignor modul perfect în care corpul ei se potriveşte lângă al meu. încerc să-mi amintesc de intenţiile mele nobile. Ar trebui să privesc în sus, să văd dacă Nemernicul se uită la noi. Ar trebui, dar n-o s-o fac. Sunt prea vrăjit de modul în care ea se uită la mine.

Poate îmi fac iluzii, dar jur că văd dorinţă în ochii aceia închişi la culoare. O dorinţă goală, primară. Mă aplec spre ea şi îmi frec nasul de al ei, testând apele.

Nu fac asta pentru mine. Serios. Nu fac asta doar pentru că să fiu aşa aproape de ea mă face să mă simt cel mai aproape de rai posibil.

Fac asta pentru ea. Face parte din plan. Ca să-l recucerească pe nemernicul care nu o merită.

Îmi lipesc, uşor, buzele de ale ei. La început, sunt tandru, apoi Kate se topeşte în braţele mele. Atunci, încep să-mi pierd controlul.

Deschide gura, şi îmi strecor, încet, limba înăuntru. Apoi, mai tare mai ferm, mai intens, ca plonjarea unui roller-coaster.

Am uitat ce gust bun are. Mai decadent decât cea mai bogată ciocolată. Păcătos. E diferit de celelalte dăţi când ne-am sărutat Mai bine. Nu are nici o furie în spate, nici o frustrare sau vinovăţie ori ceva de demonstrat. E lent, lasciv şi al naibii de sublim.

Buzele ni se despart, şi mă forţez să-mi ridic ochii, surprinzând privirea devastată a lui Warren înainte să dispară în mulţime Mă întorc spre Kate şi îmi lipesc fruntea de a ei. Respiraţiile ni se amestecă. Eu gâfâi, iar ea suspină uşor.

-A mers, îi spun eu.

-Ce anume?

îi simt degetele jucându-se cu părul de la ceafa mea. Şi, când vorbeşte, vocea ei e şoptită. Plină de dorinţă.

-Drew, poţi să...? Ai vrea să...

-Orice, Kate. Cere-mi orice, şi o s-o fac.

Buzele i se despart, iar Kate mă fixează cu privirea pentru o clipă.

-Vrei să mă săruţi din nou?

Dumnezeule, mulţumesc!

Cât despre tine, Jiminy? Du-te naibii!

Drumul spre apartamentul meu e un exerciţiu de şofat ca un cascador. încerc cu disperare să-mi ţin buzele lipite de Kate şi totuşi să nu murim. Ea stă în poala mea, călărindu-mă, sărutându-mi gâtul, lingându-mi urechea. Mă scoate din minţi. Am o mână pe volan şi cealaltă între noi, mângâind-o pe abdomen, gât şi peste sânii ăia perfecţi care mă tachinează prin cămaşa ei pe jumătate descheiată.

Nu încercaţi asta acasă, copii!

Fusta îi este strânsă sus, pe coapse, în timp ce se freacă de penisul meu excitat. E atât de fierbinte, lipită de mine, că trebuie să-mi folosesc toată voinţa posibilă ca să nu las ochii să mi se dea peste cap. O sărut apăsat şi mă uit la drum peste umărul ei. Se freacă în sus şi în jos, înnebunindu-mă. Dumnezeule, frecatul corpurilor, în timp ce suntem îmbrăcaţi, nu a fost niciodată atât de sexy.

Control? Reţinere? S-au dus de mult.

Într-un final, intru în garajul clădirii mele. Parchez pe primul loc liber pe care-l văd, şi ieşim din maşină. Mâinile îmi sunt pe fundul ei, picioarele ei — înfăşurate în jurul taliei mele. O duc la lift, în timp ce buzele şi limbile ne dansează furios.

Nu mi-am închis maşina. Cred că nici măcar uşa n-am închis-o.

La naiba cu asta!

N-au decât s-o fure. Am lucruri mai importante de care să mă ocup.

Intrăm în lift îl apăs pe buton, apoi o împing pe Kate s_{pr},. perete îi mii lipesc de cn, nîa cum nm murit de dorinţa sa o f,„ Ea geme îndelung în gurn mea. E ca scena aia din *Atracţie fauiU,* Ari* partea înfricoşătoare.

Ajung la uşa mea, bâjbâi dupa încuietoare cu o mână, în timp ce o ţin pe Kate lipita de mine. Ea mă mușcă de ureche şi îmi şopteşte;

-GrăheştC'te, Drew!

în clipa asta, aş fi dărâmat uşa dacă cheia nu s-ar fi învârtit. Cădem în apartamentul meu, şi închid uşa cu piciorul. îi dau picioarele jos de pe mine, iar piciorul îi alunecă pe podea, creând o fricţiune delicioasă în acest timp. Am nevoie ca mâinile să-mi fie libere.

Cu gurile în continuare unite, încep să-i desfac restul bluzei. Kate nu e atât de abilă – sau poate e doar nerăbdătoare. îşi înfige degetele în cămaşă şi trage de ea. Nasturii se împrăştie pe podea.

Tocmai mi-a rupt cămaşa.

Cât de sexy poate să fie?

îi deschid sutienul. Sunt expert la genul ăsta de lucruri. Cine a inventat sutienul care se închide în faţă? Dumnezeu să te binecuvânteze!

Kate îşi dezlipeşte buzele de mine şi îşi plimbă palmele peste pieptul meu şi apoi în jos, peste abdomen. Ochii ei sunt plini de mirare, în timp ce urmează drumul mâinilor ei. Privesc în timp ce degetele mele se plimbă peste clavicula ei, spre centrul sânilor ei perfecţi şi peste acea vale pe care o ador, înainte să se oprească pe talia ei.

-Dumnezeule, Drew! Eşti atât de...

-Frumoasă.

Termin pentru ea.

O lipesc din nou de mine, îmi înfăşor braţele în jurul ei şi o ridic de pe podea, în timp ce mă îndrept spre canapea. Aveam impresia că dansatul cu ea era raiul pe pământ? Ei bine, nu. Pieptul ei gol lipit de al meu, ăsta e raiul pe pământ. Un adevărat paradis.

0 sărut pe maxilar şi îi sug pielea sensibilă de pe gât. Ador gâtul lui Kate, şi, după sunetul care-i vibrează în gât, îi place ce îi fac. Mă aşez pe canapea şi o trag cu mine, pieptul ei fiind lipit de al meu, iar picioarele ei – lipite între genunchii mei desfăcuţi. îmi trage buzele din nou spre ale ei, pentru încă un sărut, înainte să se ridice şi să se dea în spate.

Amândoi am rămas fără aer şi ne fixăm cu privirea, atacându-ne practic cu ochii. îşi muşcă buza, iar mâinile îi dispar la spate. Aud zgomotul unui fermoar, apoi fusta îi alunecă uşor pe podea. E cel mai sexy lucru pe care l-am văzut vreodată.

Kate stă în faţa mea, în chiloţi din dantelă neagră, o cămaşă albă descheiată şi tocuri înalte. Buzele îi sunt umflate, obrajii înroşiţi şi părul îi este ciufulit de mâinile mele. E o zeiţă. De-a dreptul divină. Şi, la cum mă priveşte, aproape termin, fix acolo, îmi scot portofelul şi extrag un prezervativ, aşezându-l pe perna de lângă mine.

Kate se îndreaptă spre mine fără a-şi da jos tocurile.

Dumnezeule!

îngenunchează între picioarele mele şi îmi desface pantalonii, în timp ce mă fixează cu privirea. Mă ridic, şi îmi dă pantalonii şi boxerii jos. Penisul îmi iese, mândru, tare şi al naibii de pregătit. Privirea îi coboară, şi se uită la mine. O las să mă admire. Nu sunt genul timid.

Dar, când îi apare un zâmbet diavolesc pe buze şi se apleacă spre penisul meu, o trag înapoi spre gura mea. Nu ştiu ce avea de gând să facă. Mă rog, am o idee vagă, dar, dacă nu o pătrund cât mai curând, cred că o să mor.

O ridic la piept, iar genunchii ei se odihnesc de o parte şi de alta a mea. Cu o mână o ridic, în timp ce cu cealaltă dau laoparte dantela dintre picioarele ei. O pătrund cu două degete. Dumnezeule! Şi ea e pregătită. Degetele îmi alunecă cu totul în ea, Şi amândoi gemem tare. E udă şi fierbinte. Se modelează în jurul degetelor mele, şi închid ochii, ştiind exact cât de incredibil o să fie să o simt în jurul penisului meu. îmi mişc degetele înăuntru

şi în afară, şi Kate începe să-mi călărească mâna. Scâncete geme... îmi suspină numele.

E muzică pentru urechile mele.

Nu mai suport. Iau prezervativul şi îl deschid cu dinţii. Kate st ridică în timp ce încep să mi-l pun, îmi dă mâinile laoparte si ,| rulează ea pentru mine.

Sfinte Sisoe!

îi trag chiloţii din dantelă. O vreau goală, fără să existe nimic în drum. îi rup cu zgomot. Buclele ei brunete şi buzele strălucitoare mă ademenesc, şi jur că o să le ofer toată atenţia pe care o mentă dar mai târziu. Nu mai pot să aştept.

Privirile ne sunt întrepătrunse... Ochii aceia negri ca de ciocolată care m-au sedus din prima clipă în care i-am văzut...

E superbă!

Se lasă lent peste mine. Pentru o clipă, nici unul din noi nu se mişcă sau respiră. E strâmtă... La naiba, chiar şi prin cauciuc, îi simt pereţii întinzându-se pentru mine.

îi şoptesc numele, ca o rugăciune.

-Kate!

Îi iau faţa în mâini şi o las în jos, pe mine. Nu pot să nu o sărut. Se ridică, scoţându-mă aproape de tot, înainte să alunece în jos şi să mă cuprindă din nou.

„Dumnezeule!”

În viaţa mea nu am simţit ceva mai plăcut. în viaţa mea. Mâinile îmi sunt pe şoldurile ei şi o ajută să mă călărească acum cu mişcări constante. Gurile ne sunt deschise, una lângă cealaltă. Ne sărutăm şi gâfâim.

Mă ridic, să stau mai drept, şi ştiu că presiunea suplimentară de pe clitorisul ei o să facă totul şi mai plăcut pentru ea. Şi nu mă înşel. Se lasă în jos mai intens, mai repede, iar mâinile îmi sunt înfipte în şoldurile ei. O sărut pe gât şi îmi plec uşor capul, lingând-o până la sfârcul întărit. îl iau în gură, sugându-l şi lin- gându-l, în timp ce ea mă trage de păr şi geme.

ÎNCURCĂTURI ÎN

Nu o să rezist prea mult. Nu am cum. Am aştepta, asta prea mult-
nRĂGOST|r ’ U1
am vrut să se întâmple prea mult. îmi fi$_{xcz\ picioarc|c\ în}$ podea şt încep s-o penetrez, în timp ce-i împing şoldurile în **jos.** $_{Sunt}$ în extaz. Unul tare, adânc, umed. Nu vreau să se mai termine. Kate îşi lasă capul pe spate şi geme tare.

-Da... da... Drew!

Blestem şi-i strig numele, amândoi ieşindu-ne din minţi. Nu mai am nici un pic de control. Atât de bine e. îmi ţipă numele, şi ştiu că o să aibă orgasm.

Dumnezeule, îi ador vocea.

Apoi, se încordează în jurul meu. Sexul ei e în jurul penisului meu, picioarele îi sunt lipite de coapsele mele, mâinile îi sunt pe umerii mei. Toate se încordează. Iar eu sunt fix acolo, alături de ea. -Kate, Kate... la naiba... Kate!

O pătrund iar şi iar, apoi termin. îndelung şi tare. Plăcerea albă şi fierbinte îmi străbate corpul. Nu am inai simţit niciodată aşa ceva. Capul îmi cade pe spate, pe canapea.

După ce spasmele se liniştesc, o îmbrăţişez pe Kate. Piepturile ni se lipesc, iar capul ei e lângă gâtul meu. îi simt bătăile inimii, care încep să revină la normal. Apoi râde încet şi satisfăcută. - Dumnezeule... a fost atât de... atât de....

Acum, şi eu zâmbesc.

-Ştiu.

Zguduitor. Mai presus de scara Richter. Destul de puternic încât să distrugă o insulă mică.

îmi plimb mâna prin părul ei, care e atât de moale. Mă aplec şi o sărut din nou. E perfectă.

Ce noapte grozavă! Cred că e posibil să fie cea mai reuşită noapte din viaţa mea, şi abia a începuc.

Kate scânceşte când mă ridic şi o iau şi pe ea, înfăşurată în jurul meu, în dormitor.

Niciodată nu am mai adus o femeie în dormitorul meu. E o regulă de-a mea. Fără aventuri de-o noapte în apartamentul meu.

Nici prin cap nu ml-a trecut. Dacă ar afla una dintre fetele ale_H unde locuiesc, m-ar urmări, fără doar şi poate.

Dar nici nu mă gândesc la asta când o întind pe Kate în rnij. locul patului meu. Mă priveşte, stând în genunchi, când îmi da.j jos cămaşa fără nasturi şi prezervativul folosit. îşi muşcă buza în timp ce zâmbeşte şi îşi scoate cămaşa care încă îi atârna de braţe A, da, şi încă nu şi-a dat jos pantofii cu toc. E absolut minunată'

Mă îndrept spre ea şi mă odihnesc pe genunchi, în centrul patului. îi iau faţa în mâini, în timp ce o sărut îndelung. Sunt pregătit pentru încă o partidă. Penisul meu o loveşte în abdomen, ferm şi tare. Dar runda asta vreau să o iau lent. l-am admirat corpul luni întregi, iar acum am de gând să explorez fiecare părticică din ea, îndeaproape.

Mă aplec şi o împing pe spate. Părul lui Kate se răsfiră pe perne. Arată ca o fiinţă mitică, precum o zeiţă a sexului dintr-o legendă romană.

Sau dintr-un film porno reuşit.

Genunchii i se depărtează în mod natural, şi mă aşez între ei. Dumnezeule, e deja umedă. Simt cât de udă e pe abdomen când se freacă de mine. Mă imploră în tăcere pentru încă o partidă.

O sărut pe gât şi claviculă, apoi în jos, spre sâni. Mâinile lui Kate îmi mângâie umerii, în timp ce ling un cerc în jurul unui centru de un roz prăfuit. Respiră rapid, alert. îmi trec rapid limba peste sfârcul ei, până îmi geme numele.

În clipa în care face asta, îmi pun gura peste ea şi sug cu putere. Timp de câteva minute, alternez linsul, suptul şi muşcatul micului ei mugure. Reacţia ei e atât de primară, că nu mă pot abţine şi mă ocup şi de celălalt sân, oferindu-i aceeaşi atenţie.

Deja, când mă îndrept mai jos, Kate se zvârcoleşte sub mine şi se freacă de orice parte a corpului la care poate ajunge.

E lipsită de orice inhibiţie.

Atât de frumoasă!

Oricât de mult o doresc acum, oricât de bine e să o simt tre- cându-se de mine, am deplin control asupra acţiunilor mele.

£u stabilesc ritmul. Şi e un lucru pe care abia aştept să-l fac. Ceva ce am visat din noaptea aia de la Howie's. O ling în josul abdomenului, apoi mai jos. îi dau pantofii jos şi o ling spre interiorul coapsei, până sunt la nivelul ţintei mele: peticul ei de bucle închise la culoare.

Kate e rasă scurt, iar pielea din jur e catifelată, ca mătasea. Ştiu asta pentru că acum o ling în jurul acelui triunghi aranjat. Ţipii adoră un pubis aproape gol. Şi, nu, nu are nimic de-a face **cu** fanteziile prepubescente perverse. Ideea că o femeie e aproape complet rasă acolo e pur şi simplu... obraznică. E ceva excitant.

îmi frec nasul de peticul ei mic şi aspru şi inspir. Kate suspină şi geme deasupra mea, cu ochii închişi şi gura deschisă.

Ca să ştii, bărbaţii nu se aşteaptă ca o femeie să miroasă a pin, sau a cascada Niagara, sau a ce spun produsele alea feminine. E un vagin, trebuie să miroasă ca atare, tocmai asta e partea excitantă.

Mirosul lui Kate mă face să salivez, ca un afurisit de animal înfometat. O frec din nou, sărutându-i buzele exterioare volup- tuoase. Dumnezeule!

Kate strânge pătura în pumni.

-Doamne, Dumnezeule, miroşi aşa bine! îmi vine să te mănânc toată noaptea!

E posibil chiar asta să şi fac.

îi ling deschizătura umedă, iar ea se arcuieşte în pat, gemând, îi împing şoldurile în jos cu mâinile şi o imobilizez, în timp ce fac asta din nou, iar ea geme şi mai tare.

-Aşa, Kate, lasă-mă să te aud!

Sunt conştient că sunt primul bărbat care îi face asta. Şi, da, asta face momentul şi mai plăcut.

Ştii cine e Neil Armstrong, nu-i aşa?

Acum, spune-mi cine a fost al doilea tip. La naiba, spune-mi orice alt tip care a ajuns pe Lună după el. Nu ştii, nu-i aşa? Tocmai de asta sunt copleşit de adrenalină.

Nu o să uite niciodată asta.

O să-şi amintească mereu... de mine.

Uf. I I MMA CI
IAŞI:

Ponte o şovinisi şi egoist, dnr ăsta e adevărul.

Sus şi Jos, im şi ini, o ling dlntr-o pnrtc înrr-nlin Crema ei ₚ,ᵣ₍ dulce şi densă. Al naibii de delicioasă. ti depărtez coapsei«, „ pcneirc: cu limbn. Capul I se mişeii dlntr-o parte înrr-alta, îₙ tiₘ|, ce perne cu putere. Nu e coerenta şl îşi înfige degetele în ₜ;ᵣₘ. rii mei, dar nu-i dau dmmul. Nici nu mă gândesc. Cu o **singura** mişcare, sug clitorisul tenr» al lui Kate şi îmi strecor două degete în ca.

Apoi, eu sunt cel care geme. Sucul ei fierbinte îmi acoperă degetele, aproape arzându-mă. Nu pot să-mi opresc şoldurile să se trece de pat. La naiba! în timp ce continui să o penetrez cu mâna, ling cercuri terme cu limba pe clitorisul ei.

-Drew! Drew!

Când o aud ţipând, mă excit şi mai tare. îmi mişc degetele mai repede, în acelaşi ritm cu limba, şi mă uit în sus. Am nevoie să o văd cum îşi pierde controlul. O să am orgasm doar uitându-mă la ea. Expresia de pe faţa ei e de extaz pur, şi nu ştiu care din noi e mai satisfăcut.

- Dumnezeule, Dumnezeule, Dumnezeule!

Apoi, devine rigidă, ca o planşă. Mă trage de păr, coapsele i se încordează în jurul capului meu, şi ştiu că e în acel punct.

După câteva momente, îşi relaxează strânsoarea, şi încetinesc ritmul limbii. Când Kate îşi relaxează mâinile şi picioarele şi mai mult, mă ridic, mă şterg cu mâna şi'îmi pun un prezervativ nou. O, da, abia am început.

Mă aplec peste ea, iar Kate mă trage în jos şi mă sărută apăsat. Geme pe buzele mele.

-Atât de... incredibil!

O satisfacţie îngâmfată îmi pompează prin vene, dar nu pot nici măcar să zâmbesc. Trebuie să i-o trag. Alunec în ea uşor. E alunecoasă, dar strâmtă – ca un pumn umed. O simt încor- dându-se în jurul meu, în timp ce o penetrez.

încep s-o pătrund mai rapid. Mai intens. Braţele îmi sunt do o parte şi de alta a capului ei, ca să-i văd plăcerea de pe taţii-

gjinii i se mişcă de fiecare dată când mă las ţn faţă, si aptiiape mă aplec să îi sug unul.

Dar apoi, Kate deschide ochii şi se uită la mine, iar eu nu pot să-mi mut privirea. Mă simt ca un rege, ca un nemuritor. Orice autocontrol pe care-l aveam a dispărut. O penetrez rapid şi fără milă- O plăcere fierbinte mi se umflă în stomac şi în jos, pe coapse.

Dumnezeule!

Corpurile noastre se lovesc unul de celălalt tare şi rapid. îmi pun un braţ sub genunchiul ei şi îi ridic piciorul peste umăr. E şi mai strâmtă, şi nu mă pot abţine, gem.

-Kate...

-Da, fix aşa. Dumnezeule, da! Drew...

Apoi, se încordează din nou sub mine, închizând ochii, în timp ce un geamăt sufocat îi scapă printre buze.

Atunci, îmi dau drumul. O penetrez pentru ultima oară, apoi mă cuprinde cel mai intens orgasm din viaţa mea. Gem tare şi umplu prezervativul din ea. Braţele mi se înmoaie, şi mă las cu toată greutatea peste ea. Nu pare să o deranjeze. în clipa în care sunt jos, mă sărută. îmi sărută ochii, obrajii, gura. încerc să respir, apoi îi răspund la sărut.

E incredibil.

14

Am citit odată un articol care spunea că sexul extinde durata de viaţă a oamenilor. în ritmul ăsta, eu şi Kate o să fim nemuritori. Nici nu mai ştiu de câte ori am făcut-o. E ca o pişcătură de ţânţar – cu cât te scarpini mai mult, cu atât te mănâncă mai tare.

Mă bucur doar că am cumpărat cutia mare cu prezervative de la Costco.

Şi, în caz că nu-ţi dai seama din reacţiile mele, o s-o spun direct: Kate Brooks e o partidă pe cinste. O bucată spectaculoasă. Dacă înainte nu eram sigur că Billy Warren era un idiot complet, acum sunt convins de asta, având în vedere că am încercat ce n-a mai vrut el.

E aventuroasă, exigentă, fără să-şi ceară scuze pentru asta. spontană şi încrezătoare. Seamănă mult cu mine. Ne potrivim perfect, în mai multe feluri.

Când ne oprim, în sfârşit, cerul nopţii tocmai devine gri. Kate stă întinsă şi e tăcută. Are capul pe pieptul meu, degetele ei mă mângâie pe piept şi, din când în când, se joacă cu părul de acolo.

Sper că tot ce ţi-am spus nu o să fie un şoc, dar nu sunt genul căruia să-i placă „ţinutul în braţe". în mod normal, după ce o termin cu o femeie, nu ne luăm în braţe, nu vorbim. Ocazional, trag un pui de somn înainte să plec. Dar nu suport când o tată se înfăşoară în jurul meu, ca o caracatiţă mutantă. E enervant şi incomod.

Când vine vorba despre Kate însă, regulile vechi nu par să se aplice- Pielea noastră caldă e contopită, corpurile aliniate, glezna ei peste gamba mea, coapsa mea sub genunchiul ei îndoit. E... liniştitor. Mă alină, într-un mod pe care nu pot să-l descriu complet. Nu îmi doresc să mă mai mişc din locul ăsta.

Decât dacă trebuie să mă rostogolesc şi să fac sex cu ea din nou.

Ea e prima care întrerupte tăcerea.

-Când ţi-ai pierdut virginitatea?

Râd.

-Jucăm din nou „Prima oară şi zece" sau ai întrebări despre istoria mea sexuală? Pentru că, dacă da, cred că ai venit cam târziu, Kate.

Ea zâmbeşte.

-Nu, nu e nimic de genul ăsta. Vreau doar să te cunosc mai bine.

Oftez, în timp ce mă gândesc la trecut.

-Bine. Prima oară a fost cu Janice Lewis. Aniversam împlinirea a 15 ani. M-a invitat la ea acasă, ca să-mi dea cadoul. Era vorba despre ea.

O simt zâmbind, lipită de pieptul meu.

-Şi ea era virgină?

-Nu. Avea puţin ¡teste 18 ani, era în ultimul an.

-A, o femeie mai mare. Deci ea te-a învăţat tot ce ştii?

Zâmbesc şi ridic din umeri.

-Am aflat câteva trucuri de-a lungul anilor.

Se lasă din nou tăcerea pentru câteva minute, apoi Kate întreabă:

-Nu vrei să afli despre experienţa mea?

-Nu.

Nu vreau să stric atmosfera, dar o să ne oprim un pic aici.

Când vine vorba despre trecutul unei femei, nici un tip nu vrea să afle despre el. Nu-mi pasă dacă te-ai culcat cu un tip sau cu o sură, ţine informaţia pentru tine.

Hai să-ţi spun aşa: Cânii ieşi la restaurant şi chelneml Îţi aduce masa, vrei să-ţi menţioneze fiecare persoană care ţi-a atins mâncarea înainte să o bagi în gură?

Exact.

Cred şi că e destul de sigur să presupun că prima ei dată a f<*t cu Warren, că el a fost singurul bărbat cu care a fost. Şi Bill y e ultimul om despre care vreau să vorbesc în momentul ăsta.

Acum, să ne întoarcem în dormitorul meu.

-E ceva ce vreau să ştiu, zic eu.

-întreabă-mă!

-De ce te-ai apucat de investiţii?

Mă trag dintr-o linie lungă de profesionişti. Nimeni nu s-a aşteptat ca eu şi Alexandra să călcăm pe urmele părinţilor noştri, pur şi simplu aşa s-a întâmplat. Oamenii mereu gravitează spre ceea ce ştiu, spre ce le e familiar.

Ca atleţii profesionişti. Ai observat câţi juniori sunt în liga majoră de baseball? E ca să se distingă de taţii lor faimoşi. La fel şi cu fundaşii Manning. Dar mă întreb ce a atras-o pe Kate la investiţiile bancare, având în vedere anii adolescenţei, plini de infracţiuni minore.

-Banii. Am vrut o carieră din care să câştig mulţi bani.

Ridic din sprâncene.

-Serios?

Mă priveşte cu subînţeles.

-Te aşteptai la ceva mai nobil.

-Da, presupun că da.

Zâmbetul ei păleşte.

-Adevărul e că părinţii mei s-au căsătorit când erau tineri şi m-au născut tot tineri fiind. Au cumpărat localul din Greenville. L-au ipotecat. Locuiam deasupra lui. Era mic, dar plăcut.

Zâmbetul îi păleşte şi mai mult.

-Tata a fost ucis când aveam 13 ani. într-un accident de maşină, din cauza unui şofer beat. După asta, mama a fost mereu ocupată. A încercat să ţină localul deschis, să îşi păstreze firea.

Când se opreşte din nou, îmi pun braţul pe după ca şi o trag spre mine, până când fruntea i se odihneşte pe pieptul meu. Apoi continuă:

-Abia ne ţineam pe linia de plutire. Nu am fost private de lucruri, nimic de genul ăsta, dar nici nu a fost uşor. Totul a fost o luptă. Aşa că, atunci când mi-au spus că o să fiu şefă de promoţie şi am primit o bursă la Wharton, mi-am dat seama că o să mă ocup de investiţii. Niciodată nu am vrut să fiu neajutorată sau dependentă. Chiar dacă îl aveam pe Billy, era important pentru mine să ştiu că sunt capabilă să mă susţin singură. Acum, că pot, nu vreau decât să am grijă de mama. Am rugat-o să se mute în New York, dar până acum a refuzat. A muncit toată viaţa ei, iar eu nu vreau decât să se odihnească.

Nu ştiu ce să spun. în ciuda tuturor comentariilor mele răutăcioase despre membrii familiei mele, sunt convins că mi-aş ieşi din minţi dacă li s-ar întâmpla ceva.

îi ridic bărbia, ca s-o pot privi în ochi, apoi o sărut. După câteva minute, Kate se întoarce. îmi înfăşor mâinile în jurul taliei ei şi o trag aproape de mine. îmi lipesc buzele de umărul ei şi îmi afund faţa în părul ei. Şi, deşi practic e dimineaţă, rămânem aşa amândoi până adormim.

Fiecare bărbat sănătos din lume se trezeşte cu o erecţie. Lemn de dimineaţă. Sunt sigur că fenomenul are o explicaţie medicală, dar mie îmi place să-l consider un mic dar de la Dumnezeu.

Ocazia de a începe ziua cu cel mai bun penis înainte.

Nu-mi amintesc ultima oară când am dormit lângă o femeie. Însă clar există beneficii. Şi sunt pregătit să profit din plin de ele.

Cu ochii încă închişi, mă rostogolesc şi o caut pe Kate. Am de gând să o tachinez până se trezeşte, înainte să o salut de „bună dimineaţa" pe la spate. Din punctul meu de vedere, e singurul mod acceptabil de a trezi pe cineva. Dar, când mâna îmi alunecă Peste cearceafuri, nu găsesc decât locul gol unde ar fi trebuit să fie Kate. Deschid ochii, mă ridic şi mă uit în jur. Nici un semn de ea.

Hmm.

Sunt atent dacă se aude mişcare în baie sau sunetul apei de la duş. Dar nu e decât tăcere. E asurzitoare, nu ţi se pare?

Unde s-a dus?

Inima începe să-mi bată mai tare când mă gândesc că s-a strecurat din pat în vreme ce dormeam. E o mişcare pe care am făcut-o şi eu, de mai multe ori, dar nu mă aşteptam la aşa ceva de la Kate

Tocmai mă pregătesc să mă dau jos din pat, când Kate apare în uşă. Are părul prins cu unul dintre elasticele alea pe care femeile par să le scoată de te miri unde. Poartă un tricou gri cu Columbia – tricoul meu gri cu Columbia –, şi, momentan, sunt fascinat de modul în care sânii i se mişcă sub litere în timp ce merge.

Kate pune tava din mâini pe noptieră.

-Bună dimineaţa!

Mă bosumflu.

-Ar fi putut să fie. De ce te-ai dat jos din pat?

Kate râde.

-Mor de foame. Stomacul îmi chiorăie. Voiam să pregătesc micul-dejun pentru amândoi, dar singurul lucru pe care l-am găsit în bucătăria ta sunt nişte cereale.

Cerealele sunt mâncarea perfectă. Aş putea să le mănânc dimineaţa, la prânz şi seara. Nu mă refer la prostiile sănătoase pe care ţi le dădeau părinţii. Nu iau decât chestii bune: Lucky Charms, Fruity Pebbles, Cookie Crisp. Dulapul meu e un adevărat amalgam de grâu expandat plin cu zahăr.

Ridic din umeri.

-De obicei, îmi comand mâncare.

îmi dă un castron. Apple Jacks – o alegere bună. Între înghiţituri, Kate spune:

-Am împrumutat un tricou, sper că nu te deranjează.

Mă bucur de micul-dejun al campionilor şi clatin din cap.

-Bineînţeles că nu, dar chiar îmi place mai mult de tine fără el.

Vezi cum se uită în jos? Cum buzele i se curbează într-un zâmbet? Vezi culoarea care-i apare în obraji? Dumnezeule, roşeşte din

nou! După noaptea trecută? După toate gemetele şi zgârieturile? Acum, roşeşte?

E adorabilă, nu-i aşa? Da, şi mie mi se pare.

-Nu credeam că gătitul în pielea goală e foarte igienic, îmi pun castronul acum gol pe tavă.

-îţi place să gătești?

în toate lunile în care am lucrat împreună, am aflat multe despre Kate, dar mai sunt o mulţime de lucruri pe care vreau să le ştiu. Kate încuviinţează şi îşi termină cerealele.

-Când creşti într-un restaurant, înveţi câte ceva. Mie, personal, îmi place să fac dulciuri. Fac nişte prăjituri grozave. Dacă luăm ingredientele mai târziu, o să-ţi pregătesc.

Zâmbesc cu subînţeles.

-Aş vrea să-ţi mănânc prăjitura, Kate.

Ea clatină din cap.

-De ce am senzaţia că nu te referi la cea cu fulgi de ciocolată? îţi aminteşti de darul acela de la Dumnezeu? Nu poate să se risipească. Ar fi un păcat, şi nu-mi mai permit prea multe. O trag în pat şi îi dau tricoul jos.

—Pentru că nu o fac. Acum, referitor la prăjitura aia...

-Regina la B7.

-Nebunul la G5.

Jocurile sunt distractive.

-Qlul la C6.

-Şah!

Jocurile fără haine? Şi mai distractive.

Kate se încruntă când se uită la tabla de şah. E al treilea meci. Cine le-a câştigat pe celelalte două? De parcă mai trebuie să întrebi.

în timp ce am jucat, ne-am spus poveşti. I-am zis despre momentul când mi-am rupt braţul în vreme ce mă dădeam cu sbteboardul, când aveam 12 ani. Kate mi-a povestit despre ziua când ea şi Delores au vopsit în roz blana hamsterului ei. I-am zis despre porecla pe care eu şi Matthew o avem pentru Alexandra.

(Kate m-fl ciupit de sfârc după asm. Tare. Şi-a amlntir de- ₂u,ʜ când l-nm zis efl e „o Alexandra" în hlroul meu.)

F. confortabil, uşor, plflcut. Nu la fel de plăcut ca partidele <],. sex, dar |>c locul doi. Stflm în pat, fiecare înrr-o parte, capetele m se odihnesc în mâini, lar tahla de şah e la mijloc.

A, şi, în caz că al uitat, suntem goi.

Ştiu ca unele femei au probleme cu trupul lor. Poate ai cev;, grăsime? Treci peste astal Nu contează! Să fii goală e mai tare decât să fii modestă. Bărbaţii sunt creaturi vizuale. Nu ţi-am trage-o daci nu am vrea să ne uităm la tine.

Poţi să-ţi notezi asta, dacă vrei.

Kate nu are nici o problemă să fie goală. Clar se simte confor tabil în propria piele, iar chestia asta e al naibii de sexy.

-O să faci o mişcare sau doar o să arzi o gaură în tablă de cât te holbezi la ea?

-Nu mă grăbi!

Oftez.

-Bine. Nu te grăbi! Oricum, nu ai unde să te duci. Te-arr prins la colţ.

-Cred că trişezi.

Fac ochii mari.

-Asta mă doare, Kate. Mă simt rănit. Nu trişez. Nu am de ce s-o fac.

Ridică dintr-o sprânceană.

-Chiar trebuie să fii aşa îngâmfat?

-Clar. Şi vorbitul murdar nu o să te ducă nicăieri. Nu mai trage de timp!

Kate oftează şi acceptă înfrângerea. Fac mişcarea finală. -Şah-mat. Vrei să jucăm din nou?

Se aşază pe burtă şi îşi îndoaie genunchii, astfel încât picioarele aproape îi ating capul. Penisul îmi tresaltă când o văd.

-Hai să jucăm altceva!

„Twister? Hide the Salami? Mima Kama Sutra?”

-Ai „Guitar Hero"?

Dacă am „Guicar Hero ? Lovitura mileniului?Cel mai ctxil j<x video din toate timpurile? Bineînţeles că îl am.

-Poate ar trebui să alegi altceva, zic eu. Dacă o să continui să te bat în ritmul ăsta, e posibil să-ţi fie afectat egoul feminin fragil. Kate se uită la mine.

-Dă-i drumul!

Nerăbdarea ei ar fi trebuit să fie un semnal de alarmă. A fost măcel. Absolut brutal. A spălat cu mine pe jos, dintr-un capăt al apartamentului în celălalt.

În apărarea mea, Kate ştie cum să cânte la chitară de-adevăratelea. Asta şi... a insistat să ne îmbrăcăm. Cât de rea a putut să fie? Tot încerc să văd fundul ăla apetisant apărând de sub tricoul meu. Mi-a distras atenţia.

Nu am avut nici o şansă.

Probabil te întrebi ce naiba fac, nu-i aşa? Doar e vorba despre mine. O călătorie cu fiecare client – fără repetiţii, fără reluări. Aşa că de ce-mi pierd după-amiaza de sâmbătă jucându-mă de-a Adam şi Eva cu Kate?

Uite care e treaba: am muncit luni întregi ca s-o aduc în punctul în care e acum. Mi-am petrecut noapte după noapte dorind-o, visând la ea, având fantezii.

Să spunem că rămâi blocat pe o insulă pustie şi nu poţi să mănânci o săptămână. Apoi, apare, într-un final, vasul de salvare, cu o farfurie mare de mâncare. Ai lua o singură gură şi ai arunca restul?

Bineînţeles că nu. Ai mânca tot, ai devora fiecare firimitură. Ai linge farfuria.

Exact asta fac şi eu. îmi petrec timpul cu Kate până o să fiu plin. Nu-ţi imagina mai mult decât e cazul.

Am pomenit despre tatuajul lui Kate? O, da! Unul de uşuratică, î* spate, jos. Ştampilă de desfrânată. Spune-i cum vrei. E fix deasupra fundului, un fluture turcoaz mic.

E apetisant. Chiar acum îi trasez conturul cu limba.

-Dumnezeule, Drew....

I'hipă eşecul de la „Guitar Hero", Kate a hotărât că vrea să f$_{3că}$ un duş – şi m-a întrebat clacă vreau să merg primul.

Ce fată prostuţă! De parcă m-am gândit vreodată să facem pe rând.

Mă ridic şi o tachinez de la spate. E mai fierbinte decât ap$_{,}$, care ne loveşte din toate părţile. îi dau părul într-o parte, în timp ce mă ospătez cu gâtul ei delicios. îi spun cu glas răguşit:

-Depărtează-ţi picioarele pentru mine, Kate!

Mă ascultă.

-Mai mult!

Mă ascultă din nou.

îmi îndoi genunchii, şi penisul îmi alunecă acasă. Dumnezeu ie Au trecut două ore de când eram adânc în ea, fix aşa. Prea mult timp, o viaţă întreagă.

Gemem împreună. Sânii ei sunt alunecoşi, de la săpun, în timp ce-mi plimb degetele peste sfârcurile ei şi mă joc într-un mod care ştiu că o face să toarcă. îşi lasă capul pe umărul meu şi mă zgârie pe coapse. Senzaţia mă face să şuier şi să înteţesc ritmul puţin.

Apoi, se lasă în faţă, se îndoaie de la mijloc şi se reazemă de perete. îi acopăr mâinile cu ale mele. O penetrez fără să mă grăbesc. O sărut pe spate, pe umăr, pe ureche.

-E atât de bine, Kate!

îşi lasă capul pe spate şi geme.

-Dumnezeule, eşti atât de tare... de mare.

Să auzi aşa ceva e visul oricărui bărbat în viaţă. Nu contează dacă eşti călugăr, vrei să auzi aşa ceva.

Da, sigur, am mai auzit asta înainte, dar, venind de la Kate, pe tonul ăla dulce, e ca şi cum aş auzi pentru prima şi singura dată.

Apoi mă imploră:

-Mai tare, Drew, te rog!

Fac ce-mi cere şi gem. îmi las o mână pe perete, iar pe cealaltă o duc la clitorisul ei, astfel încât, de fiecare dată când o penetrez, se freacă de degetele mele. Kate geme.

Apoi, îmi cere din nou să i-o trag mai tare.

Când o aud, îmi pierd controlul. O pătrund până când este lipită de perete, iar obrazul ei e lipit de faianţa rece. O penetrez repede şi dur. Ţipetele satisfăcute ale lui Kate răsună în baie, şi terminăm în acelaşi timp.

E un orgasm lung, intens şi al naibii de glorios, în timp ce plăcerea dispare, Kate se întoarce, îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu şi mă sărută lent. Apoi capul ei e pe pieptul meu, şi stăm împreună sub duş. Nu pot să-mi ascund uimirea din voce când spun:

-Dumnezeule, e din ce în ce mai bine de fiecare dată.

Kate râde.

-Şi tu crezi asta? Mă gândeam că sunt singura care simte asta. Kate mă priveşte, îşi muşcă buza şi îmi dă părul umed din ochi. E un gest simplu. Dar e atâta emoţie în spatele lui. Atingerea ei e blândă, iar privirea din ochii ei e plină de adorare, ca şi cum sunt cel mai frumos lucru pe care l-a văzut vreodată. Ca şi cum sunt un fel de comoară.

în mod normal, o astfel de privire m-ar pune pe fugă.

Dar, când mă uit la faţa lui Kate, cu o mână pe talia ei, iar cu cealaltă prin părul ei, nu vreau să fug. Nici măcar nu vreau să-mi mut privirea. Şi nu vreau să-i dau drumul vreodată.

-Nu, şi eu simt asta.

Sper că nu te plictisesc cu detaliile astea sordide, nu? As p_{ti}. tea simplifica toată treaba asta spunând: eu şi Kate ne-am tras-; tot weekendul.

Dar nu sună la fel de distractiv.

Şi nu ţi-aş prezenta imaginea întreagă. Dacă îţi prezint van- anta lungă, o să ai toate informaţiile şi îţi poţi face o idee despre toate micile noastre momente. Momente care păreau prosteşti si nesemnificative în acea perioadă. Dar, acum, că sunt răcit, sunt singurele lucruri la care mă pot gândi.

în fiecare minut al fiecărei zile.

Ai avut vreodată un cântec blocat în minte? Mai mult ca sigur că da, toată lumea a trecut prin asta. Şi poate e un cântec frumos, poate e chiar preferatul tău. Dar tot e enervant, nu-i aşa? E la mâna a doua. Pentru că nu vrei să-l auzi doar în minte, ci la radio sau într-un concert live. Faptul că ţi-l cânţi în minte e doar o imitaţie ieftină. O reamintire afurisită că nu poţi să auzi varianta buni.

înţelegi ce vreau să spun?

Nu-ţi face griji, o să înţelegi.

Deci unde rămăsesem? Aşa, da – noaptea de sâmbătă.

-Asta e perna perfectă!

Tocmai am comandat mâncare italienească şi aşteptăm să s iuă Kate stă pe canapeaua mea, într-un cocon de perne şi pături. ţine în poală o pernă.

-Perna perfectă?

-Da, spune ea. Sunt foarte exigentă când vine vorba despre perne, iar asta e perfectă. Nici prea plată, nici prea pufoasă. Nici prea tare, nici prea moale.

Zâmbesc.

-E bine de ştiut, Bucle Aurii[1]!

Ne-am hotărât să ne uităm la un film. Serviciile TV *on-demand* reprezintă a doua cea mai mare invenţie din toate timpurile. Prima o reprezintă, bineînţeles, televizoarele imense cu plasmă. Mă ridic să iau telecomanda, în timp ce Kate caută ceva în geanta ei de pe podea.

Am pomenit că suntem în continuare goi? Pentru că suntem. Foarte. E eliberator.

Distractiv.

Este uşor să ajungi la toate părţile plăcute. Iar priveliştea e fantastică.

Când mă întorc spre canapea, un parfum deja familiar îmi atacă nările. Dulce şi floral. Zahăr şi primăvară. Mă uit la Kate şi o surprind dându-se cu cremă pe mâini. îi iau sticla din mână, ca un câine care fură un os.

-Ce e asta?

Ridic sticla la nas şi inspir adânc, apoi mă reazem de perne, cu un geamăt satisfăcut.

Kate râde.

-Nu trage pe nas! E cremă hidratantă. Nu mi-am dat seama că lupta împotriva pielii uscate o să-ţi aţâţe simţurile aşa mult.

Mă uit ia sticlă. Vanilie şi lavandă. Mai inspir o dată, adânc. -Miroase ca tine. De fiecare dată când eşti lângă mine, miroşi ta un buchet de raze de soare presărat cu zahăr brun.

Kate râde din nou.

-Drew, nu ştiam că eşti poet. William Shakespeare ar fi gelos.

-E comestibilă?

-Nu, spune ea, strâmbându-se.

[1] erire la povestea pentru copii *Bucle Aurii fi cei erei ursuleţi* (n.red.)

Păcat! Aş fi tumat-o în mâncare ca pe un sos. Presupun că v, trebui să mii rezum la gustatul lui Kate.

Acum, că mă gândesc mai bine, opţiunea asta e preferabilă

-Fac şi spumă de baie. Dacă-ţi place aşa mult, o să cumpăr

E prima referinţă pe care a făcut-o la o dată următoare. O p_{ar}. tidă cândva, mai încolo. Un viitor. Spre deosebire de aventurile mele din trecut, sugestia unei partide următoare cu Kate nu mă umple de indiferenţă sau de iritare. Sunt chiar entuziasmat.

O privesc o clipă şi mă bucur de bucuria stranie pe care o simt doar uitându-mă la ea. Aş putea să am o slujbă cu normă întreacă din a mă uita la Kate Brooks.

-Deci ne-am hotărât la un film? mă întreabă ea.

Se lipeşte de mine, iar braţul mi se duce în mod natural în jurul ei.

-Mă gândeam la Inimă neînfricată.

-Bleah! Care e treaba cu filmul ăla? De ce sunt bărbaţii dependenţi de el?

-Din acelaşi motiv pentru care femeile sunt obsedate de JUT- *nalul*? Asta urma să sugerezi, nu?

Zâmbeşte viclean, şi ştiu că am dreptate.

-Jurnalul e romantic.

-Egay.

Mă loveşte peste faţă cu perna „perfectă".

-E dulce.

-E greţos. Am prieteni care sunt homosexuali, iar filmul ăla e prea gay până şi pentru ei.

Kate oftează, visătoare.

-E o poveste de iubire, una frumoasă. Cum toată lumea a încercat să-i separe, dar, peste ani şi ani, s-au regăsit. A fost soarta.

îmi dau ochii peste cap.

-Soarta? Fii serioasă! Soarta e un afurisit de basm, scumpo. Iar restul poveştii e o porcărie. în viaţa reală nu se întâmplă lucruri de genul ăsta.

-Dar asta e....

-Tocmai de asta rata divorţului e aşa mare. Pentru cil filmele |e creează femeilor aşteptări nerezonabile.

La fel e şi cu romanele romantice. Alexandra practic l-a tăiai ₍apul lu* Steven la un moment dat pentru că a împrumutat una dintre revistele mele *Playboy.* Cu toate astea, Afurisita stă pe plajă Şi citeşte pornografie uşoară, care-l are pe copertă pe Fabio. Da, am zis pornografie, pentru că asta şi e.

Şi nici măcar nu e *de calitate.*

„Şi-a mişcat bărbăţia ca un trunchi spre petalele pline de dorinţă ale centrului ei feminin."

Cine naiba vorbeşte aşa?

-Tipii reali nu gândesc ca Nilan, sau Niles, sau cum naiba îl chema pe idiotul ăla.

-Noah.

-Şi orice bărbat care a construit o cameră în casa lui pentru o tipă care l-a respins? Orice bărbat care aşteaptă ani întregi ca aceeaşi tipă să-i apară la uşă, ştiind că e cu altcineva? Nu este deloc bărbat.

-Dar ce e?

-Un vagin mare, neras.

Am fost prea vulgar?

Mă tem că da.

Până când Kate îşi acoperă gura cu mâinile şi cade pe canapea, râzând cu toată fiinţa.

-Dumnezeule! Eşti... aşa un... porc. De unde-ţi vin ideile astea?

Ridic din umeri.

-Îţi zic lucrurile aşa cum sunt. Nu o să-mi cer scuze pentru asta.

Kate se opreşte din râs, dar continuă să zâmbească.

-Bun, deci fără *Jurnalul.*

-Mulţumesc!

Apoi, toată faţa i se luminează.

-Ce zici de Un *şdrist legendar*?

-îţi place Will Ferrell?

Glumeşti? Ai văzut Tdjşwl*glorieî*?

E unul dintre filmele mele preferate.

-Lotusul de fier? E o mişcare clasică.

Ridică din sprâncene şi spune următoful citat:

-Ai nişte frişcă, să-mi aline arsura aia dureroasă?

Râd.

-Dumnezeule, te iub...

Apoi, mă înec şi tuşesc.

-Iubesc filmul ăla!

Mă joc cu telecomanda, şi ne aşezăm pe canapea, în timp $_{Cr}$. începe Un şti'rist *legendar.*

Bun, nu-mi sări în cap acum! Să ne calmăm puţin, da? A fo$_{st}$ o simplă greşeală. Mi-a scăpat. Atâta tot.

Limba mea a avut parte de mult exerciţiu în ultimul timp, deci cred că am voie.

După ce mâncăm, continuăm să ne uităm la Un *ştirist legendar* întinşi unul lângă altul pc canapea, ea cu spatele la mine. Fata mea e din nou în părul ei, inspirând parfumul de care am devenit dependent. Tot aţipesc. Râsul lui Kate îmi vibrează în piept când mă întreabă:

-Asta ai crezut şi tu despre mine?

-Hmm?

-Când am început să lucrez la firmă. Credeai că sunt o „femeie scorpion”?

Se referă la replica spusă de Will Ferrell în film. Zâmbesc somnoros.

-Când te-am văzut prima oară în sala de conferinţe, am rămas mască. După asta, am ştiut că nimic nu o să mai fie vreodată la fel.

Probabil i-a plăcut răspunsul meu, pentru că, peste o clipă, îşi freacă şoldurile de mine. Iar penisul meu pe jumătate erect alunecă între fesele ei.

Nu contează cât de epuizat e un tip, poate să fi lucrat o tură de treizeci şi cinci de ore, cărând saci cu nisip, că mişcarea aia o să-l trezească mereu.

B^ele mele îşi găsesc drumul către gâtul ei. în timp ce mâna i ^ plimbă peste abdomenul ei.

-Dumnezeule, Kate! Nu pot să mă opresc din a te dori. Devine destul de ridicol, nu crezi?

0 simt cum începe să respire sacadat. Se întoarce cu faţa spre mine, şi buzele ni se întâlnesc. Dar, înainte să mergem mai departe, curiozitatea învinge, şi mă retrag.

-Ce părere ai avut despre mine când ne-am întâlnit prima oară?

îşi dă ochii peste cap, în timp ce se gândeşte la răspuns. Apoi zâmbeşte.

-Ei bine, în prima noapte, la REM, mi s-a părut că eşti... letal- Radiai sex şi farmec. Degetele i se plimbă peste buzele şi fruntea mea. Zâmbetul tău, ochii... ar trebui să fie chestii ilegale. A fost singura dată, de când eram cu Billy, când mi-am dorit să fi fost singură.

Uau!

-Apoi, la birou, le-am auzit pe secretare vorbind despre tine. Cum în fiecare weelcend erai cu altă fată. Dar, după un timp, am văzut că ai mult mai multe de oferit. Eşti genial şi amuzant. Protector şi afectuos. Drew, străluceşti aşa puternic! Tot ce faci, felul în care gândeşti, lucrurile pe care le spui, modul în care te mişti... toate astea sunt orbitoare. Mă simt... norocoasă doar pentru că sunt aproape de tine.

Nu am cuvinte.

Dacă orice altă femeie mi-ar fi spus asta, aş fi fost de acord cu ea. l-aş fi spus cât de norocoasă e să fie cu mine, pentru că sunt cel mai bun dintre cei mai buni. Nu e nimeni mai bun. Dar, cum cea care mi-a zis asta e Kate, o persoană a cărei gândire o invidiez, a cărei opinie o admir... pur şi simplu, nu am cuvinte. Aşa că las acţiunile să vorbească de la sine.

Gura mi se lipeşte de a ei, iar limba imploră să intre. Dar, când 'ncerc să ne rostogolim, ca să fiu peste ea, Kate are alte idei. Mă 'mpinge de umeri, până sunt pe spate. Apoi, îşi trece gura peste

înnxilnnil meu «I tn jos, pe gât, lăsând o urmă pe piept ,j ^ ,|f domcn. înghit fii sec.

îmi În penisul tn mânfl şi pompează lent, dar »unt dcj., tHr cn oţelul. M-nm întflrit din clipa în care *a* început să vorbea*..

-l'Himitezeule, Kate...

îmi ţin ochii deschişi şl mâ uit de sus cum îşi umezeşte h.|z„|(. deschide gura şl mâ ia tn ea.

-La naiba...

Mă înghite cu totul, adânc, şi suge cu putere când se retrag, lent. Apoi repetă mişcarea.

Sunt un cunoscător al sexului oral. Pentru un tip, e cel mai convenabil tip de sex. Exerciţiu minim, puţină mizerie. Dacă nu ai avut parte de aşa ceva, o să-ţi spun un mic secret. Din clipa în care penisul unui tip e în gura ta, o să fie atât de fericit, că nu o să mai conteze ce faci cu el după. Acestea fiind spuse, sunt anumite mişcări care fac ca totul să fie mai plăcut.

Kate îşi glisează mâna, în timp ce suge vârful cu gura ei fierbinte.

Aşa, de exemplu.

îşi plimbă limba în jurul capului, ca şi cum ar linge o acadea. Unde, Dumnezeule, a învăţat aşa ceva? Gem neajutorat şi strâng pernele de pe canapea. Mă înghite adânc, o dată, de două ori. după care începe nişte mişcări rapide şi scurte cu mâna şi gura.

E magnific. Mi-au făcut sex oral câteva dintre cele mai pricepute femei, şi, jur, Kate Brooks are tehnica unei vedete de filme porno.

încerc să stau nemişcat, conştient că asta e prima oară pentru ea, dar e dificil. Apoi, mâinile ei alunecă sub mine, pe fund, îndemnându-mă să mă ridic. îmi ghidează şoldurile în faţă şi în spate, împingându-mă în gura ei şi în afară. Dumnezeule! îşi dă mâinile laoparte, dar şoldurile mele continuă să se mişte, cu împingeri scurte.

Sunt la un pas de a-mi pierde controlul, dar mereu anunţ înainte. Dacă un tip nu te avertizează, părăseşte-l! E un nemernic-

-Kate, iubito, o să... Dacă nu o să te mişti acum... Dumnezeule, o să...

ÎNCURCĂTURI ÎN I)R$_{A(}$)os$_{T}$E I MS

Se pare **că** nu sunt **capabil să** vorbesc nrm- i *- I,n VI•rrll c-^{S}c prea tcH'rcni în nioinenml je față- Însă cred că prinde ideea.

Dar nu se mută. Nu se oprește. Mă uit în Jos fix în clipa în care Kate deschide ochii și privește în sus. Nu e nevoie de mai mult. E momentul la care am visat din clipa în care am văzut-o prima oară. Ochii ăia mari, de căprioară, privindu-mă în timp cc penisul meu alunecă între buzele ei perfecte. îi scâncesc numele și îi umplu gura cu un jet care pulsează. Kate geme și primește totul, înghițind cu lăcomie.

După ceea ce pare o eternitate, încep să mă calmez. Știi cum e ¿ând păşeşti prima oară într-un jacuzzi şi picioarele parcă-ţi sunt făcute din gelatină? Ăsta sunt eu acum.

Respir sacadat şi zâmbesc precum idiotul satului, în timp ce o nag în sus, de umeri, şi o sărut apăsat. Unii bărbaţi sunt dezgustaţi să sărute o femeie în gura căreia tocmai au terminat, dar nu mă număr printre ei.

-Cum naiba ai învățat să faci sex oral așa?

Kate râde când îmi aude uimirea din voce şi se întinde peste mine.

-Delores a ieşit în colegiu cu un tip pasionat de porno. Mereu lăsa filme în cămin, şi, din când în când, mă uitam la ele.

Reaminteşte-mi ca, data viitoare când o s-o văd pe Delores, să cad în genunchi şi să o pup.

După ce filmul s-a terminat, eu şi Kate hotărâm să organizăm un maraton Will Ferrell. Suntem la jumătatea filmului *Tăişul gloriei,* când îmi sună telefonul. Suntem încă pe canapea, stăm întinşi confortabil, unul lângă altul, şi n-am chef să mă ridic. Sau să vorbesc cu cineva care nu e în camera asta.

Las robotul să preia mesajul. Vocea lui Jack umple camera şi urlă peste muzica asurzitoare din fundal.

-Drew! Omule, răspunde! Unde naiba eşti?

Face o mică pauză, şi presupun că îşi dă seama că nu o să răspund.

-Trebuie să ieşi în seara asta! Sunt la Club Sixry-Nj. ^ cineva aici care vrea să te vadă!

Nu sună bine. încep să mă ridic în clipa când instinctele „ zomului Y îmi spun să opresc drăcia aia. Acum! Dar nu sunt de«,,] de rapid. Şi o voce feminină senzuală se aude din cutia Rindr,,.,

-Dreeeeewwwww, sunt Staaaceeeeeey! Mi-e dor de tine, ¡,,^ Vreau să mai mergem o dată cu taxiul. îţi aminteşti noapte» când ţi-am supt scula aşa...

Apăs pe butonul de oprire.

Apoi mă uit la Kate. Priveşte înlemnită la televizor, iar expres îi e imposibil de citit. Probabil ar trebui să spun ceva. Ce naitv» ar trebui să spun?

„Scuze, a sunat una dintre tipele în care mi-am lăsat sperma.'„

Nu! Cumva, nu cred că ar merge foarte bine.

Se saltă, rigidă.

-Probabil ar trebui să plec.

La naiba! Afurisitul de Jack!

Kate se ridică şi încearcă să se acopere cu pema.

Asta nu e un semn bun. Acum o oră, îşi lipea păsărică de fata mea. Acum, nici nu vrea să mă uit la ea.

Dumnezeule!

Trece pe lângă mine, în drum spre dormitor. Deşi stomacul îmi este întors pe dos, nu pot să nu-i admir legănatul fundului. în mod previzibil, penisul mi se ridică, precum Dracula ridicându-se din coşciug.

Când aveam zece ani, aveam un câine. Călărea absolut orice, de la piciorul menajerei la patul cu patru stâlpi al părinţilor mei Era nesătul. Părinţii mei erau oripilaţi de fiecare dată cânJ aveau invitaţi. Dar acum îmi dau seama că nu era un câine rău, nu era vina lui.

îţi simt durerea, Fido.

Oftez şi mă ridic, urmând-o pe Kate. Când ajung în dormitor, şi-a pus deja fusta, şi cămaşa e încheiată. Nu se uită la mine când intru.

-Kate...

-Ştii unde e celălalt pantof al meu?

Privirea ei e îndreptată spre podea, spre par... oriunde numai „u la mine.

-Kate...

-Poate e sub pat. îngenunchează.

-Nu trebuie să pleci.

Nu-şi ridică privirea.

-Nu vreau să-ţi încurc planurile.

Cine are planuri? Singurul plan pe care-l aveam era să mă înfrupt din bufetul apetisant dintre coapsele ei. Din nou.

-Nu am...

-E în regulă, Drew. A fost plăcut...

Plăcut? Spune *că* cc am făcut aseară şi azi, în dormitor, în bucătărie, la duş, lipiţi de peretele de pe hol, a fost plăcut? Glumeşte?

Probabil îmi vede expresia de pe faţă, pentru că se opreşte în mijlocul propoziţiei şi ridică dintr-o sprânceană.

-Scuze, a fost adjectivul greşit? Ţi-am insultat egoul fragil?

Mă bâlbâi indignat.

-Păi, da.

-Ce cuvânt ai prefera?

Pentru informaţia ta, sunt în continuare gol, şi, dacă postura penisului meu e un semn, nu e nevoie de un Einstein ca să-şi dea seama ce aş prefera în momentul de faţă.

-Sublim?Transcendental? Fără egal?

Punctez fiecare cuvânt cu câte un pas de prădător, în direcţia ei.

Ea îmi răspunde la avânt cu paşi agitaţi în spate, până când se iveşte de noptiera mea. îi zâmbesc.

-Eşti absolventa celui mai prestigios program de afaceri din îarâ, Kate. Onoarea mea vrea să găseşti ceva, orice, mai bun decât „plăcut”.

Pentru o clipii, se uită la pieptul meu. Apoi mă priveşte adân< în ochi. Pare serioasă.

-Ar trebui să plec.

încearcă să treacă de mine, dar o prind de brat şi () tr spre mine.

-Nu vreau să pleci.

Nu mă întreba de ce. Nu o să-ţi răspund. Nu acum. Sunt cor,, centrat doar asupra momentului prezent şi a ei. Restul nu contează Se uită la mâna mea, de pe braţul ei, apoi la mine.

-Drew...

-Nu pleca, Kate! O ridic, o aşez pe noptieră şi mă vâr între picioarele ei. Rămâi! O sărut pe gât şi o muşc de ureche. Când ea tresare, îi şoptesc: Rămâi cu mine, Kate! Mă uit în ochii ei. Te ro«:

îşi muşcă buza, apoi zâmbeşte lent.

-Bine.

îi răspund la zâmbet, apoi gura mea e pe a ei. Sărutul e lun» lent şi apăsat. îi ridic fusta şi-mi plimb degetele peste coapsele ei. încă nu are chiloţi.

Nu are cum să nu-ţi placă accesul direct.

îngenunchez în faţa ei.

-Drew...

E jumătate întrebare, jumătate geamăt.

-Şşşttt! Trebuie să mă concentrez dacă vreau să trec de „plăcut".

Şi, pentru restul nopţii, nu există nici un cuvânt coerent între noi.

A

Fiecare supererou are nevoie de o ascunzătoare – de un sanctuar. Cel puţin, cei buni au nevoie. Şi eu am una. Propria mea peşteră în genul celei a lui Batman. Acolo se întâmplă magia. Acolo am construit legenda care e cariera mea.

Biroul meu de acasă.

2

E o oază pentru bărbaţi. O zonă fără femei, la modul bun. Fiecare tip ar trebui să aibă un asemenea loc. Eu singur l-am decorat. Fiecare piesă, fiecare detaliu. Dacă maşina mea e copilul meu, camera asta e primul născut. Mândria şi bucuria mea.

Podele de mahon, covoare orientale făcute de mână, canapele din piele. Un şemineu din piatră şi rafturi pe un perete. În spatele biroului e o fereastră mare, care oferă o priveliște fără egal asupra oraşului. Iar în colţ e o masă de joc, unde eu şi băieţii bem scotch, fumăm trabucuri cubaneze şi jucăm poker o dată pe lună.

E singurul moment când Steven are voie să iasă să joace.

Eu sunt la birou, în boxeri, şi lucrez la laptop. Asta fac în fiecare duminică după-amiaza.

Kate? Nu, e în continuare aici. Dar, după maratonul nostru de sex de aseară, m-am gândit că ar trebui s-o las să doarmă. Să-şi încarce bateriile. Am anulat brunch-ul cu mama şi n-am mai mers ta jocul de baschet cu băieţii. Iar acum mă uit la ultima versiune [a] unui contract, când aud o voce somnoroasă din uşă.

~Bună!

Ridic privirea şi zâmbesc.

-Salut!

Poartă un alt tricou de-al meu, cel negru cu Metallica. îi trţ ce de genunchi. Asta şl părul ciufulit o fac să arate dulce, <Jar sexy. Seducătoare. în comparaţie cu Kate, munca nu mai par,. aşa apetisantă.

îşi trece o mână prin păr, în timp ce se uită prin cameră.

-Biroul e superb, Drew! Minunat!

Kate e genul de femeie care apreciază importanţa unui spaţiu de lucru care să te inspire. Dacă vrei să fii un câştigător, ai nevoie de un birou care dă de înţeles că eşti deja unul.

-Mulţumesc! E încăperea mea preferată din apartament.

-înţeleg de ce.

Ridică o ramă de pe unul dintre rafturi şi mi-o arată.

-Cine e aici?

Este o poză cu mine şi Mackenzie la plajă, vara trecută. M-a îngropat în nisip până la gât.

-Nepoata mea, Mackenzie.

Se uită la poză şi zâmbeşte.

-E adorabilă! Pun pariu că te venerează.

-Da, iar eu mi-aş tăia o mână pentru ea, dacă mi-ar cere-o, aşa că suntem la egalitate. Mi-ar plăcea să o întâlneşti într-o zi.

Kate nu ezită.

-Mi-ar plăcea asta.

Se îndreaptă spre mine şi se aşază pe genunchiul meu. Mă aplec în faţă, până când buzele mele le găsesc pe ale ei, iar limba îmi pătrunde adânc în gura pe care o cunosc deja atât de bine.

Se ghemuieşte la pieptul meu.

-Eşti aşa cald.

îşi odihneşte capul pe umărul meu şi se uită la computer.

-La ce lucrezi?

Oftez.

-La înţelegerea cu Jarvis Technologies.

Jarvis e o companie de comunicaţii < urc vrea să a< hi7iti'·i'·'Z'· o filială de sateliţi de internet, îmi frec ochii.

-Sunt probleme?

Când vine vorba despre afaceri, suni, de obicei, un lup singuratic. Nu fac confidenţe, nu împărtăşesc nimic. Părerea mea e singura care contează. Dar, când vorbesc cu Kate despre afaceri, e ca şi cum aş vorbi cu mine. Chiar sunt interesat să aud ce are de spus.

-Da. CEO-ul nu are curaj deloc. Am pregătit înţelegerea perfectă, dar nu vrea să semneze. Are emoţii din cauza riscului. Degetele ei se plimbă pe maxilarul meu.

-Fiecare achiziţie are riscuri. Trebuie să-i arăţi că răsplata merită.

-Asta încerc să fac. în clipa aia, se entuziasmează.

-Ştii ce, am ceva ce ar putea să te ajute. Unul dintre vechii mei parteneri de studiu de la Wharton a creat un şablon pentru un nou model de evaluare. Dacă îl aplici şi numerele sunt bune, e posibil să-l convingi să-şi asume riscul.

încep să cred că mintea lui Kate mă excită aproape la fel de mult ca fundul ei. Aproape.

-E pe un disc, în geanta mea. O să ţi-l aduc.

Când se ridică, o apuc de partea de jos a tricoului şi o trag înapoi în poală, ca să nu-mi rateze erecţia. îmi înfăşor braţele în jurul taliei ei şi o ţin acolo. Gura mea e lipită de urechea ei. -înainte să ne ocupăm de asta, trebuie să fac ceva.

-Ce anume vrei, Drew? mă întreabă ea, amuzată.

O ridic, dau laoparte totul de pe birou şi o aşez pe el.

-Pe tine.

Petrecem restul zilei muncind. Şi vorbind. Şi râzând. îi povestesc lui Kate despre Mackenzie şi Borcanul Cuvintelor Urâte care mă falimentează. Ea îmi povesteşte mai multe despre cum a fost

sil crească în Greenville şi despre cafeneaua părinţilor ei. Luăm prânzul pe balcon. E frig, aşa că ea se aşază în poala mea, ca să-i ţin de cald, şi mă hrăneşte cu mâinile ei.

Nu-mi amintesc să mă (i simţit vreodată aşa bine. Şi nici măcar nu facem sex.

Ca să vezi!

E trecut de ora 22.00. Ne pregătim de culcare. Kate face duş.

Singură.

Mi-a luat aparatul de ras şi m-a dat afară. Spre deosebire de femei, bărbaţii nu au nevoie de intimitate. Nu există nici o funcţie fiziologică pentru care un bărbat să se jeneze în faţa unui public.

Nu avem pic de ruşine.

Dar, dacă ea are nevoie de spaţiu, poate să-l aibă. Eu o să mă ţin ocupat în timp ce o aştept. Schimb aştemuturile. Scot cutia de prezervative din sertar, ca să am câteva la îndemână.

Apoi, inima mi se frânge. Si, dacă ar putea, penisul meu ar plânge.

Cutia e goală.

-La naiba!

-Exact asta gândeam şi eu. Minţile strălucite gândesc la fel.

Mă întorc în clipa când aud vocea lui Kate. Stă în uşă, cu o mână pe şold şi cealaltă rezemată de cadrul uşii. E minunată, superb de goală. Păsărică îi este rasă şi mai mult decât înainte, doar cu o umbră de bucle. Dumnezeule!

Tot aştept momentul când corpul lui Kate nu o să mai aibă nici un efect asupra mea. Când o să mă simt plictisit. Până acum însă, e exact opusul.

E ca atunci când mănânci homar. Dacă nu ai mâncat niciodată, te gândeşti că poate o să vrei la un moment dat. Dar, după ce l-ai gustat, ocazia de a-l mânca din nou îţi lasă gura apă. Pentm că acum ştii cât de delicios e. Doar când mă gândesc la ea... Dumnezeule! E posibil să devin primul bărbat din istorie capabil să se masturbeze fără să se atingă.

Ia uite, mamă, fără mâini!

Vine spre mine, îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului meu şi mă sărută lent, trasându-mi cu limba buza de jos în cel mai sexy mod posibil. Mă forţez să mă retrag.

-Kate, aşteaptă... nu putem.

Mâna ei alunecă în boxerii mei, în jurul penisului meu deja erect. Il mângâie de câteva ori.

-Cred că cineva nu e de acord cu tine.

Îmi lipesc fruntea de a ei, iar vocea îmi sună înfundat:

-Nu, voiam să spun că nu mai avem. Prezervative...

îmi pun mâna peste a ei, oprindu-i atingerile, ca să pot lega câteva cuvinte care chiar să aibă sens.

-Trebuie să mă duc la magazinul din colţ şi să iau mai multe, după care... Dumnezeule, după aia o să ţi-o trag toată noaptea.

Kate se uită în jos şi înghite în sec. Vorbeşte încet.

-Sau am putea... să nu... folosim.

-Ce?

Niciodată nu am făcut asta. Niciodată. Nici măcar în tinereţe. Mereu am ţinut prea mult la penisul meu ca să risc să se ofilească şi să cadă.

-Drew, iau pilule. Iar Billy... e el în multe feluri, dar niciodată nu m-a înşelat. Te-ai... testat?

Bineînţeles că da. 0 dată pe lună, de când mă ştiu. E musai, la ce stil de viaţă am. Riscurile meseriei. Vocea îmi scârţâie.

-Da, m-am testat. Nu am probleme. Dar... eşti sigură?

Mi s-au oferit o mulţime de lucruri în pat. Tot felul de contra- cepţii perverse şi jocuri de rol pe care ţi le poţi imagina. Pe unele probabil nu poţi. Să fac sex fără protecţie nu s-a numărat printre ele. Nu e nici isteţ, nici sigur. O femeie poate să spună că ia pilule, dar cum poţi să ştii cu adevărat? Oamenii pot să-ţi spună că nu au probleme de sănătate, dar nu i-aş crede. Pentru asta ar fi nevoie de încredere.

Iar încrederea nu a fost niciodată un factor în viaţa mea sexuală.

Nu c vorba despre împărtăşit, despre a cunoaşte pe cineva şi a o lăsa să mă cunoască. E vorba să termini şi să faci fata să aibă orgasm. Punct.

-Vreau să te simt, Drew. Şi vreau să mă simţi. Nu vreau să fie nimic între noi.

O privesc. Se uită la mine cum s-a uitat ieri după duş. Ca şi cum îmi oferă ceva, un dar. Care e doar pentru mine. Numai pentnj mine. Şi e vorba despre ea. Pentru că are încredere în mine, crede în mine. Şi ştii ce?

Nu vreau să mă mai privească altfel vreodată.

-Kate, ultimele zile cu tine au fost incredibile. Niciodată nu am... niciodată nu am...

Nu ştiu exact cum să descriu ce simt. Nu am nici cea mai vagă idee cum să-i spun. îmi câştig traiul din abilitatea de a comunica. Fiind capabil să exprim o idee. Să descriu un plan.

Dar, în clipa asta, cuvintele sunt jalnic de nepotrivite.

Aşa că o iau de braţe şi o trag spre mine. Geme de surprindere sau entuziasm, nu sunt sigur. Limba îi alunecă pe lângă a mea, şi îşi înfige mâinile în părul meu. Cumva, ajungem pe pat, unul lângă altul, cu gurile lipite şi boxerii mei pe podea. Mâna îmi alunecă peste sânii ei, în jos, pe abdomen şi între picioarele ei.

-La naiba, Kate, eşti deja udă! mormăi eu.

Şi chiar aşa e. Abia am atins-o, şi deja e udă pentru mine. Dumnezeule! Niciodată nu am vrut pe cineva sau ceva atât de mult cât o doresc în momentul ăsta. Mă muşcă de gât când o pătrund cu degetele. Vaginul i se încordează în jurul lor, ca o afurisiră de mănuşă, şi amândoi gemem cu putere.

Apoi, mâinile lui Kate sunt pe mine, peste tot. îmi mângâie testiculele, penisul, mă zgârie pe piept şi pe spate.

O aşez sub mine. Am nevoie de ea, acum! O tachinez cu penisul, acoperindu-mi vârful cu crema ei dulce. Căldura se rostogoleşte de pe ea, din ea. E ca focul – mă strigă, mă atrage înăuntru. O pătrund încet, complet şi închid ochii, copleşit de extaz.

g vulnerabilă, neprotejată, în jurul meu. O sinii cu fiind..

i mult. Mai udă, mai fierbinte, mai strâmtă. Mai mult în toate nlOtjurile posibile. E incredibil.

Kate mă prinde de fiind, masându-mă şi îndemnându-mă să pătrund mai adânc. Dar ies cu totul, ca să alunec înapoi.

Dumnezeule!

Stabilesc ritmul. Nu e lent, dulce sau tandru, ci brutal şi fier- fonte şi al naibii de grozav.

Scâncete ascuţite evadează prin buzele ei depărtate. Apoi, gura mea e din nou pe a ei, întrerupându-le. Şi ne ţinem unul de altul cu lăcomie, disperaţi.

Ca şi cum ar fi prima oară. Ca şi cum ar fi ultima oară.

E în jurul meu în toate modurile posibile. Vaginul ei îmi înconjoară penisul, picioarele îi sunt în jurul taliei mele, braţele – în jurul gâtului. Toate sunt strânse în jurai meu, ca o menghină sublimă, iar eu o pătrund cu totul. Vreau să fie mai aproape, am nevoie să fiu mai adânc. Dumnezeule, aş intra cu totul în ea dacă aş putea şi nu aş vrea să mai ies vreodată.

Mâinile lui Kate le găsesc pe ale mele. Degetele ni se întrepătrund, şi le ridic deasupra capului ei. Frunţile ni se ating – fiecare gâfâit, fiecare respiraţie se amestecă. Şoldurile i se mişcă în sincron cu ale mele, ca oceanul. înainte şi înapoi. într-un unison frenetic. împreună.

Privirile ni se întrepătrund.

-Dumnezeule, Drew... nu te opri... te rog, nu te opri niciodată!

Mă înec în ea. Abia pot să respir. Cumva, reuşesc să spun:

-Nu o s-o fac. Nu o să mă opresc niciodată.

Simt când are orgasm. Fiecare centimetru arzător de ud din ea se strânge sublim în jurul meu. Şi e atât de bine, atât de sălbatic de intens, că-mi vine să plâng de plăcere. îmi îngrop faţa în gâtul ei, >nhalând-o, devorând-o. Apoi, termin cu ea, în ea. îi scald interiorul cu fiecare penetrare carnală. O electricitate dulce aleargă prin mine, în timp ce un singur cuvânt îmi curge iar şi iar de pe buze.

-Kate... Kate... Kate... Kate.

E miraculos.

După câteva momente, corpurile noastre se opresc. Singurele sunete din încăpere sunt respiraţiile noastre rapide şi bătăile inimii. Apoi, Kate şopteşte:

-Drew? Eşti bine?

îmi ridic capul şi o văd că mă priveşte cu îngrijorare în ochi. Mâna ei mi se aşazâ tandru pe obraz.

-Tremuri.

Ai încercat vreodată să pozezi ceva de foarte departe? Şi te uiţi prin lentile şi toată imaginea e înceţoşată? Aşa că ajustezi obiectivul, apoi camera se înceţoşează şi, peste câteva secunde, bum, ai parte de claritate!

Totul e la locul lui.

Imaginea e limpede.

Aşa simt eu acum, când mă uit la Kate. Dintr-odată, totul e atât de evident. Atât de limpede.

Sunt îndrăgostit de ea. Complet. Neajutorat.

Patetic, îndrăgostit.

Sunt al lui Kate, trup şi suflet.

Doar la ea mă gândesc. E tot ce nu am crezut vreodată că vreau. Nu e doar perfectă, ci perfectă pentru mine.

Aş face orice pentru ea.

Orice.

O vreau aproape de mine, cu mine. Tot timpul.

Pentru totdeauna.

Nu e vorba doar despre sex. Nu este vorba doar despre corpul ei superb sau despre mintea genială. Nu e doar faptul că mă face să gândesc sau că e nerăbdătoare să mă provoace. E mai mult de atât.

E totul.

Eea.

Am încălcat toate regulile pe care mi le-am stabilit, ca să tiu cu ea. Şi asta nu doar ca să i-o trag.

|| Ci ca să o am. Să o păsrrez.

Cum de nu mi-am dat seama înainte? Cum de nu am ştiut?

_Hei! Mă sărută uşor pe buze. Unde ai fost? Te-nm pierdut pentru o clipă. Eşti bine?

_Eu... înghit. Kate, eu... Inspir adânc. Sunt... sunt bine. **25**mbesc şj ₀ sărut. Cred că doar m-ai epuizat.

Kate râde.

_Uau! Niciodată nu am crezut că o să se întâmple aşa ceva. Mda, mie-mi spui?!

Ştiu ce gândeşti: Ce naiba?

Dacă mi-am dat seama că sunt îndrăgostit de Kate, iar ea e evident înamorată de mine, cum de a ajuns tot cu Billy De-Ce-Nu-A-Murit-încă Warren?

O întrebare excelentă! Aproape am ajuns acolo. Dar, mai întâi, o lecţie despre ştiinţele naturii. Ce ştii despre broaşte?

Da, am spus broaşte.

Ştiai că, dacă pui o broască în apă fiartă, o să sară afară? Dar, dacă pui una în apă rece şi o încălzeşti treptat, o să rămână acolo. Şi o să fiarbă. Nici măcar nu o să încerce să iasă. Nici măcar nu o să ştie că moare. Decât când e prea târziu.

Bărbaţii seamănă foarte mult cu broaştele.

M-a speriat mica mea epifanie? Bineînţeles că da. A fost ceva important. Genul care-ţi schimbă viaţa. Gata cu vaginele străine! Gata cu poveştile pentru prieteni! Gata cu nopţile de sâmbătă! Dar nimic din toate astea nu mai conta. Serios.

Pentru că era prea târziu. Deja fierbeam... după Kate.

Toată noaptea am privit-o dormind. Şi am făcut planuri... pentru noi. Ce o să facem împreună, unde o să mergem. Mâine, weekendul următor şi anul viitor. Am exersat ce o să spun, cum o să-i zic ce simt. Mi-am imaginat reacţia ei şi cum o să-mi spună că simte la fel. A fost ca un film, unul groaznic, pentru fete, la care nu m-aş duce niciodată. Playboy-ul fermecător

o întâlneşte pe fata visurilor sale, iar aceasta îi fură inima pentru totdeauna.

Ar fi trebuit să ştiu că era prea frumos ca să fie adevărat. Cele niai bune lucruri sunt de obicei aşa: Moş Crăciun, punctul O la bărbaţi, raiul. Lista e nesfârşită.

O să vezi.

Ne plimbăm pe Fifth Avenue. în loc să pierdem timp preţios traversând oraşul ca să ajungem în apartamentul lui Kate, ne-am oprit în drum spre muncă la Saks, de unde i-am cumpărat lui Kate un costum Chanel nou, bleumarin. Nu pot s-o las să facă Drumul Ruşinii în birou, nu-i aşa? Când proba haine pentru mine, îţi jur că mă simţeam ca Richard Gere în *Frumuşica.* Kate chiar mi-a cumpărat o cravată.

Vezi?

Apoi, a insistat să ne oprim la secţiunea de lenjerie, pentru a înlocui chiloţii pe care-i distrusesem aşa erotic. Am încercat să mă împotrivesc, dar fără rezultate. Fetelor, ar trebui să ştiţi că să nu purtaţi nimic e mai sexy decât pielea, dantela, biciurile şi lanţurile, toate puse laolaltă.

Ne oprim la Starbucks şi luăm nişte cafea. Când ieşim, o trag pe Kate aproape. O mângâi pe obraz şi o sărut. Are gust de cafea, îmi dă părul laoparte din ochi şi zâmbeşte.

Nu o să mă satur niciodată să o privesc. Sau să o sărut. Bună! Numele meu e Drew, şi sunt sub papuc. Da, ştiu. E în regulă. Nu mă deranjează. Pentru că, dacă asta înseamnă Partea întunecată, atunci mă înscriu. Serios. Să nu fii surprins dacă încep să ţopăi pe stradă, cântând Zip-a-Dee-Doo-Da/i.

Atât de fericit sunt.

Eu şi Kate cotim. Ne ţinem de mâini şi ne zâmbim, ca doi idioţi ᶜare au luat prea multe antidepresive. E greţos, nu-i aşa?

Trebuie să ne oprim aici pentru o clipă. Ar trebui să ne vezi. Cum suntem aici, acum, mână-n mână. Ar trebui să-ţi aminteşti Momentul ăsta. Eu o s-o fac.

Eram... perfecţi.

Apoi, intrăm în clădirea de birouri. Deschid uşa pentru K m şi merg în urma ci.

Iar primul lucm pe cnre-l văd sunt nişte margarete. Mărgărim albe, mari, cu galben în centru. Unele în vazele de pe biroul de l.i pază, altele în huchete, legate cu funde. Unele sunt împrăştiat, pe podea, câteva petale aleatorii pe ici, pe colo. în mijlocul holului e un cerc, format din şi mai multe margarete. în centrul acelui cerc e Billy Warren. Şi are chitara la el.

„Naiba să mă ia!"

Nu, nu e de ajuns.

„Naiba să mă ia şi să mă taie-n două!"

Aşa e mai bine.

Ai văzut vreodată un idiot care cântă? Asta e ocazia ta:

Am fost atât de orb, nu am ştiut Cât
de greu o să-ţi fie să-ţi dau drumul,
Vreau să ne vindecăm, vreau să ne
revenim, intoarce-te, întoarce-te din nou
la mine!

Dacă nu l-aş urî aşa mult – şi pe gheşeftarul care l-a născut ar trebui să admit că nu e chiar rău. O urmăresc pe Kate cu atenţie. Fiecare emoţie de pe faţa ei, fiecare sentiment care-i dansează în ochi.

Ştii cum e când ai un virus la stomac? Şi stai toată ziua cu o găleată lângă tine, pentru că simţi că o să vomiţi în orice secundă? Dar, apoi, e momentul ăla când ştii că o să se întâmple, începi să transpiri, o transpiraţie rece. Capul îţi pulsează, şi simţi cum gâtul ţi se dilată, ca să facă loc pentru bila care ţi se strânge în stomac.

Aşa sunt eu acum.

îmi pun cafeaua jos şi caut cel mai apropiat gunoi, ca să mă asigur că o să ajung acolo la timp.

ÎNCURCĂTURI ÎN IIRAOOSTr
I IM

Şi trebuie să-ţi spun că-mi pare rău Pentru
toată durerea pe care p'-am ¡mmcat-o,
Te rog, dă-mi din nou inima ta,
O s-o (în *în* siguranţă o eterni Mie.
Suntem meni'fi unul *pentru celălalt,*
Mereu am ştiut *că* aşa e,
piu o să existe niciodată altcineva,
Sufletul meu plânge după tine.

în orice alt moment, cu oricare altă fată, l-aş îngropa pe Warren. Fără să mă chinuiesc măcar. Nu se compară cu mine. Sunt un afurisit de Porsche, iar el e o camionetă care nu poate să treacă de inspecţie.

Dar aici e vorba despre Kate. Cei doi au un trecut comun, de un deceniu. Iar asta îl face să fie o competiţie din liga mare.

în miezul nopţii, ffi strig numele,
Nu-mi vine să cred că aproape am pierdut tot.
Încă o şansă, încă o suflare, încă o încercare,
Fără motive să ne luăm rămas-bun.

Vreau să o înşfac pe Kate ca un primitiv şi să o iau de aici. Vreau s-o închid în apartamentul meu, unde Billy nu poate să o vadă. Nu poate să o atingă. Nu poate să ne atingă. în tot timpul ăsta, mă uit la ea, dar ea nu se întoarce să se uite la mine.

Nici măcar o dată.

$i trebuie să spun că-mi pare rău
Pentru toată durerea pe care fi-am provocat-o,
Te rog, dă-mi din nou inima ta,
O s-o fin în siguranţă o eternitate.
Suntem menifi unul *pentru celălalt,*
Mereu am ştiut că aşa e,

Nu o sfl existe niciodatâ altcineva,
Sufletul meu plânge du/xt rine.

Do ce nu am învăţat să cAnt la un instrument? (.And aveam nouă ani, mama a vmt să învăţ să cânt la trompetă. După doua lecţii, profesorul a renunţat, pentm că l-am lăsat pe câine să facă pipi pe instrumentul lui.

De ce nu am ascultat-o pe mama?

Tu eşti începutul meu, tu o să fii sfârşitul,
Mai mult decât iubiţi, mai mult decât prieteni,
Te vreau, te vreau!

Nu poate s-o aibă. Nu ai decât s-o vrei cât e ziua de lungă, idi- otule! Poţi să cânţi de pe acoperişuri. Cântă până- ţi cad degetele. E prea puţin, prea târziu. E deja a mea. Kate nu e genul care face sex cu oricine. Şi am făcut-o tot weekendul, ca şi cum lumea se termina. Asta trebuie să însemne ceva.

Nu-i aşa?

Şi trebuie să spun că-mi pare rău
Pentru toată durerea pe care ţi-am provocat-o,
Te rog, dă-mi din nou inima ta,
O s-o fin în siguranţă o eternitate.
O eternitate Doar noi doi.

Mulţimea adunată pe hol aplaudă. Idiotul îşi pune chitara jos şi se îndreaptă spre Kate.

Dacă o atinge, o să-i rup mâna. Jur pe Dumnezeu!

Nu mă bagă deloc în seamă. Se concentrează doar asupra lui Kate.

-Te sun de vineri noaptea şi m-am oprit la apartament de câteva ori în weekend, dar erai plecată.

„Exact. Nu era acasă. Era ocupată. Acum, întreah-o ce făcea."

Cu cine o făcea.

-Ştiu că eşti la muncă, dar crezi că am putea merge undeva să vorbim? Poate în biroul tău?

„Spune nu! Spune nu! Spune nu! Spune nu! Spune nu! Spune nu!"

-Bine.

„La naiba!"

Când începe să se îndepărteze, o prind de braţ.

-Trebuie să vorbim.

Mă priveşte întrebătoare.

-O să dureze un...

-Trebuie să-ţi spun ceva. Acum. E important.

Ştiu că par disperat, dar nu-mi pasă.

Îşi pune mâna peste a mea, cea care o ţine de braţ. E calmă. Cu un aer de superioritate, ca şi cum ar vorbi cu un copil.

-Bine, Drew. Lasă-mă să vorbesc mai întâi cu Billy şi o să vin după aceea în biroul tău, da?

Vreau să bat din picior, ca un copil de doi ani. Nu, nu este deloc în regulă. Trebuie să ştie ce simt. Trebuie să o revendic. Să intru în joc. Să-mi bag maşina în cursă.

Dar, cu toate astea, îi dau drumul.

-Bine. Să aveţi o discuţie plăcută!

Şi mă asigur că eu plec primul.

Mă îndrept spre birou, dar nu mă pot abţine şi mă opresc la biroul lui Erin când trec pe acolo. Când Kate se întoarce ca să închidă uşa de la birou, privirile ni se întâlnesc. Şi îmi zâmbeşte. Dar pentru prima oară în viaţa mea, nu ştiu ce înseamnă asta.

Mă asigură că nimic nu s-a schimbat? Că nimic nu o să se schimbe? îmi mulţumeşte că l-am împins pe nebunul ăsta să vină în genunchi înapoi la ea? Pur şi simplu, nu ştiu.

Iar asta mă înnebunește.

îmi încordez maxilarul şi o iau spre hirou, trântind uşa în urma Apoi, mă plimb. Ca un viitor tntîi în faţa silii de naşteri, aşteptând să vadă dacă totul o să fie în regulă.

Ar li trebuit să-i spun adevărul. Noaptea trecută. Când ara avut ocazia. Ar fi trebuit să-i spun cât de mult înseamnă pentru mine. Ce simt pentru ea. Credeam că o să am timp. Mă gândeam să încep uşor, lent.

Stupid.

De ce nu i-am zis, pur şi simplu?

La naiba!

Poate ştie deja. Doar am adus-o în apartamentul meu, am îmbrăţişat-o. Am venerat-o. I-am tras-o fără prezervativ de trei ori. Nu are cum să nu ştie.

Erin intră încet în birou. Probabil arăt ca un dezastru, pentru că expresia ei e plină de înţelegere.

-Deci, Kate şi Billy vorbesc, nu?

Pufnesc.

-Chiar e atât de evident?

Erin deschide gura, probabil ca să confirme, dar o închide si o ia de la început.

-Nu, doar că te cunosc, Drew.

încuviinţez.

-Vrei să fac o plimbare? Să văd ce pot să văd sau să aud?

-Crezi că o să funcţioneze?

Erin zâmbeşte.

-Cei de la CIA ar fi norocoşi să mă aibă.

încuviinţez din nou.

-Bine. Da. Fă asta, Erin! Vezi ce se întâmplă!

Erin iese, iar eu mă apuc iar să tocesc covorul. îmi trec mâna prin păr, până când se ridică, ca şi cum aş fi fost lovit de fulger.

Câteva minute mai târziu, Erin se întoarce.

-Uşa e închisă, aşa că nu am putut să aud nimic, dar rn-am uitat pe geam. Stau în faţa biroului ei, faţă-n faţă. El îşi ţine

capul

ţn mâini, iar ea îl ascultă în timp ce vorbeşte. Mâna ei e pe ge- nUnchiul lui.

Bun, deci Billy îşi pune inima pe tavă. Iar ea e înţelegătoare, pot trăi cu asta. Pentru că, după, ea o să-l strivească, nu-i aşa? *0* să-i spună să se ducă naibii. Că a trecut peste, că a găsit pe cineva mai bun. Aşa e, nu?

Nu?

Dumnezeule, nu trebuie decât să fii de acord cu mine.

-Deci... ce ar trebui să fac?

Erin ridică din umeri.

-Nu poţi decât să aştepţi. Şi să vezi ce spune ea când termină.

Niciodată nu m-am priceput să aştept. Indiferent de cât de mult au încercat părinţii mei, nu am putut aştepta niciodată până în dimineaţa de Crăciun ca să aflu ce am primit. Eram ca un mic Indiana Jones. Căutam şi săpam până găseam fiecare cadou.

0 fi răbdarea o virtute, dar nu e a mea.

Erin se opreşte la uşă.

-Sper că o să meargă bine, Drew.

-Mulţumesc, Erin!

Apoi, pleacă. Şi aştept. Şi mă gândesc. Mă gândesc la expresia lui Kate când plângea la biroul ei. Mă gândesc la cât de panicată a fost când l-a văzut pe Warren la bar.

Doar asta am fost pentru Kate? Un mod de a-şi distrage atenţia? Un mod de a-mi îndeplini propria dorinţă?

încep să mă plimb din nou. Şi mă rog. Unui Dumnezeu cu care nu am mai vorbit de când aveam zece ani. Dar acum vorbesc cu el. îi fac promisiuni şi înjur. Negociez şi implor – cu fervoare.

Ca ea, Kate, să mă aleagă.

După cele mai lungi nouăzeci de minute din viaţa mea, se aude Erin la interfonul de pe birou.

-Atenţie! Atenţie! Vine Kate!

Alerg în cealaltă parte a biroului, dărâmând creioanele și agrafele de pe birou pe jos. îmi ridic scaunul, îmi aranjez părul

şi împrăştii nişte hârtii, ca să pară că am muncit. Apoi, inspir adânc. „Adună-te!”

E momentul jocului.

Kate deschide uşa şi intră.

Pare... normală. Ea însăşi. Fără vinovăţie. Fără nelinişte. N() are nici o grijă pe lume.

Se opreşte în faţa biroului meu.

-Bună!

-Salut!

Mă forţez să-i zâmbesc relaxat. Deşi inima îmi bate cu putere în piept. Probabil cum îi bate unui câine înainte să fie eutanasiat.

Ar trebui să discut despre nimicuri, ca să nu par prea nerăbdător, prea interesat. Dar nu reuşesc.

-Deci cum merg lucrurile cu Billy?

Kate zâmbeşte.

-Am vorbit. Am spus nişte lucruri pe care cred că amândoi aveam nevoie să le auzim. Iar acum, suntem bine. Foarte bine, chiar!

Dumnezeule! Poţi să vezi cuţitul care-mi iese din piept? Da, cel pe care tocmai l-a răsucit. Au vorbit şi sunt bine, foarte bine. L-a primit înapoi.

La naiba!

-E grozav, Kate. Misiune îndeplinită, deci?

Ar fi trebuit să fiu actor. Merit un Oscar după asta.

Kate se încruntă.

-Misiune?

Îmi sună telefonul, care mă salvează de coşmarul acestei conversaţii.

-Alo?

E Steven. Dar Kate nu ştie asta. îmi forţez vocea să pară puternică. Plină de energie.

- Bună, Stacey. Da, iubito, mă bucur că ai sunat.

Mereu loveşte primul. Ţii minte?

-îmi pare rău că te-am ratat sâmbătă. Cc făceam? Nimic important, un m.c proiect de-al met,. Ceva ce am încercat să fac: de $_{cev}$a timp. Da, am terminat. Până la urmă nu a fost atât de hine pe cât credeam că o să fie.

Da, cuvintele mele sunt calculate. Da, sper că o s-o răneasc㠎. Ce te aşteptai să spun? Doar e vorba despre mine. Chiar credeai că o să stau ca un idiot, în timp ce Kate mă dă laoparte?

în nici un caz.

Ignor confuzia lui Steven şi mă forţez să râd.

-în seara asta? Sigur, mi-ar plăcea să te văd. Da, o să vin cu taxiul.

De ce te uiţi la mine de parcă aş fi un nemernic? I-am dat lui Kate tot ce am, toate lucrurile de care sunt capabil. Iar ea m-a lovit în dinţi. Mi-am deschis sufletul în faţa ei, ştiu cât de jalnic sună asta. Dar e adevărat. Aşa că nu te uita la mine de parcă aş fi tipul rău, pentru că, în cazul ăsta, nu sunt.

O iubeam. Dumnezeule, o *iubesc.* Şi, în clipa asta, mă omoară. Mă simt ca unul dintre pacienţii din camera de gardă cărora li se deschide pieptul cu un depărtător de coaste.

Cât încă ţin telefonul la ureche, mă uit, în sfârşit, la Kate. Şi, pentru o secundă, nu pot să respir. Credeam că o să fie iritată, poate dezamăgită că eu i-am dat papucii primul. Dar nu arată aşa.

Ai văzut vreodată pe cineva care e lovit?

Eu da. Când eram mai mici, pe Matthew. Şi, ocazional, pe Jack, care nu s-a mişcat destul de repede după ce s-a dat prea intens la femeia nepotrivită. Când au fost loviţi, aveau expresia asta. Dura doar câteva secunde. Toată faţa le devenea palidă şi neutră. Presupun că e de la şoc, ca şi cum nu le vine să creadă ce li s-a întâmplat.

Aşa arată Kate.

Ca şi cum i-am dat o palmă.

Crezi că ar trebui să mă simt vinovat? Vrei să-mi pară rău? Mare păcat! Nu pot. Nu o s-o fac. A luat o decizie.

Acum, poate să se înece cu ea.
Acopăr receptorul telefonului.

-îmi pare rău, Kate, trebuie să preiau apelul. Ne vedem la prânz, bine?

Kate clipeşte de două ori. Apoi se întoarce şi iese din birou fîlră să spună un cuvânt.

După ce Kate pleacă, lucrurile sunt... în ceaţă. Nu aşa spun mereu victimele unui accident catastrofal de tren? Că, în momentele de după, totul e neclar. Ireal.

Îi spun lui Erin că sunt bolnav. Zâmbetul ei e trist şi plin de compasiune. înainte să urc în lift, mă uit în urmă, spre biroul lui Kate, sperând să o văd din nou. Doar ca să mă torturez singur.

Dar uşa de la biroul ei e închisă.

Afară plouă cu găleata. Genul de ploaie care îţi îmbibă hainele şi te răceşte din interior în exterior. Nu mă deranjează.

Mă întorc în apartamentul meu, amorţit şi ameţit. Ca un zombi dintr-un film de groază cu buget redus, care nu reacţionează, nici măcar când îşi taie piciorul cu un fierăstrău.

Dar, când intru pe uşă, mi se activează simţurile. Atunci, încep să simt din nou. Şi o simt pe Kate.

Peste tot.

încă pot să-i văd ochii, greoi de la fierbinţeală. îi aud şoapta în ureche când mă arunc în pat. Parfumul ei îmi acoperă perna.

Şi nu pot să trec de faptul că era chiar acolo în urmă cu câteva °re. Şi puteam s-o ating, să o privesc şi să o sărut.

Iar acum, nu pot.

E ca atunci când cineva moare. Şi nu-ţi vine să crezi că s-a dus, pentru că tocmai l-ai întâlnit ieri. Era chiar acolo, cu tine,

viu $1 reni. Şl asta c **Amintirea de** cnrc ic ţii, numim tul pe carc-| **jeleşti cel** mnl mult,

Pentm că n fost ultimul.

Când s-a întâmplat?

Asta nu reuşesc să-mi dau seama. Când a dt nit K$_{ate\ at}$ţ de importantă pentru mine, că nu mai pot să funcţionez fără ea? A fost când am văzut-o plângând în b i r o u ? m pfima oară când am sărutat-o în biroul meu? Poate s-a întâmplat câtul Anderson a insultat-o şi am vrut să-l bat din cauz.i ista; Oare s-a întâmplat în prima noapte de la bar? Prima oară când rrvam uitat în ochii aceia căprui şi am ştiut că trebuie s-o fac **.1** ineMţî,

Sau s-a întâmplat aici? în apartamentul meu? Într-una dintre cele o sută de dăţi când am atins-o...

Dumnezeule, de ce nu mi-am dat seama mai devreme?

Toate săptămânile alea – toate lunile – pierdute. Toate femeile alea cărora le-am tras-o, ale căror feţe nici măc^r nu pot să mi le amintesc. Toate dăţile când am enervat-o, când aş ii putut s-o fac să zâmbească. Toate zilele când aş (i putut s-o iubesc. Si să o fac să mă iubească.

Au dispărut.

Femeile se îndrăgostesc mai repede decât bărbaţii. Mai uşor şi mai des. Dar, când bărbaţii se îndrăgostesc, o fac mai intens.

Şi când lucrurile merg prost? Când nu suntem noi cei punct? Nu putem să plecăm pur şi simplu.

Ne târâm.

Nu ar fi trebuit să spun roate lucrurile alea. în biroul meu. Kate nu merita asta. Nu e vina ei că nu vrea ce vreau eu. Că nu simte ce simt eu.

Dumnezeule, e groaznic. Mă omoară.

Unde e glonţul ăla de la un schimb de focuri în plină stradă

când ai nevoie de el?

Ai simţit vreodată aşa ceva? Ai avut vreodată ceva ce însemna... totul pentru tine? Poate ai dat o lovitură pe cinste la un meci? Sau te, ai uitat la o poză cu tine, dintr-o perioadă drăguţă, de neuitat? poate mama ta ţi-a dat un inel care a fost al stră-străbunicii? Orice ar fi, te uiţi la el şi iţi juri că o să-l ţii pentru totdeauna. Tocmai pentru că e atât de special şi preţios.

De neînlocuit.

Apoi, într-o zi, nu ştii cum sau când s-a întâmplat, îţi dai seama că a dispărut.

E pierdut.

Şi tânjeşti după el. Ai face orice ca să-l găseşti. Să îl ai din nou, să fie cu tine, acolo unde-i e locul.

Mă ghemuiesc în jurul pernei. Nu ştiu cât stau aşa, dar, următoarea dată când deschid ochii şi mă uit pe geam, e întuneric. Ce crezi că face acum? Probabil celebrează. Au ieşit. Sau au stat înăuntru.

Mă uit la tavan. Da, alea sunt lacrimi. Regret lichid.

Hai, spune că sunt un laş! Merit asta şi nu-mi pasă.

Nu acum.

Crezi că are idee cât de norocos e? Cât de binecuvântat?

Bineînţeles că nu. El a fost idiotul care a părăsit-o. Iar eu am fost idiotul care nu a putut s-o păstreze.

Poate relaţia lor nu o să dureze. Poate se vor despărţi din nou, când Kate înţelege că merită ceva mai bun. Dar presupun că asta nu o să schimbe cu nimic situaţia mea, nu? Nu după ce am spus. Nu după ce i-am pus expresia aia pe faţă.

„Dumnezeule!"

Mă dau jos din pat şi mă îndrept spre coşul de gunoi. Abia ajung acolo înainte să vomit.

Şi ăla e momentul – când sunt acolo, în genunchi. Atunci,

îmi spun că sunt răcit. Pentru că nu pot fi eu epava asta distrusă.

Nu pentru totdeauna.

Dacii doar sunt bolnav, atunci pot să iau nişte aspirină, să dorm şi după să mă simt mai bine. O să fiu eu din nou. La un moment dat. Dar, dacă recunosc că sunt distrus, dacă recunosc că inima mea a fost sfărâmată într-o mie de bucăţi, atunci nu ştiu când o să-mi mai revin. Poate niciodată.

Aşa că mă bag la loc în pat. Ca să aştept să treacă.

Până scap de răceală.

Deci asta e. Asta e povestea mea. Ascensiunea. Căderea. Sfârşitul. Iar acum, sunt aici, în restaurantul ăsta jalnic, unde m-au târât Alexandra şi Matthew şi unde le-am terminat de spus cam aceeaşi poveste pe care ţi-am zis-o şi ţie.

Când aveam şase ani, am învăţat cum să merg pe bicicletă. Ca toţi copiii când încep asta, am căzut. Mult. De fiecare dată când se întâmpla asta, Alexandra era acolo, lângă mine. Mă scutura de praf, îmi pupa zgârieturile şi mă convingea să mă sui din nou în şa. Aşa că e normal să mă aştept ca sora mea să fie înţelegătoare în privinţa durerii mele. Blândă. Plină de compasiune.

Ce obţin?

-Eşti un idiot, ştii asta, Drew?

Pun pariu că începeai să te întrebi de ce îi spunem Afurisita. Ei bine, poftim răspunsul!

-Poftim?

-Ai idee ce dezastru ai făcut? Mereu am ştiut că eşti răsfăţat şi egoist. La naiba, eu sunt una dintre persoanele care te-au făcut aşa! Dar nu credeam că eşti şi prost.

Ce?

-Şi aş fi putut jura că te-ai născut cu testicule.

Mă înec cu băutura, iar Matthew râde.

-Vorbesc serios. îmi amintesc clar cum ţi-am schimbat scutecele şi am văzut chestiile alea drăguţe atârnând acolo. Ce s-a

întâmplat cu ele? S-au micşorat? Au dispărut? Pentru că ăsta e singurul motiv la care mă pot gândi ca explicaţie pentru compor- tamentul tău de laş patetic lipsit de curaj.

-Dumnezeule, Alexandra!

-Nu, nici măcar el nu cred că e capabil să repare asta.

O furie defensivă mi se strecoară în piept.

-Nu am nevoie de asta acum. Nu de la tine. Sunt deja deprimat, de ce naiba mă mai loveşti?

Pufneşte.

- Pentru că o lovitură în fund e exact ce-ţi trebuie ca să-ţi revii. Te-ai gândit vreodată că, atunci când Kate a zis că erau „foarte bine", poate s-a referit la faptul că erau civilizaţi? Că s-au hotărât să rămână prieteni? Că s-au despărţit în termeni buni? Dacă ai şti jumătate din ce ai impresia că ştii despre femei, ai înţelege că nici o femeie nu vrea să termine urât o relaţie de zece ani.

Asta nu are sens. De ce ar vrea cineva să fie prieten cu o persoană cu care a purut să facă sex şi nu mai poate? Care ar fi ideea? -Nu, eşti cât se poate de departe de adevăr.

Alexandra clatină din cap.

-Oricum ar fi, dacă te-ai fi purtat ca un bărbat, şi nu ca un băieţel rănit, i-ai fi spus ce simţi, începe să mă scoată din sărite.

-Ţi se pare că sunt un idiot? Pentru că nu sunt. Şi în nici un caz nu o să-mi pun sufletul pe tavă şi să alerg după o persoană care vrea să fie cu altcineva.

Pe faţa Alexandrei apare o expresie pe care n-am mai văzut-o. Cel puţin, niciodată îndreptată spre mine.

E dezamăgire.

-Bineînţeles că nu, Drew. De ce ai alerga după cineva, când eşti atât de fericit să laşi pe toată lumea să alerge după tine?

-Ce naiba vrea să însemne asta?

-înseamnă că, pentru tine, totul a fost mereu uşor. Eşti chipeş, inteligent, ai o familie care te iubeşte şi femei care ţi se pun la picioare ca nişte miei gata de sacrificat. Iar singura dată când trebuie

si lupţi pentru ceea ce vrei, singura dată când trebuie să-ţi rişti ¡nit*[13] pentru cineva care merită asta, în sfârşit, ce faci! Renunţi. Mai întâi, loveşti şi abia apoi pui întrebări. Te ghemuieşti în poziţie fetală şi îţi plângi de milă. Clatină din cap uşor, iar vocea ţi devine mai blândă. Nici măcar n-ai încercat, Drew. După tot ce s-a întâmplat. Pur şi simplu... ai aruncat-o.

Mă uit în jos, la băutură. Vocea mea e înceată. Plină de remuşcări.

-Ştiu.

Să nu crezi că nu m-am gândit la asta. Să nu crezi că nu mi-am regretat cuvintele sau lipsa lor. Pentru că am făcut-o. Cu amărăciune.

-Aş vrea... dar acum e prea târziu.

Matthew vorbeşte, într-un final:

-Omule, niciodată nu e prea târziu. Jocul nu s-a terminat. E doar amânat, din cauza ploii.

Mă uit la el.

-Delores ţi-a spus ceva? Despre Kate şi Billy?

Matthew clatină din cap.

-Nu despre ei, dar a avut o groază de spus despre tine.

-Cum adică?

-Adică, Dee te urăşte. Crede că eşti un nemernic. Serios, omule, dacă ai lua foc undeva în mijlocul străzii, cred că nici măcar n-ar scuipa pe tine.

Procesez informaţia asta un pic.

-Poate mă urăşte pentru că am făcut sex cu logodnica verişorului ei?

-Poate te urăşte pentru că i-ai frânt inima celei mai bune prietene a ei?

Da, e remiză.

-Drew, eşti îndrăgostit de Kate?

Privirea mea se întâlneşte cu a Alexandrei.

-Da.

-Există vreo şansă ca şi ea să simtă la fel?

-Cred că da.

Cu cât mă gândesc mai mult la cuvintele şi la acţiunile I, Katc din acel weekend, cu atât mai sigur sunt că ea a simţit cev" pentru mine. Ceva real şi profund.

Cel puţin, până când am stricat totul.

-Vrei să Iii cu ea?

-Dumnezeule, da!

-Atunci, nu contează dacă s-a împăcat cu fostul ei sau nu. întrebarea pe care trebuie să ţi-o pui e ce eşti dispus să faci, ce est, dispus să rişti ca să îndrepţi situaţia. Ca s-o câştigi înapoi.

Iar răspunsul meu e foarte simplu: Orice. Totul. Simt un nod în gât când mărturisesc:

-Aş da orice să o am pe Kate înapoi.

-Arunci, pentru numele lui Dumnezeu, luptă pentru ea! Spune-i asta!

În timp ce-i procesez cuvintele, Matthew mă apucă de umăr.

-În astfel de momente, mereu mă întreb: „Ce ar face William Wallace?" Privirea lui e serioasă. Agitată. Apoi vorbeşte cu un accent scoţian care nu-i al lui. Hei... fugi şi nu o să fii respins... dar, peste câţiva ani, o să fii dispus să dai la schimb toate zilele de acum până atunci pentru o ocazie, o singură ocazie, de a te întoarce în timp şi de a-i spune lui Kate că poate să-ţi ia testiculele şi le poate atârna la oglinda retrovizoare a maşinii ei, dar nu o să poată niciodată să-ţi ia... libertatea!

Alexandra îşi dă ochii peste cap când aude discursul ca din *Inimă neînfricată,* iar eu izbucnesc în râs. Norul negru care m-a apăsat pe umeri toată săptămâna începe, în sfârşit, să se ridice. În locul lui, simt speranţă. încredere. Hotărâre. Toate lucrurile care mă fac să fiu eu. Toate lucrurile care mi-au lipsit din dimineaţa când l-am auzit pe Billy Warren cântând.

Matthew mă bate pe spate.

-Du-te să o cucereşti, omule! Uită-te la tine! Ce ai de

pierdut.

Are dreptate. Cine are nevoie de demnitate? Mândrie. Sunt supraestimate. Când nu ai nimic, nu ai nimic de pierdut.

„Trebuie să o văd pe Kate. Acum!

Şi dacă o dau în bară? Cel puţin, am încercat. Dacă mă refuză ji-mi striveşte cenuşa în noroi cu tocul? Asta e. Dar trebuie să încerc. Pentru că...

Ei bine, pentru că merită.

Când Alexandra a împlinit 16 ani, părinţii mei au închiriat Six Flags Great Adventure pentru o zi. Excesiv? Da. Dar ăsta e unul dintre avantajele unei copilării privilegiate. A fost grozav, fără cozi, fără aglomeraţie. Numai familia noastră, nişte asociaţi de afaceri şi 150 dintre cei mai apropiaţi prieteni. Mă rog. Era un roller-coaster, The Mind Bender. Al naibii de nebunesc.

îţi aminteşti când am spus că niciodată nu mă dau în acelaşi roller-coaster de două ori? Asta a fost excepţia.

Eu, Matthew şi Steven ne-am dat până am vomitat. Apoi ne-am dat din nou. Prima oară a fost intens. O pantă lungă, chinuitoare, care s-a terminat cu o cădere de 120 de metri. Indiferent de câte ori ne-am dat în el, de fiecare dată când urcam acea primă pantă, aveam aceeaşi senzaţie. Palmele îmi transpirau, stomacul mi se întorcea pe dos. Era combinaţia perfectă de entuziasm şi teamă.

Şi exact asta simt acum.

Mă vezi acolo? Tipul care aleargă prin Times Square.

Doar gândul că o s-o văd pe Kace din nou... Sunt încântat, nu pot să mint. Dar am şi emoţii. Pentru că nu ştiu ce se află de cealaltă parte a acestui deal, de cât de sus e posibil să cad.

Nu am parte de pic de înţelegere? Dificil public. Crezi că am primit ce meritam? Poate încă merit ce e mai rău?

Argumentul e unul convingător. Am greşit. Fără doar şi poate. A fost o pasă proastă. Chiar şi cei mai buni trec prin asta. Dar zilele astea sunt acum în urma mea. Am intrat din nou în joc.

Sper doar că o să primesc încă o şansă de la Kate.

Acum gâfâi, de la sprintul de-a lungul celor şapte blocuri,
Si îl salut pe agentul de pază, intrând pe holul gol. Iau liftul,

ca să am timp să-mi revin şi să exersez ce o să-i spun. Apoi, ijr la etajul patruzeci.

Nu există decât un singur loc unde Kate Brooks ar fi înrr-r, zi de luni, la 22.30. Şi anume, chiar aici, unde a început totul. in birouri e întuneric. E linişte, cu excepţia muzicii care se aude din biroul ei. Traversez holul şi mă opresc în faţa uşii închise.

Apoi o văd. Prin geam.

„Dumnezeule!”

Stă la birou şi se uită la ecranul computerului. îşi muşcă buza în modul ăla care mă îngenunchează. Are părul prins, ceea ce îi expune fiecare trăsătură perfectă a feţei. Mi-a fost dor să mă uit la ea. Habar n-ai. Simt ca şi cum am fost sub apă şi mi-am ţinut respiraţia, iar acum pot, în sfârşit, să respir.

Kate îşi ridică ochii, iar privirile ni se întâlnesc.

Vezi cum se uită, cu câteva secunde mai mult decât e necesar? Cum capul i se înclină într-o parte şi ochii i se micşorează? Ca şi cum nu-i vine să creadă ce vede.

E surprinsă. Apoi surprinderea se transformă în dezgust. Ca şi cum tocmai a mâncat ceva mucegăit. Atunci ştiu ce sunt sigur că ţi-ai dat deja seama. Şi anume, că sunt un adevărat idiot.

Nu s-a împăcat cu Warren. Nu are cum.

Şi dacă a făcut-o? Dacă weekendul nostru nu a însemnat nimic pentru ea? Dacă eu n-am însemnat nimic? Atunci nu m-ar mai privi ca şi cum aş fi diavolul. Nu ar fi afectată deloc. E logica simplă a unui bărbat: dacă o femeie e furioasă... înseamnă că-i pasă. Dacă eşti într-o relaţie şi o tipă nu se sinchiseşte să ţipe la tine? Ai băgat-o pe mânecă. Indiferenţa e sărutul morţii din partea unei femei. E echivalentul unui bărbat care nu e interesat de sex. În orice caz, s-a terminat. Ai terminat-o.

Deci, dacă Kate e supărată, e pentru că am rănit-o. Iar singurul motiv pentru care am putut să fac aşa ceva e

pentru că voia să fie cu mine.

Poate pare un mod întortocheat de gândire, dar aşa este. Ai încredere în mine, ştiu ce spun. Mi-am petrecut viaţa făcând

seX cu femei pentru care nu simţeam nimic. Dacă se culcau cu alt tip fix după mine, bravo lor! Dacă îmi spuneau că nu voiau să mă mai vadă vreodată? Şi mai bine. Nu poţi să obţii o ^actie de la o persoană căreia nu-i pasă.

Kate, pe de altă parte, e plină de emoţii. Furie, neîncredere, trădare. Totul fierbe în ochii ei şi străluceşte pe faţa ei. Faptul că încă simte ceva pentru mine, chiar dacă e ură, îmi dă speranţă. Pentru că pot să lucrez cu asta.

Deschid uşa de la biroul ei. Kate îşi mută privirea înapoi la [aptopul ei şi apasă pe câteva taste.

-Ce vrei, Drew?

-Trebuie să vorbesc cu tine.

Nu-şi ridică privirea.

-Lucrez. Nu am timp pentru tine.

Mă apropii şi îi închid laptopul.

-Atunci, fă-ţi timp!

îşi întoarce privirea spre mine. Este tăioasă. Glacială ca gheaţa neagră.

-Du-te naibii!

Zâmbesc, deşi nu e nimic amuzant în toată situaţia.

-Am fost acolo. Toată săptămâna.

Se reazemă de scaun şi mă cercetează cu privirea.

-A, da. Erin ne-a spus despre boala ta misterioasă.

-Am stat acasă pentru că...

-Drumul cu taxiul a fost prea mult pentru tine? Ai avut nevoie de câteva zile ca să-ţi revii?

Clatin din cap.

-Ce am spus în ziua aia a fost o greşeală.

Se ridică.

-Nu. Singura greşeală a fost a mea. Pentru că mi-am permis să cred că există ceva frumos sub farmecul tău îngâmfat şi atitudinea de tip tare. M-am înşelat. Eşti gol înăuntru. Gol.

îţi aminteşti când ţi-am spus că eu şi Kate semănăm foarte mult? Chiar aşa e. Şi nu mă refer doar în pat sau la birou. Amândoi avem

abilitatea unică de a spune fix lucrurile potrivite, ca să rănim. De a găsi acel punct sensibil şi de a-l lovi cu o grenadă verbală.

-Kate, eu...

Mă întrenipe, iar vocea ei e încordată. înfundată.

-Drew, ştii ce? Nu sunt proastă. Nu mă aşteptam la o cerere în căsătorie. Ştiam cum eşti. Dar păreai atât de... Iar în noaptea aia, la bar? Felul în care m-ai privit m-a făcut să cred...

Vocea i se întrerupe, iar mie-mi vine să mă sinucid.

-... Că însemn ceva pentru tine.

Mă apropii. Vreau s-o ating. Să o alin. Să retrag tot. Să îmbunătăţesc situaţia.

-Chiar aşa a fost. Aşa

e. încuviinţează rigid.

-Serios? De asta ai....

-Nu am făcut nimic! Nu a fost nici o partidă. Nici un drum cu taxiul. Totul a fost o minciună, Kate. în ziua aia, m-a sunat Steven, nu Stacey. Am spus toate lucrurile alea doar ca să crezi că eTa ea. Kate păleşte, şi ştiu că mă crede.

-De ce ai face aşa ceva?

Expir cu zgomot. Vocea mea e blândă şi tensionată. O imploră să înţeleagă.

-Pentru că sunt îndrăgostit de tine. De mult timp. Nu am ştiut asta până în acea noapte de duminică. Apoi, când a apărut Billy aici, am crezut că te-ai împăcat cu el, iar asta m-a distrus. M-a durut aşa tare, că am vrut să te fac să te simţi la fel de rău ca mine.

Nu e cel mai bun moment al meu, nu-i aşa? Da, ştiu, sunt un idiot. Crede-mă, ştiu asta!

-Aşa că am spus toate lucrurile alea ca să crezi că nu însemni nimic pentru mine. Că eşti doar o altă fată. Dar nu eşti, Kate. Nu semeni cu nici o persoană pe care o cunosc. Vreau să fiu cu tine, cu adevărat. Doar cu tine. Nu am simţit aşa ceva niciodată, pentru nimeni. Şi ştiu că vorbesc

ca un personaj dintr-un film Hallmark, dar spun adevărul. Nu mi-am dorit niciodată toate lucrurile pe care vreau să le am cu tine.

Kate nu spune nimic. Doar mă priveşte. Iar eu nu mai suport. Jitti pun mâinile pe umerii ei, pe braţe. Doar ca s-o simt.

ga se încordează, dar nu se retrage. îmi ridic mii ini le spre faţa ei. Degetul mare i se plimbă peste obraji şi buze.

Dumnezeule!

închide ochii la contact, iar nodul din gât parcă mă sufocă.

-Te rog, Kate, putem să o luăm de la capăt?Totul era aşa bine ţnainte. Era perfect. Vreau să fim din nou aşa. Vreau asta aşa mult.

Mu am crezut niciodată în regret. în vinovăţie. Credeam că sunt doar în mintea oamenilor. Ca teama de înălţime. Nu există nimic peste care să nu poţi trece dacă ai hotărâre. Putere. Dar nu atn avut niciodată pe cineva – nu am rănit niciodată pe cineva – care să însemne mai mult pentru mine... decât mine. Şi faptul că ştiu că am stricat totul din cauza fricii mele, din cauza idioţeniei, e insuportabil.

Kate îmi dă mâinile laoparte şi se trage în spate.

-Nu.

Kate îşi ia geanta de pe podea.

-De ce? Tuşesc. De ce nu?

-îţi aminteşti când am început să lucrez aici şi tu mi-ai spus că tatăl tău voia să fac o prezentare de antrenament?

încuviinţez.

-Ai spus asta pentru că nu voiai să obţin clientul. Nu-i aşa?

-Da.

-Apoi, în noaptea când ne-am întâlnit cu Anderson, mi-ai spus că îmi flenduram sânii prin faţa lui ca să... Cum ai zis? Voiai să mă enervezi. Da sau nu?

Unde vrea să ajungă cu toate astea?

-Da.

-Şi apoi, săptămâna trecută, după tot ce s-a întâmplat, m-ai făcut să cred că vorbeşti cu femeia aia pentru că voiai să mă răneşti?

-Da, dar...

-Iar acum îmi spui că eşti îndrăgostit de mine?

-Da.

Clătină din cap încet.

-Şi dc ce te-aş crede, Drew?

Stau acolo. Tăcut. Pentru că nu am nici un răspuns. Nici o apărare. Nici un motiv care să conteze. Nu pentru ea.

Se întoarce să plece, iar eu mă panichez.

-Kate, te rog, aşteaptă…

Păşesc în faţa ei. Kate se opreşte, dar se uită dincolo de mine, prin mine. Ca şi cum nici măcar nu sunt acolo.

-Ştiu că am greşit. Rău. Chestia cu tipa din taxi a fost stupidă şi crudă, şi îmi pare rău. Mai rău decât o să poţi să-ţi imaginezi vreodată. Dar nu poţi să laşi asta să distrugă ce am putea avea.

Kate îmi râde în faţă.

-Ce am putea avea? Ce avem, Drew? Tot ce am avut vreodată au fost certuri, competiţie şi dorinţă…

-Nu, e mai mult de atât. Am simţit-o în weekendul ăla şi ştiu că şi tu ai simţit-o. Ce am putea avea e spectaculos. Dacă ne dai o şansă. Dă-ne nouă, mie, încă o şansă. Te rog!

Ştii cântecul ăla, Ain't Too *Proud to* Beg, de la The Rolling Stones? E noul meu cântec.

Buzele i se ating, apoi dă să mă ocolească, dar o prind de braţ.

-Dă-mi drumul, Drew!

-Nu pot.

Şi nu mă refer doar la braţul ei, pe care îl trage.

-Străduieşte-te! Ai făcut-o deja o dată, sunt sigură că o să te descurci din nou.

Apoi iese pe uşă.

Iar eu nu mă duc după ea.

Bun. Deci nu a mers prea bine.

Ai dreptate, a fost un adevărat dezastru. Crezi c-ar fi trebuit să mă duc după ea? Ei bine, te înşeli. Ai citit vreodată *Arta războiului,* de Sun Tzu? Eu am citit-o. E o carte despre strategii militare. Un general bun ştie când să atace. Un general grozav ştie când să se retragă. Să se regrupeze.

I-am spus lui Kate ce aveam nevoie să-i spun. Acum, trebuie să-i şi arăt asta.

Acţiunea câştigă războaie. Acţiunea vindecă răni. Fără cuvinte. Cuvintele sunt ieftine. Ale mele, mai ales, au în momentul de faţă valoarea unei scame.

Aşa că am un plan, iar eşecul nu e o opţiune. Pentru că nu mai e vorba doar despre mine, despre ce vreau. E vorba şi despre ce vrea Kate. Iar ea mă vrea pe mine. Sigur, se împotriveşte, dar aşa e. Cum a fost întotdeauna.

Nimeni nu o să fie pentru Kate ce pot eu să fiu. Şi, înainte să mă decapitezi, nu spun asta doar din cauză că am prea multă încredere în mine. O spun pentru că, în spatele furiei, dincolo de durere, Kate e la fel de îndrăgostită de mine pe cât sunt şi eu de ea.

Când mă uitam la ea, era ca şi cum mă uitam într-o afurisită de oglindă.

Aşa că nu renunţ. Nu o să mă dau laoparte. Nu până nu ţinem amândoi ce vrem.

Fiecare din noi.
Ştii ce mai ştie un general grozav să facă?
Să îşi sune rezervele.

O să-ţi spun un adevăr: majoritatea bărbaţilor nu sunt capabil, să facă mai multe lucruri în acelaşi timp.

Tocmai de asta nu o să vezi prea mulţi tipi care să pregătească o cină de Ziua Recunoştinţei. Ăsta e motivul pentru care mamele din toată lumea se întorc acasă la un dezastru după ce-şi lasă copiii cu soţul pentru câteva ore. Majoritatea dintre noi putem să ne concentrăm doar asupra unui singur lucru.

Majoritatea, dar nu şi eu.

înainte să ies din birou, o sun pe Erin. Nu, nu sunt un exploatator. Când eşti asistenta unuia dintre cei mai de succes bancheri de investiţii din New York, apelurile date noaptea târziu fac parte din descrierea jobului. Acum, că mi-am scos capul din fund, unde a stat în vacanţă în ultima săptămână, trebuie să aflu dacă mai am clienţi cu care să lucrez.

Din fericire pentru mine, am.

-Drew, sper că eşti capabil să-ţi creşti un al treilea rinichi, spuse Erin. Pentru că, dacă Matthew, Jack şi Steven vor avea vreodată nevoie de câte unul în acelaşi timp, va trebui să le dai.

Se pare că ei sunt cei care m-au acoperit în vreme ce toceam canapeaua.

-Rezervă-i lui Jack o masă la Scores weekendul ăsta. Fac cinste! Nimic nu spune „mulţumesc" mai bine decât o stripteuză plătită dinainte.

Cât despre Matthew şi Steven, va trebui să mă gândesc la ei. Am senzaţia că barurile cu sâni sunt interzise în Partea Întunecată.

După ce Erin mă aduce la zi cu munca, îi spun să-mi elibereze programul şi-i dau o listă cu lucruri de care o să

am nevoie pentru mâine. Am planificată o zi aparte, dar nu are nimic de-a face cu investiţiile bancare.

Când terminăm de vorbit, intru pe uşa apartamentului meu. pumnezeule! Imt acopăr nasul cu mâna. Cum naiba am trăit în mirosul ăsta şapte zile? A, da, aşa e. Am fost o legumă.

Mă uit în jur. Lângă un perete sunt aliniate pungi de gunoi. Sticle goale umplu masa. Farfurii murdare umplu chiuveta, iaraeml eîmpuţh de mirosul ăla stătut care-ţi umple ventilaţia maşinii când eşti blocat în trafic în spatele unei maşini de gunoi. Alexandra a curăţat cum a putut ea mai bine, dar tot e un dezastru.

La fel ca viaţa mea în momentul de faţă, nu-i aşa? Ce zici despre simbolistica asta?

Mă duc în dormitor, unde pot chiar să respir pe nas. Mă aşez pe marginea patului şi mă uit la telefon. îţi aminteşti despre rezervele pe care le-am menţionat? E momentul să apelez la ele.

Ridic telefonul şi tastez. O voce liniştitoare mă întâmpină la celălalt capăt. Combinaţia perfectă de putere şi confort. Şi îi răspund:

-Bună, mamă!

Credeai că sun pe altcineva, nu-i aşa? în adâncul sufletului, sunt băiatul mamei. Sunt destul de bărbat să recunosc asta. Crede-mă, nu sunt singurul. Asta explică multe, nu-i aşa? Ăsta e motivul pentru care iubitul tău nu reuşeşte să-şi pună şosetele sau chiloţii în coşul de rufe, pentru că mami a făcut toate astea pentru el în copilărie. De asta sosul tău de roşii e bun, dar nu grozav, pentru că papilele lui gustative au fost rafinate de sosul de duminică al mamei.

în plus, ştii vorba aia cum că „Mama ştie cel mai bine ? Da, e enervant, dar e cât se poate de adevărat. Niciodată nu ştiu ca mama să fi greşit. în legătură cu nimic. Aşa că, în clipa asta, părerea ci e cea mai valoroasă resursă a mea. Ştiu ce cred eu că ar trebui să fac ca să repar

situaţia cu Kate, dar vreau confirmarea că este, într-adevăr, ce ar trebui să fac. Ăsta e un teritoriu nou pentru mine, şi nu-mi permit să greşesc.

Din nou.

Mama începe să vorbească despre supă de pui şi comprese rotj dar o întrerup.

-Mamă, nu am fost bolnav. Cel puţin, nu aşa cum crezi.

Oftez şi încep sâ-i spun toată povestea sordidă. Versiunea scurta pentm copii.

E ca o confesiune. După ce îi descriu dimineaţa de la hi$_{rou}$ când am dat-o cu bâta-n baltă cu Kate, mama oftează.

-Of, Drew!

Stomacul mi se întoarce pe dos, plin de regret şi dezamăgire Ce nu aş da pentru o maşină a timpului!

îmi termin povestea căderii şi îi explic cum am de gând să repar totul mâine. După ce termin, tace câteva secunde, apoi face ultimul lucru la care mă aşteptam de la mama mea politicoasă şi rezervată.

Râde.

-Semeni atât de mult cu tatăl tău! Uneori, mă întreb dacă ai ceva din ADN-ul meu.

Rareori am văzut asemănări între mine şi tata. Cu excepţia pasiunii pentru afacere şi a ambiţiei să reuşim. Mereu am fost la fel din punctul ăsta de vedere. Altfel, tata e cât se poate de cinstit. Un bărbat dedicat, loial familiei. Cam opusul meu, din toate punctele de vedere.

-Serios?

încă râde.

-într-o zi, o să-ţi povestesc cum am ajuns, de fapt, eu şi tatăl tău împreună în Columbia. Şi o să includ şi toate detaliile murdare pe care nu ar vrea să le afli.

Dacă povestea o să implice şi sex, nu vreau s-o aud.
Niciodată.

Din punctul meu de vedere, părinţii mei au făcut sex de două ori în toată viaţa lor. O dată pentru Alexandra şi o dată pentru mine. Atâta tot. La un anumit nivel, îmi dau seama că mă amăgesc, dar, din punctul ăsta de vedere, prefer să trăiesc în negare.

-Cât despre tine şi Kate, îmi imaginez că o să fie destul de impresionată de ce ai plănuit. La un moment dat. Iniţial, cred c-o să fie furioasă. Ar trebui să te pregăteşti pentru asta, Drew.

Pe asta mă şi bazez. îţi aminteşti de linia aia subţire despre care vorbea Matthew?

-Dar trebuie să te întreb, dragule – eşti sigur? Eşti absolut sigur că Kate Brooks e femeia pentru tine? Nu doar ca iubită, dar şi ca prietenă, tovarăşă, parteneră? Trebuie să fii sigur, Drew. Nu e bine să te joci cu sentimentele altcuiva. Nu e cazul să-ţi spun eu asta.

În vocea ei se aude reproş. Are acelaşi ton pe care l-a folosit când aveam opt ani şi m-a prins citind jurnalul Alexandrei.

-Sunt sută la sută sigur. E Kate... sau nimeni.

încă sunt şocat de cât de adevărat este ce spun. Şi, sincer, foarte speriat.

Chiar înainte să fac sex cu Kate, interesul meu de a mă culca cu alte femei începuse să dispară. Drastic. Şi asta nu neapărat pentru că nu erau bune la pat, ci pentru că nu erau Kate. Dacă, dintr-o catastrofă, Kate nu o să mă primească înapoi, pot să mă rad în cap şi să mă mut în Tibet.

Am auzit că se caută călugări.

-Atunci, uite care e sfatul meu: fii neobosit. Ferm. Absolut persistent în ceea ce faci. Dacă eziţi, Kate o să creadă că e un semn că e posibil ca sentimentele tale să nu fie stabile. Deja i-ai dat nenumărate motive să nu aibă încredere în tine. Nu-ţi lăsa nesiguranţele să-i dea şi mai multe. Fii dulce, Drew! Fii cinstit! Poartă-te aşa cum te-am crescut să fii! Ca bărbatul care ştii că eşti.

Zâmbesc. Şi uite aşa, ştiu, fără urmă de îndoială, că, într-un fel sau altul, o să rezolv situaţia.

-Mulţumesc, mamă!

Când mă pregătesc să-mi iau râmas-bun, adaugă:

-Şi, pentru numele lui Dumnezeu, după ce rezolvi situaţia

asta, vreau să veniţi amândoi la cină. Vreau s-o întâlnesc pe femeia care-l are pe fiul meu la degetul mic. Trebuie să fie extraordinară!

0 sută de imagini cu Kate îmi apar în cap dintr-odată...

Kate la biroul ei, cu ochelari. Genială şi hotărâtă. O adevă. rată forţă.

Kate râzând la unul dintre comentariile mele nepotrivite Făcându-i lui Matthew cunoştinţă cu Dee-Dee. Ajutându-l p_e Steven să iasă dintr-o situaţie problematică.

Kate în braţele mele, atât de pasională şi de altruistă. încrezătoare şi deschisă. Kate sub mine, deasupra mea, în jurul meu răspunzând la fiecare mişcare a mea, geamăt cu geamăt.

Un zâmbet larg îmi apare pe faţă.

-Ea e, mamă. Ea e.

E timpul pentru o lecţie de istorie, copii!

în trecut, când două clanuri erau în război, îşi trimiteau nobilii pe câmp înaintea unei bătălii, ca să încerce să negocieze o rezoluţie nonviolentă. Dacă lorzii reuşeau să ajungă la un compromis, nu avea loc nici o luptă. Dar, dacă nu reuşeau să ajungă la o înţelegere, se luptau.

Şi mă refer la bătălii de modă veche, cu securi, săgeţi înflăcărate, ghiulele care te lăsau fără picior de la genunchi în jos.

Da, asta e o scenă din *Inimă neînfricată,* dar tot e adevărată din punct de vedere istoric.

Ideea e că, pentru fiecare ţel stabilit, există două moduri de a-l îndeplini: modul greu şi cel uşor. Bărbaţii din trecut înţelegeau asta. Şi, evident, şi eu înţeleg. Tocmai de asta stau în faţa clădirii de birouri şi aştept să o prind pe Kate înainte să intre pe uşă. Să-i întind o ramură de măslin. Să ajungem la o soluţie paşnică.

O să numim asta „modul cel uşor pentru mine".

Uite că vine! O vezi acolo, în depărtare? Se pare că nu sunt singurul care a venit azi la birou pregătit pentru război. Kate clar şi-a pus armura.

Poartă un costum negru, cu pantaloni, şi tocuri atât de mari, că o să fie la acelaşi nivel cu mine. Părul ei e prins

într-un coc strâns, și doar câteva șuvițe îi mângâie fața. Are bărbia ridicată, privirea îi e tăioasă și mersul îi este apăsat.

£ de-a dreptul magnifică!

Inima începe să-mi bată mai repede, iar penisul mi se întăreşte pg jumătate, dar ignor asta. E adevărat că a trecut un afurisit de mileniu de când am fiteut sex, dar o să vorbim despre asta mai târziu- în momentul de faţă, mă concentrez numai asupra lui Kate ₐ următoarei mele mişcări.

Mă îndepărtez de clădire şi o întâmpin la jumătatea drumului.

-Bună, Kate! Arăţi minunat de apetisant în dimineaţa asta.

Zâmbesc şi ridic o floare de lavandă. Nu o ia, doar trece de ₘine, fără să spună nimic.

Mă retrag, ca să fiu în continuare în faţa ei.

-Bună dimineaţa, Kate!

încearcă să mă ocolească, dar o blochez şi zâmbesc.

Nu pot să mă abţin.

-Ce e? Nu vorbeşti cu mine? Chiar crezi că poţi să faci asta, având în vedere că lucrăm împreună?

Vocea ei e plată şi exersată, ca a unui robot.

-Bineînţeles că nu, domnule Evans. Dacă ai nevoie să discuţi cu mine lucruri legate de muncă, sunt fericită să conversăm. Dar, dacă nu e vorba despre muncă, atunci aş prefera să...

-Domnul Evans? „Nu prea cred." E un joc pervers de roluri? Eu sunt şeful cel rău şi tu eşti secretara cea sexy?

Maxilarul i se încordează şi strânge în mână servieta.

-Sau, dacă vrei, poţi să fii tu şefa. Iar eu – asistentul supus, care trebuie pedepsit. Nu refuz să fiu dominat.

Scoate un sunet dezgustat şi se îndepărtează.

O prind din urmă uşor.

-Nu, aşteaptă, Kate! Glumesc. Era o glumă. Te rog, aşteaptă! Chiar vreau să vorbesc cu tine.

Vocea ei e tăioasă, iritată.

-Ce vrei?

Zâmbesc şi îi întind floarea din nou.

-la cina cu mine sâmbătă!

Se încruntă.

-lei nişte medicamente despre care nu ştiu?

_De ce întrebi?

-Nu am fost destul de clarii asearii? De ce crezi că m-aş ^ să ies din nou cu tine?

Ridic din umeri.

-Speram că în dimineaţa asta o să te simţi mai bine. Că, p<)ar,. după un somn bun, o să îţi dai seama că încă mă placi.

Pufneşte.

-Nu mi-aş ţine respiraţia.

Face un pas, apoi se opreşte şi se întoarce spre mine.

-De fapt, dacă mă gândesc mai bine, ţine-ţi-o!

Merg în paralel cu ea, în timp ce se îndreaptă spre clădire. Mai am două minute la dispoziţie, poate mai puţin. Vorbesc repede -Vorbesc serios, Kate, m-am gândit...

-Minunile nu se mai opresc, pare-se!

Mereu a fost aşa isteaţă?

-Vreau s-o luăm de la capăt. Să fac lucrurile cum trebuie de data asta. Vreau să te scot la întâlnire. Să-ţi spun toate lucrurile pe care ar fi trebuit să ţi le spun înainte. Despre cât de incredibilă consider că eşti. Cât de importantă eşti pentru mine. A, şi nu o să te mai mint niciodată.

Niciodată.

Vorbesc serios!

Peste zece ani, dacă Kate mă întreabă dacă nişte blugi o fac să pară grasă, şi chiar o fac, cred că o să-mi iau viaţa-n mâini şi o să spun da.

Pe cuvântul meu!

Kate se uită în faţă când răspunde:

-Mulţumesc pentru ofertă, dar nu, mersi! Să mă facă cineva să mă simt proastă şi folosită nu e printre priorităţile mele săptămâna asta. Am trecut deja prin asta. Nu vreau să repet experienţa.

O prind uşor de cot şi o întorc spre mine. încerc să-i

prind privirea, dar refuză. Vocea mea e joasă. Și sinceră.

-Kate, m-am panicat. Mă simt speriat şi am greşit. Nu o sil
se ii întâmple. Am învăţat din greşelile mele.
-Ce coincidenţă! Mă priveşte de sus în jos, cu subînţeles.
Şi eu. Apoi pleacă, iar eu expir.
Bun, deci a ales calea cea grea.
De ce nu sunt surprins?

Când Kate deschide uşa clădirii, sunt fix în spatele ei. în clip;, în care trece pragul, începe muzica.

Iar ea se opreşte.

Se numesc The Three Man Band. Sunt nişte muzicieni nomazi. La propriu. Solistul are chitara atârnându-i de umeri si un microfon ataşat de piept. Toboşarul are un set din şase piese prins în faţă, ca un copil din fanfară, doar că mult mai cool. Ultimul tip are o combinaţie între un bas şi o pianină, pe o platformă, la talie.

Chiar nu e atât de dulceag pe cât sună. Sunt buni. Ca una dintre acele trupe de coveruri c^re cântă pe ţărmul din Jersey vara. Şi cântă Caught Up în You, de .38 Special.

Kate şuieră printre dinţi.

-Ce naiba e asta?

Ridic din umeri.

-Ei bine, nu ştiu să cânt la chitară şi nu pot să cânt, aşa că...

Ştiu ce gândeşti. Muzică, Drew? Ăsta e marele tău plan? Billy nu a încercat deja asta? Da, Warren a încercat strategia asta şi a eşuat, dar, de data asta, o să fie diferit.

Mai bine.

Mai lung.

Trupa The Three Man Band e mobilă. Ceea ce înseamnă că poate să o urmărească pe Kate toată ziua. Şi fix asta o să şi facă.

Qsâ-i cânte nu unul, ci douăsprezece cântece atent alese. Şi nu, jsta nu e întregul plan, doar primul pas.

_Te urăsc!

Nu mă urăşte.

Pun floarea respinsă la urechea ei.

-Ascultă cuvintele, Kate!

Solistul cântă despre un bărbat în genunchi, care e atât de îndrăgostit, că vrea să se schimbe, în bine, pentru ea.

Kate ia floarea şi o aruncă pe jos. Apoi trece în grabă pe lângă mine, spre lift, şi păşeşte înăuntru.

Iar trupa se strecoară în jurul ei, în timp ce continuă să cânte.

Pare oripilată, nu-i aşa? Când se închide uşa, aproape mă simt prost.

Aproape.

Iau următorul lift spre etajul patruzeci. Când ajung, *Angel,* de la Aerosmith, umple aerul. Kate le-a interzis membrilor trupei să intre în biroul ei. Aşa că aceştia stau şi aşteaptă în faţa uşii ei închise.

Mă opresc la biroul lui Erin, care-mi dă cafeaua.

-Bun cântec!

-Mulţumesc! E totul pregătit?

-Da, şefii'! Apoi pocneşte din degete. A, şi ţi-am adus asta.

îmi dă o cutie de mărime medie, plină cu DVD-uri. în partea de sus sunt Pe aripile vântului, Spune once..., Frumoasa şi bestia, Casablanca, Titanic şi Jurnalul.

-Ce e asta?

-Cercetare. Pentru tine. M-am gândit că o să ai nevoie.

Zâmbesc.

-Ce m-aş face fără tine, Erin?

—Ţi-ai petrece restul vieţii singur şi mizerabil?

Nu exagerează.

-Mai ia-ţi o săptămână de vacanţă, da?

Iau cutia în birou şi mă pregătesc pentru a doua etapă.

Flori. Multe femei spun că nu le vor, dar orice femeie e feri
când le primeşte.

Tocmai de asta am aranjat să fie livrate în biroul lui Kate, J,,, orîi-n oră. Şapte duzini deodată. Asta înseamnă o duzină pentn, fiecare zi cât am stat despărţiţi.

Romantic, nu-i aşa? Şi mie mi se pare.

Deşi ştiu că preferatele lui Kate sunt margaretele, i-am în mod clar florarului să le evite. Aşa că am ales flori exotice buchete cu flori cu petale aprins colorate şi forme ciudate. Genul de flori pe care Kate probabil nu le-a. văzut niciodată în viaţa ei din locuri unde nu a fost niciodată.

Locuri unde vreau s-o duc.

Iniţial, m-am rezumat la bilete simple şi generice. Ia uite:

Kate,
îmi pare rău!
Drew.

Kate,
Dă-mi ocazia să mă revanşe?.[1]
Drew

Kate,
Mi-e dor de tine! Te rog, iartă-mă!
Drew.

Dar, după câteva ore, m-am gândit că e cazul să rijic ştacheta. Să fiu mai creativ. Ce zici?

Kate,
Mă transformi într-un hărţuitor.
Drew.

Kate,

Ieşi cu mine sâmbătă, şi o să-ţi dau toţi clienţii mei.

Pe Toţi.

Drew.

Kate,

Dacă mă arunc în faţa unui autobuz, o să vii să mă vizitezi

la spital?

Drew

P.S.: încearcă să nu te simţi prea vinovată dacă nu o să supravieţuiesc. Serios.

Ultima tură a fost livrată acum patruzeci şi cinci de minute. Acum, pur şi simplu stau la birou şi aştept. Ce anume, te întrebi. O să vezi! Chiar dacă Kate e încăpăţânată, nu este din piatră.

Uşa de la birou mi se deschide cu putere, lăsând o urmă în perete.

Acum, începe distracţia.

-Mă înnebuneşti!

Are obrajii roşii, respiră repede şi vrea să mă omoare, i se citeşte în ochi.

„Minunat."

Ridic din sprâncene, plin de speranţă.

-Te înnebunesc? Adică, vrei să-mi rupi cămaşa din nou?

-Nu. Mă înnebuneşti ca o candida care nu dispare.

Tresar. Nu pot să mă abţin.

Dumnezeule!

Kate se îndreaptă spre biroul meu.

-încerc să lucrez. Trebuie să mă concentrez. Şi tu i-ai pus pe Manny, Moe şi Jack să cânte toate cântecele greţoase din anii '80 * faţa biroului meu!

-Greţoase? Serios? Mi s-a părut că eşti genul de tipă tare <• I (anul anilor ’80.

Ei bine. cât trăieşti, tnveţl.

-Vorbesc serios, Drew. Suntem într-un loc profesionist. N„ am cum să fui singura deranjată de zgomotul ăsta.

Bun. Ne-am întors la Drew. Progres.

Cât despre deranjarea celorlalţi angajaţi? M-am gândit l$_H$ asta. Am vorbit cu majoritatea oamenilor de pe etaj şi i-$_{;irn}$ anunţat despre divertismentul care va avea loc. Nu par sâ fie deranjaţi.

-Şi eu vorbesc serios, Kate. Nu ar trebui să lucrezi. Ar trebui să asculţi. Am ales personal cântecele astea. E gestul meu mâret.

Ca să-ţi arăt ce simt.

-Nu dau doi bani pe ce simţi!

- Auci, asta e destul de dur.

Îşi încrucişează braţele şi bate cu picioml în podea.

-Ştii ce, n-am vrut să fac asta, dar nu mi-ai dat de ales. Eşti evident prea imatur ca să gestionezi situaţia ca un adult. Aşa că o să-i spun tatălui tău.

Serios?

Ea e cea care o să mă pârască lui tata, dar eu sunt cel imatur. Cum să nu!

Şi m-am gândit deja şi la asta.

-Tata e în California în următoarele două săptămâni. Nu sunt prea îngrijorat de ce ar putea să-mi facă prin telefon.

Kate deschide gura, ca să încerce din nou, dar continui:

-Ai putea să încerci să vorbeşti cu Frank, dar e în Hamptons. La terenul de golf pe care Trump tocmai l-a deschis. George e în biroul lui.

Kate se întoarce, dar următoarele mele cuvinte o iac >8 se oprească.

-Trebuie să te avertizez însă, îi plac foarte mult romanticii. Nu • mi-aş face prea mari speranţe în locul tău. Şi este şi naşul meu

A

Se uită la mine un minut. încearcă să se gândească la un răspuns- Mă bucur că am luat toate obiectele grele de pe birou.

Ştii tu, cele pe care probabil vrea să mi le arunce în cap.

-Nu poţi să faci asta. E hărţuire sexuală.

Mă ridic şi mă aplec peste birou.

-Dă-tnă în judecată!

Deschide gura ca să reverse ce sunt convins că o să fie o tiradă de proporţii vulcanice, dar o întrerup. Iar vocea mea e calmă, raţională.

-Sau poţi să economiseşti timp şi să ieşi cu mine sâmbătă. **0** întâlnire. O noapte, şi toate astea se termină. După asta, dacă tot nu o să mai vrei să ai de-a face cu mine, o să te las în pace. Pe onoarea mea de cercetaşi

Tehnic, nu e o minciună. Am stabilit deja că toată treaba cu cercetaşii nu e pentru mine. Ţine minte că trebuie să profiţi de toate portiţele!

Faţa i se contorsionează de dezgust.

-în nici un caz! Nu o să fiu şantajată să ies cu tine.

Mă aşez la loc.

-Asta e alegerea puternică. Decizia feministă, de femeie puternică. Sunt mândru de tine, Kate!

Mă priveşte cu suspiciune.

Ce fată isteaţă!

-în plus, abia aştept să vezi ce am plănuit pentru mâine. Nu mi-aş programa întâlniri însă. E posibil să fie prea mult zgomot.

Cu fiecare cuvânt pe care-l spune, vocea îi devine din ce în ce mai puternică. Precum tunetul de la o furtună care se apropie.

-Eşti un nemernic manipulator, copilăros şi răzbunător!

-încerc să nu fiu.

Se îndreaptă spre biroul meu, iar eu mă ridic, ca să o întâmpin.

-Un idiot egoist, egocentric!

-Ştiu asta.

Mă loveşte în piept cu ambii pumni.

Poci
-îmi doresc să nu ii obţinut niciodată locul ăsta de muncă!
Poc!
-îmi doresc să nu te fi întâlnit niciodată!
O prind de încheieturi şi o trag mai aproape.
Aici, în mod normal, am începe să ne sărutăm.
Aşteptai cu nerăbdare partea asta? îmi pare rău! Nu o să v. întâmple. Pentru că asta nu e doar despre mine şi reacţia mea Nu mai e. Şi trebuie să-i demonstrez asta lui Kate.
Aşa că mă abţin, dar să nu crezi că e uşor, pentru că nu este Nu-mi doresc nimic mai mult decât să-mi lipesc gura de a ei si să-i reamintesc pe dată cât de minunat a fost ce a fost între noi. Cât de minunat poate să fie în continuare.
Mă aplec şi-mi lipesc fruntea de a ei. Kate închide ochii. îmi ating nasul de al ei şi inspir, ca să-mi iau doza. Miroase chiar mai bine decât îmi amintesc. Ca prăjituri calde în grădina afurisitului de Eden.
Apoi şoptesc:
-îmi pare rău că te-am rănit! Nu am vorbit serios. Nici un cuvânt. Te rog, crede-mă!
Kate deschide ochii. Există surprindere în acei ochi căprui frumoşi. Şi teamă, ca o căprioară care tocmai a simţit apropierea unui vânător. Pentru că vrea să mă creadă şi ştie că ştiu asta.
Apoi clipeşte, iar privirea îi devine tăioasă. E greu să-mi dau seama dacă e mai supărată pe mine sau pe ea.
Probabil pe mine.
Mă loveşte în piept, şi cad înapoi pe scaun.
-Să ţi-o trag!
îmi ocoleşte biroul şi se îndreaptă spre uşă.
-Aici? Acum? Mă uit la tavan, ca şi cum analizez oferta. Bine, dar fii blândă! Canapeaua mea e virgină.
îmi slăbesc cravata şi încep să-mi deschei cămaşa.
Kate se bâlbâie, apoi mă ţintuieşte cu degetul şi practic mâr.w Da, e afurisit de sexy.

-Uf!

Apoi iese din birou. Se opreşte în faţa trupei, care a aşteptat afară.

_Şi să nu veniţi după mine!

în timp ce dispare pe hol, solistul se uită la mine. Eu încuviinţez. Apoi o iau pe urmele lui Kate, cântând *Heat of the* Moment, Je Asia.

Hei, care e problema? Te îngrijorezi? Nu e cazul. Ştiu ce fac. lotul face parte din plan.

Pun pariu că nu ştii asta, dar mulţi tipi au o pasiune pentru Ariei. Ştii tu, din Mica sirend? Mie, personal, nu mi-a plăcut, dar înţeleg atracţia: sânii ei umplu bine cochiliile alea, e roşcată si, în cea mai mare parte a timpului, nu poate să vorbească.

Acestea fiind spuse, nu sunt prea deranjat când am o semierectie atunci când mă uit la Frumoasa şi bestia, ca parte din tema pe care mi-a dat-o Erin. îmi place de Belle. E sexy. Mă rog, pentru un personaj dintr-un desen animat. îmi aminteşte de Kate. E descurcăreaţă. Şi nu acceptă mizerii din partea Bestiei sau a acelui nemernic cu braţe înfricoşător de mari.

Mă uit la televizor când Belle se apleacă să hrănească o pasăre. Apoi mă aplec în faţă, sperând să văd un cadru apetisant cu decolteul...

O să mă duc în iad, nu-i aşa?

Nu pot să mă abţin. Sunt disperat. Frustrat.

Excitat.

Am spus că o să ajung aici mai târziu, îţi aminteşti! Ei bine, e mai târziu. Mă simt ca o sticlă de apă minerală agitată, care urmează să explodeze. Ştiu că recordul meu anterior e de douăsprezece zile. dar de data asta e diferit.

Mai rău.

Parcă am fost la dezintoxicare. Nici măcar nu m-am mastur .« Nici măcar o dată. în nouă zile. Cred că acumularea de spe™ începe să-mi afecteze creierul.

Ca zahănil cu un diabet **22**

Te întrebi de ce nu am folosit mâna pe care Dumnezeu nii-a dat-o?

Este o nouă regulă. Propria pedeapsă autoimpusă pentru stupiditatea de care am dat dovadă. Refuz să termin până când Kate nu o să termine cu mine. Ieri părea o idee bună. Dar, după ce am văzut-o azi, sunt destul de sigur că aşteptarea o să mă omoare.

Nu-ţi da ochii peste cap!

Nu înţelegi. Dacă nu eşti bărbat, nu ai cum. Habar n-ai cât de importantă e satisfacţia sexuală pentru noi. E crucială. Vitală. O să-ţi explic.

în 2004, UCLA a făcut un sondaj ca să determine cât de mult preţuiau femeile să aibă orgasm în comparaţie cu alte activităţi zilnice. Ştii ce au aflat? Opt din zece, adică 80%, au spus că, dacă ar avea de ales între sex şi somn, ar alege somnul.

În acelaşi an, NYU a realizat propriul său studiu. Cu şobolani. Au implantat electrozi în creierele şobolanilor masculi şi au pus două butoane în cuştile lor. Când cei norocoşi apăsau pe butonul albastru, electrozii le provocau orgasm. Când apăsau pe butonul roşu, primeau mâncare.

Vrei să ghiceşti ce s-a întâmplat cu toţi şobolanii?

Au murit.

De foame.

Nu au apăsat pe butonul roşu niciodată.

Mai trebuie să zic ceva?

Mă rog, deci ăsta e punctul în care sunt. Prins în propria cuşcă, fără nici un afurisit de buton albastru. Dar...

Poate pot să am următorul cel mai bun lucru. Pun filmul pe pauză. Apoi ridic telefonul şi formez un număr.

-Alo?

Vocea ei e somnoroasă. Aspră.

-Bună, Kate!

-Drew? Cum... cum ai aflat numărul meu de acasă?

-M-am uitat în dosarul tău personal.

Sigur, genul ăsta de lucruri ar trebui «a fie confidenţiale, ,|,ır am cerut o favoare. Eu Joc pentru a câştiga. Niciodată nu ,u„ susţinut cR joc cinstit.

MR întind pc canapea, tn timp ce Imagini cu Kate în pai im, danscazR în minte.

-Deci ce porţi?

Clic

Hai cR a mers bine!

Formez numărul din nou.

-Bună!

-Te gândeai la mine înainte să sun, nu-i aşa!

Clic.

Zâmbesc şi formez numărul din nou.

-Ce e?

-în caz că te întrebai, încă îi am.

-Ce anume?

-Chiloţii tăi. Cei din dantelă neagră. Sunt în sertarul meu. Uneori, dorm cu ei sub pernă.

E un lucru bolnăvicios? Posibil.

-Păstrezi trofee de la toate victimele tale? Ca un criminal în serie...

-Nu, nu de la toate. Doar de la tine.

-Ar trebui să fiu flatată? Mai degrabă, îngreţoşată.

-Speram să mai putem adăuga unul colecţiei.

Clic.

Devine deja ridicol.

Formez numărul din nou.

-Ce vrei?

„Pe tine."

„Şi pe mine."

„Izolaţi pe o insulă de lux, pustie, cam o săptămână."

-Nu închide! O să te tot sun.

-Atunci, o să scot telefonul din priză.

Provocarea din vocea ei mă face să am o erecţie completă. Am spus o săptămână? Voiam să zic o lună.

Cel puţin.

-Atunci, o să trec pe la tine. O să mă plantez în faţa uşii tale şi o să vorbesc prin ea. Nu o să fii foarte populară printre vecini.

Pentru câteva secunde, nu spune nimic. E trecut de miezul nopţii. Probabil se întreabă dacă vorbesc serios.

Răspunsul e da.

Apoi pufneşte.

-Bine, o să rămân la telefon. Ai un motiv anume pentru care ai sunat sau vrei doar să mă enervezi şi mai mult?

Îi spun adevărul gol-goluţ.

—Voiam doar să-ţi aud vocea.

Nu cu mult timp în urmă, puteam să mă opresc la biroul lui Kate oricând voiam. Puteam să discut cu ea. Să mă uit la ea. Să o ascult.

Mi-e dor de asta. Foarte mult.

-Ce faci? o întreb.

-Lucrez.

-Şi eu. Oarecum. La ce lucrezi?

-O propunere pentru un client nou. Jeffrey Davies.

-Milionarul? Nu e... nebun?

-E foarte excentric, da.

Am auzit că e dus cu pluta. Ca unul dintre fanaticii ăia cu *Star Trek* care ştiu limba klingoniană sau îşi modifică chirurgical urechile ca să arate ca Mr. Spock.

-De ce e interesat?

-Tehnologie. Mai exact, cercetări ştiinţifice legate de prelungirea vieţii.

Vocea ei e liniştită acum. Normală. Aproape prietenoasă.

-Am nişte contacte în criogenie. Aş putea să-ţi fac legătura. Ar trebui să vorbim despre asta la cină, sâmbătă.

-încerci să mă mituieşti?

- Preferi micul-dejun ? Pot şi la prânz.

În clipa asta, aş fi de acord şi cu o gustare în miezul zilei.

Kate pufneşte. Nu c un râs, dar e aproape de asta.
-Renunţă, Drew!

Zâmbesc, chiar dacă nu mă vede.

-Nu o să vezi aşa ceva! Pot să continui în ritmul ăsta pentru totdeauna. Am o rezistenţă incredibilă, şi ştii deja asta.

-Trebuie să închid din nou?

-Nu, o să mă port frumos, scâncesc eu.

Mă întorc într-o parte. Apartamentul meu e slab luminat şi liniştit. E... intim. Ca una dintre acele conversaţii târzii pe care le ai în liceu, sub plapumă, pentru că nu ar trebui să mai vorbeşti la telefon.

-Deci ce faci de Crăciun?

Simt un zâmbet în vocea ei când răspunde:

-Vine mama în vizită. Şi mama lui Dee-Dee, aşa că o să ieşim împreună la cina de Crăciun. Şi luna viitoare îmi expiră contractul de închiriere, aşa că am de gând să merg să văd apartamente cât va fi mama aici. Sper că New Yorkul o s-o impresioneze. Poate o să găsesc un locşor care o s-o convingă să rămână aici.

-Cum rămâne cu Warren? încă stă cu Delores?

Nu vreau nici un atac-surpriză.

-Nu că ar fi treaba ta, dar Billy s-a mutat în L.A. acum trei zile, îmi spune ea, pe un ton tăios.

O veste care mă face să vreau să sar în picioare şi să fac dansul victoriei pe masa din sufragerie!

-Mai ţineţi legătura?

-O să-mi trimită un e-mail când se stabileşte. Ca să-mi spună cum merg lucrurile.

-Kate, ce s-a întâmplat între voi doi, în ziua aia, în biroul tău! Ar fi trebuit să am curajul să o ascult în ziua aia. Ar ti trebuit s-o întreb asta atunci. însă am crezut că e mai simplu să las impresia că nu-mi pasă decât s-o aud spunând că ei nu-i păsa.

M-am înşelat.

Pare tristă când îmi răspunde. Şi obosită.

-Am vorbit, Drew. I-am spus că îl iubesc, că o parte din mine o s-o facă mereu, l-am spus că ştiu că şi el mă iubeşte. I)<ir că nu mai suntem îndrăgostiţi. Nu aşa cum trebuia să fim. Şi că asta se întâmplă de mult timp. A durat ceva, dar, într-un final, Billy a fost de acord cu mine. Şi nici nu ştiu de ce-ţi spun asta, zice ea, expirând iritată.

Amândoi tăcem pentru o clipă. După care nu pot să mă abţin.

-Sunt îndrăgostit de tine, Kate!

Kate tace. Nu-mi răspunde.

Şi simt o presiune în piept, pentru că ştiu de ce nu-mi răspunde.

-Nu mă crezi, nu-i aşa?

-Cred că eşti un mincinos excelent când vrei să fii, Drew.

Auri. Deci astfel te simţi când dormi aşa cum ţi-ai aşternut? E nasol.

Dar vocea mea e fermă. Hotărâtă. Fără urmă de ezitare.

-Nu te mint acum, Kate. Dar e în regulă. Fă ce ai nevoie să faci! Injură-mă, ia-mă la palme, scoate totul din sistem. Pot să suport. Cu cât mă dai mai mult laoparte, cu atât o să lupt mai mult ca să-ţi demonstrez că ce avem e real. Că nu plec nicăieri şi că ce simt pentru tine nu o să se schimbe. Şi, într-o zi, poate nu prea curând, dar într-o zi, o să-ţi spun că tu, Kate Brooks, eşti iubirea vieţii mele, şi nu o să ai îndoieli.

După un minut, Kate tuşeşte.

-Ar trebui să închid. E târziu. Şi am mult de muncă.

-Da. Bine. Şi eu.

-Noapte bună, Drew!

Zâmbesc.

-Ar fi putut să fie, dar eşti în cealaltă parte a oraşului.

Kate râde. Rapid şi înăbuşit, dar sincer. Şi sunt sigur că e cel mai frumos sunet pe care l-am auzit vreodată.

-Vise plăcute, Kate! Ştii tu, alea cu noi doi. Goi.

Clic.

Cei mai important joc din cariera unui aruncător începător nu e debutul lui. Ci al doilea joc. Trebuie să demonstreze că este consistent. De încredere.

Azi e al doilea meu joc. Ziua când îi arăt lui Kate că nu o să scape de mine şi că reacţionez bine sub presiune. Am început cu ceva simplu. Elegant. Ceva mai puţin evident decât The Three Man Band. Până la urmă, nu e nevoie mereu să arunci cu o bombă nucleară ca să câştigi războiul.

Am pus ca biroul lui Kate să fie umplut cu baloane.

O mie de baloane.

Pe fiecare scrie „îmi pare rău”.

E prea mult? Nici eu nu cred.

Apoi i-am livrat ceva la birou. De la Tiffany’s. O cutie mică, albastră, cu biletul:

A mea deja îţi aparţine.

Drew

în cutie, pe un lanţ din platină, e o inimă impecabilă, cu un diamant de două carate.

Siropos? Sigur. Dar femeilor le plac chestiile siropoase. Cel puţin, potrivit filmelor pe care le-am văzut până la 3.00 dimineaţa.

Sper că o s-o dau pe spate pe Kate. Fix pe spate. Şi sunt sigur că nu trebuie să-ţi spun cât de mult îmi place de ea în poziţia asta.

Glumesc.

Oarecum.

în plus, am senzaţia că ea nu e obişnuită să primească daruri – cel puţin, nu de calibrul ăsta. Şi ar trebui să fie. Meritâ să fie răsfăţată. Să aibă lucruri drăguţe. Lucruri frumoase. Lucruri pe care fostul ei idiot nu şi le putea permite şi probabil nici nu s-ar fi gândit să i le dea.

Lucruri pe care eu pot să i le ofer. Şi asta o să şi fac.

Voiam să fiu acolo când deschide cutia. Să-i văd expresia. Dar am o întâlnire.

-Andrew Evans. în continuare chipeş ca un diavol. Cum eşti, băiete?

O vezi pe femeia care mă îmbrăţişează în biroul meu? Da, cea cu părul castaniu şi ochii albaştri, care e încă sexy, deşi e trecută de 50 de ani? A fost profesoara mea din clasa a şasea. Atunci, pielea ei era catifelată şi cremoasă ca accentul său irlandez. Şi avea un corp care îndemna la păcat. Foarte, foarte mult păcat.

A fost prima mea pasiune. Prima femeie care m-a făcut să mă masturbez cu ea în minte. Prima mea doamnă Robinson, prima fantezie cu o femeie mai în vârstă.

Sora Mary Beatrice Dugan.

Da, m-ai auzit bine. E călugăriţă. Dar nu orice călugăriţă, copii. Sora Beatrice era o NILF[I]. Nu trebuie să-ţi spun ce înseamnă, nu-i aşa?

în vremea aia, era cea mai tânără călugăriţă pe care o vă- zuserăm, spre deosebire de babele acre, cu robe negre, care păreau să fie destul de în vârstă cât să fi prins perioada când lisus trăia. Faptul că era o femeie a bisericii, interzisă, şi într-o poziţie

I Acronimul de la *Nurse I'd Like io Fuck,* „Sora căreia mi-ar plăcea să i-o trag", în limba română

Jc pmm «W '«>"* – ᴹᵘᶦᶦ ᶜᵘᶦᵒ”ᶜⁱ ᴾᵘ’1 ∗ᵐ ‘ .....
să fie mult mai erotic.

Putea săm S bat« cu rigla oricflnd voia.

Si nu am fost singurul care credea asta. Intrenbă-I pe Matthew!

CBnd aveam 13 ani, Estelle a observat că Matthew tresa re, când mergea. L-a luat pe sus şi ba dus la doctor, unde a fost diagnosticat cu SP1.

Sindromul Tenisului Iritat.

Doc tonii i-a spus lui Estelle că acea condiţie a fost provocată de purtarea îndelungă a şortului de baie ud. Şi ba crezut. Deşi ₑᵣa noiembrie. Penisul lui Matthew era, într-adevăr, iritat, dar nu din cauza unui afurisit de costum de baie.

Ci din cauza surorii Beatrice.

-Eşti minunată, ca întotdeauna, soră B. Te-ai hotărât să părăseşti ordinul?

Nu mă mai duc la biserică. Sunt în multe feluri, dar ipocrit nu se numără printre ele. Dacă nu joci după reguli, nu mai veni la întâlnirile echipei. De-a lungul anilor, am păstrat legătura cu sora Beatrice. Acum, e directoare la St. Mary, iar familia mea a făcut mereu donaţii generoase.

Mă loveşte uşor cu palma peste faţă.

-Ce băiat obraznic!

Ii fac cu ochiul.

-Haide, soră, fii corectă! Dumnezeu te-a avut cât? Treizeci de ani? Nu crezi că e momentul să ne dai şi nouă o şansă?

Clatină din cap şi zâmbeşte.

-Ah, Andrew, farmecul tău ar tenta până şi virtutea unui sfânt.

Îi dau o ceaşcă de ceai şi ne aşezăm pe canapeaua mea neprihănită.

-Am fost surprinsă de telefonul tău. Şi curioasă. Ce probleme ai, dragule?

Am sunat-o ieri şi i-am spus că am nevoie de ajutorul ei.

-Aş vrea să vorbeşti cu cineva.

Ochii îi licăresc.

-Se întâmplă ca acest cineva să fie o prietenă?
Zâmbesc.

-Da. Katherine Brooks.

-Mereu le sărutai pe fete şi le făceai să plângă. Şi despre ce ai vrea să vorbesc eu cu domnişoara Katherine? Nu este însărcinată, nu-i aşa?

-Dumnezeule, nu.

Îmi aruncă o privire severă.

-îmi pare rău!

încuviinţează, iar eu continui:

-Speram că poţi să vorbeşti cu ea despre... iertare. A doua sansă. Izbăvire.

la o gură de ceai şi pare gânditoare.

-Să greşeşti e omeneşte, să ierţi e divin.

Exact. M-am gândit să-i trimit pe Matthew sau pe Steven să-mi pledeze cazul. Dar sunt prea subiectivi. Kate nu ar crede niciodată asta. Şi, înainte să întrebi, nu, nu aş trimite-o niciodată pe Afurisită. E prea riscant. Când vine vorba despre persuasiune, sora mea e ca un leu ţinut ca animal de companie. Dulce şi jucăuşă într-o clipă, dar, dacă faci mişcarea greşită, te distruge.

Sora Beatrice e o femeie religioasă. Bună. Sinceră. Dacă există cineva care poate s-o convingă pe Kate că bărbaţii – că eu – sunt capabili de schimbare, ea e. Nu strică nici faptul că mă adoră aproape la fel de mult ca femeia care m-a născut.

-Şi pe cine ar trebui să ierte tânăra?

Ridic mâna.

-Pe mine.

-Ai făcut prostii, nu-i aşa?

Ridic din umeri, în semn de încuviinţare.

-Am încercat absolut tot ca să mă revanşez pentru asta. Îmi roai rămâne să-mi tatuez numele ei pe fund şi să traversez în fugă stadionul Yankee.

Păstrez chestiile astea pentru săptămâna viitoare.

-Andrcw. deseori, hărhnţil vor ce nu mai pot să aibă. îmi pl_{act} să cred că nu eşti genul ăla de bărbat. Aşa că, dacă o să vorbe* cu tânăra şi o conving să-ţi încredinţeze Inima din nou, ce ai d_t gând să faci cu ea?

O privesc direct în ochi şl răspund, fără urmă de îndoială-,

-O s-o preţuiesc. O să fac orice ca s-o fac fericită. Atât timp cât o să mă lase.

Un zâmbet lent apare pe faţa surorii Beatrice.

-Şi se spune că nu mai există miracole. îşi pune ceaşca într-o parte şi se ridică. Se pare că trebuie să fac munca Domnului. Unde o ascunzi pe draga de fată? Mă aşteaptă?

-Mi-am permis să vorbesc cu secretara lui Kate. Aşteaptă pe cineva. Doar că nu ştie că e vorba despre tine.

Râde.

-Nu crezi că asta o s-o enerveze puţin?

- Probabil că da. Dar nu o să se descarce pe tine. O să facă asta cu mine.

Ne îndreptăm spre uşă.

- Andrew, ai încercat să te rogi? Rugăciunea e un lucru puternic. -Cred că rugăciunile tale sunt ceva mai puternice decât ale mele zilele astea.

Zâmbeşte şi mă mângâie pe obraz, cum ar face o mamă.

-Toţi suntem păcătoşi, băiete. Doar că unii dintre noi se bucură de asta mai mult decât alţii.

Râd când deschid uşa.

Iar apoi zâmbetul îmi dispare de pe faţă când mă uit la spatele lui Erin. Aceasta stă în faţa biroului meu, cu braţele întinse. Blocând uşa. De femeia din faţa ei.

Care se întâmplă să fie Delores Warren.

După ce Erin o conduce pe sora B în biroul lui Kate, mă întorc spre Delores. Poartă un maiou negru, pantaloni strâmţi de piele şi tocuri roşii. Dacă asta poartă la muncă,

nici nu pot

să-mi imaginez ţinuta ei din dormitor. Mai mult ca sigur este foarte interesantă.

Steven vine la noi, cu privirea aţintită asupra siluetelor care se retrag pe hol.

-Aia era sora Beatrice?

-Da.

încuviinţează, plin de apreciere.

-Tare.

Vezi? NILF. Ţi-am spus.

îi zâmbeşte diabolic lui Delores.

-Hei, Dee, ţi-a povestit Matthew despre sora B?

-Oarecum. A făcut prezentările săptămâna trecută, când am fost la biserică.

Spre deosebire de mine, Matthew încă merge la biserică în mod regulat. îi place să-şi acopere toate bazele, în caz de ceva.

Zâmbetul lui Steven se măreşte. Ca al unui copil care urmează să-şi tachineze fratele.

-Ţi-a spus despre SPI?

Dee se încruntă.

-Ce e SPI?

-întreabă-l pe Matthew! O să-ţi spună. E un expert când vine vorba despre asta. Mă loveşte cu cotul. Alexandra şi Mackenzie o să treacă pe aici mai târziu. Vrei să ni te alături la prânz?

Mă scarpin în spatele urechii.

-Nu pot. Am o întâlnire... cu un tip... legat de ceva.

E un tip care scrie pe cer. Trebuie să zboare deasupra clădirii la ora 16.00. Nu trebuie decât să decid ce să scrie, dar nu vreau ca Delores să ştie asta. Nu vreau s-o avertizeze pe Kate.

Steven încuviinţează.

-Bine. Ne vedem mai târziu!

O privesc pe Delores în ochi şi îi arunc unul dintre zâmbetele mele clasice.

Ea mă străpunge cu privirea.

Probabil mi-am ieşit din mână.

_ Trebuie să vorbim.

Nu există decât careva motive pentru care Delores Warrcn ar vrea sa discute cu mine în acest punct al vieţii mele, şi nici unul dintre ele nu e plăcut.

Arat spre biroul meu.

-Intra!

Probabil aşa te simţi când Inviţi un vampir în casa ta.

Mă aşez în spatele biroului. Ea stă în picioare.

Te-ai uitat vreodată la Animal Planet? Femeile sunt ca o turmă de elefanţi. Stau împreună, pentru protecţie, şi, dacă una simte pericolul, o iau la goană şi te calcă în picioare.

Trebuie să gestionez situaţia cu atenţie.

-Cu ce pot să te ajut, Delores?

-O autocastrare ar fi minunată. Dar o să mă mulţumesc şi dacă sari de pe un pod. Am auzit că Brooklyn e plăcut în perioada asta a anului.

O, da, o să fie distractiv.

-În afară de asta.

Îşi sprijină mâinile pe birou şi se apleacă, precum un şarpe care se pregăteşte să atace.

-Poţi să nu te mai joci cu mintea prietenei mele.

Nici o problemă. Mintea lui Kate nu e partea corpului cu care vreau să mă joc în momentul de faţă. Crezi c-ar trebui să-i spun asta? Probabil că nu.

-Nu ştiu la ce te referi.

-Mă refer la săptămâna trecută, când te-ai comportat de parcă ar fi un prezervativ folosit. Iar acum, dintr-odată, o agasezi cu tlori. muzică şi bileţele de iubire.

Deci a auzit despre toate astea, ceea ce e un semn bun.

-Aşa că mă gândesc că fie ai dublă personalitate, provocată de sifilisul care-ţi curge prin sânge, fie îţi plac provocările. Orice ar fi, mergi mai departe, nemernicule! Kate nu este deloc interesată.

Nu îmi plac provocările. Cânii Kate m-u refuzat, în prima noapte, la REM, m-am dus Jupă ea? Nu, am ales varianta sigură. Cea simplă.

Sau, în acel caz particular, cea dublă.

-Hai să nu ne aburim cu prostiile astea! După cum ştim amândoi, Kate e foarte interesată de mine, altfel nu ai fi atât de nerăbdătoare să-mi tai capul. Cât despre îngrijorările tale, nu îmi place să mă joc cu mintea oamenilor. Şi am o mulţime de femei dispuse să-mi îndeplinească orice dorinţă. Nu e vorba despre sex aici.

Mă aplec peste birou. Iar tonul meu e direct şi convingător, ca şi cum Delores e o clientă nehotărâtă. Una pe care trebuie s-o atrag de partea mea.

-Recunosc, sentimentele mele pentru Kate m-au luat pe nepregătite iniţial, şi nu âm gestionat situaţia cum trebuie. Tocmai de asta fac toate astea, ca să-i arăt că ţin la ea.

-Ţii la penisul tău.

Nu pot s-o contrazic.

Delores se aşază în faţa mea.

-Eu şi Kate suntem ca două surori. Chiar mai apropiate. Nu e genul de fată care să aibă aventuri de-o noapte, niciodată nu a fost. E genul care are relaţii. Este foarte important pentru mine să fie cu cineva care o tratează cum trebuie. Cu un bărbat.

Sunt cu totul de acord. Majoritatea tipilor şi-ar sacrifica o mână pentru ceva acţiune fată cu fată. E foarte excitant. Dar, când vine vorba despre Kate, nu am de gând s-o împart. Cu nimeni, de nici un sex.

-Ultima oară când am verificat, asta eram.

-Ba nu. Tu eşti un nemernic. Ea are nevoie de un bărbat bun. Unul de treabă.

Tipii buni sunt plictisitori. E nevoie de o doză de răutate ca lucrurile să fie distractive. Iar tipii de treabă

au, de obicei, ceva de ascuns.

Vecinii lui Jeffrey Dahmer credeau că era un tip de treabă. Până au găsit capetele alea în congelatorul lui.

Delores îşi încrucişează braţele, iar vocea îi devine triumf- toare. Jubilează.

-Şi se întâmplă să cunosc pe cineva perfect pentru ea. Luc$_{reaz5}$ în laboratorul meu. E isteţ. Amuzant. îl cheamă Bert.

Bert?

Glumeşte? Ce fel de idiot îşi numeşte copilul Bert în ep^;, asta? E pur şi simplu crud.

-O să aibă grijă de Kate. Am de gând să le fac lipeala week- endul ăsta.

Iar eu am de gând să mă leg cu cătuşele de glezna lui Kate şi să înghit cheia. Hai să vedem cât poate Bert s-o distreze pe Kate când ea o să mă tragă după ea, ca pe un geamăn siamez!

-Am o idee mai bună. Ce zici despre o întâlnire dublă? Tu şi Matthew, eu şi Kate. O să petrecem timp împreună. Aşa o să am ocazia să-ţi arăt cât de perfecţi suntem eu şi Kate unul pentru altul.

-Acum, vorbeşti ca un hărţuitor. Ai avut şansa ta, ai dat-o-n bară, mergi mai departe! Alege alt număr de telefon din agenda ta şi las-o pe Kate în pace!

Mă ridic.

-Contrar a ceea ce crezi, nu sunt un nemernic în serie. Nu le păcălesc pe femei, nu am nevoie s-o fac. Vrei să-i spun lui Kate că-mi pare rău? Am făcut-o. Vrei o garanţie că nu o s-o mai rănesc! Pot să-ţi scriu una şi s-o semnez cu sânge, dacă te face fericită. Dar nu-mi cere s-o las în pace, pentru că n-o s-o fac. Nu pot.

Delores nu se mişcă. Faţa ei e neclintită şi tăioasă, ca a unei statui iritate. Ce îi spun nu are nici un impact asupra ei.

- Matthew ţi-a povestit cum eram? Chiar ţi se pare că sunt genul de bărbat care se dă peste cap pentru orice femeie? Dumnezeule, Delores, o venerez.

Ea pufneşte.

-Azi. O venerezi azi. Dar ce se întâmplă dacă o să te accepte. Când noutatea o să dispară şi sexul se învecheşte? Şi o uşuratică o să-ţi iasă în cale, iar tu o să vrei să-i dai târcoale?

Sexul nu se învecheşte. Nu dacă îl faci cum trebuie.

Nu vreau pe nimeni altcineva şi nu cred cil asia arc cum s;'i se schimbe vreodată.

-Cred că vorbeşti prostii.

-Sunt sigur că asta crezi. Dacă te-ai fi purtat cu Matthew cum tn-am purtat eu cu Kate, mai mult ca sigur că nici mie nu mi-ar plăcea de tine. Dar părerea ta nu schimbă ce îşi doreşte Kate. Şi, în adâncul sufletului, chiar dacă nu e pregătită să recunoască asta încă, mă vrea pe mine, scumpo.

-E posibil să fii mai plin de tine? Chiar dacă ai bani, asta nu are cum să-ţi cumpere clasă. Sau integritate. Nu eşti nici măcar pe aproape de a fi destul de bun pentru Kate.

-Dar crezi că verişorul tău este?

-Nu, nu cred asta. Billy e un nemernic imatur, iar relaţia aia nu mergea nicăieri de mult timp. Am încercat să-i spun asta pe parcursul anilor. Am încercat să o fac să vadă că relaţia lor devenise mai degrabă una de prietenie decât de iubire. Dar deja atunci vieţile noastre, familiile erau aşa amestecate, încât cred că le era frică să facă valuri şi să piardă mai mult decât relaţia lor. Dar el a iubit-o. încă o iubeşte. Sunt sigură de asta. Doar că mereu şi-a iubit chitara mai mult. Delores începe să se plimbe prin faţa biroului, ca un profesor care ţine o prelegere. Vezi tu, Drew, în lumea asta există trei categorii de bărbaţi: băieţi, tipi şi bărbaţi. Băieţii, precum Billy, nu cresc niciodată, nu se maturizează. Nu le pasă decât de ei, de muzica lor şi de maşini. Tipii, ca tine, sunt interesaţi doar de numere şi de varietate. Au doar aventuri de-o noapte, una după alta. Apoi, sunt bărbaţii, ca Matthew. Nu sunt Perfecţi, dar apreciază femeile pentru mai mult decât flexibilitatea îi abilitatea gurii lor.

Nu greşeşte. Ar trebui s-o ascult.

Singurul lucru pe care nu-l înţelege însă e că, uneori, un tip nu poate să devină bărbat până nu întâlneşte

femeia potrivită.

-Nu poţi să spui asta. Abia mă cunoşti.

-O, te cunosc, crede-mă! Am fost concepută de un tip exact [Ca] tine.

La naiba! Probleme cu tatăl. Sunt cele mai nasoale.

-Eu şi Kate avem grijă una de cealaltă, continuă ea. Mereu am făcut-o. Şi nu o să o las să fie o altă liniuţă pe stâlpul patului tău îmbibat cu boli venerice.

Te-ai dat vreodată cu capul de perete?

Nu?

la uite, aşa se face!

-Ba nu e, tocmai asta am încercat să-ţi zic! în ce limbă vrei să-ţi mai spun?

-Nu ştiu. Vorbeşti şi altceva în afară de Nemernic?

Mă ciupesc de podul nasului, simt cum se apropie un anevrism.

-Nu ai încredere în mine? Bine. Vorbeşte cu Matthew! în el ai încredere, nu? Nu ar vrea să mă joc cu cea mai bună prietenă a iubitei lui dacă nu aş fi serios în privinţa ei.

Delores face un gest vag.

-Asta nu demonstrează nimic. Penisurile se susţin unele pe celelalte.

„Dumnezeule mare!"

îmi trec mâna peste faţă, apoi inspir adânc, ca să mă calmez. E momentul să fiu vulnerabil.

Mă duc la geam, ca să-mi adun gândurile, în timp ce mă uit la trafic. încă fac asta când îi spun:

-Ştii ce am văzut ieri, când veneam la muncă? O femeie însărcinată, care urca într-un taxi...

Obişnuiam că cred că femeile însărcinate sunt oarecum groteşti. Deformate. Ar fi trebuit s-o vezi pe Alexandra. Când a rămas însărcinată cu Mackenzie, arăta ca şi cum îl mâncase pe Humpry Dumpty la micul-dejun. Şi, la cum mânca în perioada aia, e foarte posibil chiar să fi făcut asta.

-... Şi nu am putut să mă gândesc decât la cât de adorabil ar arăta Kate însărcinată. Şi că vreau să fac

lucruri pentru ea. De exemplu, dacă se îmbolnăveşte, vreau să fiu tipul care-i face ceai şi-i aduce şerveţelele. Vreau să ştiu cum a obţinut cicatricea aia mică de pe bărbie şi dacă-i e frică de păianjeni... şi ce vise are.

Vreau să ştiu tot. E curată nebunie, să nu crezi că nu ştiu asta. Nu mi s-a mai întâmplat niciodată. Şi nu vreau să mi se mai întâmple vreodată, cu nimeni altcineva. Decât cu Kate.

îmi întorc capul şi o privesc în ochi.

Dacă eşti vreodată în pădure şi ajungi faţă-n faţă cu o ursoaică iritată, cel mai bine e să o priveşti în ochi. Dacă fugi, o să te dea de mâncare puilor ei. Braţ după braţ. Dar, dacă te ţii tare pe poziţii, e posibil să rămâi în viaţă.

-Vrei să auzi că mă are sub papuc? Pentru că aşa e. M-a îngenuncheat şi mă are la degetul mic, şi nu vreau să scap vreodată.

Amândoi tăcem după asta. Delores pur şi simplu mă priveşte. Pentru o vreme. îmi cercetează faţa căutând... ceva. Nu ştiu exact ce, dar ştiu momentul în care-l găseşte. Pentru că i se schimbă ceva în privire. Devine mai blândă. Doar puţin. Iar umerii i se relaxează. Iar apoi încuviinţează.

-Atunci, bine.

Unele bătălii nu au un învingător. Uneori, cea mai bună opţiune la care poate să spere un general e un armistiţiu.

-Kate îşi face propriile alegeri, spune ea. Şi, dacă acestea se dovedesc a fi greşite, atunci o s-o ajut să cureţe mizeria. Pentru că asta fac cei mai buni prieteni, te ajută să îngropi cadavrul. Delores se ridică. Face câţiva paşi spre uşă. Apoi se opreşte şi se întoarce, cu degetul arătător îndreptat spre mine. Dar aminteşte-ţi un lucru, amice! Nu-mi pasă dacă trec zece zile sau zece ani, tot o să fiu cu ochii pe tine. Şi, dacă aflu vreodată că i-ai făcut rău, o să te fac să regreţi. Şi lucrez într-un laborator, Drew. Cu chimicale. Substanţe chimice inodore, fade, care pot să-ţi micşoreze permanent testiculele, iar lumea o să înceapă să-ţi spună Drewsilla.

Am fost limpede?

Matthew e nebun. Delores Warren e înfricoşătoare. Clar are potenţial de psihopată. Ea şi Alexandra ar trebui să petreacă timp împreună.

Şi clar s-a gândit prea mult la planul ăla ca să cred că e doar o glumă.

înghit cu noduri.

-Foarte.

Delores încuviinţează din nou.

-Mă bucur că ne-am înţeles.

Şi, cu asta, iese din biroul meu, iar eu mă prăbuşesc în scaun şi mă uit la tavan.

Dumnezeule!

Treaba asta cu relaţiile e epuizantă. Simt că tocmai am alergat Într-un maraton. Cu obstacole.

Dar ştii ce? Sunt destul de sigur că linia de finiş se vede în zare.

24

După ce Delores pleacă, îmi iau servieta şi plec. La întâlnirea cu tipul care scrie pe cer. încă trebuie să găsesc o cale de a o duce pe Kate pe acoperiş. Apropo de Kate...

Vrei să trecem pe la biroul ei în drum? Să vedem cât de bine se înţeleg ea şi sora?

Uşa de la birou e deschisă. îmi pun mâinile pe toc şi mă aplec. Poţi s-o vezi printre baloane? Cum stă la birou, cu mâinile încrucişate pe el şi cu un zâmbet pe faţă, în timp ce încuviinţează ascultătoare ce îi spune sora Beatrice.

-Doamnelor, cum vă simţiţi în după-amiaza asta?

Kate se întoarce spre mine, iar vocea îi este încordată.

-Drew. Aici erai. Tocmai mă gândeam la tine. După modul în care îşi ţine mâinile, cred că se gândea la cum să mă sugrume. Sora Beatrice tocmai îmi spunea povestea fascinantă a caselor din sticlă şi cum noi, cei care trăim în ele, nu ar trebui să aruncăm cu pietre.

încă zâmbeşte, dar privirea ei spune cu totul altceva.

E puţin înfricoşătoare.

Ai văzut *Masacrul din Texas,* când bătrânul zâmbeşte, fix înainte să taie gâtul fetei? Cam aşa e şi ea.

Sora Beatrice se uită la tavan.

-Toţi suntem imperfecţi în ochii Domnului. Katherine, pot să-ţi folosesc toaleta? Chemarea naturii.

-Sigur că da, soră.

Cele două se ridică, iar Kate deschide uşa spre toaleta alăturată

în clipa în care închide uşa, Kate cea Zâmbitoare dispare, fij^j înlocuită de Kate cea Furioasă. Vine spre mine.

Iar baloanele fug, ca să-şi salveze viaţa.

-O să te întreb o singură dată şi, dacă mă minţi, îţi jur că ₀ s-o las pe Delores să te otrăvească.

-Bine.

-Chiar e călugăriţă? Sau e o actriţă pe care ai angajat-o?

Râd. Nici măcar nu m-am gândit la asta.

-Nu, chiar e călugăriţă.

Kate nu e încântată.

-Dumnezeule, Drew! O călugăriţă? O afurisită de călugăriţă? E josnic, chiar şi pentru tine.

-Cred că, de fapt, acum e maica stareţă.

Mă aplec spre Kate, pentru că... ei bine, pentru că pot, iar parfumul loţiunii ei mă loveşte. Cu putere. Rezist instinctului de a-mi lipi nasul de pielea ei şi de a inspira profund, ca un dependent de cocaină.

-Chiar eşti capabil de orice ca să obţii ce vrei?

Da. De absolut orice. Nu mă deranjează să mă murdăresc.

De fapt, chiar prefer asta.

-Vremurile disperate îmi cer să scot artileria grea.

-Vrei să vezi artilerie? în clipa în care călugăriţa o să plece din birou, o să-ţi arăt eu artilerie! Nu-mi vine să cred că...

Dumnezeule, cât de frumoasă e! Uită-te la ea! E ca un vulcan care erupe – feroce, temperamentală şi răpitoare. Dacă nu găseşte un mod ca să se urâţească, voi petrece extrem de mult timp iritând-o.

Ceea ce e posibil să nu fie ceva rău. Sexul la nervi e grozav.

întrerup tirada lui Kate:

-Oricât de incitantă ar fi această conversaţie şi, crede-mă, e foarte incitantă, am o întâlnire la care trebuie să ajung. înainte să plec, arăt spre gâtul ei gol. Hei, de ce nu porţi lănţişorul?

îşi încrucişează braţele şi zâmbeşte mândră.

-l l-am donat surorii Beatrice. Pentru cei mai puţin norocoşi-

A jucat-o bine pe asta, nu-i aşa?
Şi eu pot să joc.

-Foarte generos din partea ta. Bineînţeles că va trebui să-l înlocuiesc cu ceva mai mare. Să te aştepţi la altă livrare mâine.

Zâmbetul ei dispare, şi loveşte un balon rebel care-i stătea în cale.

Apoi îmi trânteşte uşa în faţă.

Aştept două secunde înainte să vorbesc:

-Bine. Ne vedem mai târziu, Kate! Foarte plăcută conversaţia! Dinăuntru, aud vocea surorii Beatrice:

-Andrew a plecat deja? Ce băiat dulce este! Şi devotat, când se hotărăşte la ceva. Să-ţi povestesc despre perioada când a curăţat de buruieni grădina mănăstirii. E o poveste lungă, dar avem toată după-amiaza. Vezi tu, a fost o încăierare în cantină...

Traficul e al naibii de dificil. Pe ambele benzi. Dar am stabilit detaliile cu scriitorul pe cer. Acesta tocmai se îmbrăca atunci când am plecat. Iar acum, am timp doar cât să ajung în biroul lui Kate şi să o duc pe acoperiş. Dacă nu o să vină de bunăvoie, va trebui s-o iau pe sus. Ideea mi-ar plăcea mult mai mult dacă aş avea o protecţie genitală.

Kate e clar genul care loveşte.

Alerg pe hol şi apăs pe butonul pentru lift. Dar, cand se deschid uşile, înlemnesc.

E Afurisita, cu Mackenzie alături. Şi în mâinile mici şi perfecte ale nepoatei mele sunt aţe. O duzină. Aţe legate de baloane. Baloanele lui Kate.

-La naiba!

-Ce mod plăcut de a-ţi întâmpina sora şi pe fiica acesteia.

Am zis asta cu voce tare? Nu contează.

„Fir-ar, fir-ar, fir-ar!”

E rău. Foarte rău. Ca o tornadă de gradul cinci, doar că sora mea e capabilă să lase şi mai multe pagube în urmă.

-Bună, unchiule Drew!

Zâmbesc.

-Bunii, scumpete! Apoi mă încrunt. Ce naiba ai f-ţ$_{tut}$ Alexandro?

Sora mea face ochii mari, plini de inocenţă. Ca şi cum ar ft surprinsă.

-Eu? Am venit să iau priinzul cu soţul meu. E vreo problemă?

Când eram în primul an de liceu, un puşti pe nume Chris Wluttle mi-a dat una când ieşeam de la trigonometrie. Mă cuplasem cu iubita lui. Avea nişte mâini pricepute.

Mă rog, în ziua următoare, Alexandra i-a făcut lui Chris o vizită, şi acesta a făcut pe el.

La propriu.

Vezi, potrivit codului Afurisitei, ea poate să mă împungă cât vrea, dar nimeni altcineva nu are voie s-o facă. Acum, înţelegi de ce sunt îngrijorat?

-Ai fost s-o vezi pe Kate, nu?

Mackenzie răspunde în locul ei:

-Da, unchiule Drew! E grozavă. Kate mi-a dat baloanele astea şi un calculator. Vezi?

11 ridică deasupra capului, ca şi cum e cupa Stanley, şi nu-mi pot opri un zâmbet.

-E minunat, Mackenzie!

Apoi mă uit din nou la Alexandra, care nu e îngrijorată.

-Ai spus că vrei ca Mackenzie să o întâlnească pe Kate.

Dacă pui doi hamsteri însărcinaţi în aceeaşi cuşcă, ştii ce vor face? Se vor mânca. Hormonii feminini sunt ca nişte bombe nedetonate. Nu ai cum să-ţi dai seama când vor exploda.

-Da, voiam ca Mackenzie să o întâlnească pe Kate. Dar nu am vrut ca tu să o întâlneşti pe Kate până nu terminam naibii cu îmbunătăţirea situaţiei.

Mackenzie îl scoate pe prietenul meu, Borcanul Cuvintelor Urâte, din ghiozdan şi îl ridică. Pun doi dolari înăuntru.

îşi lipeşte faţa de gura borcanului şi mă priveşte, încruntată.

-Hmm... unchiule Drew. Cuvintele urâte nu mai costă doar un dolar, ci zece.

-Zece? De când?

E entuziasmată.

-A fost ideea lui Kate. A spus că maconomia e rea.

Ce naiba e *maconomia1*

-I-a zis în... în...

-Inflaţie, termină Alexandra cu zâmbetul pe buze.

-Aşa, asta.

Inflaţie.

Grozav!

Mulţumesc, Kate.

Ridic din sprâncene la Mackenzie.

-Accepţi cârduri?

Râde. îmi plătesc amenda cu cash.

-Ce zici să calculezi restul pe calculator, scumpete?

Va avea nevoie de asta. Am senzaţia că mica noastră discuţie o să-mi aducă datorii din trei cifre.

-Ce i-ai spus lui Kate? o întreb pe Alexandra.

Sora mea ridică din umeri.

-Am vorbit, ca între femei. Am apelat la simţul ei de afaceri. A mers bine. Nu e nevoie să ştii toate detaliile.

-De ce nu mă laşi pe mine să decid ce trebuie să ştiu? Având în vedere că, la naiba, nu ar fi trebuit să vorbeşti deloc cu ea.

PaC'paC'pac, se aude de la calculator.

-Nu crezi că eşti cam nerecunoscător? Nu încercam decât să te ajut.

Şi doctorul Kevorkian[I] încerca doar să-şi ajute pacienţii, şi ştim cum a decurs totul.

-Nu am nevoie de ajutorul tău. Am un plan.

Alexandra îşi pune mâinile în şolduri.

-A, da. Planul tău care include ce, mai exact? Să o enervezi pe Kate până o să accepte să iasă cu tine? O să-i spui şi diverse porecle la locul de joacă? O s-o tragi de codiţe? Trebuie să recunosc însă că sora Beatrice a fost o alegere interesantă. Nu-mi vine

---

I Murad Jacob „Jack" Kevorkian, patolog american, susţinător al eutana- siei (n.red.)

ca cred al, dupil rtşn cevn, Knte nu cade în genunchi şi nu $_{re\,j(l|}$ pioni *1**0** iei înapoi. Foarte romantic, Drew!

Strâng din dinţi.

-Funcţionează.

Fa ridici dintr-o sprânceană.

-Nu asta a zis

Kate, lat-o! Uită-

te bine!

E Afurisita, în roată gloria ei.

Şi iu credeai că exagerez.

. Ţi-a spus ceva? Despre mine? Ce a zis?

Flutură dintr-o mână.

-Ei, diverse.

Ştii cum unii copii îşi tachinează câinii arătându-le un **os,** apoi luându-l înainte să apuce să muşte din el? Sora mea era un astfel de copil.

-La naiba, Lex!

PaC'[mC'pac.

-Apropo, îmi place de ea. Chiar nu acceptă nici un rahat,

nu-i aşa?

Pac'pac'pac.

-De unde ştii că nu acceptă rahaturi?

Pac'pac'pac.

-l-ai zis vreun raliat, Lex?

Pac'pac'pac.

-Ce fel de rahaturi Lai zis, Alexandra?

Pac'pac-pac.

Sora mea râde.

-Dumnezeule mare, relaxează-te! Nu te-am mai văzut atât de agitat de... ei bine, niciodată. Acum, că nu mai eşti patetic şi trist, e chiar distractiv.

În momentul de faţă, situaţia mea cu Kate e ca un castel de nisip. Am reuşit să înalţ câteva etaje, dar un singur tremur, şi totul o să se destrame.

-Dacă ai dat cu hâra-n haltă şi ai făcut un rahat, o să—

Pac-lxic-pac.

-Ştii că stresul provoacă încărunţirea prematură. I)ACă o s-o ţii tot aşa, o să arăţi ca tara înainte să împlineşti 10 de ani.

-Mă bucur că ţi se pare aşa amuzam. Mie chiar nu mi se pare. E viaţa mea în joc!

Asta o trezeşte la realitate. îşi înclină capul într-n parte. Mă evaluează. Iar apoi, în voce nu e nici urmă de tachinare.

Glasul ei e tandru, sincer.

-Sunt mândră de tine, să ştii! Suporţi bărbăteşte totul. Eşti... matur. Zâmbeşte blând. Niciodată nu am crezut că o să apuc ziua asta. Apoi mă îmbrăţişează. O să fie bine, Drew! îţi promit!

Când aveam opt ani, bunicul meu a suferit un atac de cord. După ce părinţii noştri au plecat la spital, Alexandra mi-a promis că totul o să fie bine.

Nu a fost.

-Kate ţi-a spus asta?

Clatină din cap.

-Nu cu atâtea cuvinte.

-Atunci, de unde ştii?

Ridică din umeri din nou.

-De la estrogen. Ne oferă puteri extrasenzoriale. Dacă ai avea vagin, şi tu ai şti!

Mackenzie ridică mâna, mândră.

-Eu am *bagin.*

Zâmbesc.

-Aşa e, draga mea. Şi, într-o zi, o să te ajute să conduci lumea.

-Johnny Fitzgerald are penis. Spune că penisul lui e mai bun decât *baginul* meu.

-Johnny Eitzgerald e un idiot. Vaginele întrec penisurile, oricând. Sunt precum kriptonita. Penisurile nu au nici o putere în faţa lor.

Sora mea pune punct discuţiei.

-Buuun. Gata, e cazul să terminăm discuția asta minunată! Deși sunt sigură că învățătoarea lui Mackenzie o să adore să audă despre asta. Fix înainte să cheme Protecția Copilului.

Ridic mâinile.

-Voiam doar să-i spun exact cum stă treaba. Cu cit conşti$_{en}$. tizează mai repede ce putere are, cu atât o să-i fie mai bine. Mă ui$_{t}$ la ceas. Trebuie să mă duc sus. Mă uit la Mackenzie. Cât trebuit să-ţi dau, draga mea?

-80 de dolari.

Auri.

Trebuie să-mi facturez clienţii mai mult. Sau să mă gândesc la un plan de plată.

După ce bancnotele cad în borcan, Alexandra o ia de mână.

-Hai, Mackenzie, să mergem la magazinul American Girl si să cheltuim banii unchiului Drew.

-Bine!

Traversează holul, dar se opresc la uşile duble. Mackenzie îi şopteşte ceva Alexandrei şi îi dă baloanele. Apoi, aleargă spre mine.

O ridic şi o ţin strâns, în timp ce braţele ei mici se înfăşoară în jurul umerilor mei şi mă strâng.

-Te iubesc, unchiule Drew!

Ai băut vreodată brandy? De obicei, prefer whisky. Dar un pahar de brandy bun te încălzeşte peste tot, pe dinăuntru. Aşa mă simt acum.

-Şi eu te iubesc, Mackenzie!

Se retrage.

-Ghici ce?

-Ce?

-Kate m-a întrebat ce vreau să mă fac atunci când o să fiu mare.

încuviinţez.

-Şi i-ai spus că vrei să fii o prinţesă?

Fruntea i se încruntă într-un mod adorabil, şi clatină din cap.

-Nu mai vreau să fiu prinţesă.

-Asta da, uşurare. Ce vrei să te faci?

Râde.

- Bancher.

-Fantastică alegere! Ce te-a făcut să te răzgândeşti?

Degetele i se joacă cu gulerul cămăşii când îmi spune:

-Ei bine, Kate e bancher de investiţii, şi DI ai spus că ai Ii mândru să fiu exact ca ea. Aşa că asta vreau să fiu.

După ce îi procesez cuvintele, o întreb serios:

-Mackenzie, i-ai spus lui Kate că eu am zis că vreau să fii ca ea când te faci mare?

Vezi zâmbetul ăla? Ala nu e zâmbetul unui copil de patru ani. Ăla, doamnelor şi domnilor, e zâmbetul unui geniu.

-Da.

închid ochii. Şi chicotesc. Nu-mi vine să cred că nu m-am gândit la asta. Mackenzie e arma perfectă. Propria mea bebeluşă Borg. Rezistenţa e inutilă.

-Scumpa mea, i-ai făcut o mare favoare unchiului Drew. Orice vrei de Crăciun, nu trebuie decât să-mi spui, şi o să fie al tău. Şi vreau să spun orice.

Mackenzie face ochii mari când se gândeşte la posibilităţi. Se uită la sora mea şi apoi şopteşte conspirativ:

-îmi iei un ponei?

„O, Dumnezeule!"

Mă gândesc la răspuns pentru fix o secundă.

-Absolut.

Mă strânge şi mai tare şi ţipă.

-Dar să nu-i spui lui mami decât după ce o să-l primeşti, bine?

E posibil să fiu nevoit să intru în programul de protecţie a martorilor după asta.

Mackenzie mă pupă pe obraz, iar eu o pun jos, în picioare. Ţopăie înapoi spre Alexandra, şi le fac cu mâna în

vreme ce ele ies pe uşă.

Intru în biroul lui Kate, ca un soldat care ia cu asalt plaja d$_{ir}$ Normandia. E la birou şi scrie rapid pe un carnet galben.

-M-am întors. Ţi-a fost dor de mine?

Nu-şi ridică privirea.

-Cu disperare.

Sarcasmul e cea mai veche apărare. Intru în joc.

-Ştiam eu că te epuizez. Care a fost picătura chinezească: Sora B?

Kate se îndepărtează de birou şi se aşază picior peste picior. Poartă pantofi noi. Nu i-am observat înainte. Sunt marca Marv Jane, negri cu tocuri obraznic de înalte şi o bretea în jurul gleznei. Dumnezeule mare! Sunt amestecul perfect de obraznic şi drăguţ. Dulceaţă şi sex. Iar săracul meu penis neglijat pulsează când îmi imaginez toate lucrurile fantastice şi semilegale, pe care aş putea să i le fac în vreme ce poartă pantofii ăia.

Niciodată nu am avut un fetiş, dar mă gândesc să încep unul. Vocea lui Kate mă îndepărtează de gândurile mele păcătoase. -Nu. Vizita surorii tale. Subtilitatea nu e o trăsătură de familie, nu-i aşa?

O, nu. De asta mi-era şi frică.

- Alexandra are probleme psihologice grave. E instabilă Nu ar trebui să asculţi nimic din ce spune. Nimeni din familia mea nu o face.

-Părea perfect lucidă când era aici.

Ridic din umeri.

-Bolile mintale sunt o treabă alunecoasă.

Mă fixează cu privirea.

-Doar nu vorbeşti serios, nu?

La naiba! Fără minciuni.

-Practic, nu a fost diagnosticată niciodată. Dar ideile ei despre justiţie şi răzbunare sunt absolut nebuneşti. Imaginează-ţi-o pe Delores, cu un deceniu de experienţă în plus, ca să-şi perfecţioneze tehnica.

Expresia lui Kate se schimbă după ce procesează informaţia.

-Ah!

„Da. Bun venit în lumea mea, drăguţo!"

-Mi-a adus cafea. Pot s-o beau? mă întreabă Kate.

Amândoi privim cu suspiciune paharul de la Starbucks.

Când aveam 13 ani, am vândut o pereche de chiloţi de-ai Alexandrei în vestiarul bărbaţilor. Unii murdari. Când a aflat, nu a lăsat să se vadă nimic. Niciodată nu a dat de înţeles că ştia. Dar mi-a pus laxative în cerealele cu aromă de ciocolată. Nu am ieşit din baie trei zile.

Ştiu că nu are genul ăsta de ranchiună împotriva lui Kate, dar...

-Eu nu aş face-o.

Kate încuviinţează, cu rigiditate, şi împinge paharul mai departe.

-Ce părere ai despre Mackenzie? Aş fi vrut să fiu aici când o întâlneai.

Zâmbetul ei e cald şi sincer.

-Cred că e incredibilă.

-O să fii fericită să afli că a folosit calculatorul de la tine când ne-am întâlnit, la parter.

Zâmbetul ei se lărgeşte.

-Ce drăguţ!

Clatin din cap, iar Kate spune:

-Înţeleg acum de ce Alexandra a lansat treaba cu Bor$_{t;i}$ nul Cuvintelor Urâte, având în vedere că petreci aşa mult cu Mackenzie.

-Ce vrei să spui?

Kate ridică din umeri.

-Vorbeşte ca tine. Nu se întâmplă să auzi în fiecare zi o ferj$_{tă}$ de patru ani spunând că Făt-Frumos e un nemernic afurisit cart doar o trage înapoi pe Cenuşăreasa.

Asta e fata mea!

-înjuratul face bine la suflet.

Kate îşi opreşte un râset. Arată atât de seducătoare, că nu ms pot abţine. Mă aplec peste scaunul ei, blocând-o cu braţele. S-a terminat cu pălăvrăgeala. E timpul să ne întoarcem la treabă.

-Vino la o plimbare cu mine!

Vocea mea e joasă. Convingătoare.

-în nici un caz.

Şi deloc eficientă.

-Hai, Kate, o să dureze doar un minut! Vreau să-ţi arăt ceva.

Pufneşte.

-Ce ai făcut? l-ai angajat pe fraţii Ringling[1] să organizeze un spectacol pe hol? Ai organizat o paradă cu confetti în cinstea mea? Râd.

-Nu fi ridicolă! Nu aş face aşa ceva.

Kate ridică dintr-o sprânceană, sceptică.

-Bine, ai dreptate. Clar aş face asta, doar că nu azi.

Mă împinge şi se ridică. O las.

-Doar nu ţi-e frică, nu? Că nu o să te poţi controla dacă eşti singură cu mine?

Pentru oameni ca mine şi Kate, o provocare e ca o prostituată la o reuniune a dependenţilor de sex. Nu există aproape nici o şansă să fie refuzată.

---

1 Referire la renumita companie de circ americană Ringling Brothers (n.red.)

-Dacă mă întrebi dacă mă tem că o să ie omor dacă nu vor ft martori care să depună mărturie împotriva mea, atunci răspunsul e da. Deşi trebuie să recunosc că o condamnare între douăzeci <le ani şi pe viaţă pare un preţ mic de plătit în clipa de faţă.

Crezi că-i place preludiul verbal la fel de mult ca mie? Nu are cum să nu. Se pricepe aşa bine la asta.

Ocoleşte biroul şi-l pune între noi.

-Uite care e treaba, Drew, am un client nou. Ţi-am spus asta. Ştii cum e. Nu-mi permit să-mi fie distrasă atenţia în momentul de faţă.

Iau asta ca pe un compliment.

-Eu îţi distrag atenţia?

Pufneşte.

-Nu asta am vrut să spun. Apoi, expresia i se schimbă, şi mă imploră: Trebuie să termini cu toate astea, cu misiunea asta în care ai pornit. Te rog, renunţă!

Când Steven avea 11 ani, s-a izbit de un copac în timpul unui joc de fotbal din curte şi şi-a spart fruntea. Cât oi trăi, nu o să-l uit când îşi implora mama să nu-l ducă la spital. Pentru că ştia că avea nevoie de cusături. Iar cusăturile sunt nasoale. La orice vârstă.

Dar Janey Reinhart nu a renunţat. L-a dus la spital. Pentru că, deşi Steven era îngrozit, deşi nu asta voia, mama lui ştia că de asta avea nevoie.

înţelegi ce vreau să spun cu asta?

-Mingea e în terenul tău, Kate. Ţi-am spus asta de la bun înce-
put. Dacă vrei să dispar, nu trebuie decât să ieşi cu mine
sâmbătă.

îşi muşcă buza şi se uită în jos, la birou.

-Bine.

„Poftim?”

Sigur, poftesc după Kate.

Bun, nu e timp de glume.

-Poftim? Poţi să repeţi ce ai spus?

Privirile ni se întâlnesc. A ei este ezitantă, dar resemnata. C,,. cuiva care îşi aşteaptă rândul ca să se dea în roller-coaster. Hotă^ să ducă treaba la capăt, dar fără să ştie exact în ce s-a băgat.

-Am spus da. O să iau cina cu tine sâmbătă.

E oficial. Pregăteşte-te! Iadul chiar a îngheţat.

-După cc am vorbit cu sora ta, am înţeles câteva lucruri.

„Că mă iubeşti? Că ai nevoie de mine? Că nu poţi să trăita, fără mine?"

-... Cred că ai nevoie de o încheiere, Drew.

O, nu! Nu încheiere. Orice, dar nu încheiere.

încheierea e un cuvânt inventat de femei, ca să poată să supraanalizeze totul şi să vorbească despre asta la nesfârşit Şi apoi, după ce subiectul a fost binecuvântat şi îngropat, încheierea le oferă o scuză să scoată totul la suprafaţă încă o perioadă.

Tipii nu fac asta niciodată.

S-a terminat. E finalul.

Asta e toată încheierea de care avem nevoie.

-încheiere?

Kate vine spre mine.

-Cred că lucrurile între noi au început şi s-au oprit aşa repede, că nu ai avut timp să te adaptezi. Poate, dacă petrecem puţin timp – dacă vorbim în afara biroului –, o să înţelegi că, după tot ce s-a întâmplat, cel mai bun lucru pe care-l putem spera este să fim prieteni.

Sunt destul de sigur că asta înseamnă fără beneficii.

Un tip nu poate să fie prieten cu o femeie de care este atras în mod activ. Nu cu adevărat. Pentru că, la un moment dat, penisul lui o să preia comanda. O să vorbească şi o să meargă ca el, dar nu o să fie el, ca unul dintre fraierii ăia infectaţi cu creaturile înfricoşătoare din Alien. Din momentul ăla, fiecare mişcare şi fiecare gest o să fie îndreptate spre îndeplinirea scopului penisului. Care nu are nimic de-a face cu prietenia.

V

În plus. am deja prieteni. Pe Matthew, Sloven şi Jack. Nu vreau să i-o trag nici unuia dintre ei.

-Prieteni?

Nu observă dezgustul provocat de idee. Sau nu-i pasă.

-Da. Ar trebui să ne cunoaştem din nou, în calitate de colegi. Egali. Nu la o întâlnire. Mai degrabă, ca o întâlnire de afaceri între colegi.

Negarea e un lucru puternic. Dar, în momentul ăsta, o să accept ce primesc.

-Deci, ce-mi spui e că o să ieşi cu mine sâmbătă? Asta e ideea, nu-i aşa?

Kate ezită, apoi încuviinţează.

-Da.

-Perfect! Nu mai spune nimic altceva. O să vin să te iau la 19.00.

-Nu.

-Nu?

-Nu. Ne vedem acolo.

Interesant!

Vorbesc încet:

-Kate, ştiu că nu ai fost la multe întâlniri, având în vedere că idiotul pe care-l numeai iubit te-a ţinut logodită înainte să scapi de primul sutien, dar, în cazuri ca ăsta, tipul, adică eu, trebuie să te ia pe tine, fata. E o lege nescrisă.

Vezi cum i se lipesc buzele? Cum i se îndreaptă umerii? O, da, e gata de luptă.

-Tocmai ţi-am zis că nu e o întâlnire.

Ridic din umeri.

-Semantică.

-Să spunem, ipotetic, că e o întâlnire. Ar fi o primă întâlnire. Şi nu aş accepta niciodată ca un bărbat pe care nu-l cunosc să vină în apartamentul meu ca să mă ia pentru o primă întâlnire.

îmi trec mâna prin păr.

-Asta nu are sens. Mă cunoşti. Am făcut şaizeci şi nouă. Aş spune că mă cunoşti al naibii de bine.

-Uite cc e, asten sunt condiţiile mele. Dacă nu-ţi c<>t,$_{Vlr}$ putem să uităm de toată...

-Stai, stai! Hai să nu ne grăbim! Cedez. Poţi să vii să ne ve$_{t|}$, la mine. La 19.00. Fix.

- Pine.

-Dar am nişte condiţii.

Imediat reacţionează:

-Nu o să fac sex cu tine!

Mă forţez să par surprins.

-Mă simt rănit. Serios. Cine a pomenit ceva despre sex! Nu , cere niciodată sex ca parte a înţelegerii noastre. Apoi, zâmbesc E opţional. La fel şi hainele, îşi dă ochii peste cap.

-Atât?

-Nu.

-Ce altceva mai vrei?

O, iubire, dacă ai şti! Deşi probabil e mai bine că nu ştie. Nu vreau s-o sperii.

-Vreau patru ore. Cel puţin. Neîntrerupte. Vreau conversaţie, cină – aperitive, antreu, desert vin, dans.

Ridică mâna.

-Fără dansat.

-Un dans. Nu e negociabil.

Se uită la tavan şi îşi cântăreşte opţiunile.

-Bine. Un dans. îndreaptă un deget spre mine. Dar, dacă mâinile o să ţi se apropie de fundul meu, o să plec.

Acum, e rândul meu să pun o condiţie.

-Bine, dar, dacă încâlci oricare dintre stipulaţiile mele, o să-mi rezerv dreptul pentru o repetare.

Aşteaptă o clipă. Mă priveşte neîncrezătoare.

-Şi o să mă laşi în pace, complet, până sâmbătă? Fără preoţi care apar să mă salute? Fără sculpturi de gheaţă care se topesc iu faţa uşii?

Zâmbesc.

-O să fie ca şi cum nici nu ne-am întâlnit. (şi cum nici măcar nu lucrez aici.

Cel mai probabil, nici nu o să fiu aici. O să fiu un băiat foarte, foarte ocupat.

Kate încuviinţează.

-Bine.

întind mâna. Kate mi-o strânge şi spune:

-S-a făcut.

îi întorc mâna uşor şi o sărut, cum am făcut-o în prima noapte când ne-am întâlnit.

-S-a făcut.

Ai intrat vreodată într-o cameră ca să iei ceva, dar, când ajungi acolo, habar n-ai pentru ce ai venit? Foarte bine. Atunci, o să înţelegi de ce m-am întors şi am dat să ies din cameră.

Până când vocea lui Kate m-a oprit.

-Drew?

Mă întorc spre ea.

-Da?

Expresia ei e sumbră.

-Nu... nu îmi place să rănesc oamenii. Aşa că să nu-ţi faci speranţe pentru sâmbătă.

înainte să deschid gura, o mişcare de la geam îmi atrage privirea. Şi nu-mi vine să cred că aproape am uitat. Fără să spun nimic, mă duc şi o iau pe Kate de mână. O aduc la fereastră şi stau în spatele ei, odihnindu-mi mâinile pe umerii ei.

îmi apropii gura de urechea ei. Respiraţia mea îi dă fiori. Genul plăcut.

-Prea târziu.

Am vrut să fie simplu. Ceva ce aş fi gravat pe un copac sau aş fi pictat pe un perete dacă am fi fost copii. Dar voiam să fie ceva clar. O proclamare. Care-i spunea lui Kate – şi tuturor femeilor din lume – că eu, Drew Evans, sunt luat.

Kate scânceşte când vede mesajul.

Sus, pe cer, cu litere albe şi mari, pentru ca tot oraşul să vadă, scrie:

1 >row Evans +
Kate Brooks PENTRU TOTDEAUNA

Mereu sâ termini în stil mare. Ţi-am spus asta?
Nu? Ei bine, îţi spun acum.

Nu contează dacă eşti om de afaceri, cântăreţ; sau **prezentator,,;** unei emisiuni TV populare, lasă-i să vrea mai mult. Niciodată v, nu stai mai mult decât e cazul. Poţi mereu să te întorci mai târziu pentru un bis, dar, după ce se satură de tine, nu ai cum sâ iei asta înapoi.

O sărut pe creştet.

-Ne vedem sâmbătă, Kate!

Când ies, ea încă se uită pe geam.

Nu-ţi face griji, spectacolul nu s-a terminat. Mai am câteva trucuri şi mereu păstrez ce e mai bun pentru final. Nu o să vrei sâ ratezi asta.

Mă duc direct la biroul lui Erin.

-Vreau să-l suni pe florar. Şi pe furnizorul de mâncare. Şi să programezi o întâlnire pentru diseară cu designerul ăla de interior despre care am vorbit ieri.

Erin îşi ridică telefonul şi formează un număr.

-Acum mă ocup de asta.

Da, am spus designer de interior. Nu ştii pentni ce e, nu-i aşa E marea finală. Mişcarea mea câştigătoare.

O să vezi!

Sâmbătă noapte.

26

Îl vezi pe tipul ăla seducător de chipeş cu pantaloni ca tăciunele şi cămaşă neagră, cu mânecile suflecate? Cel care aranjează farfuriile de porţelan pe masă?

Ala sunt eu, Drew Evans.

Mă rog, nu chiar. Nu versiunea mea cea veche. Acum, sunt nou, îmbunătăţit. Jumătate dintre femeile din acest oraş şi-ar da sânul stâng ca să mă aibă unde sunt acum. Sub papuc. Obsedat.

îndrăgostit.

Dar nu există decât o singură femeie capabilă să mă aducă în punctul ăsta. Acum, nu trebuie decât să-i arăt că sunt aici ca să stau. Nu am mai văzut-o de două zile. Două zile lungi, atroce. Nu a fost la fel de rău ca alea şapte, dar pe aproape.

Mă rog, uită-te în jur! Ce crezi? Am ratat ceva?

Hori proaspete acoperă fiecare suprafaţă disponibilă. Margarete, înainte, credeam că, dacă le vedea, avea să îşi reamintească de Warren, dar acum nu-mi fac griji în privinţa asta. Sunt preferatele lui Kate, aşa că sunt singurul tip de flori de aici. Bocelli se aude pe fundal. Lumânări luminează camera. Sute de lumânări, acoperite cu sticlă.

Nu poţi să dai greş cu lumânările. Fac totul să arate

mai bine. Fac totul să miroasă mai bine.

Cioc-cioc!

Probabil e Kate. La fix. Scanez camera încă o dată. A

o. Meciul cel mare. Jocul final. Şi totul e pregătit. Eu sum ^ gătit. Mai pregătit de atât nu am cum să fiu. Expir cu puter/ţ ilescliiil uşa.

Apoi, nu pot să mă mişc. Nu pot să gândesc. Să respj,, | măcar nu e o opţiune.

Păml brunet al lui Kate e prins sus, în vârful capului. $ „VI! elegante îi sărută gâtul, mângâind fiecare loc pe care l-am sărut « ore la rând, nu cu mult timp în urmă. Rochia ei e de un roşu-închi strălucitor – poate din satin. Atârnă de bretele delicate, cam trec peste umeri şi cad în jos, pe spate. Rochia se opreşte deasupra genunchiului, expunându-i picioarele catifelate, centimetru – centimetru apetisant.

Iar pantofii ei... Sfinte Sisoe... pantofii ei au tocuri mari şi închid cu o fundă neagră complexă în spatele gleznei.

Când sunt capabil să formez cuvinte, vocea mea e aspră.

-Există vreun mod prin care să putem renegocia clauza cu interzicerea mângâiatului fundului? Pentru că trebuie să-ţi spun că, la ce rochie porţi, o să fie tare greu.

Şi ăsta nu e singurul lucru care o să fie tare, dacă înţelegi ce spun.

Kate zâmbeşte şi clatină din cap.

-Toate condiţiile anterioare rămân valabile.

Mă dau în spate când intră şi mă priveşte cu coada ochiului îi privesc faţa cu atenţie. Vezi cum i se întunecă ochii? Cum îşi linge buzele, fără să fie conştientă de asta? Ca o leoaică vigilentă care tocmai a văzut o gazelă în iarbă.

îi place ce vede. Vrea să mă complimenteze. Vrea, dar n-o s-o facă. Doar vorbim despre Kate. Kate de după ce am dat colosal cu bâta-n baltă. Şi, în ciuda progresului meu recent, e încă defensivă. Neîncrezătoare.

Cu garda ridicată.

Şi asta e în regulă. Nu sunt ofensat. Privirea ei îmi spune tot ce ea nu vrea să-mi spună.

O conduc spre sufragerie, şi îşi muşcă buza când întreabă:

ÎNCURCĂTURI în PRAUOSTI: I

-Deci unde mergem?

Apoi se opreşte când vede lumânările. Şi florile. Şi masa pentru doi, perfect aranjată, îi spun încet:

-Suntem deja aici.

Se uită prin cameră.

-Uau! E minunat, Drew!

Ridic din umeri.

-Camera e drăguţă. Tu eşti minunată.

Kate roşeşte. Şi e incredibilă.

Vreau s-o sărut. Rău de tot.

Ţi-a fost vreodată sete? Foarte sete? Cum ar veni într-o zi de vară, la 36°C, când nu ai destulă salivă în gură nici măcar ca să înghiţi? Acum, imaginează-ţi că cineva îţi pune un pahar cu apă rece în faţă. Şi poţi să te uiţi la el şi să-ţi imaginezi ce gust perfect ar avea, dar nu poţi să-l atingi. Şi clar nu poţi să-l bei.

Cam ăsta e iadul în care sunt în momentul de faţă. îmi desprind privirea de faţa lui Kate şi îi dau un pahar cu vin roşu. Apoi iau şi eu un pahar.

-Ce s-a întâmplat cu degetele tale?

Se referă la leucoplastele care-mi acoperă patru dintre degete. -Ciuperci. Afurisitele mici şi poroase nu apreciază să fie feliate. Pare surprinsă.

-Ai gătit?

Urma să o duc pe Kate la restaurant. Cel mai bun din oraş. Dar ea apreciază calitatea, îţi aminteşti? Şi mă gândesc că o să-mi aprecieze efortul mult mai mult decât orice ar putea pregăti orice bucătar.

Zâmbesc.

-Am multe talente. Nu ai văzut decât câteva.

Iar asta ar putea fi în continuare adevărat. Nu am mai gătit înainte.

Ceea ce-mi reaminteşte – Martha Stewart e noul meu idol. Vorbesc serios. Obişnuiam să cred că e o glumă. Cine devine

.. . arătându-le oamenilor cum să împăturească nişte ^ **de** şerveţele? Dar asta era înainte. Înainte să încerc să-mi cuptorul sau să pun masa.

Acum, Martha e o zeiţă. Ca Buddha. Şi dacă reţeta ei mă ajută să o scot la capăt? O s-o venerez pentru tot restul vieţii mele.

Eu şi Kate ne aşezăm pe canapea.

-Deci cum merg lucrurile la birou? o întreb.

Kate bea din vin şi îşi netezeşte cutele inexistente ale **rochiei** -Bine. Totul merge bine. Ştii tu, e linişte.

-Cu alte cuvinte, te-ai plictisit groaznic fără mine.

-Nu. A fost... productiv. Am rezolvat multe.

Zâmbesc.

-Ţi-a fost dor de mine.

Kate pufneşte.

-Nu am spus asta.

Nu era cazul s-o facă.

-Hai, Kate, am făcut un jurământ al onestităţii. E corect să faci şi tu asta. Mă aplec în faţă. Priveşte-mă în ochi şi spune-mi că nu te-ai gândit la mine deloc în ultimele zile.

-Eu...

B*UZZZZZZZ-.- buzzzzzz-* ■ ■

buzzzzzz- Cina e gata. Kate mai ia o gură din pahar.

-Ar trebui să te ocupi de asta, Drew. Nu vrei să se ardă. Tocmai a fost salvată de clopoţel.

Pentru moment.

Puiul Marsala pe care l-am făcut arată... unic, acum, că a fost scos din cuptor şi e în farfurii.

Bine, recunosc, arată de-a dreptul înfricoşător.

Kate se încruntă în timp ce împunge nodurile maro, ca şi cum disecă o broască la biologie.

-Ai amestecat făina cu apă înainte s-o adaugi?

Apă? Martha nu a zis nimic despre apă. Ce nemernică!

r

-Ştii, Drew, unele dintre cele mai hune preparate din istorie arătau dezgustător. Prezentarea nu înseamnă prea mult. Totul ţine de gust.

-Serios?

îşi ridică furculiţa şi inspiră adânc.

-Nu. Doar încercam să te fac să te simţi mai bine.

Mă holbez la farfurie.

-Mersi c-ai încercat!

înainte să ia o gură, mă întind peste masă şi-mi pun mâna peste a ei.

-Aşteaptă! O să gust eu primul.

Astfel, dacă mâncarea mă face să mă ghemuiesc, cel puţin unul din noi o să fie destul de conştient cât să sune la Urgenţe. în plus, dacă sunt internat, cred că există o şansă ca ea să-mi ofere o partidă din milă.

Să nu crezi că nu aş accepta-o. Aş face asta într-o fracţiune de secundă.

încerc să nu respir pe nas când gust. Kate mă priveşte. Mestec.

Apoi, zâmbesc încet.

-Nu e rău.

Pare uşurată. Poate chiar puţin mândră. Furculiţa îi alunecă printre buze. Apoi, încuviinţează.

-E foarte bun. Sunt impresionată!

-Da, mi se spune asta des.

Pe parcursul mesei, conversaţia curge uşor. E confortabilă. Mă limitez la subiecte sigure. Vorbim despre noul ei client, despre relaţia înfloritoare dintre Matthew şi Delores şi despre jocurile politice nesfârşite de la Washington.

La desert, avem căpşune cu frişcă. Mda, căpşunele sunt preferatele lui Kate. Ştiu asta din Weekendul nostru Pierdut. Iniţial, voiam să fac prăjitură cu căpşune. Dar nu

vrei să știi cum a ieșit budinca. Cred că nici măcar Matthew nu ar fi mâncat-o. Când Martha a spus să învârt constant, nu glumea.

în timp ce ne desfătăm cu ultimul fel, îi pomenesc despre caJC)(jf pe care-l va primi Mackenzie de Crăciun.

Kate râde. Incredibil.

-Doar nu o să-i cumperi un ponei, nu?

-Bineînţeles c-o să-i iau. E o fetiţă. Fiecare fetiţă ar trebui sj aibă un ponei.

Kate ia o gură de vin. Suntem la jumătatea celei de-a sticle.

-Şi o să cumpăr una dintre căruţele alea precum cele trase de caii din Central Park. Astfel, pot să exerseze ca s-o ducă la şcoala. -Suntem în New York, Drew. Unde o să ţină aşa ceva?

-Au un apartament cu cinci dormitoare. Două dintre camere sunt pline cu chestiile inutile ale Alexandrei. Mă gândesc că pot să cureţe una şi să o transforme în camera poneiului.

Mă priveşte direct.

-Camera poneiului?

-Da. De ce nu?

-Cum îl vor duce la parter?

-Liftul de marfă. Toate clădirile au câte unul.

Kate se aşază înapoi pe scaun.

-Deci, te-ai gândit la toate, nu?

Iau o gură de vin.

-Mereu o fac.

-Te-ai gândit ce metodă o să folosească sora ta ca să te omoare? -Sunt sigur că o să mă surprindă. O să mă aperi dacă încearcă? îşi plimbă degetul peste paharul cu vin şi mă priveşte pe sub genele alea nebunesc de lungi.

-În nici un caz, Băiete cu Poneiul. E mai mare decât mine. Eşti pe cont propriu.

îmi pun mâna în dreptul inimii.

-Sunt distrus.

Nu mă crede.

-O să-ţi treacă!

Râsetele se transformă în zâmbete relaxate. Şi, pentru o clipă, sunt mulţumit doar să o admir. Şi ea mă fixează cu privirea.

Apoi tuşeşte şi îşi mută privirea.

-Ăsta e un CD bun.

Se referă la melodiile care s-au auzit pe fundal în ultimele ore.

-Nu pot să-mi asum tot creditul. Băieţii m-au ajutat să-l fac.

Ca la comandă, se aude *I Touch* M*yself,* de la The Divinyls în difuzoare.

-Jack a ales-o pe asta.

Kate râde, iar eu mă ridic să apăs pe butonul CD playerului, schimbând cântecul.

-Şi cum, cel mai probabil, mai am doar câteva săptămâni de viaţă, vrei să dansezi? întind mâna spre Kate.

Un nou cântec umple camera: *Then,* de Brad Paisley. Nu sunt neapărat pasionat de muzică country, dar Brad e destul de cool.

E un bărbat adevărat, chiar şi pentru un cântăreţ.

Kate mă ia de mână şi se ridică. Braţele i se înfăşoară în jurul gâtului meu. Iar mâinile mi se odihnesc pe talia ei. încerc să n-o strâng. încet, începem să ne legănăm.

înghit cu noduri când ochii ei rotunzi şi întunecaţi mă privesc fără frustrare, furie sau durere. în ei se citeşte numai căldură, precum ciocolata lichidă. Iar genunchii mi se înmoaie. îmi plimb mâna pe spatele ei, până la ceafă. îşi întoarce capul şi îşi odihneşte capul pe pieptul meu. Iar eu o trag spre mine şi mai strâns.

Aş vrea să-ţi spun care e senzaţia. Să o ţin din nou. Să am braţele înfăşurate în jurul ei, în sfârşit, şi corpul lipit de al meu.

Aş vrea să pot, dar nu pot.

Pentru că nu există cuvinte, nici în engleză, nici în altă limbă, care să reuşească să se apropie de realitate.

Inspir parfumul floral al părului ei. Dacă otrava din camera de gazare ar mirosi precum Kate, atunci fiecare deţinut condamnat la moarte ar muri cu zâmbetul pe buze.

Nu-şi înalţă capul când şopteşte:
-Drew?

Da? ...

Vreau să ştii că te iert pentru cc ai spus în ziua aia, ţ,n bjr0() Tc cred că nu ai vorbit serii».

-Mulţumesc!

Privind în urmă, îmi dau seama că nici eu n-am ajutat situaţi,,

Aş h putut spune ceva, să-ţi ofer asigurări legate de ce simt, înajntt să mă duc să discut cu Billy. îmi pare rău că nu am făcut-o! -Apreciez asta.

Apoi vocea i se schimbă, devine mai joasă.

Mai îndurerată.

-Dar asta nu schimbă nimic.

Degetul mare mi se plimbă peste pielea goală a gâtului ei. -Bineînţeles că schimbă totul.

Kate îşi înalţă capul.

-Nu pot să fac asta cu tine, Drew.

-Ba da, poţi.

Se uită la pieptul meu, în timp ce încearcă să-mi explice. -Am ţeluri. Aspiraţii. Pentru care am muncit din greu. Pentru care m-am sacrificat.

-Şi vreau să te văd îndeplinindu-ţi toate ţelurile, Kate. Vreau să te ajut să-ţi îndeplineşti toate visurile. Pe absolut toate, îşi ridică privirea, iar ochii ei imploră acum înţelegere. Milă. -Când Billy m-a părăsit, am fost tristă. A durut. Dar am putut să merg mai departe. Nu am ratat nici un pas. Chestia asta cu tine... e diferită. E... mai mult. Şi nu sunt atât de mândră cât să nu admit că, dacă nu o să funcţioneze, nu o să reuşesc să merg mai departe. Drew, poţi să... să mă distrugi.

-Dar nu o s-o fac.

Mâna mi se plimbă pe obrazul ei, iar ea se lasă dezmierdată. -Ştiu cum se simte convingerea că te-am pierdut, Kate. Şi nu mai vTeau să mai simt vreodată asta. Sunt un bărbat care ştie ce vrea, ţii minte? Şi te vreau pe tine.

Kate clatină încet din cap.

-Mă vrei în seara asta. Dar dacă...

ÎNCURCĂTURI ÎN DRAOOSTT
I MS

-Te vreau în seara asta, şi o să te vreau şi mâine, şi în ziua următoare, şi peste 10 000 de zile. Nu ai primit mesajul scris pe cer?

-E posibil să te răzgândeşti.

-E posibil şi să fiu lovit de un fulger. Sau mâncat de un rechin. Şi ambele lucruri au şanse mai mari să se întâmple decât să vină ziua când nu o să te mai vreau. Ai încredere în mine!

Mă gândesc că tocmai aici e şi problema, nu?

Kate mă priveşte câteva clipe, apoi ochii i se opresc asupra podelei. Cântecul se termină, iar ea începe să se retragă.

-îmi pare rău, Drew! Nu... nu pot.

încerc să o ţin. Ca un bărbat care se îneacă şi se prinde de colac.

-Kate…

-Ar trebui să plec.

Nu, nu, nu, nu, nu. O pierd.

-Nu face asta!

Privirea i se întăreşte, ca lava fierbinte când se răceşte în rocă vulcanică.

-Aproape ţi s-a scurs timpul. A fost minunat, dar…

Asta nu are cum să se întâmple. E ca şi cum te uiţi cum prin- zătorul jonglează cu mingea când eşti condus cu trei puncte şi mai sunt douăzeci de secunde din meci. Kate se întoarce spre uşă, dar o prind de braţ şi o forţez să se uite la mine. Vocea mea pare disperată. Pentru că sunt.

-Stai! Nu poţi să pleci încă. Mai e un lucru pe care trebuie să ţi-l arăt. Mai dă-mi zece minute. Te rog, Kate!

Uită-te la faţa ei, chiar acum!

Vrea să stea. Ba nu. Vrea să o conving să stea. Să-i dau un motiv să aibă din nou încredere în mine. Şi,

dacă asta nu o s-o facă, atunci nimic de pe pământul ăsta nu o să reuşească.

-Bine, Drew. Mai ai zece minute.

Rămân fără aer.

-Mulţumesc!

îi dau drumul la braţ, iau o eşarfă din mătase neagra $d_{t\,(}$ scaun şi o ridic.

-Nu poţi să-ţi dai asta jos până nu-ţi spun eu, bine?

Pe faţă îi apare neîncrederea.

-E vreo chestie ciudată de sex?

Chicotesc.

-Nu, dar îmi place cum gândeşti, îşi dă ochii peste cap fix înainte să i-i acopăr cu eşarfa, iar lu_{rn},. aşa cum o ştie e învăluită în negru.

299

Fiecare asociat nou de la Evans, Reinhart şi Fisher are ocazia să-şi redecoreze biroul. Nu suntem singura firmă cu genul ăsta de politică. Face bine la afaceri. îi face pe angajaţi să se simtă confortabil, ca şi cum o bucată din companie le aparţine. Opţiunile când vine vorba despre vopsea şi modelele de mobilă nu sunt nelimitate, dar, la o firmă ca a noastră, paleta e destul de vastă. De acolo m-am inspirat. Aşa am intuit ce preferă Kate.

Nu îi plac modelele florale, slavă Cerului pentru asta! îi plac dungile, modelele cu dungi şerpuite şi tonurile pământii. Poate te întrebi de ce-ţi spun toate astea. Ce are de-a face cu restul lucrurilor?

îţi aminteşti de peştera lui Batman, nu? Biroul meu de acasă. Primul meu născut. încăperea mea rezervată strict bărbaţilor? Ei bine, a avut parte de o schimbare de sex. Mă rog, nu e chiar aşa. Acum, e mai degrabă hermafrodită.

Uită-te!

Aprind lumina şi o duc pe Kate în mijlocul încăperii, apoi îi dau jos eşarfa.

Face ochii mari.

-O, vai!

Pereţii odată grena sunt acum de un albastru

maiestuos. Canapelele din piele englezească sunt de domeniul trecutului. în locul lor sunt două canapele, în dungi, de un maro cald şi acelaşi

,||wi,ii proluiul ca percal- Biroul meu e mutat în stâng;,, t U ă l.x |vnitu cel de culoarea cireşe! aşezat fix lângă el, ca „n ^ s, n mireasă în ziua nunţii. Fereastra clin spatele lor e încajr vie draperii din acelaşi material precum canapelele. Iar mas ,')' poker e încă în colţ. Har acum e acoperită de un material trnr rigid, ca să susţină planta mare şi plină de frunze de pe ea. În ,r„ (normal, nu am plante vii. Sunt la fel de priceput la asta ca Morţiu Adams. Dar decoratorul interior a spus că femeilor le plac (ev despre instinctul de îngrijire.

E incredibil ce poţi să realizezi într-o perioadă scurtă când ai la dispoziţie un decorator de interior, cu o echipă de angajaţi, iar banii nu sunt o problemă. Dar perdelele au fost dificil de atârnat Chiar eu am făcut asta – am vrut să adaug câteva accente personale. Mai că am trecut bara prin afurisita de fereastră de o duzină de ori înainte să le aşez cum trebuie.

Privesc cu atenţie faţa lui Kate, dar nu-mi dau seama ce gândeşte. Este lipsită de expresie. Uimită. Ca martorul unei duble omucideri.

Înghit cu noduri şi încep cea mai importantă prezentare din viaţa mea.

-M-am uitat din nou la *Jurnalul.*

E în continuare atât de gay.

Dar...

-Acum, înţeleg de ce Noah a creat camera de artă pentru Allie. Nu a făcut-o pentru că are vagin, ci pentru că nu avea de ales. Ea era aleasa pentru el. Nu conta ce făcea, ea avea să fie singura pentru el. Aşa că Noah nu a putut decât să aranjeze camera şi să spere că. într-o zi, Allie o să apară ca s-o folosească. Iar asta rezumă exact ce simt pentru tine. Aşa că am făcut asta. Arăt în jur. Pentru că te vreau în viaţa mea, Kate. Pentru totdeauna.

Privirea i se opreşte asupra mea, iar ochii îi strălucesc de lacrimi -Vreau să te muţi aici cu mine. Vreau să adorm cu

părul tă pe faţa mea, în fiecare noapte. $i vreau să mă trezesc înfăşun« , în jurul tău în fiecare dimineaţă. Vreau să petrecem weekendu

A

întregi fără să purtăm haine. Vreau să avem certuri curate şi sex de împăcare murdar.

Râde când aude asta, iar o singură lacrimă îi alunecă pe obraz.

-Vreau să vorbesc cu tine până câini răsare soarele şi să-ţi aduc cereale la pat în fiecare duminică. Vreau să lucrez ore lungi, nesfârşite, în biroul ăsta, dar doar dacă eşti aici, lângă mine.

Vocea ei e aproape o şoaptă.

-Ca un parteneriat? Jumi-juma?

Clatin din cap.

-Nu. Nu jumi-juma. Nu o să ai parte doar de jumătate din mine. O să mă ai tot. Sută la sută.

Inspiră adânc şi îşi muşcă buza. Apoi se uită la biroul ei, şi îi cade faţa.

-De unde ai luat asta?

E poza de la nunta părinţilor ei.

-Am furat-o din biroul tău şi am cerut să fie copiată cât luai prânzul.

Kate clatină din cap încet, apoi îşi ridică privirea spre mine, şocată.

-Nu-mi vine să cred că ai făcut aşa ceva!

Fac un pas în faţă.

-Ştiu că tocmai ai ieşit dintr-o relaţie şi că eu n-am fost niciodată într-una. Şi ştiu că ar trebui să spun că e în regulă dacă nu eşti pregătită. Că o să am răbdare şi o să te aştept. Dar, dacă aş spune toate lucrurile astea, aş minţi. Pentru că nu sunt genul de tip care aşteaptă. Sunt genul care ia taurul de coame şi te bate la cap până cedezi sau înnebuneşti.

Râde din nou.

-Aşa că, dacă toate astea nu sunt de ajuns, dacă ai nevoie de mai mult, spune-mi! Orice ar fi, os-o fac. Pentru tine.

Când termin, Kate pur şi simplu stă acolo. Mă priveşte.

îşi linge buzele şi se şterge la ochi.

-Am nişte condiţii.

încuviinţez precaut.

Fără minciuni. Vorbesc serios, Drew! Când îmi spui ceva trebuie să știu că e adevărul. Că nu ai un motiv ascuns.

-Bine.

-Și fără alte femei. Cred că, atunci când vine vorba despre tine, sunt destul de aventuroasă în pat, dar sunt monogamă. Nu fac schimb de parteneri, nu particip la partide în trei.

Nici o problemă. Penisul meu are ochi doar pentru Kate.

-Nici eu. Mă rog, nu mai fac asta. Adică, da, sunt de acord

Apoi ea zâmbește. Iar zâmbetul ei e orbitor. Luminos.

Al naibii de incandescent.

Și Kate face un pas spre mine.

-Ei bine, domnule Evans, se pare că ai obținut o înțelegere.

Asta e tot ce am nevoie să aud.

Mă mișc precum un arc care a fost ținut strâns prea mult timp. Și, înainte ca ea să respire, o lipesc de mine. O iau în brațe și o ridic.

Buzele ne sunt atrase unele de altele, ca doi magneți. Mă apucă de cămașă. Iar limba îmi alunecă în gura ei primitoare.

Dumnezeule! Gustul ei... Memoria mea a fost groaznic de inexactă. Mă simt ca un fost dependent de cocaină care tocmai a călcat strâmb și nu mai vrea să-și revină vreodată.

Ne pipăim. E exploziv. Combustibil pur.

„Arzi, iubire, ani!”

îmi plimb buzele peste maxilarul ei. își înclină capul, ca să-mi lase mai mult spațiu, iar eu îi atac gâtul. Gâfâie. Amândoi o facem. Mâinile îmi sunt în părul ei, ținând-o ostatică. Iar mâinile ei sunt pe pieptul meu, plimbându-se peste coastele și mijlocul meu. Habar n-am cum mi-a descheiat cămașa. Doar mă bucur că a făcut-o. Degetele îmi alunecă pe spatele ei, spre tivul rochiei. Apoi se strecoară dedesubt, mângâindu-i fundul catifelat și ferm.

Probabil poartă chiloți tanga.

O masez și o strâng, lipindu-ne șoldurile. Gura lui Kate u înlocuiește mâinile, trecând peste pieptul meu și mai jos. Și încep

306 I EMMA
CHASE

ÎNCURCĂTURI ÎN PRAUOSTI- I ¿'*¡1

să-mi pierd controlul. Apuc spatele rochiei cu ambele mâini şi trag, rupând-o aproape în două. Ca Incredibilul Huile.

-O să-ţi cumpăr una nouă, îţi jur!

Rochia îi cade pe mijloc, iar piepturile goale ni se lipesc unul de celălalt.

La naiba! Mi-a fost dor de asta. Cum am supravieţuit o oră – zile chiar – f&ră să o simt lipită aşa de mine? A trecut mult prea mult.

-Dumnezeule, Drew!

Mâinile ei sunt pe spatele meu acum. Mă zgârie şi mă mângâie. Gura mea este la urechea ei, plină de cerinţe.

-Ce chiloţi ai? O să-i păstrez.

Cad în genunchi şi presar săruturi între sânii ei şi în jos, peste abdomen.

Kate scânceşte.

-Asta ar putea fi o problemă.

-De ce?

îi trag rochia în jos, pe podea. Iar apoi, privesc, hipnotizat, păsărică dezgolită a lui Kate.

-Pentru că nu port chiloţi.

Penisul meu geme în agonie. Apoi mă uit la ea.

-Tu mereu mergi fără lenjerie la întâlnirile de afaceri cu prietenii?

Zâmbeşte cu timiditate.

-Bănuiesc că speram că o să mă faci să mă răzgândesc.

Pentru o secundă, sunt şocat. Kate şi-a dorit asta. La fel de mult ca mine. Iar eu am pierdut tot timpul ăla mâncând pui Marsala, când aş fi putut s-o mănânc pe ea.

„Dumnezeule."

„La naiba!"

Fără nici un alt cuvânt, plonjez cu capul înainte. Ca un copil care a gustat pentru prima oară un tort. îmi cufund faţa, limba în sexul ei. Gustul ei e cald şi mătăsos, ca zahărul lichid de pe o chiflă cu scorţişoară, doar că mai dulce.

Genunchii lui Kate tremură în timp ce mâinile îmi fixează pe spate şi îi trec picioarele peste umărul meu. Apoi mă întind p$_e$ pod^' astfel că acum îmi călăreşte faţa.

Cum am visat în fiecare noapte.

Se zhate şi scânceşte deasupra mea. Fără inhibiţii. Iar eu odev rez frenetic. Gemetele îi devin din ce în ce mai ascuţite. Mai m$_r$ Mâna ei se întinde şi începe să-mi mângâie penisul prin pantalon Ai auzit de un tip care nu rezistă mai mult de câteva clip$_e$> £j bine, dacă nu se opreşte repede din a mă atinge, o să vezi unul O prind de mână, iar degetele ni se întrepătrund. Kate l$_e$ foloseşte ca să-şi menţină echilibrul în timp ce îşi roteşte şoldurile frecându-şi sexul superb de gura mea. Se mişcă o dată, de două ori, apoi termină. îmi ţipă numele sacadat.

Inspiră adânc în vreme ce îşi revine. Apoi, alunecă lasciv peste corpul meu, până când gurile ni se aliniază. Şi ne sărutăm E sălbatic şi primar, numai limbă şi dinţi. îmi înfig mâinile în părul ei şi i-l desfac. Şoldurile i se freacă de penisul meu, iar umezeala ei se simte prin pantaloni.

-La naiba, Kate! O să am un orgasm atât de puternic!

Sper doar să fiu în ea când o s-o fac.

îşi plimbă limba în jurul sfârcului meu, apoi îmi spune:

— Pantalonii, Drew. Dă-i jos!

Şoldurile mi se ridică, în timp ce rup nasturele pantalonilor. Reuşesc să împing pantalonii şi boxerii până la genunchi, dar sunt prea copleşit ca să-i dau jos de tot.

O apuc de şolduri şi i le cobor. Iar penisul îmi alunecă deodată cu uşurinţă în ea.

„Dumnezeule!"

îngheţăm. Feţele noastre sunt la doar câţiva milimetri distanţă Respiraţiile ne sunt sacadate şi amestecate. Privirea mea o susţine pe a ei. Apoi se mişcă. Lent. Mă scoate aproape complet, după care se lasă din nou în jos. Capul îmi cade pe spate, şi închid ochii- E perfect. Divin.

Mâinile îmi sunt răsfirate pe şoldurile ci. O ajut. O strâng destul de tare cât să lase vânătăi. Apoi, Kate se ridică, arcuindu-şi spatele, până când păml ei îmi mângâie genunchii. Mă forţez să deschid ochii. Trebuie s-o văd. Are capul dat pe spate, sânii sunt sus, iar buzele îi sunt întredeschise, în timp ce gemete euforice şi cuvinte lipsite de sens îi alunecă printre ele.

Ştii cum, uneori, citeşti despre poze deocheate cu soţia unui idiot postate pe internet? Nu am înţeles niciodată asta.

Dar acum înţeleg. Pentru că, dacă aş avea un aparat de fotografiat, nu m-aş opri din făcut poze. Ca să surprind acest moment. Ca să-mi aduc mereu aminte cum arată Kate acum. Pentru că e chiar atât de magnifică. Mai uimitoare decât orice operă de artă de la Luvru. Mai uluitoare decât toate cele şapte minuni laolaltă.

Se mişcă mai repede, mai tare. Iar eu simt cum mi se acumulează presiunea în vintre.

-Da, Kate! Călăreşte-mă... fix aşa!

Sânii îi saltă cu fiecare penetrare. Sunt hipnotizanţi. Iar eu nu pot să nu o gust. Mă ridic şi acopăr un mugure cu gura, mângâindu-l cu limba. Kate ţipă, în timp ce îşi înfăşoară picioarele în jurul spatelui meu. Mă ţine mai strâns, frecându-şi clitorisul de mine.

E aproape. Suntem al naibii de aproape. Dar nu vreau să se termine. Nu încă.

Aşa că o trag sub mine, sprijinindu-i ceafa în mâini, protejându-i capul de podeaua din lemn, în timp ce stau peste ea. Picioarele ei primitoare se deschid larg, şi alunec şi mai adânc în ea.

-Dumnezeule... Dumnezeule...

Sunetul corpurilor noastre care se lovesc şi vocea ei gâfâită umplu camera, ca o simfonie erotică. Filarmonica din New York nu se compară cu noi.

-Dumnezeule! Dumnezeule!

Zâmbesc, în timp ce înteţesc ritmul.

-Nu Dumnezeu e cel care ţi-o trage, iubito!

Da, sigur, oi fi eu îndrăgostit, totuşi, este vorba despre mine aici.

-Drew... Drew... da... Drew!

Mult mai bine.

||*r* nu credeai c-o să încep să vărs fraze greţos de dulci? îţ)i pun» riiu sft te dezamăgesc!

ţn plus, îmi place cum sună „a ţi-o trage". Presupune u n ani,ttm nivel de căldură. De pasiune. Şi e grăitor. Dacă Congresul U,r f întrebat pe Rill Clinton dacă i-a tras-o Monicăi Lewinski, ar m- h putut ii întrebarea considerată neclară? Nu prea cred.

Oricum, nu prea contează ce spui când faci sex. Sau cum taci. Lent şi delicat sau rapid şi violent. Sentimentele din spatele cuvintelor sunt cele care-i dau înţeles. Sens.

Dumnezeule, sunt înţelept sau ce? Nu simţi un strop de mândrie la adresa mea? Ar trebui.

Îmi îndoi braţele şi-i acopăr gura cu un sărut devorator, apăsat. Apoi o ling până la umăr şi o muşc. Nu destul de tare cât să-i pătrund pielea, dar cu destulă presiune cât să o trimit pe Kate dincolo de limită.

îmi îndrept braţele, ca s-o privesc. Se mai încordează o dată, apoi devine rigidă şi strâmtă sub mine. Degetele ei de la picioare, cu unghii date perfect cu ojă, se răsucesc în clipa când termină. Muşchii ei mă strâng cu putere, de la bază spre vârf, ca nişte mâini disperate care mulg un tub cu pastă de dinţi din partea de jos în sus, scoţând şi ultima picătură.

Capul îmi cade pe spate şi ochii mi se închid, în timp ce mormăi şi blestem. Şi sunt neajutorat, ca o boabă de grâu prinsă de un tsunami. Plăcerea pulsează în fiecare por al corpului ei când termin cu forţa unui afurisit de gheizer.

E incredibil!

Navigăm valul de extaz împreună, până când amândoi ne străduim să respirăm. Apoi cad peste ea. Obrazul îmi e în valea dintre sânii ei, iar abdomenul mi-e între coapsele ei. Şi, peste câte secunde, mâinile lui Kate se ridică pe spatele meu. înainte să alunece din nou pe spinarea mea,

în cel mai liniştitor mod pos.btl.

îi iau faţa în mâini şi o sărut. De data asta, lent. Lasciv. Privirea ei de căprioară mă fixează. Dar nici unul din noi nu vorbeşte. Nu avem de ce s-o facem.

Şi apoi, o simt.

Ai văzut vreodată un cal de curse, după ce a stat pe tuşă o perioadă? Eu da. Când se întoarce pe pistă, e ca şi cum i s-a băgat *foc* în vene. Poate să alerge kilometri întregi, înţelegi ce vreau să spun?

Mă rostogolesc, odată cu ea, astfel încât Kate e din nou peste mine. Genunchii ei îmi încalecă şoldurile, capul îi este lipit de pieptul meu. Ar trebui să ne mutăm în pat. Podeaua e prea tare. Dar, pe de altă parte, şi eu sunt, iar asta e prioritar.

Kate îşi înalţă capul şi face ochii mari.

-Deja?

Ridic din sprâncene.

-Am ratat ceva timp de calitate împreună în ultimul timp. Se parc că penisul meu vrea să compenseze pentru fiecare secundă pierdută. Te bagi?

îmi rotesc şoldurile, iar ea geme uşor.

O să iau asta drept o încuviinţare.

28

într-un final, am ajuns în pat.

Câteva ore şi trei orgasme mai târziu, stăm unul cu fata la celălalt. împărţim o pernă. *Acea* pernă.

-Spune din nou!

E a zecea oară când îmi cere asta, dar nu mă deranjează. O s-t. spun până rămân fără aer, dacă vrea.

-Te iubesc, Kare!

Oftează. Pare satisfăcută.

-O să fiu foarte lipicioasă şi disperată în următoarele săptămâni. Ar trebui să te pregăteşti.

-Eu o să fiu nesigur şi gelos. O să funcţioneze grozav! în vocea ei se aude un zâmbet.

-Mi-ai spus că nu eşti gelos.

Ridic din umeri.

-Ţi-am mai spus şi că nu o să te mai mint vreodată, îşi trece mâinile prin păr.

-Când ţi-ai dat seama?

Zâmbesc.

-Prima oară când m-ai lăsat să termin în tine fără prezervativ. Mă trage de păr. Tare.

-Dumnezeule!

Vocea ei e exasperată, ca a unei mame care şi-a prins copilul furând o prăjitură pentru a zecea oară.

-Drew, nu sună foarte romantic!

-Nu ţi se pare?

Găsesc puterea să-mi înalţ capul, iar apoi îl las în jos, peste sfârcul ei deja întărit. îl sug, îl tachinez cu dinţii, după care îi dau drumul cu zgomot.

-Pentru că mie mi se pare că să termin în tine e foarte, foarte romantic.

în timp ce-i ofer celuilalt sân acelaşi tratament, scânceşte.

-Bine punctat!

Chicotesc.

-Mereu fac asta, iubito.

îmi las capul din nou în jos şi îmi plimb degetul peste braţul ei, fascinat de fiorii pe care îi provoc.

-Nu o să mă întrebi când am ştiut? mă întreabă ea.

-Când ai ştiut.ce?

Kate sc întoarce pe burtă, iar părul îi cade peste umăr, ajungând până la pielea de pe coastele mele. Mă gâdilă ca o pană. E excitant. Senzual. Şi, în clipa aia, sunt gata pentru o nouă partidă.

Edward Cullen poate să-şi ia heroina stupidă şi să facă supradoză cu ea. Kate e propria mea Viagra.

-Când am ştiut că sunt îndrăgostită de tine.

Ai observat că nu mi-a răspuns la nici un „Te iubesc”? Eu clar am observat asta. Dar, cum am mai spus, încerc să nu mă încred prea mult în cuvinte. Acţiunile îţi spun mai mult. Şi fiecare mişcare a lui Kate îmi zice că suntem pe aceeaşi lungime de undă.

Cu toate astea, sunt curios.

-Când?

Se apleacă şi mă sărută pe ochi... pe obraji... pe vârful nasului şi la final pe buze. Apoi se lasă pe spate.

-îţi aminteşti ziua aia, în biroul meu? După ce eu şi Billy ne-am despărţit, iar eu plângeam?

Încuviinţez.

-Ar fi trebuit să fiu devastată. Am fost, pentru puţin timp.

Dar, după aceea, ai venit tu şi m-ai luat în braţe. Şi nu am mai

¿SK I EMMA
CHASE

vnii să-ţi ci«« drumul. Era ca şi cum tor ce am vrut vreodată – toţ cc mi-am dorit – era chiar acolo, în faţa mea. Şi atunci, am ştiut Cumva, ai reuşit să mă cucereşti, şl sunt cu totul îndrăgostiră de line. Rădc încet. Mi-a fost aşa frică...

Pun pariu că da.

... Pentm că nici într-un milion de ani nu aş fi crezut că <, să simţi la fel.

îmi trec degetul peste frumoasa ei buză de jos.

-Deja simţeam, Kate, doar că nu ştiam.

Zâmbeşte şi îşi lasă capul înapoi pe pernă. Vocea ei e cari- felată şi sinceră.

-Da. Uneori, poţi să fii de-a dreptul tont.

Asta credeai c-o să spună? Nici eu.

-Poftim?

Ridică dintr-o sprânceană, îngâmfată.

-Doar ziceam, dacă priveşti în urmă la ce a fost între noi...

înainte să termine, o fixez sub mine, cu spatele lipit de pieptul meu.

-Astea sunt cuvinte de luptă, Kate.

Degetele mi se plimbă în jos, pe coastele ei. într-un mod care o torturează. începe să se zbată, iar fundul ei mi se freacă de penis.

E plăcut.

-Retrage ce ai spus!

-Nu.

Degetele mi se plimbă uşor şi rapid peste ea. O gâdil fără milă.

-Spune: „Drew Evans e un zeu. Un zeu genial".

Se arcuieşte şi tremură.

-Drew! Opreşte-te! Opreşte-te!

Nu renunţ.

-Cere-mi frumos, şi poate o s-o fac. Imploră-mă!

Râde chiar în timp ce ţipă.

-Niciodată!
Știi ce se spune despre niciodată, nu?
O, da! O să fie distractiv!

M-a implorat.

Aveai vreun dubiu? Apoi m-a încălecat, iar eu eram cel care implora.

Acum, stau cu capul la picioarele lui Kate şi i le masez. Capul ei e pe coapsa mea. Vrei să ştii cum am ajuns în poziţia asta.[7] Mai bine te las să-ţi foloseşti imaginaţia.

-Deci ce ţi-a zis Alexandra? o întreb.

-Poftim?

îmi îndoi cotul şi-mi odihnesc capul pe mână, ca să văd faţa lui Kate. Arată complet epuizată. Extenuată. Folosită într-un mod deloc gentil. îi stă foarte bine.

-Atunci, în biroul tău, înainte să accepţi să ieşi cu mine. Păreai diferită. Mai... receptivă. Te-a amenințat?

Râde somnoroasă şi întredeschide ochii.

-Nu, nu, fără amenințări. Mi-a spus să gândesc ca femeia de carieră care sunt. Să te privesc ca pe o afacere. Fiecare investiţie are riscurile ei, dar trebuie să le pun în balanţă cu câştigurile. A spus că, având în vedere cea mai recentă performanţă a ta, eşti un risc pe care merită să mi-l asum.

O strategie bună. Ar fi trebuit să mă gândesc şi eu la asta.

-Ar trebui să-i trimit flori.

Mâna ei îmi freacă acum coapsa.

-Dar nu asta m-a convins să-ţi dau o şansă.

Mă încrunt.

-Nu?

-Nu.

-Atunci ce te-a convins?

îşi întoarce capul pe pieptul meu, şi nu e pic de spaţiu între noi.

-Mackenzie.

-Cum a reuşit?

-Mi-a povestit că ai dus-o în Central Park vara trecută şi un băiat a aruncat cu nisip în ea.

îmi amintesc ziua aia. Tocmai mă pregăteam să-i ofer unui pUştl de şase ani cincizeci de dolari ca să-l pună la pământ pe afurisit -Şi apoi, băiatul a venit şi şi-a cerut scuze, doar că ea nu era sigură că mai voia să se joace cu el. După care mi-a zis că i-ai spus că, uneori, băieţii sunt proşti. Şi că fac deseori lucruri prosteşti Aşa că, din când în când, ar trebui să i se facă milă de ei. Iar daci aceştia spun că le pare rău, ar trebui să le dea o a doua şansă. o a treia sau a patra, dar i-ai spus că toată lumea merită o a doUa şansă. Face o pauză, apoi râde. Apoi i-ai spus că, dacă o face din nou, ar trebui să-l lovească între picioare.

Toate fetele ar trebui să ştie cum să se apere. O lovitură bine ţintită rezolvă problema de fiecare dată.

E minunat, nu ţi se pare? Dacă nu ar fi fost nepoata mea perfectă, e posibil să nu fi ajuns aici acum.

-Poate ar trebui să-i iau doi ponei.

Kate zâmbeşte şi mă analizează într-un mod după care acum tânjesc. Ca şi cum însemn totul pentru ea.

-Nu ai instinct de autoconservare, nu?

Clatin din cap.

-Nu, nu în momentul de faţă: Sunt prea concentrat la...

desfrâu. îşi ridică genunchiul pe după şoldul meu.

-O să te fac atât de fericit, Drew Evans!

O strâng cu putere.

-Deja ai reuşit. După asta, raiul o să fie o mare dezamăgire. Mă aplec şi o sărut. E un sărut umed, lent şi minunat. Iar ea îmi răspunde la sărut. Ca şi cum nu ar vrea să se oprească. Şi ştii ceva' îmi convine de minune.

Deci asta e povestea. Mulţumesc c-ai fost alături de mine în călătoria asta, dar acum ar trebui să pleci. Nu mai trăi indirect prin viaţa mea sexuală. Ţii minte când ţi-am spus că toţi tipii vorbe* cu prietenii lor despre sex?

Ei bine, o facem, doar că nici un tip nu vorbeşte cu

prici«-l lui despre sexul cu iubita lui. Niciodată.

Chiar crezi că vreau să se masturbeze cineva gândindu-se la ce mă lasă Kate să-i fac? Sau ce-mi face ea mie? în nici un caz.

Ăsta e momentul când termini. Nu în modul fantastic în care o s-o fac eu, dar ăsta e ghinionul tău.

însă, după toate ponturile pe care ţi le-am dat, simt că-ţi datorez nişte cuvinte finale de înţelepciune. O lecţie. Ceva semnificativ. Deci:

Să nu presupui nimic. Chiar dacă ai impresia că ştii tot. Chiar dacă ai convingerea că ai dreptate. Obţine confirmarea. Şi, dacă nu ai grijă, ar putea să te coste cel mai bun lucru care ţi s-a întâmplat vreodată.

Şi încă ceva: nu te lăsa pe tânjeală. Riscă. Nu te teme să îţi arăţi vulnerabilitatea. Chiar dacă radiezi de fericire. Chiar dacă ai impresia că viaţa e perfectă.

Pentru că am avut şi eu o viaţă cândva. O viaţă pe care o iubeam. Era trăită din plin. Distractivă.

Mă puteam baza pe ea. Era sigură.

Apoi, într-o noapte, o fată frumoasă, brunetă a apărut şi a distrus totul. Acum, viaţa mea e un haos. în modul cel mai bun.

O pânză imensă, imprevizibilă, de greşeli şi împăcări. Frustrare şi tandreţe. Iritare şi afecţiune. Dorinţă şi iubire.

Dar asta e în regulă. Pentru că, atât timp cât Kate Brooks e încâlcită în pânza asta cu mine...

Ei bine, nu pot să-mi imaginez ceva mai bun de atât!

MULŢUMIRI

Multă recunoştinţă către Omnific Publishing, mai ales pentru Elizaheth, CJ, Lisa şi Enn, fiindcă şi-au asumat un risc şi mi-au dat şansa să transform un vis de-o viaţă în realitate. îi mulţumesc editorului meu, Colleen, pentru că a iubit aceste personaje la fel de mult ca mine, pentru că a văzut lucruri care mie mi-au scăpat şi pentru că m-a ajutat să fac această poveste mai bună decât ar fi putut fi vreodată fără ea. Multă apreciere şi afecţiune pentru numeroşii mei prieteni online, ale căror încurajări şi sprijin au ajutat la realizarea acestor lucruri. Sunt datoare familiei mele care m-a învăţat, prin puterea exemplului, că umorul se întâlneşte peste tot, chiar şi în cele mai neaşteptate situaţii. Mai *ales* acolo. Şi, nu în ultimul rând, le sunt recunoscătoare copiilor mei, care sunt cele mai bune două lucruri pe care le-am făcut vreodată. Mulţumesc că mă inspiraţi să încerc chestii noi, pentru că mă faceţi să râd şi că mă înnebuniţi... şi pentru că, în sfârşit, dormiţi noaptea, astfel încât eu să am timpul şi energia necesare să scriu cartea asta!

Legenda inimioare de pe coperta 4

¥

(Rs>mantic
Dragostea şi romantismul nu se perimează niciodată, indiferent de epocă.

Jfot
Romantismul se împleteşte cu scenele fierbinţi şi pasionale şi nu rareori cu doze fine de umor.

<Rpmantic suspense Subiecte care te ţin cu sufletul la gură şi îmbină perfect acţiunea cu poveştile de dragoste.

'JfistoricaC romance lubiri din secole trecute, intrigi şi drame, însă neapărat cu finaluri fericite.

UN BARBAT ARROGANT,
O FEMEIE INTELIGENTA ŞI O RELAŢIE ÎNCURCATA

Diw Evans este obişnuit sâ câştige. Chipeş şi arogant, el încheie afaceri de milioane de dolari şl seduce, cu doar un zâmbet, cele mai frumoase fentei din New York. Are prieteni loiali şl o familie îngăduitoare. Şl-atunci, de ce zace închis În propriul apartament de o sâptâmânâ, simţindu-se deprimat şl fără chef de viaţă?

Katherine Brooks este Inteligenta, frumoasă şl ambiţioasă. Ea refuzi sâ lase orice – sau pe oricine – să o abalâ din drumul spre succes. (ind Kate este angajată la firma de Investiţii bancare a tatălui lui Drew, viaţa acestui adorat al femeilor se dă complet peste cap. Spiritul ei competitiv II tulburâ, atracţia pe care Drew o simte faţă dc ea 11 distrage, iar incapacitatea lui de a o ademeni În patul său ¡1 exasperează.

Apoi, chiar când Drew e pe punctul de a obţine tot ce îşi doreşte, **încrederea lui nestrămutată** în propria persoană ameninţă **sâ strice totul. Va** fi capabil să iasă din încurcătura provocată **de dorinţă,** tandreţe, frustrare şi împlinire? **Va** face faţă **celei** mai mari provocări din viaţa lui?

Şi, mai ales, poate ieşi învingător când rine vorba despre dragoste?

„Emma Chase este o voce nouă şi îndrăzneaţă. Personajele ei sunt vibrante, pline de umor şl de profunzime şi până la ultima pagină rămâi captivat şi încântat."
The SubClub Books

#•
voxa

ouaioboolu